

Keyifli Okumalar Dileriz

Binlerce kategoride milyonlarca PDF e-kitap, ders kitapları, dergiler ve romanlara platformumuz üzerinden ücretsiz ulaşabilirsiniz.

RESMİ WEB SİTEMİZ

<https://rantey.org>

Yedek ve Duyuru Kanallarımız

Sitemize erişim engeli gelmesi veya adres değişikliği durumunda aşağıdaki kanallardan güncel giriş adresine erişebilirsiniz:

- Telegram: <https://t.me/birkitapbir>
- WhatsApp Kanalımız : <https://whatsapp.com/channel/0029VbDHv8uE50Us4lvMoc0Y>

NEW YORK TIMES BESTSELLING AUTHOR

TARA SUE ME

*Seduced
by
fire*

A Partners in Play Novel

İletişim Botu:
@cevirigiller_bot

Çeviri Kitapların Olduğu Telegram Kanalımız
<https://t.me/cevirigiller>

Sohbet Grubumuz
<https://t.me/cevirigillersohbet>

Çeviri Yedek Telegram Grubumuz
<https://t.me/+O3tsm8j0C7kxM2Y1>

Kitap İstekleri Kanalımız
<https://t.me/cevirikitapistekleri>

Not:

PDFlerin paylaşımıyla ilgili bir sorunuz yok. Ama lütfen, hiçbir katkınızın olmadığı işlerde, TÜM PDFleri bizimle eş zamanlı paylaşarak emeğimizi hiçe saymayın. Sizin tek tıkla yaptığınız her paylaşım bizim emek harcadığımız saatler/günler demek.

İÇİN ÖVGÜ İTAATKAR ÜÇLEMESİ

Eğitim

"Olağanüstü bir hikâye ve etkileyici bir üçleme
kapanışı."

-RT Kitap Yorumları

"Büyüleyici. . . . Eğer ilk iki kitabı okuduysanız ve beğendiyseniz ... bu kitabı da çok
seveceksiniz."

-Bookish Temptations

"[Harika] bir seri. Tara Sue Me, daha fazla eserinizi okumak için
sabırsızlanıyorum."

-Zihin Okuyucu

"Tara Sue Me harika bir aşk hikâyesi yazmış."

-Sunshine & Mountains Book Reviews & More

"Ben harika bir yazarım."

-Aşk tarafından
ısırlmış

Baskın

"[Me'nin] yazımı kusursuz."

-RT Kitap Yorumları

"Bir yazarın erkek bakış açısından yazmasına bayılıyorum... gerçekten buna değer."

-"Büyük dram daha da

yürek parçalayıcıydı, tabii bu mümkünse.....Ben
derinliği karşısında şok oldum."

-Under the Covers

"Nathaniel'in düşünceleri tatlı ve lezzetli bir şekilde endişeliydi ... eğlenceliydi."

-Book Binge

"Cızırtılı bir şekilde erotik ve şaşırtıcı derecede duygusal bir okuma."

-Romance Reviews Today

"Harika.....The Dominant'ı şiddetle tavsiye ederim.
hayal kırıklığına uğradım."

-Fresh Fiction

İtaatkar

"Seks sahneleri içinizi yakacak kadar ateşli... Grinin Elli Tonu'nu sevdiyseniz
mutlaka okumalısınız."

-The Romance Review

"E-okuyucularında biraz daha baharat özlemi çeken Elli Ton hayranları için ...
Guardian, Tara Sue Me'nin İtaatkar Üçlemesi'ni öneriyor, başrolde yakışıklı

CEO Nathaniel West, yeni bir itaatkâr arayışında olan bir adam ve daha fazlasını arzulayan kütüphaneci Abby."

-Los Angeles Times

"İyi yazılmış ve kesinlikle eğlenceli."

-Sevgili Yazar . . .

"Bu kitap size 'Neyin Elli Nesi' dedirtecek. [Me] çok yetenekli ve büyüleyici."

-Southern Fiction Review

"Dikkatinizi çekecek ve daha fazlasını istemenize neden olacak renkli bir okuma."

-The Reading Cafe

"Nathaniel kalbimi çaldı, Abby'ninkiyle birlikte."

-The Good, the Bad, and the Unread

"Yeni bir erotik üçlemenin seksi ve davetkâr başlangıcı olan İtaatkâr özlenecek."

-Romance Reviews Today

AYRICA TARA SUE ME TARAFINDAN

Eğitim

Dominant

İtaatkar

TARA SUE ME

*Seduced
by
fire*

Bir Oyun Ortağı Romanı

YENİ AMERİKAN KÜTÜPHANESİ

New American Library Penguin
Group tarafından yayımlanmıştır
Penguin Group (USA) LLC, 375 Hudson Street,
New York, New York 10014

ABD | Kanada | İngiltere | İrlanda | Avustralya | Yeni Zelanda | Hindistan | Güney
Afrika | Çin penguin.com
Bir Penguin Random House Şirketi

İlk olarak New American Library, a
division of Penguin Group (USA) LLC
tarafından yayımlanmıştır

Telif Hakkı © Tara Sue Me, 2014

Penguen telif haklarını desteklemektedir. Telif hakkı yaratıcılığı besler, farklı sesleri teşvik eder, ifade özgürlüğünü destekler ve canlı bir kültür yaratır. Bu kitabın yetkili bir baskısını satın aldığınız ve herhangi bir bölümünü izinsiz olarak çoğaltmayarak, taramayarak veya dağıtmayarak telif hakkı yasalarına uyduğunuz için teşekkür ederiz. Yazarları destekliyor ve Penguen'in her okur için kitap yayınlamaya devam etmesini sağlıyorsunuz.

TESCİLLİ TİCARİ MARKA-MARCA REGISTRADA KONGRE

KÜTÜPHANESİ KATALOGLAMA-YAYIN VERİLERİ:

Ben, Tara Sue.

Ateşin Baştan Çıkardığı: Oyun Ortakları Romanı /Tara Sue Me.

s. cm.- (Partners in play ; 1)

ISBN 978-0-698-13556-7

1. Baskılık (Psikoloji)-Kurgu. 2. Psikolojik kurgu. I. Başlık. PS3613.E123S43 2014
813'.6-dc23

YAYINCININ NOTU

Bu bir kurgu eseridir. İsimler, karakterler, yerler ve olaylar ya yazarın hayal gücünün ürünüdür ya da kurgusal olarak kullanılmıştır ve yaşayan ya da ölmüş gerçek kişiler, ticari kuruluşlar, olaylar ya da yerlerle olan benzerlikler tamamen tesadüfidir.

Sürüm_1

İçindekiler

[Övgü](#)
[Ayrıca Yazara](#)
[Göre Başlık](#)
[sayfası Telif](#)
[hakkı sayfası](#)
[İthaf](#)
[Teşekkür](#)

[BİR İKİ](#)
[ÜÇ](#)
[DÖRT](#)
[BEŞ](#)
[ALTI](#)
[YEDİ](#)
[SEKİZ](#)
[DOKUZ](#)
[ON](#)
[ON BİR](#)
[EPILOG](#)
[Yazar Hakkında](#)

[İtaatkâr'dan alıntı Baskın'dan](#)
[alıntı Eğitim'den alıntı](#)

Bilmeden her şeyi başlatan Ginger'a.

TEŞEKKÜRLER

Bu roman, kişisel hayatımın çok zor bir döneminden sonra yazıldığı için kalbimde özel bir yere sahip. Bir kapı kapandığında, bir pencere açılır derler. Eğer durum buysa, *Seduced by Fire* benim pencerem.

Bu kitabın bu hale gelmesine yardımcı olan pek çok kişi vardı ve onlara sonsuza dek minnettarım.

Bir insanın isteyebileceği dünyanın en iyi eleştiri ortağı, beyin fırtınacısı, sohbet arkadaşı ve dostu olan Rebecca Grace Allen'a. İlk günlerde bana destek oldun ve pes etmeme izin vermedin. Teşekkür ederim.

Beni daha iyi olmaya zorlayan ve asla yetinmeme izin vermeyen Cyndy Aleo'ya. Desteğinizin ne kadar önemli olduğunu asla bilemezsiniz. Teşekkür ederim.

Beni güldüren, düşündüren ve sayısız şekilde yardımcı olan Danielle'e. Sen vazgeçilmezdin ve bunu sensiz yapmayı hayal bile edemiyorum. Teşekkür ederim.

Devam etmem için beni cesaretlendiren Lauren ve Christina'ya. Kelimeler kifayetsiz kalıyor. Teşekkür ederim.

Çok yardımcı olan geri bildirimde bulunan Lauren ve Tonya'ya. Umarım yorumlarınıza ne kadar değer verdiğimi biliyorsunuzdur. Teşekkür ederim.

Kelimelerimi alıp onları çok daha iyi hale getiren Claire Zion'a. Senin gibi bir editöre sahip olduğum için çok şanslıyım. Teşekkür ederim.

İhtiyacım olan şeyi sunmak için her zaman yanımda olan Kathy'ye. Siz iyi insanlarsınız, Kathy. Umarım bunu biliyordur ve umarım benim için ne kadar önemli olduğunu biliyordur. Teşekkür ederim.

Desteğim, cesaretlendiricim, fikir fedailiği teklifim ve şampiyonum olan kocama. Tüm bunları yapmayı ve akli başında kalmayı nasıl başarıyorsun bilmiyorum.

Teşekkür ederim.

Ve onlara bir hikâye anlatma ayrıcalığını bana tanıyan okurlarıma. Onur duydum. Gerçekten. Teşekkür ederim.

BİR

A Julie'nin en yakın arkadaşı ve iş ortağına göre, Sasha, erkekler sadece iki nedenden dolayı çiçek alırlar: Pantolonuna girmek için ya da pantolonuna geri dönmek için. Julie bunun mutlak bir gerçek olduğunu düşünmese de, Sasha bir kez kararını verdiğinde, bunu sık sık değiştirmezdi.

Çiçekçi dükkanı Petal Pushers'ın ön kapısı melodik bir zil sesiyle açıldı. İçeri giren iki müşteriyi gördükten sonra Julie bir kez daha davasını anlatmaya karar verdi.

"Şu ikisine bakın," dedi fısıltıyla, müşterilerin duymadığından emin olmak için. "Adamın kızın pantolonuna girmeye çalıştığından şüpheliyim."

Sasha bilgisayarından başını kaldırdı. gelecek haftanın stokları için sipariş veriyordu. Söz konusu "adam" uzun boylu, yontulmuş köşeli yüz hatları ve kirli sarı saçları olan biriydi, ama yanındaki kadın her zamanki ödül kız arkadaşı değildi. Wilmington, Delaware'deki soğuk havaya uygun olarak giyinmiş, muhtemelen Julie'nin bir yılda kazandığından daha pahalıya mal olan kışlık beyaz bir palto giymiş yaşlı bir kadındı.

"Bugünlerde asla bilemezsin." Sasha bilgisayarda birkaç tuşa bastı. "Birkaç arama yapmam gerekiyor. Bu ikisini halledebilir misin?"

Julie ona arka ofise gitmesi için el salladı ve dikkatini hala kapının yanında duran çifte çevirdi. Bu kez cep telefonu ile konuşan adamın ceketinin ne kadar pahalı olduğunu fark etti. Yanındaki kadın yaklaşan bir düğün için sergilenen çiçek aranjmanına hayranlıkla bakıyordu.

"İyi günler," dedi Julie. "Hoş geldiniz. Size nasıl yardımcı olabilirim?"

Yaşlı kadın gülümsedi. "Büyük torunumun bu akşam bale resitali var. Biraz çiçek almak istedim." Hâlâ telefonuyla konuşan adama döndü. "Daniel, koy şunu uzaklaş ve buraya gel."

Kapıdaki adam bağlantıyı kesmeden önce birkaç kelime daha konuştu. "Üzgünüm büyükanne. Bekleyemezdi."

Gözlerini devirdi. "Asla yapamaz."

"Bunu duydum." Sesi alçak ve derindi ve yaklaşırken bakışları Julie'ninkilerle buluştu. Adamın gözlerini gördüğünde aklına gelen ilk şey mavi çelik oldu. Sert ve hareketsiz. Aslında onların incelemesi altında kıvrandı.

Bir an için onun üzerindeki etkisinin farkına vardığını düşündü, çünkü yüz ifadesindeki bir şey anlayışla titriyordu. Ancak aynı hızla ağzı yumuşak bir gülümsemeye dönüştü. "Beş yaşındaki bir balerinin kalbini heyecanlandıracak bir şey arıyoruz."

Julie ayağa kalktı ve kendine müşterinin gözlerine değil, satışa odaklanmasını söyledi. "Kızınız mı?"

Yaşlı kadın güldü. "Tanrı aşkına, hayır canım. Daniel değil," dedi, sanki Daniel'in bir kızı olması fikri dünyadaki en komik şeymiş gibi. "Bu onun yeğeni için."

Daniel büyükannesinin sözlerinden etkilenmemiş görünüyordu. Julie'ye sadece bir kaşını kaldırdı ve deri eldivenlerini çıkarmaya başladı.

Her seferinde bir parmağını serbest bıraktı ve her ne sebeple olursa olsun, Julie kendini sıradan bir işti. Parmakları uzundu ve son eldiveni çıkarıp avucunda tutarken, hareket edişindeki zarif ama ince güce hayran kaldı. Zihni sürüklendi, O parmakların tenini okşadığını hayal ediyorum. Bu eller onun üzerinde.

Dokunuşu çenesini kavrayıp aşıya, göğüslerinin üzerinden geçerken nasıl hissedecekti? Daha aşağı, kalçalarını okşayarak, yaklaşıp-

Eldivenleri avucuna vurdu.

"Söz konusu beş yaşındaki çocuk," dedi, kızın şaşkın ifadesi karşısında gözleri parlayarak, "fırfırları, midillileri ve prensesle ilgili her şeyi seviyor."

Odaklan, diye kendini azarladı. Çiçekler.

"Pembe gülleri sevecek gibi görünüyor."

"Pembe güller. Mükemmel bir öneri Bayan Masterson," diye fısıldayarak ve isim etiketine bir bakış atarak cevap verdi. "Ben de aynen öyle düşünmüştüm ama büyükannem kır çiçekleri."

"Söylediklerinize dayanarak, güller. Kesinlikle pembe güller."

"Bir düzine alacağız." Adamın mavi gözleri onunkilerde sabitti ve sesi daha da alçalırken kadın daha da yaklaştı.

"Peki ya siz Bayan Masterson, ne tür çiçeklerden hoşlanırsınız?"

"Ben pek çiçekçi bir kız değilim."

"Gerçekten mi?"

Omuz silkti. "Sanırım bütün gün onlarla çalışmaktan kaynaklanıyor."

Çiçekleri sevmediğinden değil; sadece erkeklerden çiçek almaktan hoşlanmıyordu. Ona göre, daha romantik başka pek çok hediye vardı.

"Daniel," dedi büyükannesi. "Bir şeye karar verdin mi?"

Julie'ye göz kırptı. "Pembe güllerle gidiyoruz. Onları seveceği kesin."

Gülleri alıp gittikten sonra Julie, onun böyle tepki vermesine neden olan şeyin ne olduğuna karar vermeye çalıştı. Adamda rahat bir özgüven vardı, ama erkek müşterilerinin çoğu öyleydi. Yine de, onun hareket tarzında bir şekilde daha fazla görünen bir şey vardı.

"Gidiyorlar mı?" Sasha arkadan dönerek sordu parmaklarını koyu renk dikenli saçlarında gezdiriyordu.

"Evet. Ve yanıliyordun. herhangi birinin pantolonunu. Yeğenine çiçek alıyordu."

Sasha günün makbuzlarını karıştırdı. "Daniel Covington'ın kimsenin pantolonuna girmeye çalışmasına gerek yok. Kadınlar onu görünce hemen bırakıyor."

Julie üzerinde çalıştığı yeni düzenlemeden başını kaldırıp baktı. "Onu tanıyor musun?"

Bu onu gerçekten şaşırtmamalıydı. Sasha herkesi tanırdı. Dükkânın bu kadar başarılı olmasının nedenlerinden biri de buydu. Julie işle ilgilenen, Sasha ise insanlarla ilgilenen biriydi.

Ya da belki onunla çıkmıştı. Sasha erkekleri kağıt mendil gibi kullanmasıyla tanınırdı. İki ayda bir, yeni bir erkeğin koluna giriyor gibiydi. Yeni ve geliştirildi. Tek kullanımlık. Ama Julie'nin Daniel'ı hatırlayacağı kesin.

"Onu tanımıyorum, bilmiyorum," dedi. "Ama onu tanıyorum. Weston Bank'ın kıdemli başkan yardımcısı."

Delaware'deki en büyük ikinci banka.

Bu, Ocak ayında bir düzine pembe gülün maliyeti karşısında neden gözünü kırpmadığını kesinlikle açıklıyor.

"Zengin ve yakışıklı," dedi Julie iç çekerek. "Evren çok adaletsiz."

Sasha başını kaldırdı. "Sen de mi?" "Ben de mi, ne?"

"Daniel için pantolonunu indirmek istiyorsun."

Julie kesmekte olduğu çiçeği aldı ve Daniel'ın ellerini ve vücudunda nasıl hissettireceklerini nasıl hayal ettiğini hatırlamamaya çalışarak parmaklarının arasında döndürdü. "Böyle bir şey yapmak istemiyorum. Hem sana ne bundan? Bana hep daha fazla dışarı çıkmamı söylüyorsun."

"Onunla demek istemedim."

"Bana Weston Bank'ın kıdemli başkan yardımcısı için yeterince iyi olmadığımı mı söylüyorsun?" Çiçeği arkadaşına doğrulttu. "Beni oraya getirtme."

Sonuncusunu şaka olsun diye eklemişti ama aslında sadece

Daniel gibi biri için yeterince iyi olmadığının söylenmesinden duyduğu acıyı örtbas etmek için. Acı, evet, ama öfke de vardı.

arkadaşına. Bir yöneticiyle çıkamayacağını ima etmeye nasıl cüret ederdi? Ayrıca, Sasha kim oluyordu da onu yargılıyordu? Karşı cins konusunda parlak bir sicili yoktu.

"Sana söylüyorum, birbirinize uygun değilsiniz." "Ben de onu tanımadığını sanıyordum."

Sasha, Julie'ye konunun daha fazla tartışmaya açık olmadığını söyleyen bir ses tonuyla, "Bilmiyorum," dedi.

Julie zorlamak isteyip istemediğine karar vermeye çalıştı. Sasha Daniel hakkında ne biliyordu da bu kadar emindi?

uyumlu değil miydi? Bir an için tekrar, çıkıp çıkmadıklarını merak etti.

"Zaten bir önemi yok," dedi Julie sonunda. "Sadece gül almak için geldi. Onu bir daha göreceğim değilim." Çünkü evren gerçekten adil değildi.

Sasha özür dileyerek ona baktı ve Julie'nin üzerinde çalıştığı kesilmiş çiçeklere doğru başını salladı. "Öte yandan, bir daha hiç görmesek de olur dediğimiz insanlar hep karşımıza çıkıyor. Arkadan bir telefon aldım."

Julie çiçeği düşürdü. "Bayan Grant? Yine mi? Zaten siparişini iki kez değiştirdi."

"Bir makale okudu."

"Tabii ki okudu."

Sasha cebini karıştırdı ve on dolarlık bir banknot çıkardı. "Neden gidip bize biraz mocha getirmiyorsun? Bu sefer onu ben hallederim."

Julie parayı aldı. "Sen en iyisisin."

"Sakın unutma!" diye alay etti arkadaşı giderken.

- - -

Tetin eti tokatlama sesi çınladı.

Daniel oyun odasındaki çifti izlerken oda başka türlü sessizdi. Ron onun yeni akıl hocasıydı ve yerel BDSM gruplarında oldukça imrenilen bir pozisyondaydı. Daniel genç adamla birkaç kez sohbet etmişti ama bu ilkti. onu bir itaatkârla izlediği zaman.

İtaatkâr Dena, gruplarının deneyimli bir üyesiydi. Eğitimdeki bir Dom için iyi bir seçimdi, bu yüzden Daniel öğleden sonra onlara katılmasını istemişti.

Daniel, Ron'un onu yastıklı bir masanın üzerine oturttuğu yere doğru yürüdü. "Güzel yer," dedi genç adamın az önce attığı şaplaklara karşılık olarak. "Ama bir daha yap. Bu sefer daha sert." Elini Dena'nın kışında gezdirdi.

Zar zor sıcak. "Mazoşist değil ama bunu hissetmeye ihtiyacı var." Ron başını salladı ve şaplak atmaya devam etti.

"İşaretlere dikkat et," diye talimat verdi Daniel. Dena'ya hareketsiz durması emredilmemişti ve bağlı da değildi.

"Tahrik olmaya başladığında sana doğru kalkacaktır. Onu dinleyin. Eğer sessiz olması gerekmiyorsa, tepkisini inlemelerinden anlayabilirsin." Onun yararına sesini yükseltti. "Ama bugün sessizlik emri verdim, bu yüzden en ufak bir inilti bile çıkarırsa, onu cezalandırışımı izleyebilirsin."

Kadının nefes alış verişindeki kesikliği fark etmemişti. Yanıt olarak gülümsedi ve başının yanında durmak için yürüdü. "Çok heyecanlanma kızım, buna ceza dememin bir nedeni var. Bundan hoşlanmayacaksın."

Dena vücudunu çelikleştirdi ve eğer Daniel bahse giren bir adam olsaydı, bugün itaatsizlik olmayacağını tahmin ederdi. Her iki katılımcıyı da görüş alanında tutabilmek için bir adım geri çekildi.

Ron vuruşuna daha fazla güç katıyordu ve bu onun hoşuna gidiyordu. Daniel, "Elini bacaklarının arasında gezdir," diye talimat verdi.

"Ne kadar ıslak olduğunu görmenizi sağlayacak ve uyarılmasını artıracak."

Ron kızın arkasına bir tokat daha attıktan sonra elini kızın bacaklarının arasına soktu. "Sırılsıklam olmuş."

"Kukusunu birkaç kez hızlıca ve sertçe şaplakla. Ona iyi bir kız olduğunu söyle."

Ron derse devam etti, Daniel'in tavsiyelerini izledi, gerektiğinde kendini düzeltti ve Dena'yı doruğa daha da yaklaştırdı. Çırağının zevk almasını izlerken itaatkârı sözlü olarak tatmin ederken, kendi ihtiyacının farkına vardı. Biriyle oynamayalı haftalar olmuştu. Çok uzun

zaman.

Bir kadının teslimiyetini ellerinde tutup ona verebileceği zevki gösterdiğinden beri.

Nedenini bile düşünmeden, akli günler önce konuştuğu uzun siyah saçlı, minyon çiçekçiye gitti. Onda bir hava vardı.

Fiziksel güzelliğinin ötesinde bir şey onu kendisine çekiyordu. Belki gözlerindeki zeki ve kendine güvenen bakış ya da onu açık bir şekilde ölçmüştü. Aralarında bir tür cinsel farkındalık olduğu kesindi. Ona boyun eğdirmek nasıl bir şey olurdu? Onun zevkini kontrol etmek? Onu önünde diz çökmüş halde hayal etmek olması gerekenden çok daha kolaydı.

Unut gitsin, dedi kendi kendine. O kesinlikle vanilya.

Kesin olarak bildiğinden değil ama aksi kanıtlanana kadar bir kadının vanilya olduğunu varsaymanın en iyisi olduğunu uzun zaman önce öğrenmişti.

Dikkatini tekrar önündeki çifte vermeye zorladı. Ron'un oyun bittikten sonra bir itaatkâra nasıl bakılacağı konusunda bir derse ihtiyacı vardı. Baştan çıkarıcı çiçekçiyle ilgili her türlü düşünce beklemek zorundaydı.

Çünkü her ne kadar aksini düşünmeye çalışsa da, onun da kendi fantezilerine katılmasının an meselesi olduğunu biliyordu.

- - -

"Dena," dedi Ron evden çıkarken. "Biraz daha kalabilir misin?"

Dena ona baktı ve başını salladı, yüzünde bir beklenti ifadesi vardı.

Lanet olsun. Muhtemelen oynamak istediğimi sanıyor.

Bu duyulmamış bir şey değildi. Daha önce de birlikte oynamışlardı. Çekici bir kadındı ve itaatkâr ruhunu tamamen benimsemişti. Daha önce kendisine neden hiç çift olmadıklarını sormuştu ama

hiçbir zaman kabul edilebilir bir cevap bulamadı. Sonunda, bunu ciddi bir ilişkiye hazır olmamasına bağladı.

Mutfağa girdikten sonra ona bir bardak su doldurdu ve bir sandalye çekti.

"Teşekkürler," dedi otururken. Başını eğdi. "Her şey yolunda mı?"

"Evet, tabii ki." Kendine bir bardak doldurdu ve onun karşısına oturdu. "Ron hakkında ne düşünüyorsun?"

"Potansiyeli var. Daha kötülerine de hizmet ettim." Dudağının kenarı biraz yukarı kalktı. "Elbette daha iyilerine hizmet ettim."

Kadının kurnazca yorumu, adamın aklına en son ne zaman oynamışlardı. Şaşırtıcı bir şekilde, çiçekçiyle ilgili fantezilerinin yanında bu anılar sönük kalıyordu. Önünde diz çökmüş haldeki kadının görüntüsü onu çağırdı.

Dur! Yumruğunu sıktı. Düşüncelerine hakim olacaktı. Onu alt edemeyeceklerdi. Dikkatini elindeki konuşmaya vermeye zorladı. "Bence o da potansiyel gösteriyor. Hevesli bir öğrenci."

Daniel on yılı aşkın bir süredir Dom yaşam tarzını sürdürüyordu, beş yıldır da akıl hocalığı yapıyordu. Bu süre içinde, Dom ya da Domm olmak isteyen pek çok erkek ve kadın görmüştü. Çoğu zaman, BDSM'yi kendi ihtiyaçlarını karşılamanın, kontrol etmenin, itaatkâr üzerinde güç uygulamanın bir yolu olarak gördükleri için asla işe yaramadı. Ve onun güç alışverişi görüşünde bunun bir yeri olsa da, çok daha önemli olanın, bir Dom'un itaatkârına gösterdiği koruyucu özen olduğunu düşünüyordu. Onun güvenini nasıl nezaketle aldığı ve bunu her ikisine de zevk vermek için nasıl kullandığı.

Düşünceleri bir kez daha çiçekçiye kaydı. Onun teslimiyetine emanet edilmek nasıl bir şey olurdu? Onu alt kattaki oyun odasında masanın üzerine eğilmiş olarak hayal etti: kıcı ona dönük, bacakları açık, vücudu ona ne yapmak isterse yapmaya istekli ve hevesliydi.

Sadece bunu düşününce bile siki sertleşti.

"Bugün biraz dalgın görünüyorsunuz efendim."

"Efendim", gruplarındaki itaatkârların toplum içinde olmadıkları zamanlarda Domlara hitap etme şekliydi. Daniel, Dena'ya bir sahnede olmadıkları zamanlarda onun adını kullanması için izin vermişti, Bu yüzden ona daha resmi bir şekilde hitap etmesinin, oyuna olan ilgisine dair ince bir ipucu olduğunu anlamak zor değildi.

Onun başka bir şeye odaklanmasını sağlamalıydı. "Son zamanlarda aklımda çok şey var." Kız onun dikkatini dağıtmayı teklif edemedi devâm etti. "Ron'a seni bir iki gün içinde aramasını söyledim, aramazsa bana haber ver. Ayrıca yardıma ihtiyaç duyduğu alanlarla ilgili düşüncelerini de öğrenmek isterim."

Şaşırmadan başını salladı. Daha önce de Domlarla çalışmıştı.

Daha önce eğitim almıştı ve ne beklendiğini biliyordu. "Hafta sonuna kadar size e-posta göndereceğim."

"Bugün olanlardan bahsetmek istediğin bir şey var mı?"

Başını iki yana salladı. "Sıra dışı ya da beklenmedik hiçbir şey göze çarpmadı."

"Güzel."

"Hâlâ bir sonraki toplantıda konuşmayı planlıyor musunuz?"

Yerel grupları ayda bir kez, genellikle bir partiden önce toplantılar düzenliyordu ve bir sonraki toplantıda konuşma yapması planlanmıştı. "Evet."

"Bir gösteri ya da herhangi bir konuda yardıma ihtiyacınız olursa bana haber verin."

Uzun ve sert bir koşuya ihtiyacı olduğunu hissetti. Gitme vakti gelmişti. Suyunun son parçasını da içti ve sandalyesini geriye itti. "Sanırım iyi olacağım, ama teklifiniz için teşekkür ederim.

Gel hadi. Seni geçireyim."

Kıpırdamadı bile ve dudakları sinsi bir gülümsemeyle kıvrıldı. "Biraz daha vakit geçirebileceğimizi umuyordum. oyun odanızda vakit geçirin, efendim."

Çok kolay olacaktı. Basit bir kelime, başını hafifçe sallaması ve önümüzdeki bir saat boyunca onun olacaktı. Kadın vücudunu onun zevkine sunuyordu ve adamın bir

parçası bunu kabul etmek istiyordu. Kullanmak. Onu kullanmak. Ama daha büyük bir parçası, oyun odası için doğru ruh halinde olmadığını biliyordu.

Onu oraya götürmek açgözlülük ve akılsızlık olurdu. Bu yüzden ihtiyacını kontrol altında tuttu ve sadece başını salladı.

"Bugün değil, Dena." Dena'nın utancını hafifletmek umuduyla yanağını okşadı. "Koşmam ve birkaç telefon görüşmesi yapmam gerekiyor."

Kadın gider gitmez üstünü değiştirdi ve koşuya çıktı. Daha sonra duş aldı ve dizüstü bilgisayarını açtı. ve idari asistanının son birkaç hafta içinde kendisine gönderdiği e-postaları gözden geçirdi. Bir şey vardı koşusu sırasında aklına geldi ve geçmişten biliyordu ki kontrol edene kadar aklının rahat etmeyeceğini tecrübe etti. Tüm e-postalara baktı ve özellikle bir tanesini aradı.

Ve işte oradaydı.

E-postayı gözden geçirdi ve bir cevap göndermeden önce parmaklarını bir iki saniye masanın üzerinde gezdirdi.

- - -

"Weston Bank ile bir işimiz olduğunu bana söylemediğine inanamıyorum." Julie arabasının kapısını çarptı ve kilitledi.

Sasha'ya kötü bir bakış attı. "Daniel Covington muhtemelen geçen hafta bundan bahsetmediğim için aptal olduğumu düşünüyordur."

Sasha dün çok kurnazca, iki hafta sonraki melanom bağış gecesi için çiçek aranjmanlarını görüşmek üzere bugün saat ikide bankada bir toplantıları olduğundan bahsetmişti.

Sasha onun yanında yürüdü. "Cidden Jules, eminim Daniel Covington'ın çiçekleri kimin sağladığından haberi yoktur."

Tap. Tap. Tap. Julie topuklarının kaldırımında çıkardığı sese konsantre oldu. Bu toplantıda telaşlanmayı göze alamazdı. Yardım büyük bir olaydı ve her şey yolunda giderse, gelecekte daha büyük işlere yol açabilirdi. Ayrıca, Sasha doğru olanı yapmıştı. Julie toplantıdan haberdar olsaydı, sadece bu konuda endişelenirdi. Muhtemelen Daniel çiçeklerin birdenbire ortaya çıktığını düşünmüştü.

"Haklısın. Ayrıca, onun bir gün Julie kapıyı iterek açtı ve "Büyükanneyle birlikte uğrayacaklar," dedi. "Bu toplantı iyi geçerse seni yemeğe götüreceğim." "Tanrıya şükür, evimde sadece olgunlaşmış bir muz."

Resepsiyon görevlisi isimlerini aldı ve onları küçük bir konferans odasına götürdü. "Bay Covington birazdan sizinle ilgilenecek."

Julie'nin başı Sasha'ya döndü. "Ne dedi o?"

Sasha da en az onun kadar şaşırılmış görünüyordu. "Görünüşe göre çiçekler hakkında bir fikri var."

Neyse ki ya da ne yazık ki, nasıl baktığına bağlı olarak, Julie'nin hiçbir şey üzerinde duracak zamanı yoktu.

Birkaç saniye içinde kapı açıldı ve Daniel odaya girdi. Açık gri bir takım elbise giymiş ve gözlerini tamamlayan parlak mavi bir kravat takmıştı. Bir bakış vardı Sasha'yı fark ettiğinde bir anlık şaşkınlık yaşadı ama Julie'ye dönüp elini uzattığında gülümsüyordu.

"Bayan Masterson, sizi tekrar görmek güzel. Yeğenim güllere bayıldı."

Sonra Sasha'ya baktı ve onun elini sıktı. "Bayan. Blake."

İkisi arasında bir tanıma belirtisi vardı. Julie bunu hemen anladı. Ne Sasha ne de Daniel

Sanki birbirlerini tanıymıyormuş gibi davranmaya sessizce karar vermişler gibi, bunu kabul ediyor gibiydiler.

Daniel sandalyelere doğru el salladı. "Hadi oturalım ve bu planlara son şeklini verelim, olur mu?"

Elbette bir başkan yardımcısının bir yardım gecesi için çiçekleri tartışmaktan daha önemli işleri vardı. Ama sormak uygun olmazdı, bu yüzden Julie önerildiği gibi yaptı ve oturdu.

Daniel, "Bu yardım kampanyası benim için çok önemli," dedi. "Büyükbabam melanomdan öldü."

"Bunu duyduğuma üzüldüm," dedi Julie.

"Teşekkür ederim ama bu yıllar önceydi. Geçen yılki etkinlikte kullandığımız çiçekler vasatın altındaydı.

aynı şey tekrarlanmadı. Bu sefer seni bu yüzden işe aldık."

Julie, "Sizi temin ederim, Petal Pushers vasatın altında iş yapmaz," dedi.

"Ben de bunu duymaktan hoşlanıyorum." Gülümsemesi kolay ve nazikti ama gözlerinde arzunun izleri vardı.

Yirmi beş dakika sonra tüm çiçek aranjmanlarını ve fiyatlandırmayı görüşmüşlerdi. Daniel kalemini ustaca oynatarak sözleşmeyi imzaladı ve gülümsedi.

"Sizinle iş yapmak bir zevkti. Uzman ellerde olduğumu şimdiden söyleyebilirim."

Hepsi gitmek için ayağa kalktığında Sasha'ya seslendi. "Bana Bayan Masterson ile biraz izin verir misiniz?"

Arkadaşının yüzünde temkinli bir ifade belirdi ama Sasha dudaklarını büzdü ve başını salladı. "Ben arabada olacağım, Julie."

Julie'nin kalbi hızla çarpmaya başladı ve küçük odanın sıcaklığının en az on beş derece arttığından emin oldu.

"Julie," dedi Daniel kapı kapandığında. "Sana uyuyor. Sana Julie diyebilir miyim?"

Hissettiği kadar telaşlı görünmemeye kararlı bir şekilde gülümsedi. "Eğer sana Daniel diyebilirsem."

"Elbette." Hayal mi görüyordu yoksa adam konuşurken gözleri mi kararmıştı? "Merak ediyordum da Julie, bu yardım gecesine profesyonel sıfatın dışında da katılabilir misin?"

Biletlerin tanesi yüz dolardı, bunu karşılayamazdı. "Hayır, başlamadan önce orada olacağım ama her şey ayarlandıktan sonra ayrılacağım."

Ona bir adım daha yaklaştı ve kalbi daha hızlı çarpmaya başladı. "O zaman gelir misin? Eşim olarak?"

Sasha'nın uyarı sözleri kafasının içinde tekrarlanıp duruyordu ama onları dinlemeyi reddetti. Belli ki Daniel'la aralarında bir şeyler, bir kimya vardı. Onunla ilk tanıştığında bunu hissetmişti ve belli ki o da hissetmişti; bunu keşfetmemek aptallık olurdu.

Yine de, hem yardım için hazırlanıp hem de konuk olarak katılmaya nasıl hazırlanabilirdi?

En basit cevap, etkinliğin düzenlendiği otelde bir oda ayırtmak olabilirdi. Bununla ilgili sorun, beş yıldızlı konaklama ile ilişkili beş yıldızlı fiyattı. Bir Daniel'la randevusundaki görüntüsü beyinde titreşti ve bunu ödeyeceğini biliyordu.

"Hayır diyebilirsin. Söz veriyorum kaldırabilirim."

Başı sarsıldı. "Ne oldu? Oh, hayır. Aslında sadece kafamda lojistiği çözmeye çalışıyordum. Yani, çok isterdim kabul edin."

"Yaptın mı?"

Hayır. Her şeyin nasıl işleyeceği, her şeyi nasıl yapabileceği hakkında hiçbir fikri yoktu. Sasha'nın ne diyeceğini düşünmek bile istemiyordu. Ama onun yüzüne bir bakış Büyüleyici gözleri, rahat gülümsemesine bir bakış, ihtiyacı olan tek şeydi.

"Henüz değil, ama yapacağım."

"Gelecek hafta bir ara sana kahve içmeye çıkma teklif etsem şansımı zorlamış olur muyum? Yardımdan önce?"

Bir haftada iki randevu mu? "Perşembe öğleden sonra mı?"

Masanın üzerindeki kâğıtlardan bir kartvizit aldı ve bir şeyler yazdı. "İşte cep telefonum. Ara beni."

Yapardı. Kesinlikle yapardı.

- - -

ABir hafta sonra, Sasha kapıdan içeri girdiğinde bir cenaze düzenlemesine son rötuşları yapıyordu. Bu Çarşamba günü. Son zamanlarda Sasha, son erkek arkadaşı Peter ile vakit geçirmek için Çarşamba günleri uzun bir öğle yemeği yiyordu.

"Öğle yemeği nasıldı?" Julie sordu. Gerçekten sormasına gerek yoktu.

Sasha dükkânın içinde gezinirken, orada burada durup bir yaprağa dokunurken neredeyse "memnun kadın" diye bağıırıyordu.

"Hiçbir şey yemediğimi biliyorsun." Gözleri hülyalı bir şekilde büyüdü ve sıırttı. "Ama, madem bahsettin. Ben-"

"Orada durun. Dükkanda sapıkça seks konuşmak yok. Biri içeri girebilir."

Julie, arkadaşı Sasha'nın cinsel bir itaatkâr olduğunu biliyordu ve bunun neleri gerektirdiğine dair birkaç ayrıntıyı anlıyordu.

Sasha ne zaman yeni bir Dom ile özel olarak oynasa, Julie güvenlik çağrısı olarak hareket etti, Sasha için belirli bir süre bekledi

Julie'nin her şeyin yolunda olduğunu anlaması için gizli bir kodla mesaj atacak ya da arayacaktı. Gerçeği söylemek gerekirse, bir kısmı güvenlik çağrısına ihtiyaç duymanın korkutucu bir şey olması gerektiğini düşünse de, daha büyük bir kısmı her zaman cinsel olarak boyun eğmenin nasıl bir şey olacağını merak etmiştir.

"Sadece söylüyorum," dedi Sasha. "İyi bir tanesini her zaman anlayabilirsin. Sanki zihninizi okuyabiliyorlar. Biraz ürkütücü."

"İyi ne?"

"İyi Dominant."

"Yetkili adam mı?"

"Bundan çok daha fazlası. Bir kaşıntı, bir sızı gibi. Peki ya doğru Dom'la birlikteyken ve o tam da böyle çizdiğinde?" Sasha derin bir memnuniyet ve aynı anda heyecanla iç çekti.

Sasha'nın bundan bahsettiğini duymak Julie'nin bunu denemeyi daha çok istemesine neden oldu. Ne de olsa Sasha'ya yakışıyor gibiydi. Ve sadece Çünkü bunu denemiş olması sonsuza dek yapması gerektiği anlamına gelmiyordu. Sadece sevip sevmediğini görebilirdi.

Ama bu düşünce aklından geçer geçmez Daniel'a boyun eğmenin nasıl bir şey olacağını merak etti. Yatakta nazik mi olacaktı yoksa istediğini sert ve hızlı bir şekilde mi alacaktı?

"İç çekiyorsun," dedi Sasha. "Aklında ne var?"

Yüksek sesle mi iç çekti? Bunun farkında bile değildi.

"Sadece bir Őey dűŕűnűyordum."

"Bu Şey belli bir başkan yardımcısı olabilir mi?"

"Son zamanlarda burada her şey onunla ilgili." "Sadece dikkatli ol, tamam mı?"

Ama sorun da buydu. O her zaman dikkatliydi. Bir kez olsun risk almak istedi.

- - -

DJulie Perşembe günü geldiğinde Aniel kafenin içinde durmuş bekliyordu. Bir saniyesini pencereden onu izledim. İşten geldikten sonra, sarışın yakışıklılığını vurgulayan güzel, koyu renk bir takım elbise giymişti. Birkaç kadının hayran bakışlarını üzerine çekiyordu.

Yerel bir işletme olan kahve dükkanı, Sasha ve onun En sevdiğim mekân. Pelüş deri koltuklar ve el yapımı kitap raflarıyla döşenmiş bu mekân, bir kış öğleden sonrasını geçirmek için mükemmel bir yerdi. Daniel'ın hiç buraya gelip gelmediğini merak etti.

Daha önce de içerideydi. Şu anda uzak duvara bakıyor, göremediği bir şeye kaşlarını çatıyordu.

Kötü bir gün geçirmiş olmalısın.

Her zaman işe giderken giydiği polo tişörtüne baktı ve keşke eve koşup üzerini değiştirecek vakti olsaydı diye düşündü

daha güzel bir şeye. Daniel'ın yanına gittiğinde ona aitmiş gibi görünmeyecekti. Başını sallayarak kapıyı itti. Bırakın insanlar ne düşünürlerse düşünsünler. Şu an için Daniel'la birlikteydi ve önemli olan tek şey buydu.

Onu görünce yüz ifadesi aydınlandı ve yanına yürüdü. "Hey, içeri gel. Paltonu alayım."

Kışlık montunu silkti ve elleri birbirine değdiğinde tepki vermemek için kendini zor tuttu. "Teşekkürler."

Paltosunu kapının yanındaki askıya asarken hiç etkilenmemiş görünüyordu. "Ben sipariş verirken bir masaya geçmek ister misin?"

Ona ne istediğini söyledi, orta boy latte ve yaban mersinli çörek, sonra تنها bir köşe masası buldu ve

bekledi. Genç bir kadın ona yaklaştığında sırada fazla kalmamıştı. Kadın her ne söylediye kafasını salladı. Kadın ona dokunmak için elini uzattı ama adam ona öyle bir bakış attı ki kadın donup kaldı.

Bu bakış Julie'yi biraz rahatsız etti. Çok soğuk ve sertti ve Daniel için tamamen karakter dışı görünüyordu. En azından, Daniel hakkında şimdiye kadar bildiklerine göre karakter dışı görünüyordu. Belki de onu sandığı kadar iyi okuyamamıştı.

Dakikalar sonra onu bulduğunda bunu ona sordu. "O piliç sana asıldı mı?"

Latte'sini ve çöreğini önüne koydu. "Evet, bazı insanlar hayır cevabını kabul edemez."

"Bazı insanlar gerçekten cesur. Bir kafede bir yabancıya yaklaşmayı hayal bile edemiyorum."

Fincanından bir yudum aldı. "O bir yabancı değildi."

Bu onu eski sevgili mi yapıyordu, daha fazlasını isteyen bir arkadaş mı?

Belki bir iş ortağı? Sormak istedi ama sormadı.

Bu onların ilk randevusuydu; kadının ondan hiçbir talebi yoktu ve adamın da ona hiçbir açıklama borcu yoktu.

"Kiminle çıktığım konusunda çok seçiciyimdir," dedi. Kız bir kaşını kaldırdı ve adam güldü.

"Bu kulağa biraz züppece geliyor, değil mi?" diye sordu.

"Birazcık. Sanki geri kalanımızın İngilizceyi temel düzeyde bilen ve dişlerinin çoğuna sahip olan herkesle çıkacağını düşünüyor muşsunuz gibi konuşuyorsunuz."

"O zaman yeniden ifade edeyim." Sonunda vazgeçmeden önce birkaç saniye düşündü. "Hayır. Elimde hiçbir şey yok."

"Sorun değil, anlıyorum. Belirli kriterleriniz var. Bir kadında aradığınız özellikleri ararsınız ve bazıları bunu karşılayamaz. Ben de kiminle çıktığım konusunda seçiciyimdir."

"Tasarıya uyduğuma sevindim."

Omuz silkti. "Ne diyebilirim ki, tam cümlelerle konuşan bir adamın elinde oyuncak oldum."

Bunu kadının niyetlendiği gibi bir şaka olarak algılamadı; onun yerine gözleri arzuyla parladı. "Herhangi biri için macun olacağından şüpheliyim."

ne kadar iyi konuşursa konuşsun."

Sasha ile boyun eğme hakkında yaptığı neredeyse tüm konuşmalar aklından geçti.

onları kafasından uzaklaştırdı. Dikkatini Daniel'a odakladı ve onun elinde oyuncak olduğunu hayal etmemek için kendini zor tuttu. "Bu lafın gelişi. Ben kendi kendini yetiştirmiş bir iş kadınıyım.

Kimsenin elinde oyuncak değilim ve olmaya da niyetim yok."

"Öyle mi?" Adamın gözleri kızın gözlerinin içine öyle derin bakıyordu ki, kız onun sözlerinin içini görüp görmediğini merak etti.

"Evet," dedi ama verdiği cevaba kendisi bile inanmadı. Ona attığı bakıştan Daniel'ın da öyle düşünmediğini anlayabiliyordu.

"Bu çok kötü."

Kelimeleri o kadar alçak sesle söylemişti ki, duyması gerektiğinden emin değildi.

Konuyu değiştirerek Cumartesi günkü yardım kampanyasından bahsetti. Julie büyükbabasını sordu ve o da büyükbabası hakkında konuşmaktan mutluluk duydu. Büyükbabasıyla genç bir çocukken balık tuttuklarına dair bazı hikayeler paylaştı.

Güldü ama aynı zamanda aralarındaki sıcaklık ve sevginin de farkına vardı. Kendi büyükanne ve büyükbabası o doğmadan önce ölmüştü, bu yüzden Daniel'ın sahip olduğu gibi bir bağı yoktu. Daniel'ın büyükbabasına karşı hissettiği sevgiye hayran kalmış ve bunu şu sözlerle ifade etmesinden etkilenmişti

Her yıl melanom bağış gecesi düzenliyor.

Daniel'ı konuşması kolay ve eğlenceli buluyordu. Onu rahatlatan bir havası vardı. Daniel'ın ona o mavi gözlerle baktığı ve yoğunluğunun nefesini kestiği zamanlar dışında - ve bu birden fazla kez olmuştu, bu yüzden bunun hayal gücü olmadığını biliyordu.

Daniel'da alışılmadık derecede büyüleyici bir şey vardı. Sadece tam olarak ne olduğunu anlayamıyordu.

İKİ

T melanom yardım gecesi, Daniel'ın büyük yardım gecelerinden beklediği kaos ve sorunları da beraberinde getirmişti. Bu yüzden de Bilgili müteahhitlere, ortaya çıkan sorunları çözmeleri için iyi para ödemişti.

Otele ilk konuğun gelmesinden üç saat önce varmıştı. Bu süre, her şeyi denetlemesine ve sahneye çıkmadan önce smokinini giymek için ayrılmasına izin veriyordu.

Erken gelmenin asıl sebebi bu değil.

Hayır, asıl sebep onu görebilmektir. Julie'yi.

O anda zavallı bir teslimatçı çocuğa bir şey hakkında sert bir konuşma yapıyordu. Elleri kalçalarında ve arada bir bir şeyi işaret ediyordu.

Yakındaki çiçek vazosu. Onun sorumluluğu üstlendiğini ve her türlü yanlış düzelttiğini görmek onu büyüttü rahatsız edici derecede sert.

Kahverengi saçları başının üstünde gelişigüzel bir düğüm halinde toplanmıştı. Çok kolay bir şekilde onu indirdiğini hayal etti,

parmaklarını içinden geçirerek, onun muhtaç bedenine doğru iterken keskin bir çekiştirme yaptı.

Döndü ve onu gördü. "Bay Covington."

Julie'nin saçını ve onunla ne yapmak istediğini düşünürken, söz konusu kadın ona doğru yürüdü. O Umarım bu düşüncelerin ardında bıraktığı ereksiyonu görmemiştir.

Kadın önünde durduğunda, düğümden birkaç tutam saçın döküldüğünü fark etti. Elini uzattı ve

bir parçasını kulağının arkasına koydu.

"Bana Daniel demen için sana izin verdiğimi sanıyordum?" "Diğer şekilde daha profesyonel görünüyordu."

"Efendim," bana "efendim" demeni istiyorum. Ama bu kelimeleri ona yüksek sesle söyleyemeyeceğini biliyordu. "Bu gece bana Daniel dediğin sürece."

Yanıt olarak başını salladı, boynunda bir kızarıklık belirdi. Boğazını temizledi. "Her şey hazır. Baş masanın orta süsü hariç ve o da birkaç dakika içinde düzeltilecek."

"Her şey harika görünüyor. Ekibiniz olağanüstü bir iş çıkardı."

"Teşekkür ederim."

Birkaç dakika içinde her şeyi gözden geçirecekti. Gerçi buna ihtiyacı olduğundan da şüpheliydi. Julie ve Sasha'nın ekibi gerçekten harika bir iş çıkarmıştı. Ama şu an için ele alması gereken daha önemli şeyler vardı. Ondan kendisine eşlik etmesini istediğinde bir şeyi unutmuştu.

"Bu gece seni nereden alayım?" diye sordu.

Bir an tereddüt etti. "Lobide buluşabiliriz."

"Lobi mi? Hayır. Bana nerede yaşadığını söyle, seni alayım."

"Aslında bu gece burada bir oda ayırtmıştım. Eşyalarım üst katta, yani üstümü değiştirecek vaktim var."

"Bir oda mı ayırttın? Neden? Oh. Oh," dedi anlayışlı bir şekilde.

Kalemini elindeki panoya vurdu.

Giydiği pembe polo tişörtün üzerinde sadece dükkânının logosu değil, birkaç kir lekesi ve bir tür yeşil leke de vardı.

"Julie, özür dilerim. Günün senin için ne kadar yoğun geçeceğini pek düşünmemiştim."

Sadece kendimi düşündüm. Bu gece kolumda olmanı istedim.

Yorumunu savuşturmak istercesine elini salladı. "Siz erkekler. Smokin giyersiniz ve her şey yolunda gider. Biz kadınlar

saçımızı, makyajımızı yapmak ve manikürümüzü bozmadan şeffaf hortumumuzu çekmeye çalışmak zorundayız."

Şeffaf hortum. Bacakları.

Elleri dizlerini açıyor.

"Hortumu takma," dedi sıkılmış dişlerinin arasından.

"Ne?"

Aptal.

"Yani, o kadar zahmet olacaksa." Sesi kulaklarına kaba geliyordu.

"Şanslıyım ki, aslında hortum getirmemiştim. Ve bir elinin parmaklarını ona doğru salladı-"her halükarda çiçekçi parmaklarım var."

"Görüyorsunuz, o parmaklara bakıyorum ve istediğini elde etmek için çok çalışmış bir kadının ellerini görüyorum."

"Sanırım. Ama bazen kız tırnaklarına sahip olmanın güzel olacağını düşünüyorum."

"Her şey fedakarlıkla ilgili."

Yüzünde düşünceli bir ifade vardı. Birden, buluşmalarının yüzlerce kişi tarafından paylaşılmamasını diledi. Onu yalnız yakalamak ve hakkında her şeyi öğrenmek istiyordu. Onunla konuşmak.

Nerede okula gittiğini, kardeşi olup olmadığını, en sevdiği yemeğin ne olduğunu öğrenin.

Haklısın. Çünkü onu yalnız yakalasaydın, yapacağın şey buydu.

Konuş.

Tek yapacakları şey konuşmak olacaktı, diye kendini rahatlattı. Onun yaşam tarzını benimsemediğini varsaymak zorundaydı. Onunla ilgilenmeyecekti. Bu varsayımla bile, yine de ona ilgi duyuyor ve onunla zaman geçirmek istiyordu. Onun hakkında bildiği az şey, daha fazlasını öğrenmek için meraklanmasına neden oluyordu. Artı, o günkü buluşmada gözlerinde belli bir bakış vardı.

Niyeti olmadığını söylediğinde kafede

tam tersini gösteren herhangi birinin elindeki macun. Aynı

zamanda Sasha Blake'in arkadaşı ve iş ortağıydı.

Sasha'nın yaşam tarzını biliyor muydu? Hakimiyet ve boyun eğme hakkında konuşmuşlar mıydı? Bu, Sasha'nın

yaydığı duygusallık? Başka bir yer ve zaman için sorular.

"Hazırlanmak için vaktin olacak mı?" diye sordu.

Saatine bir göz attı. "Gördüğüm kadarıyla buradaki işimi bitirmek için bir buçuk saate ihtiyacım var. Bu da bana hazırlanmak için bolca zaman bırakır."

"Bayan Masterson!" Bir otel çalışanı koşarak yanlarına geldi.

Daniel yoldan çekildi. "İşine dönmene izin vereceğim. Üç saat sonra lobide buluşalım mı?"

"Kulağa hoş geliyor," diye cevap verdi ve dikkatini yanındaki genç adama çevirdi.

- - -

H iki saat sonra giyinmiş olarak otele vardık. kırk beş dakika sonra. Her zaman dakik olmaya çalışsa da, o gece geç kalmamak için başka bir nedeni daha vardı: Julie'nin girişini izlemek istiyordu.

Otele vardığında birkaç erken misafirin geldiğini gördü. Lobide oyalanıyor, balo salonuna gitmeden önce havadan sudan konuşuyorlardı. Daniel birkaç kişiye el salladı ama bakışları asansörün kapısına takıldı.

Sonunda kapılar açıldı ve kadın dışarı çıktı.

Nefesi kesildi.

Bağış gecesine katılacak kadınların yüzde doksan dokuzu siyah giyinecekti. Julie Masterson kadınların yüzde doksan dokuzu değildi.

Günün erken saatlerindeki telaşlı ve lekeli çiçekçi gitmişti. gün. Onun yerinde bir siren vardı. Beyaz elbisesi tenine çok yakındı ve standart pembe polosunun altında gömülü olduğunu hayal ettiği kıvrımları ortaya çıkarıyordu. Şeffaf boncuklar bir omzunun üzerinden sarkarak tenini belli ediyordu. Saçları toplanmış, boynu uzun ve çıplak bırakılmıştı. Hayalindekinden bile daha güzel görünüyordu.

Lobide onu aradı ve bakışları onunkine takılınca ağzında bir tanıma ifadesi belirdi. Kadın

Kalçaları hafifçe sallanarak ona doğru yürüdü. Attığı her adım lobideki kalabalığın dikkatini daha da fazla çekiyordu.

"Sizi temin ederim ki," dedi sonunda önünde durduğunda, "kimse parmaklarınıza bakmıyor. Göz kamaştırıcısınız."

"Teşekkür ederim. Kız kardeşim New York'ta bir alıcı. Bunu benim için aldı ve bu gece giymek için ilk şansım oldu. o."

"Bana onun adresini vermen gerekecek."

"Giysilerle mi ilgileniyorsun?"

"Hayır. Ona bir teşekkür notu göndermek istiyorum."

Gülüşü alçak sesle, gırtlaktan geliyordu ve yıllardır duyduğu en baştan çıkarıcı sestti. Bir kez daha, onda hissettiği yoğun cinselliğin orada olduğundan emindi.

Kolunu uzattı. "Gidelim mi?"

Balo salonuna girdikleri andan itibaren insanlar etraflarını sardı. Daniel kanser farkındalığı ve araştırmaları için para toplama çalışmalarıyla tanınıyordu. Çoğu zaman herkesle yaptığı çalışmalar hakkında konuşmaktan memnun olsa da, o anda sadece Julie ile yalnız kalmak istiyordu.

Ama bu bir seçenek değildi. Bu yüzden herkesi sıcak bir şekilde selamladı ve geldikleri için hepsine teşekkür etti. Konuşurken onun yanında kaldı ve arada bir yüzünde meraklı bir sırıtışla ona baktı. O kadar güzel görünüyordu ki, bu kadar çok insanın etrafına üşüşüp üşüşmeyeceğini merak etti.

Eğer randevusu olmasaydı.

Sonunda baş masaya doğru ilerlediler, nihayet orada kendi düşüncesini duyabiliyordu. Yan yana oturdular ve o derin bir nefes aldı.

"Bu kesinlikle ilginçti. Her zaman böyle bir çevreye ilham verir misiniz?" Julie sordu.

"Sadece yanımdaki kadın sizin üzerinizdeki gibi bir elbise giyiyorsa."

Bir iltifatla başa çıkabildiğini görmek onu memnun etmişti. Bir kadının sırf iltifat ettiği için telaşlanması onu rahatsız ederdi.

Birisi güzel göründüğünü söyledi. Ama Julie onun nazik sözleri karşısında sadece gülümsedi. "O kalabalıkta çok sayıda kadın vardı. Yanımdaki adamın smokin içindeki görüntüsünü kesinlikle beğendiler." Gözleri karanlıktı.

Onu koklayabilmek için yakınına eğildi. Portakal kokuyordu. "Peki ya sen? Sence nasıl görünüyor?"

"Mükemmel derecede yeterli görünüyorsun." Bunu düz bir yüz ifadesiyle söylemişti ama gözleri ona gülüyordu.

"Sen tehlikeli bir kadınsın, Julie Masterson."

Peçetesini büyük bir özenle kucağına yerleştirdi. ve dikkat. "Eğer bu tencere dibin kara, seninki benden kara demek değilse, nedir bilmiyorum."

"Ben sadece rakiplerim için tehlikeliyim."

"Hatırlat da sana asla kötü davranmayayım."

Onun söz konusu olduğunda kötü bir tarafı olmadığını hissediyordu. Onun yanında kendini rahat ve kolay hissediyordu.

Kendi kendini yetiştirmiş zeki bir iş kadınıydı. Onu güldürüyordu ve harika görünüyor. Ve yıllardır tanıştığı en seksi kadındı.

"Söyle bana," dedi ona. "Neden çiçekler?"

Omuz silkti. "Annem çiçekleri çok severdi. Evin her yerinde çiçekleri vardı ve her zaman onları özel günler için saklamanın bir saçmalık olduğunu söylerdi. Onun sevgisini ve inançlarını herkesle paylaşmak istedim. Sasha ve ben bu dükkânı birkaç yıl önce tarihi bölgede yürürken bulduk. Onu satın aldık ve Petal Pushers doğdu. Şimdi sanki ben her günün bir kısmını annemle geçiriyorum."

"Oysa sen çiçek gibi bir kız olmadığını söylemiştin."

Vücudu hareketsiz kaldı. "Hatırlıyor musun?"

Bir parmağını elinin üzerinde gezdirdi, tepesinde sekiz rakamı çizdi. "Seninle ilgili her şeyi hatırlıyorum."

En kısa an için, onun gözlerine baktığında, sanki odanın geri kalanı yok olmuş ve orada

Dünyada ikisi dışında hiçbir şey yoktu. Onun eli avuç içi yukarı bakacak şekilde masanın üzerinde ters çevirdi. Sürükledi

elini onunkinin üzerine koymadan önce parmağını çizgiler boyunca gezdirdi.

Onun elini kendi elinin içine almak ne kadar kolaydı. Onu tamamen içine çekmek için karşı konulmaz bir arzu duyuyordu. Etrafını sarmak. Onu korumak.

Onu kışkırt ve baştan çıkar.

Garson salatalarını önlerine koyduğunda yerlerinden sıçradılar. Daniel başını kaldırdığında yemek arkadaşlarının onları dikkatle izlediğini gördü. Garson önlerine geldiğinde fark etmediklerini fark edince neredeyse utanacaktı. diğer lokantacılar oturdu. Ama gerçek şu ki, umurunda değildi. Kız onu bu şekilde bunaltırken umursayamazdı. Şimdi yemek arkadaşlarının hepsi gözlerini kaçırıyordu, belli ki bakarken yakalandıkları için kendi adlarına utanmışlardı.

"Sen olmalısın," dedi Julie sakın ve soğukkanlı bir şekilde. "İnsanlar bana hiç böyle bakmaz."

"Belki de ikimizin bir araya gelmesinden kaynaklanıyordur."

Aralarındaki hava titreşiyordu. Eminim o da bunu hissetmiştir. Muhtemelen birlikte tehlikeli bir kombinasyon olurlardı. Hatta yalnızken daha da tehlikeli. Bu teoriyi test etmek istiyordu.

Çok kötü.

Ama bu fayda saatlerce bitmeyecekti.

Avuç içlerini uyluklarına bastırdı.

Dikkatini masada oturan diğer üç çifte verdi. Julie'ye çıkma teklif etmeden önce

Onkoloji alanındaki yeni buluşları katılımcılarla tartışmak için sabırsızlanıyordu. Ancak şu anda yapabildiği tek şey havadan sudan konuşmaktı. Birkaç dakika sonra diğer çiftler kendi aralarında konuşmaya başladılar ve sonunda Julie'ye dönebildi.

"Annen işiniz hakkında ne düşünüyor?" diye sordu.

"Açılmadan önce vefat etti."

"Bunu duyduğuma üzıldüm."

Salatasını kesmek için acele etmedi. Bu konuda çok titizdi, her parçayı neredeyse aynı boyutlarda kesiyordu.

"Peki ya siz? Neden bankacılık?"

Belli ki annesi hakkındaki konuşma sona ermişti. Bir an için onun yolundan gitti ve salatasını kesti. "Bu bir aile işi. Her zaman olduğu gibi yapacağımı varsaydım."

"Gerçekten yapmak istediğin şey bu mu?" Sorgulayan gözler onunkilerle buluştu. "Eğer herhangi bir şey yapabilecek olsaydın, bu ne olurdu?"

Kıkırdadı. "Büyüdüğümde ne olmak istiyorum?"

"Onun gibi bir şey."

"Otuz beş yaşında olmam dışında, sanırım büyüdüğümde dünyayı daha iyi bir yer haline getirdiğimi bilmek istiyorum."

Nefesinin altında bir şeyler mırıldandı ama adamın tek çıkarabildiği "şaşılacak bir şey yok" ve "pantolon" oldu.

"Ne?"

"Hiçbir şey, sadece Sasha'nın söylediği bir şey."

Yemek boyunca sohbetleri akıcı bir şekilde devam etti. Julie esprili ve sıcak olduğunu kanıtladı, hoş bir kombinasyon. Ama hedeflerine ulaşmak için yaptıklarından ve aştığı engellerden bahsederken, ona demir gibi bir irade de gösterdi. Kız kardeşi doğduğunda babası onu terk etmişti.

Annesi öldükten sonra okula devam ederken iki işte birden çalışmış. Bir şekilde Sasha ile birlikte dükkân için kredi almış ve başarılı bir işe dönüştürmüşlerdi. Onun da bir Onun iradesini kendi iradesine boyun eğdirmek, birinin onu korumasının ve ihtiyaç duyduğu şeylerle ilgilenmesinin nasıl bir şey olduğunu ona göstermek için güçlü bir arzu.

Dikkatli ol, dedi kendi kendine.

Melanom alanında önde gelen onkologlardan birini yardım gecesinde konuşma yapması için ayarlamayı başarmıştı ve aylardır bu etkinliği dört gözle bekliyordu. Fakat

Julie'nin yanında, onun nefes alışını duyabilecek ve portakal kokusunu alabilecek kadar yakın oturmak, konuşmacının biyobelirteçler hakkında konuşup durmasını dinlemeyi neredeyse sabrını taşıracak hale getirmişti.

Beyefendi konuşmasını tamamladığında, Daniel seyirciler tarafından ayakta alkışlandı, ama gerçek suydur

Ne söylendiğini hatırlamıyordu ve sadece konuşma bittiği için alkışladı. Julie onun yanında ayağa kalkmıştı. Başını onunkine yaklaştırdı.

"Ne büyüleyici bir konuşma," diye fısıldadı.

"Sadece üç kelimesini duyabildim."

Kadın güldü ama adam şaka yapmadığını belli etmek için bir kaşını kaldırdı.

Tekrar oturdular ve orkestra kurulurken masa arkadaşlarıyla sohbet ettiler. Yerel hastanenin personel şefi Julie'nin karşısında oturuyordu ve Julie onunla kısa sürede derin bir sohbe daldı.

Hastanede devam eden araştırmalar. Konuştuğu üst düzey yetkililere rağmen kadının bu kadar rahat görünmesi onu çok etkilemişti. Tüm soruları zekiceydi ve ses tonu kendinden emin ve arkadaşçaydı. Görünüşe göre, onun gibi dünyada kendi yolunu çizmek başlı başına bir ödüldü.

Yakındaki kemandan ilk notalar duyulduğunda, yönetici izin isteyip karısının elini tuttu.

"Her zaman ilk dansı yapmakta ısrar eder," diye açıkladı.

Daniel yaşlı çift dans pistine gelene kadar bekledi. Sonra ayağa kalktı ve elini Julie'ye uzattı. "Benimle dans eder misin?"

Tereddüt etmedi, sessizce adamın elini tuttu ve ayağa kalktı.

Çoğunlukla, Daniel dansı kabul edebilir ya da bırakabilirdi. Durum gerektirdiğinde o da katılırdı. Diğer zamanlarda ise dışarıda oturup insanları izlerdi. Ama bu gece, dışarıda Julie'ye sarılmak isterken, onu dansa kaldırmak istemesinin başka bir amacı vardı.

Dans etme biçimine bakarak bir insan hakkında pek çok bilgi edinebilirdiniz. Bariz olan şeyler vardı: zarafet ve çeviklik. Ama Daniel Julie'de daha fazlasını arıyordu.

Dans pistine yerleştiler, kadının kollarından biri adamın omzuna dolanmış, diğer eli adaminkini nazikçe tutuyordu.

Boştaki kolunu kızın beline doladı ve onu kendine çekti. Adam hareket etmeye başlayınca, kadın da onu takip etti. "Bu gece benimle geldiğiniz için teşekkür ederim," dedi. Onun kollarına daha da yerleşti. "Davet için teşekkürler." "Gelecek hafta akşam yemeğine gelebilir misin?" Gruba sahipti

Perşembe akşamı toplantı ve Cuma akşamı oyun partisi vardı ama Cumartesi günü boştu.

"Evet." Cevap verirken ona gülümsedi.

Ayrıntıları daha sonra halledebilirlerdi. şu an için tek istediği ona sarılmaktı. Zeki bir dansçıydı, onu takip ediyor, vücudu onun hareketlerine cevap veriyordu. Bu ona ne aradığını söylüyordu ve şimdi çok uzaktaydı.

Vücudunun onunkine çok daha samimi bir şekilde cevap verdiğini hayal etmek çok kolaydı. Yatakta da bu kadar esnek olabilir miydi? Umut etmeye cesaret edebilir miydi?

Gece otelde kalıp kalmayacağını sormak istedi ama onu sadece tek bir şey için isteyen bir pislik gibi görünmek istemiyordu. Gerçek şu ki, onunla sadece yatmak istemiyordu; onu tanımak istiyordu. şimdilik, cinsel arzularını paylaşmazsa onu tanımanın kendisine hiçbir faydası olmayacağını fısıldayan yanını görmezden gelecekti.

Daha önce de sözde vanilya kadınlarla çıkmıştı. Yeterliydi. Bazı ihtiyaçlarını karşılıyordu. Ama cinsel partneri ona gerçekten boyun eğmediği sürece bunun onu asla gerçekten tatmin edemeyeceğini biliyordu. En azından yatak odasında.

Kollarındaki kadın bu ihtiyacı test edebilirdi. Eğer onlar mevcut yollarında devam ettiler ve adam kendini ona daha da çekici bulmaya başladı ...

Bunu daha sonra keşfetmeleri gerekecekti.

"Birdenbire çok uzaklara gitmiş gibisin."

Evet, öyleydi ve böylesine olağanüstü bir kadın bu kadar yakındayken bu bir rezaletti. "Beni affeder misin?"

Hafifçe geri çekildi ve sinsi bir gülümseme verdi. "Belki. Eğer bunu telafi edersen."

Onu daha iyi tanımayı unut. Ne zaman o onunla böyle dalga geçtiğinde, tek düşünebildiği onu dans pistinden sürükleyip üst kata çıkarmaktı.

Elini kızın vücudundan biraz daha aşağı kaydırma riskini göze alarak parmaklarını kızın kışının üst kısmına değdirdi ve onu kasıklarına doğru çekti. "Bitirmeye hazır olmadığın bir şeye başlama."

"Ben alaycı değilim."

"Öyle olduğunu düşünmemiştim, sadece ateşle oynadığını bilmeni istedim."

Başını aşağı çekti ve kulağına fısıldadı, "Bir içki için odamda bana katılmak ister misin?"

- - -

Julie içine ne girdiğini bilmiyordu. Muhtemelen muhteşem bir şekilde giyinmiş olmanın kombinasyonuydu.

Kız kardeşinin ona verdiği elbiseyi, Daniel'ı ve dansı.

Sasha'nın bir hafta önceki sözlerinin bütün gece zihninde tekrarlanmasından bahsetmiyorum bile. Hâlâ arkadaşının Julie'nin Daniel için uygun olmadığını ima etmesinin bir tür meydan okuma olduğunu düşünüyordu.

Bütün gece aralarındaki sıcaklığın tadını çıkarmış, adamın ezici erkekliğinin farkına varmıştı. Adam, nadiren deneyimlediği bir yanını ortaya çıkarmıştı. Onu cesaretlendirmişti. Peki ya ona bakışı? Sanki tadını çıkarmak istediği nadir bir ikrammış gibi. Ya da muhtemelen bir lokmada yutmak.

Asansörden çıktıklarında onun arkasından yürüdü ve koridorda odasına doğru ilerledi. Eli, aşağıda yaptığı uyarının ince bir hatırlatıcısı olarak kızın sırtının altından hiç ayrılmadı. O bir ateşti ve kız onun gücünü kabul edebilirdi ya da etmeyebilirdi ama o olduğu şey için hiçbir mazeret göstermeyecekti.

"İşte burası," dedi kapısının önünde durarak.

"İzin verin." Anahtarı kadından aldı ve odanın kilidini açtı, kapıyı açık tutarak kadının geçmesine izin verdi.

Karnında gergin bir heyecan fokurduyordu. Odanın ortasında çok erkek görünüyordu. Yani orada.

"Aslında içecek bir şeyim yok," diye itiraf etti. "Oda servisinden sipariş verebilir ya da ıslak barı yağmalayabiliriz."

Kravatını çözmeye başladı. "Sorun değil. Gerçekten susamadım."

Kravatını boynundan çıkarıp sehpanın üzerine koydu ve kol düğmelerini çıkarmaya başladı.

Aman Tanrım, öylece soyunacak mıydı?

Başıyla kanepeyi işaret etti ve sanki onun bilmediği bir şakanın farkındaymış gibi gülümsedi. "Otur Julie. Isırmayacağım. Ben sadece rahatlamak."

Hayatınızı tanımlayan anlar vardı. Julie bunu biliyordu. MBA yapmaya karar verdiği gün. Öğleden sonra Sasha ile birlikte sonunda dükkâna dönüştürülmüştü. Her nasılsa, Daniel'la geçirdiği bu anın başka bir an olduğunu biliyordu.

İstedikini alan bir kadındı ve o anda Daniel'ı istiyordu.

"İyi fikir." Adamın durduğu yere doğru yürüdü ve sırtı ona dönük olacak şekilde döndü. "Şunu çıkarmama yardım eder misin?"

"Julie." Sesi bir uyarıydı. Ve bir söz. "Sadece rahatlamak istiyorum."

Elleri omuzlarını okşadı, ensesini okşadı. Dudakları parmaklarının yerini almadan ve omurgasının üst kısmına yumuşak bir öpücük kondurmadan önce kızın zorlukla nefes alacak zamanı vardı.

"Önlüğü çıkarmana yardım edersem, on saniyeden kısa bir süre içinde seni çıırılçıplak ve altımda o yatağa yatıracağım."

"Umarım öyledir."

Omuzlarındaki eller sıkılaştı. "Benim hakkımda bilmediğin şeyler var."

Onunla yüzleşmek için geri döndü, gözleriyle buluştu. "Sen dengesiz bir seri katil misin?"

Yanıtında bir gülümseme vardı. "Hayır."

"Küçük çocukları kaçırıyor musunuz?"

"Hayır."

"Tutuklanmanız için herhangi bir emir var mı?

Hakkında uzaklaştırma kararı olan biri var mı? Kefaletle serbest bırakıldınız mı?"

"Hayır. Hayır. Ve hayır."

"Yanında prezervatif var mı?" "Kesinlikle var."

"O zaman senin hakkında zaten bildiklerimle birlikte bu kadarı yeterli." Tekrar arkasını döndü ve ona daha iyi erişebilmek için boynunu eğdi. "Elbiseyi giymeme yardım eder misin?"

Fermuarını hemen açmadı. Onun yerine sırtının çıplak tenine birkaç öpücük kondurdu. "Bütün gece seni tatmak istedim. Bütün hafta."

Adamın ağzını üzerinde hissettiğinde titredi. onun sözlerinin sesi. Tıpkı kızın onu düşündüğü gibi o da kızı düşünüyordu.

"Tadın fantezimde olduğundan bile daha güzel."

Fermuarını açmak yerine elleri saçlarına gitti ve her bir tokayı nazikçe çıkardı. Saçları dalga dalga etrafına dökülüyordu.

Yüzünü ve kafa derisini ovaladığında zevkle inledi, parmakları bu kadar uzun süre yukarıda kalmanın acısını hafifletti.

"Bu iyi hissettiriyor," dedi, saçlarını açtığı için heyecanlanmıştı ve onun dokunuşundan daha da heyecanlanmıştı.

"Planım bu."

Fermuar çok yavaş bir şekilde aşağı kaydı ve kadını yavaş yavaş ona gösterdi. Dudakları yolu takip ederek sonunda kadının sırtının alt kısmında durdu. İki büyük el nazikçe elbiseyi omuzlarından itti.

İpekli kumaş vücudundan kayarken arkasını döndü. Elbise sütyene izin vermiyordu, bu yüzden onunla yüzleştğinde üstsüzdü. Gömleğinin düğmelerini teker teker çözdü. "Sanırım on saniye doldu."

Kadının elini avucunun içine aldı ve avucuna bir öpücük kondurdu. "Planlarda bir değişiklik oldu. İçiniz rahat olsun, yine de bir noktada sizi altımda tutacağım."

Onu üzerinde, içine doğru bastırırken hissetmek için sabırsızlanıyordu. "O zaman elimi bıraksan iyi olur, böylece işimi bitirebilirim.
gömleğinin düğmelerini aç."

Kısa bir süre tereddüt etti ama sonra o rahat gülümsemesi geri geldi. "Sanırım seni soyduğum için bu adil."

Öncekinden daha hızlı bir şekilde düğmelerini çözdü. Gömlek düştü ve sert göğsü ortaya çıktı. Elini yontulmuş kasların üzerinde gezdirdi. "Vay, vay, vay. Birileri spor yapıyor gibi görünüyor."

"Seni becermek için daha iyi, canım."

Onun müstehcen konuşması karşısında dizleri titredi. Sesli erkekleri severdi. "Gerçekten mi? Bunun anatominizin başka bir bölümüne bağlı olduğunu düşünürdüm."
Parmakları adamın bel kemerine doğru kaydı.

"Doğru yapıldığında tüm vücudu kapsayan bir aktivitedir."

Yatakta ne yaptığını gerçekten bilen biriyle birlikte olmayalı ne kadar olmuştu? Aylarla sayamazdı; yıllar gerçeğe daha yakın olurdu.

Dizlerinin üzerine çökmeye başladı ama adam onu durdurdu. "Bu gece olmaz, Julie."

Kafasını kaldırdı, şaşkındı.

"Planım, bunun gerçekten on yıldan daha uzun sürmesi. Saniyeler," dedi ama yüz ifadesinin ardında başka bir şey gizleniyordu.

Daha fazla açıklama yapmadan onu kollarına çekti ve öptü. Yumuşakça. Sanki kırılğanmış gibi. Yavaş yavaş, Onu yatağa doğru geri çekti, böylece üzerinde sadece küçük bir külotla yatağın kenarına oturdu.

Onun üzerinde durdu, parmakları göğsünün üzerinde dönüyor, meme uçlarını hafifçe okşuyordu. Ağzını bir tanesine götürdü.

ve nazikçe emdi. Sırtı kemerli, sessizce daha fazlası için yalvarıyordu. Daha derine götürülmek istiyordu. Yutulmak için.

"Arkana yaslan," dedi, sesi alçak ve emrediciydi.

Kadın itaat etti ve bacakları yana sarkacak şekilde yatağa yerleşti. Adam hâlâ ayakta idi, elleri hafifçe vücudunu fırçaladı. Bir gıdıklamadan daha sert olan dokunuşu onu acımasızca kızdırdı. Arzu bacaklarının arasında birikiyordu ama adamın kaçındığı tek bölge orasıydı.

"Lütfen," diye yalvardı, sessiz bir davetle kalçalarını kaldırdı. "Bir parçan ihmal edilmiş mi hissediyor?"

"Tüm vücudu kapsayan bir aktivite olduğunu söylemiştin." Şakacı bir şekilde suratını astı.

Kıkırdadı. "Yaptım, değil mi? Tüm parçalarınızı dahil etmemem ne büyük kabalık."

Parmağı tangasının bacağını okşadı. Bacakları titriyordu. Onun kendisine dokunması için çaresiz hissediyordu. Bir bakışta adamın bacaklarının arasında diz çöktüğünü gördü. Adamın bir parmağını iç çamaşırının içine sokup yavaşça çıkarmasını izledi.

Onun bakışları altında çırılçıplaktı ama kendini savunmasız hissetmiyordu. Kendini güçlü, muhtaç ve arzulu hissediyordu. Çok istiyordu.

"Lütfen," dedi tekrar.

"Kukun mahrum mu hissediyor?" Bir parmağını onun kalçasında gezdirerek yaklaştı. Uzaklaşıyordu.

"Evet," dedi, sesinin bir sızlanma gibi çıkmasını umursamadan.

"Bacaklarını benim için iyice aç." Onları birbirinden daha da ayırdı. "Aynen böyle."

Eğilerek kızın kalçasının üst kısmına tek bir öpücük kondurdu. Sonra kollarını beline doladı ve üst dudağının ucu klitorisini okşayarak yarığını yaladı.

Kalçaları yatakta sarsıldı ve ellerini çılgınca adamın saçlarında dolaştırdı. "Evet."

Sıcak, büyük ve sert ile şefkatin en çılgın kombinasyonuydu. Elleri vücudunda dolaşırken onu neredeyse şakacı bir şekilde ısıırıyordu. Klitorisine bir hava akımı üflerken aynı zamanda bir meme ucunu hafifçe kısıtırıyordu.

Nefesinin altında küfürler mırıldandı.

Ama tam yaklaşmışken, tam da Orgazmın kıyısında sallanırken, adam tamamen çekildi ve onu ağırlı ve yalnız bıraktı. Tek gözüyle dışarı baktı. Adam yatağın yanında durmuş, nefes nefese cebini karıştırıyordu.

Prezervatifi buldu, pantolonunu indirdi ve sonra paketi yırtarak açtı. Adam üzerini örtmeden önce pek bir şey göremedi ama gördükleri düpedüz nefis görünüyordu.

Bacaklarının arasındaki ağırı sabırsızca nabız gibi atıyordu. Kadın

onu istiyordu. Hem de çok istiyordu. Ve görünüşe bakılırsa, o da onu çok istiyordu.

Onunla birlikte yatağa süründü, kaslı vücudu onunla alay ediyordu. Onu keşfetmek için zaman ayırmak istiyordu ama şu anda en çok istediğı şey onun verdiğı sözü yerine getirmesiydi.

Onu hayal kırıklığına uğratmadı. Tek kelime etmeden üzerine çıktı, bacaklarını daha da açtı ve girişine yerleşti.

"Amcığının daha fazla ilgiye ihtiyacı var mı?"

Onu kendine çekmek için kıpırdanmaya çalıştı ama adam belini sabit tuttu ve konuştuğunda sesi alçak ve inatçıydı. "Bir soru sordum."

"Kahretsin, Daniel, evet." Gözleri beklentiyle kapandı.

"Bana bak," dedi Daniel ve o da baktığında gözlerini ihtiyaç gözlerinde yankılandı.

Yavaşça içeri iterken bakışları onunkilere kilitlenmişti. Son seferinden bu yana uzun zaman geçmişti.

Erkek arkadaşı ve Daniel'ın ona verdiğı her lezzetli santimi hissetti. Gerilme o kadar iyi hissettirdi ki, inledi.

Sustu. "İyi misin?"

Onun ileriye doğıru bastırması karşısında uluyabilirdi.

"Durma, duramayacak kadar iyi hissettiriyor."

Sanki beklediğı işaret buymuş gibi, kadının belini tuttu ve tek bir hamleyle kabzasına kadar soktu. Adam bir an hareketsiz kaldı ve kız alışmak için birkaç nefes aldı.

kendini onun büyüklüğüne göre ayarladı. Alt bedenini hareket ettirmedi ama eğildi ve onu öptü.

"Kahretsin, çok iyi hissediyorsun," diye fısıldadı dudaklarına karşı. "İzin ver seni daha iyi hissettireyim," dedi kız bir kaymayla

Kalçalarını.

O da kendi değişimiyle cevap verdi. "Böyle mi?"

Onun içinde hareket etmesinin tatlı acısı, hipnotik itme ve çekme çok fazlaydı. Adamın yarattığı hisleri kontrol altına almak için gözlerini kapattı. Kolları onu sıkıca tutarken, adam da vurucu bir ritme yerleşti. Kendi elleri onun arka tarafında bir yer buldu ve kıcının sıkılmış kasları.

"Bacaklarını etrafıma sar," diye bağırdı.

Kadın itaat etti ve adam daha da derine kaydığında, kadın karşılık olarak tısladı. O anda hiçbir kelime yoktu, sadece nefes alış verişleri, adamın homurtuları ve kadının zevk çığlıkları vardı. Bir elini aralarına soktu ve parmak ucuyla klitorisinin etrafında dönmeye başladı.

Kalçaları sarsıldı; bu çok fazlaydı. "Oh, siktir, evet, Daniel, evet."

"Boşaldığını hissetmek istiyorum. Sert ve hızlı bir şekilde aletimin etrafına boşal."

Zaten öyleydi, karnının altından başladı, bacaklarının arasında yoğunlaştı ve sonra dışarı doğru fırladı, Tüm vücudunu kaplıyordu. Daniel'in son birkaç hamlesinin, boşalırken bedeninin içinde hareketsiz kalışının ve onları yanlarına yuvarlarken duyduğu memnuniyetin çok az farkındaydı.

Dudakları kızın yanaklarında, burnunda ve kulağındaydı. "Biraz sert davrandım. Seni incitmedim, değil mi?"

Elini onun sırtında, kolunda ve tekrar sırtında gezdirdi. Bacaklarının arasında hoş bir sızı vardı ve onu günlerce hissedeceğini biliyordu. "Sadece iyi anlamda."

Birkaç dakika boyunca sessizlik içinde kaldılar, nefes alış verişlerinin normale dönmesine izin verdiler, sadece birbirlerinin kollarında olmanın tadını çıkardılar. En son ne zaman bu kadar iyi hissettiğini hatırlamaya çalışarak onun yanına uzandı. Muhtemelen hiç,

Birden utanarak parmağını adamın göğüs kaslarında gezdirdi. Onun genel olarak ahlaksız olmadığını bildiğini umuyordu. Onun huzurunda dönüştüğü kadını tanıdığından emin değildi ama daha çok onu sevdim. Julie Masterson, baştan çıkarıcı. Durduramadan bir kıkırdama kaçtı.

Daniel tek gözünü kırarak açtı. "Bu hiçbir erkeğin yatakta duymak istemeyeceği bir ses."

Kendini daha cesur hissederek onun omzuna bir öpücük kondurdu. "Aslında senin etrafında olmanın beni nasıl ahlaksız ve kötü hissettirdiğini düşünüyordum."

"Ve bu kıkırdamaya değer mi?"

"Bu benim tarzım değil."

"Belki de sandığınızdan daha çok size benziyordur."

Adamın sözleri kadının içinde bir akor oluşturdu. Belki de haklıydı ve ona içinde gömülü olan ve özgür olmayı arzulayan kadını gösterecek doğru erkeğe ihtiyacı vardı.

"Julie, ben-," diye başladı ama cep telefonu çalınca durdu.

"Senin olmalı. Bu benim zil sesim değil."

"Evet, öyle. Özür dilerim. Bu benim özel hattım. Sakıncası var mı?"

Ayağa kalktı, çarşafı kendisiyle birlikte sürükledi ve göğsüne sardı. "Hayır, devam et."

Kıyafet yığınıni karıştırdı ve sonunda atılmış pantolonundan telefonu çıkardı. Kaşları çatıldı Ekranı gördüğünde yüzünü buruşturdu. "Tess?" diye sordu çağrıya cevap vererek. Kaşları çatılmıştı ve yüzünde endişeli bir ifade vardı. "Ne kadar zaman önce? Şu anda nerede?" Konuştuğu kişi cevap verince sessizlik oldu. Saatine baktı. "Otuz dakika içinde orada olurum. Hayır, daha hızlı gidemem."

İç çekerek aramayı sonlandırdı ve ona döndü. "Özür dilerim. Büyükannem bir kriz geçirdi. . . . Bazen akli pek yerinde olmuyor. Arayan kız kardeşimdi."

Julie hayal kırıklığını yuttu; daha uzun kalabileceğini ummuştu. Onunla bu şekilde hissetmesi bencilceydi.

Büyükanne hastaydı, ama işte. O sadece bir baştan çıkarıcı değildi; bencil bir baştan çıkarıcıydı.

Ama ona el salladı. "Bu konuda iki kere düşünme, ailenle birlikte olman gerekiyor."

Gömleğini omuz silkerek giydi. "Bu şekilde ayrıldığım için kendimi bir pislik gibi hissediyorum."

"Gitme. Gitmezsen aptallık etmiş olursun."

Smokin pantolonunu çabucak giydi ve gömleğini gelişigüzel bir şekilde içine soktu. Giyindikten sonra yatağa doğru yürüdü ve kızın yüzünü avuçladı.

"Sen harika bir kadınsın ve söz veriyorum bunu telafi edeceğim." Yumuşak bir öpücük için eğildi, arayacağına söz verdi ve sonra gitti.

Julie iç çekerek yatağa geri yığıldı ve Tüylü yorganın içine sokuldu. Sonunda tek bir düşünceyle uykuya daldı: Daniel'ın kendisiyle barışmasından büyük keyif alacağına bahse girmeye hazırdı.

Üç

THafta yavaş yavaş geçti. Daniel iki kez aradı ve birkaç mesaj gönderdiler, hatta bir buluşma bile planladılar.

Cumartesi günü için randevulaşmışlardı ama o uzak görünüyordu. Julie, onun hakkında bilmediği şeyler olduğuna dair yardım toplantısında söylediği sözleri hatırladı. Bu mesafeyi açıklıyor muydu? Yoksa otel odasında geçirdiği geceden sonra onu ucuz ve kolay biri olarak mı görüyordu?

Perşembe gecesi dükkânda oturmuş, dükkânı kilitlemek için dakikaları sayıyordu. Sonra da evine dönüp yemek yiyecek ve iyi bir kitap okuyacaktı. En azından Cumartesi gecesini dört gözle bekliyordu. Cumartesi gecesi tüm randevu boyunca kıyafetlerini çıkarmayacaktı. Ya da en azından onlar

neden bu kadar mesafeli olduğu hakkında konuşabilirdi.

Eğer bir sonraki hafta olsaydı. Sasha, Daniel ile uyumlu olamayacağını söylemişti. Belki de haklıydı. Dünyayı sarsan seks bir yana, çünkü yatakta kesinlikle uyumlu görünüyorlardı.

Parmaklarını tezgâha vurdu. Yine o rüyayı görmüştü. Üniversitede başlayan rüyayı. Her zaman aynı olmasına rağmen, dün gece farklı bir şekilde sona ermişti.

Oda karanlık. Tek ışık tek bir mumdan geliyor. Ona gözlerini kapalı tutmasını söylemişti, ama onu görmeye çalışmak için küçük bir bakış atmaya göze aldı. Her zaman karanlığın içindeydi. Her zaman. Bu gece de farklı değil.

"Gözlerini açtın mı?" Sesinde yoğun bir hoşnutsuzluk var.

Özrünü fısıldar ama artık çok geçtir. Bir eliyle ağzını kapatırken, diğer eliyle külotunu indiriyor.

Kalçalarını.

"Sana emirlere itaatsizliği öğreteceğim."

Bir şekilde yüzüstü yatıyor ve adam ona şaplak atıyor. Acıtmıyor, sadece onu daha fazla tahrik ediyor ve bacaklarının arasındaki muhtaç ağrıyı hafifletmek için umutsuz bir girişimde kıpırdanıyor.

"Şaplak yiyerek nasıl azdığına bak." Etine daha fazla tokat yağdırdı. Daha sert. Daha sert. "Sana ne kadar sert şaplak atarsam, boşalmak için o kadar çaresiz olursun."

O haklı. Bunu inkâr etmeye çalışmanın bile bir anlamı yok. Klitorisinin etrafında dönüyor ve parmağını aç etinin üzerinde gezdirdiğinde bir çığlıkla boşalıyor.

"Sana izin vermedim."

Onu sırt üstü çevirir ve kadın ilk kez onu net bir şekilde görür.

"Daniel!"

"Yine belli bir bankacıyı mı düşünüyorsun?" Sasha kapının üzerindeki tabelayı KAPALI olarak çevirdi.

Julie yüksek sesle konuştuğuna inanamıyordu, ama sadece

Rüyayı hatırlamak onu yine şaşırtmıştı. Şimdi kızardı ve açıklamaya çalıştı. "Hayır, sadece gördüğümü sandım ona benzeyen biri ön pencereden geçiyordu."

Sasha ona tuhaf tuhaf baktı ama dışarının yürüyen birini göremeyecek kadar karanlık olduğunu söylemedi. Julie karar verdi

Konuyu değiştir. "İyi bir kitapla kıvrılma vaktim geldi. Bu akşam ne yapıyorsun?"

"Bu benim aylık grup toplantım." Sasha başını eğdi ve sinsi bir gülümseme verdi. "Benimle gelir misin?"

"Ne dedin? Hayır. Ben öyle biri değilim." İlgisini itiraf etmenin neden bu kadar zor olduğunu bilmiyordu.

"Bundan bahsettiğimde gözlerindeki bakışı gördüm. Merak ettiğini biliyorum. Gel de bir bak. Güven bana. Pişman olmayacaksın."

Julie çok baştan çıkarılmıştı.

Sasha bir şeyi tartar gibi ellerini uzattı. "Yalnız Perşembe gecesi mi yoksa havalı insanlarla tanışmak mı? Aşk romanı mı yoksa fantezini gerçekleştirmek mi?"

Daha fazlasını öğrenene kadar BDSM'nin ne olduğunu merak etmekten asla vazgeçmeyecekti. Sasha'ya asla itiraf etmemiş olsa da, son derece meraklıydı ve tekrarlayan rüya bütün gün aklının ön saflarında yer almıştı. Toplantının güvenli olacağını biliyordu. Ve Sasha herkesi tanıyacaktı. "Oh, tamam. Ben giderim."

Arkadaşı alkışladı. "Aferin sana. Sorumluluğu al. Hadi, seni arabada bilgilendireceğim."

Toplum merkezinin bulunduğu yere giderken Toplantıda Sasha ne beklememiz gerektiği hakkında sohbet etti. Herkesin bilezik takacağını söyledi. İlk kez gelen bir misafir olarak Julie'ninki beyaz olacaktı. Bir itaatkâr olan Sasha kırmızı takacaktı. Anahtarlar yeşil giyerdi. Domlar siyah giyecekti.

İçeri girdiğinde, eğer ertesi gün tekrar gelmek ya da partiye katılmak istiyorsa, gözden geçirmesi ve tamamlaması için kendisine evraklar verilirdi. Kısa bir tanışma ve selamlaşma faslından sonra kıdemli bir üye gruba ya bir eğitim oturumunda ya da bir yuvarlak masa tartışmasında liderlik ederdi.

"Bu akşamki konu ne?" diye sordu Sasha'ya.

Sasha dikkatle durdukları kırmızı ışığa baktı. "Tam olarak emin değilim."

"Bir oda dolusu yabancıyla seks konuşmaya hazır mıyım bilmiyorum."

"Sadece yuvarlak masa toplantıları grup tartışmasını içerir ve o zaman bile sizi konuşturamazlar."

Julie koltuğunda kıpırdandı. İffetli biri değildi. Tanrı biliyordu, bunu anlamak için geçen hafta sonuna dönüp bakması yeterliydi. Sadece önümüzdeki birkaç saat için yeterince açık fikirli olduğundan emin değildi.

"Yarınki oyun partisine gidiyor musun?" diye sordu Sasha'ya.

"Evet, Peter ve ben bir demo yapıyoruz." Döndü ve Julie'ye hınzırca bir gülümseme verdi. "Gelmek ister misin?"

"Muhtemelen pas
gececeğim."

"Davetiye açık."

Sasha'yı da en az kız kardeşi kadar seviyordu; sadece onun son kaçamağıyla her ne yapıyorsa ona katıldığını görmek isteyip istemediğini bilmiyordu.

Otoparka girdiklerinde beklediğinden çok daha fazla insan vardı. Her ne kadar Sasha ona endişelenmemesini ve grubun

gizliliğe büyük saygı duysa da, yine de tanıdığı biriyle karşılaşmaktan korkuyordu. Ya da gelecek hafta toplantıda tanıştığı biriyle karşılaşmaktan.

Yeşil bileklik takan dost canlısı genç bir adam Sasha'yı sıcak bir şekilde karşıladı ve Julie'ye bir yığın kağıt ve beyaz bir bileklik uzattı.

Plastik bandı bileğine geçirdikten sonra kâğıtları karıştırdı.

"Kontrol listesinin seni korkutmasına izin verme," diye fısıldadı Sasha.

Julie listedeki birkaç maddeye göz attı ve daha sonra okumanın en iyisi olacağına karar verdi. Özel olarak. Ve internet elinin altındayken.

Ertesi gün partiye gitmeyeceği için formlara pek dikkat etmedi. Onları da eve götürecekti. Eğer geri dönmeye karar verirse, o zaman doldururdu.

Sasha onu birkaç kişiyle tanıştırdı ve Julie rahatlamaya başladı. Herkes açık ve arkadaş canlısıydı. Geniş bir yaş aralığını temsil eden eşit sayıda kadın ve erkek var gibiydi. Sasha siyah bilezik takanlara "efendim" ya da "hanımefendi" diye hitap etti ama Julie yeni olduğu için ilk isimlerini kullanması konusunda ısrar ettiler.

Julie, Sasha'yla birlikte ayakta durmuş, kırmızı bant takan bir grup kadınla konuşuyordu ki tanıdık bir ses odayı çınlattı.

"Üzgünüm geciktim. Herkes otursun. Hemen başlayacağız."

Arkasını döndüğünde Daniel'ın kalabalığın arasında ilerlediğini gördü. Bileğinde kalın siyah bir bant vardı.

"Ne oluyor Sasha?" Julie zihni biraz berraklaşıp sesini bulduğunda sordu.

Sasha iç çekti. "Bilmen gerekiyordu."

Vay anasını. Daniel bir Dom'du.

Daha fazla şok olamazdı. Belli ki rüyası ona bunu anlatmaya çalışıyordu ve o dinlemiyordu. Biraz düşünürse mantıklı olacağından emindi. Belki de. Ama şu anda hâlâ Daniel'ı görmenin şokuyla uğraşıyordu. Sasha'nın BDSM grup toplantısında. Onun bir Dom olduğu yerde.

"Ne?" Julie sorguladı. "Yani beni buraya sürüklemenin öğrenmem için en iyi yol olduğunu mu düşündün?"

"Onunla giderek daha fazla ilişki kuruyorsun ve belli ki sana söylemiyor. Geçen hafta sonu bir şeyler olduğunu biliyorum, pazartesi günü yüzünden okunuyordu. Bana öyle bakma. Ben aptal değilim."

Geçen hafta sonu. Daniel'ın onun hakkında daha fazla şey öğrenmesi gerektiği konusundaki ısrarı. Onun bu ısrarı gönülsüzce savuşturması.

İkisi de dikkat çekmeye başlamıştı. Bir grup itaatkâr oturacak yer bulmak için uzaklaştı. Birkaç dakika önce tanıştırıldığı siyah bilezikli bir adam yanlarına geldi.

"Burada bir sorun mu var hanımlar?" Soğuk ve sert görünüyordu. Julie onun pek sık gülümsemediğini tahmin etti.

"Hayır, efendim," diye yanıtladı Sasha. "Burada bir sorun yok."

Julie Daniel onu görmeden odadan çıkıp çıkamayacağını merak etti. Ama yaşadıkları küçük kargaşa onun dikkatini çekmişti. Onun bakışlarını yakaladı ve gözleri şok içinde genişledi.

"Julie?" Sonra yanındaki kadına baktı ve yüzünde bir anlayış ifadesi belirdi. "Sasha," dedi, sesi alçak ve emrediciydi.

itaatsizlik. "Yan oda. Şimdi. Dena, yuvarlak masa tartışmasını yönet."

Sasha omuzlarını dikleştirdi ve kaderine doğru yürüyen bir mahkum gibi bakarak onu takip etti Daniel yan kapıdan çıktı. Ona ve Sasha'ya yaklaşan adam da onunla birlikte gitti.

Uzun bacaklı bir sarışın ayağa fırladı. "Efendi Covington gözaltına alındığına göre, kim paylaşmak istiyorsa söylesin. Dominant ve itaatkar arasındaki iletişimi geliştirebilecek tek şey."

Bilmeniz gereken bir şey olduğunu söylediklerinde üstlerine atlamamak.

Birkaç kafa ona doğru döndü.

Lanet olsun, bunu yüksek sesle mi söyledim?

Neyse ki yapmamıştı ve konuşma onun etrafında akmaya başladı. Kelimelere konsantre olamadığını fark etti. Bunun yerine, başarısız bir şekilde yan odada neler olduğunu duymaya çalıştı. Herhangi bir bağırma ya da duyabileceği bir bağırış. Yine de Daniel pek bağırان birine benzemiyordu.

Peki sarışın ona neden "Usta" demişti? Bu daha derin bir yakınlıktan bahsetmiyor muydu?

Sonunda yan kapı açıldı. Sasha dışarı süzüldü ve onun yanına oturdu. "Seninle konuşmak istiyorlar," diye fısıldadı.

"Öyle mi? Neden?"

"Her şey yoluna girecek. Sadece devam et."

Julie titreyen bacakları üzerinde ayağa kalktı, sadece Sasha onun elini tuttu ve fısıldadı, "Ben sadece en iyi olduğunu düşündüğüm şeyi yaptım. Umarım bunu biliyoursundur."

Julie onun elini sıktı ve kapıya doğru yürüdü. İçten içe, Sasha'nın iyi bir kalple hareket ettiğini biliyordu. Ama bu onun davranışına hâlâ kızgın olmadığı anlamına gelmiyordu. durum.

Yan odaya girdiğinde kalbi hızla çarpıyordu, ama sakin, soğukkanlı ve soğukkanlı görünmekten başka bir şey yapmak istemiyordu.

Daniel'a toplandı. Tam tersi olsa bile.

Odanın ortasında yarım daire şeklinde bir sıra sandalye yerleştirilmişti. Daniel bir tanesine oturdu ama onun girişinde durdu. Ona belli belirsiz bir gülümseme verdi. Kadın derin bir nefes aldı.

"Daniel, ben-"

Elini kaldırdı. "Jeff. Bizi yalnız bırak."

Diğer adamı unutmuştu.

Jeff sandalyesinden ayağa kalktı. "Bu protokole aykırı."

"Biliyorum."

"Protokolün yazılmasına yardım

ettin." "Biliyorum."

"Öyleyse, neden başka birinin orada bulunmasını şiddetle tavsiye ettiğimi anlıyorsunuz."

"Jeff, seni duydum, ama tüm saygımla, bir kez daha kibarca gitmeni söyleyeceğim." Tartışmaya izin vermeyen, karşı çıkmayı aklından bile geçirmeyen bir sestti.

Jeff karşı çıkmayı ciddi ciddi düşünmüş gibi görünüyordu ama sonunda başını salladı. "Pekâlâ. Ben gidip Dena'ya yuvarlak masada yardım edeceğim. Sen istediğin kadar zaman ayırabilirsin."

Daniel ancak kapı kapandığında dikkatini tekrar ona verdi. Gözleri yorgun görünüyordu ve alnında kırışık çizgiler vardı. "Özür dilerim. Seni hiç hayal etmemiştim bu şekilde bulmak."

Gidip onun yanına oturmayı düşündü ama şimdilik olduğu yerde kalmaya karar verdi. "Bunu öğreneceğimi nasıl hayal ettin?"

Ağzının köşesi kalktı. "Ruhunu seviyorum."

"Sorudan kaçıyor musun?"

Gülümseme gitti. "Gel, otur."

"Önce bana Sasha'ya ne olacağını söyle."

Sasha'ya hâlâ kızgın olsa da arkadaşının gruptan ne kadar hoşlandığını biliyordu. Onu gruptan atarlarsa bu çok üzücü olurdu. Elbette bunu gerektirecek bir şey yapmamıştı.

Daniel onun endişesini sezmiş gibiydi. "Pekala. Sasha'ya hiçbir şey olmayacak. Varsayalım ki, senin

hikayesi onunkiyle uyuşuyor."

Ağzı düştü. "Beni buraya sorgulamak için mi getirdiniz?"

"Bence 'sorgulama' biraz abartılı oldu ama evet, sizi sorgulamak zorundayım. Ya burada ya da dışarıda. Şahsen, bunu tüm grubun önünde yapmak yerine sadece ikimizin konuşmasını tercih edeceğimi düşündüm."

Tüm grubun önünde mi? Bunu yapar mıydı? Kalp atışları biraz yavaşlamıştı. Adamın onu grubun önünde sorgulayabileceğini söylemesi üzerine kalbi yeniden çarpmaya başladı.

Sanki Daniel onun tedirginliğini hissetmiş gibiydi. "Birbirimize ne kadar önem verdiğimizi anlamalısın. gizlilik. Yaşam tarzımız genel kabul görmüyor. Eğer ben . . . Size benden, herhangi birinden bahsettiğini öğrendik..."

"O yapmadı. Aslında geçmişte beni birkaç kez davet etmişti. Bu gece dükkânı kapatıyorduk, geleceğinden bahsetti." Omuz silkti. "Yapacak bir şeyim yoktu. Ve ben her zaman ..."

"Evet?"

"Merak ettim." İşte. Yüksek sesle söylemişti. Daniel'a bile.

Ama onun itirafına hiçbir tepki göstermedi. "Sasha da aşağı yukarı böyle söyledi. Tabii burada olacağımdan haberdar olduğunu ve seninle bir ilişkimiz olduğunu bildiğini de biliyorsun."

"Evet, biliyorum. Bu konuda ona hâlâ kızgınım."

"Arkadaşın olarak nasıl üzöldüğünü anlayabiliyorum ama Sasha'nın BDSM grubunun kıdemli bir üyesi olarak neden böyle davrandığını anlayabiliyorum."

"Bu da bizi asıl soruma geri getiriyor. Benim bunu öğreneceğimi nasıl hayal ettin?"

Tekrar sandalyesine oturdu. "Gelip benimle oturur musun lütfen?"

Kadın temkinli bir şekilde ona doğru ilerledi. Onun yanındaki sandalyeye oturduğunda, adam elini uzattı. Kadın elini onun üzerine koydu.

ve parmakları iç içe geçmişti.

"Cumartesi gecesi sana söyleyecektim."

Ona inanmıştı. Ona kendisi hakkında her şeyi anlatmamış olsa da, yalan söylemeyeceğini bilecek kadar onu tanıyordu.

"O kadın size neden 'Efendi Covington' dedi?"

"Dena mı? Sarışın itaatkâr mı?" Onun başını sallaması üzerine devam etti. "Grubun itaatkârları tarafından kullanılan bir unvan.

kıdemli Dominantlara hitap ediyor."

Rahat bir nefes aldı. "Sen ve o, belki, bilirsin işte, diye düşünmüştüm."

Onun elini tutan el biraz sıkılaştı. "Hayır, değiliz. Şu anda senden başka kimseyle birlikte değilim."

Kalbi hafifçe çarptı ve onun elini sıkarak geri çekti. Başparmağı avucunu okşadı.

"Şimdi," dedi. "Bahsettiğiniz şu merak uyandıran kısım hakkında."

"Şu anda bu konuda konuşmaya hazır olduğumdan emin değilim. Sadece Seni burada görmek. Dominant olduğunu öğrendim. Bu sadece ... Bunu sindirmem gerekiyor."

"Yeterince adil, ama bir soruya cevap verecek misiniz?"

"Olabilir mi?"

Başparmağı onunkini okşamaya devam etti. "Merak ettiğin zaman, hangi roldeydin? Sana tapan bir itaatkârla birlikte bir Domme miydin? Yoksa diz çöken sen miydin? Gücünü kontrolde mi yoksa boyun eğmekte mi buluyordun?"

Onun dokunuşunun yarattığı hissiyata karşı gözlerini kapattı. Kapalı gözlerinin ardında her şeyi o kadar net görüyordu ki: vücudu onun kullanımı için ona verilmişti.

"Teslim oldum," diye fısıldadı.

"Ah, Julie." Parmaklarını çözdü ve onun yanağını okşadı. "Aç gözlerini. Bana bak." Julie gözlerini açtığında, adam devam etti. "Teslimiyette bulunacak güçten asla şüphe etme. İyi bir Dominant bu gücü anlar. Onu korur. Gelişmesini sağlar."

Ağız kurumuştı. "Peki ya sen? İyi bir Dominant mısın?" Gözlerindeki bakış, kim olduğu konusunda tam bir rahatlık içinde olduğunu gösteriyordu. "Ben en iyisiyim."

- - -

DAniel onun yüz ifadesinin şoktan arzuya dönüşmesini izledi. Onunla konuşmaya hazır olmayabilirdi. ama vücudu ne istediğini biliyordu.

Onun hazır olmasını bekleyebilirdi. Birçok itaatkârın gözlerinde aynı bakışı görmüştü. Bu sadece bir zaman meselesiydi. İhtiyacı olan şey düşünmek için biraz boşluktu.

"Hâlâ Cumartesi akşam yemeği yemek istiyor musun?" diye sordu. Eğer istemiyorsan, onu toplantıda görmenin şoku fazla geldiyse, başka bir tarihe erteleyebilirlerdi.

"Evet."

Ellerini indirdi, çok ileri ve istekli görünmekten korkuyordu. "Eğer senin için de uygunsa, neden bana gelip yemek yapmama izin vermiyorsun?"

"Senin evin mi?" Gözlerinde ne yaptığınızı biliyorum bakışı vardı.

"Öyle olmadığını söylediğimde bana güven. Sadece eğer bir şey konuşmak istiyorsanız, bunu özel olarak yapmayı tercih edeceğinizi düşündüm."

Başını salladı. "Senin yerin."

"O zamana kadar, herhangi bir sorunuz olursa, eminim Sasha cevap vermeye çok istekli olacaktır."

Sonunda. Güldü. İlerleme.

Soruyu o sormadan önce gözlerinde görmüştü. "Sen ve Sasha hiç oynadınız mı?"

"Hayır."

"Yarın partide olacak mısın?"

"Evet, ancak henüz bir toplantıya katılmaya hazır olduğunuzdan emin değilim."

"Bu yüzden sormadım." Ellerine baktı. "Orada biriyle birlikte olup olmayacağını merak ediyordum."

Cevap vermeden önce kadının başını tekrar kaldırmasını bekledi. "Ben grubun kıdemli bir üyesiyim. Orada olmam gerekiyor ve Zindan Gözetmeni olarak görev yapacağım, grup kurallarına uyulduğundan emin olacağım, bir gözetmen olacağım. Ama şimdilik sadece seninleyim ve başka kimseyle oynamayacağım ya da görüşmeyeceğim."

Ayağa kalktı ve onun eline uzandı. "Diğer odaya geri dönmeliyiz. Toplantı muhtemelen bitmek üzeredir."

"Sunumunu yapamadın."

"Ama sen ve ben konuştuk ve bana göre bu daha önemli."

"Ne hakkında olacaktı?"

Evet, bu meraklı bakışın ardında bir ilgi vardı. Sadece içine ulaşıp onun itaatkâr tarafını ortaya çıkaran kişi olmayı düşünmek bile onu sertleştirdi.

"Öğretilebilir Olmanın Önemi."

"Huh," dedi, sesi biraz hayal kırıklığına uğramış gibi çıkıyordu. "Tam olarak düşündüğüm gibi değil."

"İki haftada bir toplanan ara gruplar var. Biri üstler için, diğeri altlar için. Eğer ilgileneceğiniz bir noktaya gelerseniz, Sasha size daha fazla bilgi verebilir."

"Sasha? Sen değil misin?"

Elini sırtına koyarak onu kapıya doğru götürdü. Diğer odadan konuşmalar geliyordu. Toplantı sona ermişti.

"Sasha bir itaatkâr. Size fikrimi söyleyebilirim ama bu rolü yaşayan birinin söylemesi daha anlamlı olur. Daha da önemlisi, Sasha senin arkadaşın ve senin iyiliğini düşünüyor. Ben olduğumu düşünmeni istemiyorum kendine hizmet ediyor."

Ona döndü, gözleri yumuşacıktı. "Senin asla kendine hizmet ettiğini düşünmedim. Özverili olmaktan başka bir şey yapmadın."

Onun yanağını okşadı. "Ah, ama yanıyorsun. Konu sen olunca tamamen bencil oluyorum. Seni sadece kendime saklamak istiyorum."

Kadın sırttı ve kapı koluna uzandı, ama adam onu durdurdu. Anlaması gereken bir şey vardı. "Julie, bilmeni isterim ki geçen gün olanlar hafta sonu harikaydı."

Yüzünü ona döndü, ela gözleri karardı. "Benim için de."

"Sadece, bu hafta mesafeli olduğumu biliyorum ve bunun aramızda bir eksiklik bulduğum için olduğunu düşünmeni istemedim. Bu parçamı senden sakladığım için kendimi suçlu hissettim. sen."

Çok sessiz davranıyordu. Onu rahat bırakma konusundaki kararlılığını test etti. Ama önce kendisinin biraz güvenceye ihtiyacı vardı. "Ve eğer senin için de uygunsa, gerçekten bir öpücük istiyorum."

"Bunu ben de çok isterim."

Onun yüzünü ellerinin arasına aldı. "O zaman neden ikimizin de istediği şeyi kendimizden esirgiyoruz?"

Öpücüğün yumuşak ve nazik olmasını istemişti ama dudakları onunkilere dokunduğunda kadın inledi ve vücudunu onunkilere doğru salladı. Bir elini başının arkasına götürdü ve onu kendine yakın tuttu, dudaklarını ayırıp tadına baktı. Elleri gömleğinin içindeydi, ihtiyacı onunki kadar çaresizdi.

Kapının çalınması ikisini de gerçeğe döndürdü.

"Daniel?" Jeff'ti. "Bazı insanların seninle konuşmak için."

Daniel geri çekilip kapıyı açmadan önce Julie'ye, "Cumartesi," diye fısıldadı.

DÖRT

TErtesi gece Daniel ev sahibinin evine biraz erken geldi. Parti evin içinde yapılacaktı ve Bu yüzden işe oyun odasının kurulduğu garaja göz atarak başladı. Bitmemiş odanın etrafına birkaç parça ekipman yerleştirilmişti. Beton zemin ve boyasız alçıpan duvarlara tutturulmuş kancalar ve zincirler, Mekân kesinlikle bir zindan havasındaydı.

Çok geçmeden insanlar gelmeye ve odayı doldurmaya başladı. Bakışları bir çiftten diğerine dolaşüyor, herkesin iyi olduğundan ve kararlaştırılan parti kurallarına uyduğundan emin oluyordu. Ron ve Dena bir köşede konuşuyorlardı. Görünüşe bakılırsa Ron onu oynamaya ikna etmeye çalışıyordu. Kız ilgisiz görünüyordu.

Dena gerçekten de güzel bir kadındı. Bu gece her zamanki parti kıyafetini giymişti: çivili topuklar, siyah dantel Korse ve mavi gözlerini her zamankinden daha fazla öne çıkaran dramatik makyaj. O izlerken, kadın bir başkasına seslendi

ve onu Ron'la tanıştırdı. Üçü yakındaki bir kanepeye doğru yürüdüler ve oturdular.

"Efendi Covington."

Döndüğünde minyon bir kızilla karşılaştı. "Merhaba, Rachel."

Gruba nispeten yeni katılan bir itaatkârdı ve bunun muhtemelen ikinci partisi olduğunu düşünüyordu. Bildiği kadarıyla şu anda kimseyle oynamıyordu.

"Belki yapabiliriz diye düşündüm ... ama göremedim ..." Kol bandına el salladı.

Zindan Gözcüsü olarak tanınmak için sarı bir kol bandı takıyordu. Gruptaki herkes onun

Partiyi denetlemek, herkesin güvenliğini sağlamak ve kurallarının kanun olduğunu söylemek.

"Şu anda müsait olmadığım gerçeği dışında," dedi, "sanırım grubumuzdaki Domların çoğunun ilk hamleyi yapmayı tercih ettiğini biliyorsunuz."

Omuz silktili. "Sadece sabırsızım sanırım."

Kollarını kavuşturdu ve Rachel gözlerini indirene kadar ona baktı. "Buraya hizmet etmek için mi yoksa hizmet edilmek için mi geldin Rachel?"

"Ne?"

"Bana bak." Kız bakışlarıyla buluşana kadar bekledi. "Boyun eğmeyi ve hizmet etmeyi arzuladığın için mi buradasın yoksa istediğin bir şeyi aradığın için mi?"

Onun sorusunu düşünürken burnu kırıştı. "İkisi aynı şey değil mi?"

"Hayır, değiller. Biri itaatkârın kalbi, diğeri değil."

"Anlamıyorum."

"Az önce bana yaklaşırken gerçekten benim ihtiyaçlarımı mı yoksa kendi ihtiyaçlarınızı mı düşünüyordunuz?"

Sessizlikten başka bir şey yoktu. "Benimki," diye fısıldadı sonunda.

"Şimdi farkı görüyor musun?" diye sordu nazikçe.

"Evet, efendim."

"Belki de bu gece neden burada olduğunuzu düşünmek için birkaç dakikanızı ayırmalısınız."

Kadın cevabını mırıldandı ve adam onun ana eve doğru yürüyüşünü izledi. Kızın kederli olduğunu görebiliyordu ama onu tanıyordu ve uygun bir Dom ile harika bir itaatkâr olarak gelişebileceğini hissediyordu. O Dom sadece kendisi olamazdı.

Öte yandan, eğer Julie'nin ilgisini çekerse, onun itaatkâr doğasını keşfetmesine yardımcı olmaya kesinlikle istekliydi. Dün onunla konuştuktan sonra, onun ilgisini çekmekten ve yavaşça dönüştürmekten başka bir şey istemiyordu, önce arzuya ve sonunda da ihtiyaca dönüştü. Sadece onu teslimiyette bulunacak zevkle tanıştıracak kişi olmayı düşünerek sertleşti.

Ana evden gelen seslerin sürekli yükselmesi dikkatini çekti. Hayallere dalıp gittiği için kendini azarladı ve aceleyle oturma odasına girdi.

İki sesin kime ait olduğu sürpriz değildi: Kelly Bowman, grubun az sayıdaki Dommes'ından biri ve Evan Martin, sık sık anlaşmazlığa düştüğü Dom. Kelly ellerini kalçalarına dayamış, her yönüyle

"Mistress K" daracık siyah deri bir büstiyer, etek ve kalçalarına kadar uzanan botlar giymişti. Uzun kızıl saçları siyah çizgili.

Evan'ın yüzünde hafifçe eğlenerek bir ifade vardı ve Daniel inledi. Tahmin etmesi gerekirse, Dom muhtemelen Kelly'den bir yanıt almak için onunla kavga etmeyi seçmişti. O

İkisinin de yapmak için çok çaresiz göründükleri gibi, onlara bir oda tutmalarını ve siktir olup gitmelerini söylemeyi düşündü.

"Metres K. Efendi Martin," dedi onun yerine. "İkinizi de dışarı atmama üç saniye kaldı. Hemen bitirin."

Çıkmazı ilk Kelly bozdu. "Efendi Covington'dan özür dile, Martin."

"Sikimi yala, K."

"Önce onu bulabilmeliyim."

Daniel aralarına girdi. "Yeter. Siz ikiniz daha iyi biliyorsunuz. Evan, oyun arkadaşı arayan minyon bir kızıl var. Doğru zihin setiyle hizmet etme konusunda bir derse ihtiyacı var. Bu konuda sana güvenebilir miyim?"

Evan Kelly'ye göz kırptı. "Onunla ben ilgilenirim. Alınan kızılları severim."

"Göt herif," diye takıldı Kelly.

Omzunun üzerinden bir öpücük gönderdi.

Daniel diğer adam gidene kadar bekledi. "Eğer ikinizden birinin işine yarayacağını düşünseydim, ona yardım etmenizi önerirdim. İkinizi birlikte çalışmaya zorlayın."

"Bana ders vereceksen Martin'i geri çağır da o da duysun." Grubun erkek itaatkârlarından birine parmaklarını şıklattı. "Sen, oradaki. Buraya gel."

Daniel, "Aralarında daha makul olan sen olduğun için belki seninle konuşabilirim diye düşündüm," dedi.

İtaatkâr durdukları yere kadar gelmişti. İfadesinde bir heyecan ifadesi belirgindi. "Evet, Bayan K, size nasıl hizmet edebilirim?"

"Bastonumun egzersize ihtiyacı var. Eğer cana yakınsan, git beni üst kattaki yatak odasında bekle. Yeşil olan. Çıplak olmanı ve odanın ortasında diz çökmeni istiyorum."

"Evet, Bayan K."

"Gidebilirsiniz." Adamın gidişini izleme zahmetine katlanmadı;

onun yerine Daniel'a döndü. "Martin ve benim birlikte çalışacağımızı düşünüyorsan fena halde yanılıyorsun."

"En azından bunu grubun dışında tutun. Sizler daha iyi örnek olmalısınız."

"Grup dışında mı? Özel olarak mı?" Elini salladı. "Unut gitsin."

Daniel öndeyken bırakmaya karar verdi. En azından durumu yatıştırmıştı. "Eğer ikinizi bu gece yine aynı odada bulursam, ikinizden de gitmenizi isteyeceğim."

"Yeterince adil." Ona sadist bir gülümseme verdi. "Başka bir şey var mı Efendi Covington? Sopalamam gereken bir kışım var."

"Şimdilik bu kadar."

Döndü ve saçlarını omuzlarının üzerinden geriye doğru savurdu, merdivenlere doğru ilerlerken yüksek topuklu ayakkabıları ahşap zemin üzerinde tıkırdıyordu.

Daniel derin bir nefes aldı. Evan ve Kelly arasındaki durum bir gün bir sonuca varacaktı. Bu gece yaptığı tek şeyin kaçınılmaz olanı kısa bir süreliğine ertelemek olduğu hissine kapıldı.

bir süre. Ama şimdilik bu kadarı yeterli olmalıydı. Denetlemesi gereken bir parti vardı.

Başını sallayarak ve birkaç kişiyle konuşarak mutfağa doğru yürüdü. Mutfak, herhangi bir oyuna izin verilmeyen tarafsız bir alandı. İnsan grupları mutfaktaki adanın etrafında durmuş konuşuyor ve gülüşüyorlardı. Eğer görmezden gelerseniz

Herkesin giyim tarzına bakılırsa, bu bir parti olabilirdi.

Sıradan bir gözlemci için herhangi bir yerde, ama o ince tonu fark etti.

Eşleşen çiftler arasında altta yatan bir farkındalık akımı vardı. Arada sırada belli bir bakış atılıyor ve bir eşten diğerine bir bilgi parıltısı geçiyordu. Ya da zar zor fark edilebilen bir

Dokunma: Sırtın alt kısmına konan bir el, enseyi hafifçe okşayan parmaklar ya da nazikçe çekiştirilen bir saç. Hepsi çok normal

ve yine de bu grupta Dominant ve itaatkar arasındaki herhangi bir şeyi ifade etmek için kullanılır.

Jeff ona el salladı. "Ne var ne yok?" Daniel sordu.

Jeff bir başka kıdemli Dominanttı. İp esareti konusundaki uzmanlığıyla tanınıyordu ve sık sık aranılıyordu grubun itaatkârları arasındaydı. İçine kapanık biriydi, çeşitli kadınlarla oynardı ama asla çok fazla özel biriyle fazla zaman geçirmedi. Şu anda yalnızdı.

Jeff, "Oturma odasının yanındaki yatak odasının kapısı kapalı," dedi.

Bir kaşını kaldırdı. "Kim?"

Bir partide kapalı kapılar ardında sadece onaylı üyelerin çalmasına izin verilirdi. O zaman bile, bir Kapının kıdemli bir üye tarafından her an açılabilceği anlayışıyla. Bu kural, kapının kıdemli bir üye tarafından Herkesin güvenliğini ve oynayanların güvenliğini sağlamak için. "William. Kontrol ederdim ama Peter'ı denetlemem gerekiyor.

ve Sasha, çünkü bu onun ilk demosu."

William'ın kapalı kapılar ardında oyun oynaması onaylanmıştı ama bunu daha önce hiç yapmamıştı.

"Teşekkürler, gidip bir göz atacağım."

Sasha'dan bahsedilmesi Julie'yi tekrar aklına getirdi. Onu bir oyun partisine getirmeyi düşünmemeye çalıştı, ama görüntünün sürekli geri döndüğünü fark etti. Teşhirci olabilir miydi?

Bazı itaatkarlar öyleydi.

Başını iki yana salladı. Onun bir itaatkâr olduğunu kesin olarak bilmiyordu. İtaatkâr olmayı düşündüğünü bile zar zor itiraf edebilmişti. Yavaş yavaş, her seferinde bir adım atması gerekiyordu.

Kapının dışında durup birkaç dakika dinledi. Odanın içinden birkaç yumuşak inilti geldi, ardından alçak, derin bir ses ve keskin bir tokat geldi. William'ı o kadar iyi tanımiyordu; gruptaki başka bir Dominant tarafından tavsiye edilmişti. Daniel odaya dalıp ortamı bozmak istememişti ama William'ı tanımadığı için, en azından onun için, her şeyin yolunda olduğundan emin olmak istemişti.

Kapı kolunu yavaşça çevirdi ve kapıyı birkaç santim iterek açtı. Odanın karanlığı ilk fark ettiği şey oldu. Gözlerinin alışması ve içerideki gölgeli figürleri seçmesi birkaç saniye sürdü.

Diz çökmüş, elleri arkadan bağlı bir kadının sırtı ona dönüktü. William ona ve kapıya baktı ve Daniel'a başıyla selam verdi.

"Misafirimiz var, evcil hayvanım," dedi William, bir kırbacı onun yanında sallayarak ama vurmadan.

Daniel kadının kim olduğunu anlayamadı; odanın karanlığı onun kimliğini gizliyordu.

"İyi olduğundan emin olmak istiyor. İyi misin? Dürüstçe cevap ver."

"Evet, Efendi Greene. Ben iyiyim." Cevabı yumuşak ve soluk soluğaydı.

Daniel bir süre daha onu izledi. William dikkatini tekrar ayaklarının dibindeki kadına yöneltti. Ölçülü ve görünüşte titiz bir tempoyla, önce itaatkârı zihinsel olarak çalıştırdı. Kadının ne kadar yaramaz olduğunu ve onu nasıl cezalandırmayı planladığını fısıldadı.

Kadına yatağın ayakucuna eğilmesini söylediğinde Daniel sessizce kapıyı kapattı. William'ın ne yaptığını bildiğinden ve kadının güvende ve emin ellerde olduğundan emindi.

Garaja geri döndü. Ron, Dena'nın kendisine tanıttığı itaatkârı sevmiş olmalıydı. tahta bir sıraya bağlanmıştı. William'ın aksine Ron sadece ellerini kullanıyordu. Daniel bir sonraki eğitim seansında oyuncakları tanıtmayı planlıyordu, bu yüzden o zamana kadar elleriyle çalışmakla sınırlıydı. Ancak, denizaltının inlemelerine bakılırsa, sınırlı kaynaklarıyla iyi iş çıkarıyordu.

Daniel üst kata çıkması gerektiğini biliyordu ama tereddüt etti. Sasha yukarıda Peter'la birlikte olacaktı ve onun en iyi arkadaşı ve iş ortağını görürse düşüncelerinin Julie'ye kayacağını biliyordu.

Sanki senin aklın zaten onda değil.

Sasha'yı o kadar iyi tanı mıyordu. Bildikleri çoğunlukla onunla oynamış olan diğer Dominantlardan geliyordu. Arkadaş canlısıydı ama belli bir Dominant tipinin kontrol etmesini gerektirecek hafif bir küstahlığı vardı. Peter'ın bunu yapabilecek bir tip olmasını umuyordu.

Julie, iradesi güçlü olsa da küstah sayılmazdı. İkisi arasında ince bir çizgi vardı. Bazı Dominantlar bu çizgide yürümekten hoşlanırdı; o onlardan biri değildi.

Merdivenlere doğru giderken mutfakta durdu ve bir bardak su içti ve dışarıda takılan insanlarla birkaç dakika sohbet etti. Genç bir Dominant planladığı bir sahne hakkında tavsiye istedi ve Daniel onunla gelecek hafta başında konuşmak için bir zaman ayarladı.

Üst kata çıktıktan sonra önce Kelly'yi ve onun sopa seansını kontrol etti. Görünüşe göre Domme işini bitirmişti. Onun

Akşam için itaatkâr ayaklarının dibinde diz çökmüştü ve ellerini saçlarında gezdirerek ona bir şeyler fısıldıyordu. Adam tapınan gözlerle ona bakıyor, görünüşe göre sahip olduğu devasa ereksiyondan habersizdi.

Daniel Kelly'yi tanıyordu; onu daha önce de oynarken izlemişti. Dayak bitmiş olabilirdi, ama daha işi bitmemişti. Başka bir gece kalıp izleyebilirdi ama Zindan Gözlemciliği görevi devam etmesini gerektiriyordu.

Yan odada Peter, Sasha'yı yastıklı bir masaya bağlamıştı. Sasha sırtüstü yatmış, kartal gibi açılmıştı, Peter ise elinde bir kırbaçla onun yanında duruyordu. Jeff gözlemleyerek duruyordu ve Daniel ona katıldı.

"Kapalı kapıyla her şey yolunda," dedi ona. "Peter nasıl?"
"Yetkin."

Daniel başını salladı ve iki adam birkaç dakika boyunca önlerindeki sahneyi izlediler. Partideki oyunun bir parçası da diğer çiftleri gözlemlemelerine izin verilmesi olduğundan, odaya daha fazla insan akın etti. Ortalık daha da kalabalıklaştığında Daniel Jeff'le göz göze geldi ve başıyla koridoru işaret etti.

Jeff onu takip etti ve aşağı indiler.

"Dinle," dedi Daniel. "Dünkü toplantıda bana güvendiğin için sana teşekkür etmek istiyorum. Tamamen kitaba uygun olmadığını biliyorum ama durum için en iyisi buydu."

"Ne yaptığınızı bildiğinize inanıyorum." Jeff'in sesi derin ve sertti. "Ama o benim için bilinmeyen biriydi. Sana göz kulak oluyordum."

"Bunun için minnettarım ama Julie ve ben endişelenecek bir şey olmadığını biliyorduk." Jeff'le ne kadarını paylaşacağını merak ediyordu. Teknik olarak Jeff'e herhangi bir açıklama borçlu değildi ama ona saygı duyuyordu.

Jeff, "Sasha ile birlikte geldi," dedi.

"Sasha onun en iyi arkadaşı ve iş ortağı. Julie bizim yaşam tarzımıza yeni ilgi duyuyor. Tanımadığım bir Dom'un konuşmalarımızı dinlemesinden korktum.
çok."

"Bu yüzden mi bu gece burada değil?"

"Evet, ama gelmemeye kendi başına karar verdi. Sasha meşgul olduğu ve ben de DM olduğum için muhtemelen iyi bir şey."

Jeff başıyla onayladı.

Belki gelecek ay, diye düşündü Daniel. Her şey yolunda giderse ve Julie hâlâ ilgileniyorsa, ona katılmasını teklif edecekti. Kendisi DM olmayacaktı, böylece Julie'nin yanında olabilecekti.

her şeyi içine çekerdi. Bir sahneyi izlerken ona fısıldadığını hayal etti. Belki de onu evine geri götürürdü. oyun odasında biraz özel zaman geçirdikten sonra. . .

"Efendi Covington?"

Adını duyunca dikkat kesildi. "Evet?" diye sordu kendisine seslenen adama. "Garajda bir olay var, sanırım kontrol etmeniz gerekiyor.

dışarı."

"Geliyorum." Uzaklaşırken omzunun üzerinden Jeff'e baktı. "Bir yedek oyuncu bulup oynamak isteyebilirsin. Gelecek ay DM görevin var."

BEŞ

"S O," dedi Sasha Cumartesi günü sabah geç saatlerde.
"Yine onunla mı çıkıyorsun?"

Julie uyandığında ilk iş onu aramıştı.
Gece geç saatlere kadar süren internet araştırmasının ardından. Sonunda Sasha ile teslimiyet konusunu tartışmaya hazır hissetti. Neyse ki, Sasha günü Peter'la geçirmeyi planlamış olsa da, onunla konuşmak için programını yeniden düzenlemişti.

Sasha, çiçekçi dükkânının üstündeki rahat, eklektik bir şekilde dekore edilmiş bir dairede yaşıyordu. Julie, Sasha'nın mutfağında muhtemelen yenilebilir bir şey olmadığını bildiği için kek getirdi. Sasha'nın düzenli olarak yaptığı tek şey kahveydi.

"Onunla çıkmaktan fazlasını yapıyorum," diye yanıtladı Julie, yaban mersinli kekini bırakıp ellerini silerken. Sasha'nın oturma odasında oturuyorlardı, kanepesine yayılmışlardı.
"Onun evinde akşam yemeği yiyeceğim."

"Ohh . . . gerçekten mi? Onun kendi oyun odası var, biliyorsun." "Var mı? Evinde mi?"

"Evet." Sasha kahvesinden bir yudum alırken sinsi bir gülümsemeyi sakladı.

Bu düşünce Julie'nin karnının heyecanla titremesine neden oldu. Onun oyun odasını görmek istiyor ve kendisine gösterip göstermeyeceğini merak ediyordu. Kendini orada hayal edip edemeyeceğini görmek istiyordu, çünkü edebileceğine dair bir his vardı.

Bu konu hakkında düşündükçe, itaatkâr olup olmadığını görmek isteyebileceğine daha çok inanıyordu.

"Vay canına," dedi Sasha.

"Ne?"

"Çıldırmaq yok mu? Etkilendim."

"Dün gece internette saatlerce tüm bu Şeyleri okudum. Daniel'ın kendi kişisel zindanı olduğunu öğrenmek beni korkutmaktan biraz daha fazlasını gerektirecek." Dışarıda bu kadar geniş bir sapkınlık yelpazesi olduğunu hiÇ bilmiyordu. Araştırması kesinlikle göz aŐıcı olmuştu. Kendini yeniden bakire gibi hissetmesine neden olmuştu. "Ama benim hakkımda daha fazla konuşmadan önce sana birkaç sorum var. Mesela, itaatkâr olduğunu nasıl  Ğrendin?"

Sasha'nın yüzünü kocaman bir g l msemi kapladı ve sesi heyecanla doldu. "Sonunda meraklı olduğunu kabul ettiğin işin çok mutluyum. Bu konudan bahsettiğimde nasıl baktığını gördüm. Eninde sonunda yola geleceğini düşünmüştüm."

"Evet, evet, evet." Julie ona el salladı. "Sen her zaman haklısın."

Şimdi bana nasıl bildiğini söyle."

"Dürüst olmak gerekirse"-Sasha'nın alını kırıştı-"Uzun zamandır biliyordum. Yattığım ikinci adam seks yaparken beni elleriyle bağladı. O zamanlar buna ne dendiğini bilmiyordum, sadece beni gerçekten tahrik ettiğini biliyordum. Ondan sonra, Vanilya seksi bana göre değildi. Bir süre s r klendim ama nihayet birkaç yıl önce grubu buldum ve ondan sonra her Şey daha iyi oldu."

"Gördüğüm kadarıyla iyi bir grup gibi görünüyor."

"Grubumuzun dinamikleri diğerlerinden biraz farklı. Her Şeyi denetleyen kıdemli üyelerimiz var ama bir kulüp gibi değiliz. Çoğunlukla, sadece belirli kurallara uyan üyelerden oluşan bir grup olarak biliniyor. Bir itaatkâr işin, bir Dominant'ın uymadığı sürece  ye olamayacağını bilmek güvenliği sağlamaya yardımcı olur."

Julie başını salladı. "Bu mantıklı."

"Sanırım bir Dominant işin de bu Şekilde iŐliyor. Bir itaatkârın yaşam tarzı konusunda ciddi olduğunu ve grubu takip ettiğini bilmek yetkileri."

"Daniel sadece denizaltılar işin bir toplantınız olduğunu

söyledi?"

"Evet, istersen bir tanesine gidebilirsin. Destek için iyi bir yer ve herkes gerçekten açık. Eğer bir şey yaşıyorsanız, büyük ihtimalle bir başkası bunu çoktan yaşamıştır ve size yardımcı olabilir."

"Göreceğiz bakalım. Hiçbir şeye atlamak istemiyorum. Ağırdan almayı tercih ederim."

"Yavaş iyidir." Sasha'nın gözlerinde şeytani bir bakış vardı. "Tabii ki sert ve hızlı da iyidir."

Julie güldü ama Daniel'la otel odasında geçirdiği gecenin görüntüleri zihninde canlandı. Daniel'ın hem yavaş hem de hızlı inanılmaz yapabileceğine bahse girmeye hazırdı.

"Yine o hülyalı, uzaklara dalan bakışın var," dedi Sasha. "Efendi Covington'ı mı düşünüyorsun, hem de sert ve hızlı bir şekilde?"

Biraz kötü olma sırası Julie'deydi. "Ve yavaş da. Yavaşlığı unutamam."

Sasha uzandı ve onun elini tuttu. "En azından bu yönünü keşfetmekle ilgilendiğini kabul ettiğin için seninle gurur duyduğumu tekrar söyleyebilir miyim? Herkes yeterince cesur değil, biliyorsun."

"Eğer yapmazsam, merak etmeyi asla bırakmayacağım." "Sen çok akıllı bir kadınsın."

"Bu yüzden beni yanında tutuyorsun." Julie ona sarıldı. "Tamam, kişisel bir soru: Birine boyun eğmenin en sevdiğin yanı nedir?"

Sasha'nın yüzüne ciddi bir ifade geldi ve ayağa kalktı ve pencereye doğru yürüdü. Birkaç dakika orada kaldı, sadece dışarıya baktı. Arkasını döndüğünde, karakteristik olmayan bir şekilde savunmasız görünüyordu.

"Aslında bunu birkaç ay önce itaatkârlar için düzenlenen bir grup toplantısında tartışmıştık," dedi. "O zaman bir şey söylemedim ama o zamandan beri çok düşündüm. Elbette seksten zevk alıyorum ama benim için sanırım Sanırım birinin bakımı altında olmak."

Julie kaşlarını çattı. "Düşündüğüm şey bu değildi. Bana ateşli bir esaret hikayesi anlatacağını düşünmüştüm."

"Biliyorum." Tekrar ciddileşmeden önce gülümsedi.
"Benim için bundan daha fazlası var. Dışarıdan bakınca pek mantıklı gelmiyor ama düşündükçe daha da mantıklı geliyor."

"Nasıl yani?"

"Bir Dom ile birlikteyken, onun kontrolü altındasınız, elbette, ama aynı zamanda onun koruması altındasınız. Benim için

Tüm endişelerinizi, kaygılarınızı ve çekingenliklerinizi bir kenara bırakıp bir süreliğine sadece hissedebileceğinizi bilmek özgürleştirici bir şey. Her şeyle ilgilenmesi için başka birine güvenmek. Her şeyle ilgilenmesi için Sen."

Sasha'nın bunu söylediğini duymak Julie'yi şok etmişti. Arkadaşı her zaman sorumluluk alan biri olmuştu. Her zaman kendine güvenen biri gibi görünmüştü, Julie'nin aklına hiç bu kadar

Dışarıda, dikenli saçlarının ve hazırcevaplığının altında, sadece kısa bir süreliğine dizginleri eline alacak birini isteyen bir kadın gizleniyordu.

Görünüşe göre boyun eğmek Sasha için bu ihtiyacı karşılıyordu. "Tamam, ama o zaman kırbaçlar ve zincirler nerede?

Buna mı?" Julie sordu.

Sasha'nın yüzünde bir gülümseme belirdi. "Şimdi, bu, bu çok basit. Kırbaçlar ve zincirler beni tahrik ediyor. Ve bunu ne yaptığını bilen şefkatli bir Dominant ile eşleştirdiğinizde ne yapıyorsun?" Kanepeye yığıldı, başını arkaya attı ve kollarını iki yana açtı. "İşim bitti."

"Daniel ne yaptığını bilen, şefkatli bir Dominant gibi görünüyor."

Sasha başını kaldırdı. "Onu bir ya da iki gösteride gördüm. Kesinlikle ne yaptığını biliyor."

Julie Daniel'ın başka biriyle oynadığını düşünmek istemiyordu. "Eğer o kadar iyiye, nasıl oldu da ikiniz hiç bir araya gelmediniz?"

"Gruptaki tüm Dominantlarla birlikte olmuş değilim. Belki de sarışın erkeklerden hoşlanmıyorumdur."

Sasha daha önce saç rengi yüzünden hiç caydırılmamıştı.

Julie ona bir kaşını kaldırdı. "Bir sürü sarışın erkekle çıktın.
Bana gerçek nedeni söyle."

"Şimdi beni ucuz ve kolay biri gibi gösteriyorsun."

Julie ona küçük bir kanepa yastığı fırlattı. "Dökül."

"Tamam, tamam," dedi Sasha ellerini havaya kaldırarak. "Sanırım beni biraz korkuttu."

"Daniel mı? Gerçekten mi?"

"Onunla ilk olarak alt katta bir müşteri olarak tanıştınız. Onu ilk gördüğümde, bir ceza sahnesinde bastonun nasıl kullanılacağını gösteriyordu."

"Ouch." Julie bir gece önce bastonlar hakkında bir şeyler okumuştı.

Kulağa ilginç geliyordu. Ama yakın zamanda denemek isteyeceği bir şey değildi. "Sanırım bu senin kararını gölgeleyecektir."

"Ve o kıdemli bir üye ... ve çok zengin." "O sadece sıradan bir adam."

"Oh, lütfen." Sasha gözlerini devirdi. "Buna sen bile inanmıyorsun."

"Haklısın. Bilmiyorum." Saatine baktı. "Bay Çok Sıradan Olmayan'ı görmeme altı saatten az kaldı."

"O, seninle birlikte sapkınlık yapmak için iyi bir seçim olacaktır. Eğer hala ilgileniyorsan."

Titreme karnına geri dönmüştü. "Sanırım öyleyim." "Bu konuda seni en çok ilgilendiren şey nedir?"

"Şimdi benim hakkımda konuşma zamanı mı?" "Adil olan adildir."

Julie bir parmağını kanepenin kenarında gezdirdi. "Kesin olarak söyleyebilir miyim bilmiyorum. Sanırım bu güvenmekle ilgili

Bedenimi ona teslim edecek kadar. Onun da benim zevkimi istediğini bilerek."

Sasha'nın gülümsemesi yüzünü kapladı. "Senin işin bitti. Bir kez tadına bakacaksın ve bir daha asla geri dönmeyeceksin." Julie onun haklı olduğunu hissediyordu.

Beş saat sonra, kalbi küt küt atarken ve vücudu heyecanla uğuldarken Daniel'ın araba yoluna girdi. Bir şey olacağını düşündüğü için değil, sonunda Daniel'la konuşacağı için. tekrar itaatkar olmak. Bu sefer Daniel ile.

Daniel'in evi, kasabanın yaklaşık on beş mil dışında, on dönümlük bir arazi üzerine kurulu, iki katlı büyük bir çiftlik eviydi. Ona büyükbabasına ait olduğunu ve arazide stoklanmış bir gölet bulunduğunu söylemişti. Kurumsal bankacı imajına pek uymuyordu ama bir şekilde Daniel'a uyuyordu.

Onu ön kapıda, üzerinde yıpranmış bir kot pantolon ve mavi bir kazakla karşıladı.

"Fikrini değiştirmedigine sevindim," dedi yanağını öpmeden önce.

"Bana yeterince kredi vermiyorsunuz," dedi. "Kimse beni grup toplantısına gitmeye zorlamadı, biliyorsun. Ben gittim. çünkü ben istedim."

"Anlaşıldı."

Onu geniş eve doğru götürdü. Bir tutam antika ile zevkli bir şekilde dekore edilmişti, ancak içeri giren herkese bunun aslında bir bekar evi olduğunu söyleyecek kadar elektrikti.

Birkaç parça olsa da . . .

Oturma odasındaki bir masayı işaret etti. "Bu Herter Kardeşler mi?"

"Evet, öyle. Antikalarla ilgilenir misin?"

"'İçine' derken, onlara ağzımın suyu akıyor mu demek istiyorsunuz, o zaman cevabım evet."

Yüzünde hınzır bir sırıtma belirdi ve sesini alçalttı.

"Yatağımı görmelisin."

Ellerini kalçalarına koyarak ona doğru döndü. "Eminim bunu bütün kızlara söylüyorsunuzdur."

"İngiliz Jacobean lit à colonnes'u çok az kişi takdir ediyor."

Dört büyük, karmaşık oymalı sütunla desteklenen ağır ahşap tenteli bu tür büyük yatakların sadece resimlerini görmüştü ve o da bir tanesinde mi uyuyordu? "Hayır, sanırım çok az

insanlar yapar. Ama her zaman bir tanesini yakından

görmeyi hayal etmişimdir." "Belki iyi olursan ..."

Ona yumruk attı. "Ne demek istediğimi biliyorsun."

Adam onun elini tuttu ve arkasına götürdü, yaklaşıyor ve onu tuzağa düşürüyor. "Tam olarak ne yaptığını biliyorum

kastetmiştim. Yatağın ne olduğunu bilmenin beni sevindirdiğini bilmeni isterim ve yemekten sonra görmek istersen sana göstermekten mutluluk duyarım."

Sırf onu kızdırmak istediği için adamın elinden kurtuldu. "Söz m?"

"Ateş, Julie. Dikkatli olsan iyi olur."

Sözleri vücudunu ısıttı ve bacaklarının arasındaki muhtaç acıyı yoğunlaştırdı. Bir nceki hafta sonunu, adamın vücudunun onunkine nasıl çarptığını düşündü. Onun

doruk noktası onu ele geçirdi. Adamın ağırlığı, tatmin olmuş ve doymuş bir halde, kadına ağır geliyordu.

"Neden? Beni yakacak mısın, Daniel?"

"Tabii önce beni tketmezsen."

- - -

T Daniel'in yaptığı deniz mahsulleri gvecini yerken bir yandan da akşam yemeğini konuşarak geçirdiler. O da

Bykannesinden yemek yapmayı öğrendiğinden ve kız kardeşinin kızına nasıl ekmek yapılacağını öğrettiğinden bahsediyordu. Seksle, iki gün önceki toplantıyla ya da ayaklarının altındaki oyun odasıyla ilgili hiçbir şeyden bahsetmedi. Sonunda onun başlamasını beklediğini fark etti.

"Dn geceki parti nasıldı?" diye sordu sonunda.

"Kimseyi dışarı atmak zorunda kalmadığım için, buna başarılı." Sorusuna şaşırdığını belli etmedi. Sadece sandalyesinde arkasına yaslandı, sakın ve rahattı.

"Sık sık yapar mısın?"

"Hayır, sık sık değil ama istediğimden daha fazla. Sadece mahremiyetimizi korumak için değil, aynı zamanda üyelerimizi güvende tutmak için de kurallarımız var."

Suyundan bir yudum aldı. Ya şimdi ya da asla. "Kontrol listesini okudum. Birçoğu tehlikeli görünüyor."

"Bu sadece kenar oyunu gibi bariz şeyler değil. Bir itaatkârın çok sıkı bağlanmış olması kadar basit olabilir.

ya da altuzayda ne kadar derinde olduklarını fark etmemek."

"Kulağa çok fazla sorumluluk gibi geliyor. Nedenini merak ediyor insan..."

"Neden biri Dom olsun ki?"

"Aynen öyle."

"Her Dom adına konuşamam ama benim için bir Dom'a sahip olmak

İtaatkârın kendini tamamen bana teslim etmesi, zevkini kontrol etme hakkını bana vermesi, benim tarafımdan kullanılmasına izin vermesi - bu var olan en büyük tahrik edici şeydir."

"Peki ya senin sadece güç gösterisi için bu işin içinde olduğunu söyleyenler?" "Bir Dom'un sahip olduğu mutlak bağlılığı anlamıyorlar onun denizaltısı. Onu nasıl koruduğunu ve her şeyin üstünde tuttuğunu."

Bunu bu şekilde ifade ettiğinde ve ona o şekilde baktığında, mavi gözleri o kadar delici ama bir o kadar da nazikti ki? Bu onun içini eritti.

Aynı zamanda kendini ona vermek istemesine neden oldu. Tamamen.

Daniel'ın onu zorlamayacağını, ilk hamleyi yapmayacağını biliyordu. Sadece kibriti çakmaya hazır olduğundan emin değildi.

"Merak ettiğim başka bir şey daha var," dedi.

"İlişkilerinizde her zaman boyun eğmeyi mi bekliyorsunuz?"

"Yirmi dört/yedi itaatkâr istiyor muyum?" Onun başını sallaması üzerine devam etti. "Hayır, şahsen ben itaatkârlık istiyorum.

sadece yatak odası ya da oyun

odası." "Ama geçen hafta sonu?"

"Harikaydı."

"Yine de diz çökmedim ya da size 'Efendim' falan demedim."

Bir anda gözleri karardı ve inatçı bir hal aldı. "Geçmiş düşün Julie. Hatırla. Pazarlık edilmiş bir güç oyunu sahnesi miydi? Hayır. Ama belki de daha önce yaşadığın seksten biraz daha fazlası mıydı?"

Şey, o böyle söyleyince.

"Kesinlikle başka bir şeydi," diye itiraf etti. Suyundan bir yudum daha aldı ve bir saniyeliğine de olsa

bardakta daha güçlü bir şey vardı. Sonunda hazırды, onun bakışlarıyla karşılaştı. "Son bir soru."

"Bana her şeyi sor."

"Bana yatağını gösterir misin?"

- - -

H Ona emin olup olmadığını sormadı ve masayı toplamadı. Sadece başını salladı, ayağa kalktı ve onun elini. Aynı şekilde o da ayağa kalktı ve elini onun elinin içine koydu. Adam onu evin içinde gezdirirken yataktan bahsetti: yatağı nerede bulduğunu, nasıl taşıdığını ve

Yapmış olması gereken yatak takımları. Minnettardı çünkü bu ona az önce istediğı şey dışında düşünecek bir şey vermişti. Yine de zihni evin ayrıntılarına odaklanamıyordu.

Merdivenlerden yukarı ve koridordan aşağı inerken bir yandan da elini tutarak ona rehberlik etti. Onu götürdüğü odada o güne kadar gördüğü en büyük ve en güzel yapılmış yatak vardı. Çok büyüktü, ayak ucunda iki el oyması direk ve tepesinde ahşap bir gölgelik vardı. Narin ahşap işçiliğı, parmağınızı üzerinde gezdirmeniz için yalvarıyordu. Marangozun böyle bir şaheseri yaratması ne kadar zaman almıştı. Kaç yüzyıl gördüğünü düşünmek bile onu dehşete düşürüyordu.

"Vay canına. Enfes."

"Evet," dedi ama kadın ona baktığında gözleri yatakta değildi. Kadının üzerindeydi.

Onun odasının ortasında, onun yanında kendini çok küçük hissetti.

kocaman yatak ve o. Gözleri arzuyla doluydu ve tekrar konuştuğunda sesi kabaydı.

"Benimle kal, Julie." Kolları ona dolandı ve nefesi kulağına sıcak bir şekilde değdi. Kulak memesini dişledi. "Sana kendi dünyanın zevklerini göstermeme izin ver."

Adamın ereksiyonu kıza doğru sert ve ağır bir şekilde bastırdı ve sadece adamın ne yapacağını hayal etmek bile kızın sırtını ürpertti.

yapmak istedi. Onun yatağını görmek isteyerek

daha önce hiç gitmediği bir yere adım atıyordu. Hükmedilmek, o böyle biri miydi? Olmak istediği kişi?

"Bilmiyorum." Derin bir nefes aldı, ciğerlerini havayla doldurdu ve kolları onu saran adamın tamamen erkek kokusunu içine çekti. "Ben Biraz korkuyorum."

Kolları kadının omuzlarına gitti ve onu şefkatle kendisine doğru çevirdi. "Bana bak."

Sesi nazik ama kararlıydı ve ona başını kaldırıp gözleriyle buluşmaktan başka seçenek bırakmadı. "Daniel, ben ..."
Ama ne söylemek istediğini bilmiyordu.

Parmağını çenesinin altından geçirerek başını sabit tuttu ve gözlerini onunkilere odakladı. Adamın sert, boyun eğmez yüz ifadesine bir kez bakması, hatırlaması için tek gereken şeydi

Sasha'nın iddiasına göre kadınlar ona bakınca pantolonlarını indiriyorlardı. Artık ondan şüphe etmiyordu.

"Bu gece senin istemediğin hiçbir şey olmayacak," dedi. "Eğer herhangi bir noktada durmamı istersen, sadece 'kırmızı' de."

Güvenli bir kelime. Sasha'nın ona söylediklerinden hatırladığı kadarıyla buna böyle deniyordu.

Lanet olsun, bunu gerçekten yapacaktı.

"Bana zarar verecek misin?" Daniel hakkında bildikleriyle onun kendisine acı çektirmesini bağdaştıramıyordu. Bilerek. Ama o bir Dom'du, yaptıkları bu değil miydi?

Başparmağı kızın yanağını okşadı, dudaklarında gezindi ve yumuşak bir yüzünde bir gülümseme belirdi. "Hayır, bu gece değil. Şimdilik sadece bana vücudunu emanet ettiğinde bize verebileceğim zevki göstermek istiyorum."

Sözleri dizlerini jöleye çevirdi ve ona doğru sallandı. Bize. Bunun bir fark yaratması ne garip. İstedğini hissetti. Acı çekiyordu. Muhtaç. Başını salladı.

"Kelimeleri duymam gerek Julie." Ses tonu sertti ve biraz da arzuyla doluydu. "'Evet efendim, bu gece seninim' de."

Boğazının kuruduğunu hissetti ve konuşabileceğinden emin değildi.

Dudaklarını yaladı.

Sabırın timsali olarak bekledi, ama bir şekilde sanki onun istediğinden başka bir şey yapmayacağını biliyormuş gibi bakıyordu.

"Evet, efendim," diye fısıldadı sonunda. "Bu gece seninim." Sevinç, arzu ve muhtemelen rahatlama yüz ifadesini kapladı, ve sonra onu nazikçe kendine çekti. "Teşekkür ederim. Bana duyduğun güvenden dolayı alçakgönüllü ve memnunum."

Dudakları kulağından çıkıp yanağını ısırdı ve onunkilere dayandı. Öpüşme yavaş ve kolay başladı ve kadın onun yönlendirmesine izin verdi. Basitçe onun dudaklarını keşfetme hissinin tadını çıkardı, içine girerken onu tatmaktan zevk aldı.

Öpüşme derinleştikçe, o da biliyordu ki Daha önce pek çok kez öpülmüştü ama hiç kimse onu böyle bir otoriteyle öpmemişti.

Çok geçmeden adam geri çekildi ve kadın onu kaybetmenin acısıyla neredeyse inliyordu.

"Bu gecenin geri kalanında, aksi söylenmedikçe, sadece söylendiğinde konuşacaksın. Tabii ki, söylemeniz gerekmedikçe

'kırmızı'." Gözleri bir kez daha mavi çeliğe dönmüştü.

"Anladınız mı? Cevap verebilirsin."

Başını salladı. "Evet, efendim."

Yüzünden tam bir zevk ifadesi geçti ve bu ifadeyi görmeye devam etmek için neredeyse her şeyi yapacağını biliyordu. Ona doğru hitap ettiğini bildiği için gururla kabardığını hissetti.

"Çok güzel," dedi. "Dizlerinin üzerine çök."

Kalbi o kadar yüksek sesle çarpıyordu ki, adamın bunu duyabileceğinden emindi. Bu bir şey değil, dedi kendi kendine; daha önce de dizlerinin üzerinde oral seks yapmıştın. Ama içten içe, bunun daha önce yaptığına hiç benzemediğini biliyordu. Her nasılsa yapmak üzere olduğu oral seks tamamen farklıydı.

"Şimdi, Julie."

Onun önünde dizlerinin üzerine çökmek için acele etti ve bunu yaparken derin nefesler aldı. Bunu yapamam. Yapamam.

Bunu yapmam. Bunu yapmam.

"Bana bak," dedi ve kadın yere bakmakta olduğunu fark etti.

Aynı zevk dolu ifade adamın gözlerini doldurdu ve kadın onun sabit bakışları altında sakinleştiğini hissetti.

"Harika gidiyorsun," dedi ve garip bir sevinç kapladı içini. "Sen iyi misin? Devam edelim mi? Cevap verebilirsin."

"Evet, ben iyiyim."

Başını hafifçe eğmesi ona yanlış bir şey yaptığını söylüyordu.

"Evet efendim, iyiyim," diye mırıldandı, ona nasıl hitap edeceğini bu kadar çabuk unuttuğu için utanmıştı.

"Çok daha iyi," dedi. "O tatlı ağzı sikimin etrafında hissetmek için sabırsızlanıyorum."

Sıcak ve lanet. O böyle konuştuğunda, onu ağzına almak için sabırsızlanıyordu. Ama pantolonunu çıkaracak mıydı yoksa onun söylemesini mi bekleyecekti? Buna gerçekten hazır değildi.

Kadınlar bunu nasıl yaptı?

Sasha, iyi bir Dom'la, deneyimli bir Dom'la birlikte olduğunuzda, neredeyse aklınızı okuyabildiğini söylemişti. Düpedüz ürkütücü.

Daniel'ın elleri başının üzerine geldi. "Sen Çok fazla düşünmek. Kendini bırak. Bizi ikimizin de gitmek istediği yere götüreceğim konusunda bana güven." Parmakları kızın kafa derisini ovuyordu ve sanki sözleriyle onu hipnotize ediyordu. "Boşalt içini sadece ben doldurana kadar. Sadece ben, Julie. Şu an için önemli olan tek şey benim."

Adamın parmaklarının nazik çekişine, ellerinin çekişine odaklandı. Endişeleri ve korkuları onun basit hareketleriyle yavaş yavaş yok oluyordu.

"İşte bu kadar."

Çok yavaşça ellerini indirdi. Kadın büyülenmiş bir halde adamın pantolonunu indirmesini ve boxer'ını aşağı itmesini, sonra da pantolondan çıkmasını izledi.

Geçen hafta ona yakından bakacak zamanı olmamıştı. Oldukça etkileyici ereksiyonu birkaç santim önünde dururken şimdi o kadar da sorun değildi. Daha uzun görünüyordu ve

Hatırladığından daha kalındı ve kısa bir süre için onu gerçekten kaldırıp kaldıramayacağını merak etti.

"Em onu, Julie. Sikimi o küçük ateşli ağzına sok ve em."
Evet.

Sözleri onu tahrik etti ve emrettiği şeyi yapmaktan başka bir şey istemedi. Dudaklarını yaladı ve öne doğru eğilerek ağzını onun ucuna yaklaştırdı ve onu içine aldı. derinden. Kadının üzerinde nefes aldı, elleri kadının saçlarını kavradı.

Kalçaları ilk başta hafifçe itti, hafifçe itti ve çekti. Adam geri çekildiğinde onu emdi ve içeri ittiğinde yuttu. Adam her seferinde daha da kolay bir şekilde kadının ağzına giriyordu. Adam ağzına girdiğinde hafif bir panik anı yaşadı. boğazının arkasına çarptı. Nasıl derin boğaz yapılacağını hiç öğrenmemişti ve öğürmek istemiyordu. Özellikle de onunla ilk seferinde.

İç çekti ve kalçaları durdu. "Her ne kadar ağzına boşalmak istesem de, başka planlarım var."

Bir adım geri çekildi ve kızın başını kaldırdı. "Bana cevap vermeni istiyorum, iyi misin?"

Gözleri nasıl bu kadar büyümüştü? Daha önce de böyle miydiler?

"Julie?"

"Evet, efendim. Ben iyiyim."

Yüzünü bir gülümseme kaplarken o yoğun gözlerin köşeleri kırıştı. "Sadece iyi mi? Cevap verin lütfen."

O da kendini gülümserken buldu. "İyiden biraz daha iyi."

"Birazcık mı? Cevap verin lütfen."

Bir Dom'un bu kadar alaycı olabileceğini kim bilebilirdi?

Elbette o da alay edebilirdi. "Eğer bilmen gerekiyorsa, yarı çıplak olan tek kişinin sen olması beni biraz hayal kırıklığına uğrattı."

"Her şeyin zamanı var, tatlım. Güven bana."

Onun sözleriyle ona gerçekten güvendiğini fark etti. Bu aynı anda hem korkutucu hem de güven vericiydi. Bu nasıl mümkün olabilirdi?

"Yine benden başka bir şey mi düşünüyorsun?" Onun sert sesiyle düşünceleri dağıldı.

Ağız açıldı ve adamın ona açıkça cevap vermesini söylemediğini fark etmeden önce neredeyse ağzından bir "Hayır efendim" çıkacaktı. Dudaklarını bir çizgi halinde sıktı.

Boğuk bir kahkaha attı. "Akıllı kız. Gerçi bir an için bir hata yapacağını düşündüm ve Seni dizlerimin üzerine yatırıp kışına pembenin güzel bir tonuna dönüşene kadar şaplak atmayı dört gözle bekliyorum."

Daha önce hiç kimse ona şaplak atmamıştı. Hoşuna gideceğini düşünmezdi ama sözleri aklında öyle bir imge bıraktı ki, nasıl bir şey olacağını merak etmekten kendini alamadı.

"Bunu ister miydin?" Ona doğru bir adım attı ve avıyla alay eden bir aslan gibi etrafında döndü. "Seni dizime yatırmamı mı?"

Adam gömleğinin düğmelerini açtı ve gömleği omuzlarından aşağı iterken kadın titredi. "Sana şaplak mı atayım?" Sütyenini ustalıkla çözdü ve başparmaklarını meme uçlarında gezdirdi. "Cevap vermene bile gerek yok, vücudun bana bilmem gereken her şeyi söylüyor." İki adım sonra arkasındaydı ve fısıldayarak, "Eminim şimdiden ıslanmışsındır, sadece bunu düşününce bile." dedi. Güçlü bir el kışını kavradı. "Benim yaptığımı hayal et."

Neredeyse inleyecekti, çünkü aniden bunu istedi. Elinin ona şaplak attığını hissetmek istiyordu.

Arkasında kaldı, elleri omuzlarında gezindi, göğsünden aşağı indi, göğüslerini nazikçe avuçladı ve vücudunda yukarı çıkıp tekrar aşağı inmeden önce beline doğru eğildi. Bu sırada fısıltıları hınzırcaydı. "Sanırım yatağa oturur ve benim için soyunmanı izlerdim ama Giysilerim hep üzerimdeydi. Böylece sana kucağında pozisyon almanı söylediğimde, çıplak teninde giysilerimin sertliğini hissedecektin."

Adamın ellerinden biri hâlâ giyinik olan bacaklarının arasından kayarak onu kavradı ve başparmağı klitorisine bastırdı. Kadın ona doğru sallandı.

Kulak memesini ısırđı ve devam etti. "Seni böyle yerleştirirken aminla oynardım. Seninle alay ederdim, asla tam olarak

sana arzuladığın şeyi veriyordu. Her zaman sana ne kadar yaramaz bir kız olduğunu hatırlatıyordu. Ne kadar yaramaz, yaramaz kızların cezalandırılmayı hak ettiğini."

Neredeyse onu alması için yalvarma noktasına gelmişti. Bir şeyler yapması için. Lütfen.

Adam arkasına yumuşak bir şaplak indirdiğinde bir nefes verdi.

Kıkırdadı. "Ben olsam yavaş yavaş başlardım. Cildini ısıtmak için nazik vuruşlar. Seni hassaslaştırmak için. Yavaş yavaş, daha sert ve daha sert olurđum. Belki birkaç kez amına şaplak atardım. Daha da iyisi, seni parmaklarımla becerirdim. Bu hoşuna giderdi."

Oh, evet. Kesinlikle isterdi. Tam o anda ve orada istedi.

Ama henüz ona vermeye hazır değildi. "O güzel kıçına şaplak atardım, ta ki sen benden boşalana kadar. el ve parmaklar yalnız. O zaman ne yapardım biliyor musun? Cevap ver bana!"

Sesi ihtiyaçtan titriyordu. "Hayır, efendim."

Onun önünde durmak için hareket etti, onun olduğundan emin oldu.

ona bakarak. "Seni sırt üstü yatırırdım, böylece

"Bacaklarını ayırıp seni anlamsızca becerirken şaplaklarımla acısını hisset."

Nefesini kesik kesik verdi.

"Bu hoşuna giderdi, değil mi? Cevap verin lütfen."

"Evet, efendim."

Çok hoşuna gidecekti. Suçluluk duygusu içini kapladı.

Kadın başını eğdi ama adam buna izin vermedi. Tek parmağıyla çenesini kaldırdı.

"Bana bak, Julie."

Başka bir şey yapamazdı.

"Birlikte yapacağımız hiçbir şeyde utanılacak bir şey yok." Parmağıyla onun dudaklarında gezindi. "Eğer ikimiz de kabul edersek ve bundan zevk alırsak, suçluluk duygusuna yer yoktur. Anladın mı? Cevap ver bana, lütfen."

Suçluluk ya da utanca benzeyen her şey onun dokunuşuyla kayboldu. "Evet, efendim."

"Tekrar söyle."

"Evet,
efendim."

"Daha yüksek sesle."

"Evet, efendim."

Eli yanına düştü. "İhtiyacın olan şeyi itiraf ettiğin için kendini asla kötü hissetme."

Durdu, onun bir şey söylemesini ya da yapmasını bekledi ve kazağını çıkarışını izledi. Bir önceki hafta sonu olduğu kadar nefes kesiciydi. Belki daha da fazla, çünkü artık daha fazlasını biliyordu.

"Sıra sende," dedi. "Kotunu çıkar."

Daha önce de erkeklerin önünde soyunmuş olsa da, bunu Daniel'in dikkatli bakışları altında yapmak her adımı yüz kat daha yoğun hale getiriyordu.

"Ne güzel külot," dedi adam, kız kot pantolonunu çıkardığında. "Onları özellikle benim için mi giydin?"

"Evet, efendim."

Birkaç saniye boyunca sözcükler aralarında havada asılı kaldı. Daniel başını eğdi ve gözlerini kıstı.

Lanet olsun.

Sesi yumuşak ama sertti. "Senden konuşmanı istedim mi? Cevap ver

bana."

"Hayır,
efendim."

Kalbi boğazında çarpıyordu. O ne yapacaktı Ne yaptın? Gülüp onun itaatkâr biri için üzgün bir bahane olduğunu mu söyleyecekti? "Ve eğer konuşursan ne yapacağımı söylemeyi bitirdikten sonra.

Sanki sana şaplak atmamı istiyor gibisin."

Heyecan, korku ve beklentiyle titriyordu.

Yatağa doğru yürüdü ve oturdu. "Külotunu çıkar ve gel yanıma otur."

Çenesi neredeyse yere çarpıyordu. Ona şaplak atacak mıydı, atmayacak mıydı? Ve ikisi de çıplakken yatakta öylece oturmak ne kadar tuhaf olurdu?

"Şimdi."

Tuhaf ya da değil, adamın istediği buydu ve kadın bu gecenin bitmesine henüz hazır değildi. Yavaşça uzandı ve külotunu çıkardı, bir yandan da onun yoğun bakışlarının farkındaydı. Kendinden utanması beklenirdi ama öyle olmadı. Güçlendiğini hissetti.

Külotu yere bıraktı, yatağa doğru yürüdü ve oturdu. Bir elini kalçasının üst kısmına koydu ve sıktı.

"Bir güç oyunu sahnesinde kurallar vardır. Örneğin, bu gece size sıranız gelmeden konuşmamanız gerektiğini belirttim. Kurallar çiğnendiğinde bunun sonuçları olur. Durmak istemediğin sürece, konuştuğun için sana şaplak atacağım. Bunu yapacağım, açıklamaya gerek yok."

Ona bir çıkış yolu öneriyordu. "Kırmızı" diyebileceğini ve adamın duracağını biliyordu ama adam ona buna gerek olmadığını söylüyordu. Ona baktı, bakışlarıyla karşılaştı: sakın, kontrollü ve sıcaklıkla dolu.

"Artık özgürce konuşabilirsiniz."

Bu dünyanın tadına bakmak istiyordu; şimdi duracak değildi. Şimdi duramazdı. Yere doğru baktı. "Durmak istemiyorum, efendim."

"Bana bak."

Sesinin sertliği onu hazırlıksız yakaladı. Kızgın mıydı? Yüz ifadesinde herhangi bir öfke belirtisi yoktu.

"Bunu söylediğini duymak beni ne kadar mutlu ediyor bilemezsin. Güçlü ve cesur bir kadın olduğundan asla şüphe etme."

"Teşekkür ederim, efendim."

Kalçasındaki el onu kabaca okşadı. "Şimdi cezanla ilgili bir mesele var."

Bunu söylediğinde onu bu kadar tahrik etmemeliydi.

"Dizlerimin üzerine uzanmanı istiyorum. Kollarını sar Baldırlarımın etrafına. Ve kışını mümkün olduğunca kaldır."

Kadın kendini konumlandırırken ellerini onun üzerinde tuttu, sanki dokunuşunun onu sakinleştireceğini biliyordu. Yine de kalbi çılgınca çarpıyordu.

"Daha önce hiç şaplak yedin mi?" diye sordu,
Ellerini kızın sırtında gezdirdi. "Bacaklarını biraz aç."

Duruşunu genişletti ve bunu yapmanın onu daha dengeli hale getirdiğini fark etti. "Hayır, efendim."

"Çok cesursun. Seninle gurur duyuyorum." İki elini üzerinde gezdirdi, birini bacaklarının arasına daldırdı. Onu ıslak bulduğunu ve beklediğini biliyordu. "Deneyimli bir denizaltıya attığım şaplak kadar sert olmayacak ama hissedeceksin. Herhangi bir noktada ne diyerek beni durdurabilirsin?"

"Kırmızı,
efendim."

"Aferin
kızıma."

Onun sözlerinin kendisini ne kadar iyi hissettirdiğine şaşırdı.

Kollarını adamın alt bacaklarına doladı, parmak uçları oradaki sert kasları fırçaladı. Adamın elleri kızın arka tarafında gezindi ve adam poposuna hafif bir tokat attığında kız gözlerini kapattı.

Durmadı, ama üst üste hafif tokatlar yağdırmaya devam etti. Acıtmıyordu ama daha ziyade alt yarısını Vücudu sıcak ve karıncalı hissediyordu. Şaplağın bu kadar iyi hissettirmesini beklemiyordu ama bu onu gerçekten tahrik ediyordu.

Kısa bir ara verildi ve hepsi bu kadar mı diye merak ederken, arkasına sert bir tokat çarptı ve nefesini tutmasına neden oldu. Acıdı, ama sonra eli vurduğu yeri kapladı ve sıcaklık vücudunda eridi. İnledi.

"Böyle mi?" diye sordu.

"Evet, efendim."

Kıkırdadı. "Çok yaramaz bir kızsın."

Bir tokat daha indi ve eli yine o noktayı kapatarak acının tatlı bir şekilde ihtiyaca dönüşmesine izin verdi. Daha fazlasına, daha fazla dokunuşuna, daha fazlasına ihtiyaç duyuyordu. Daha fazlasına.

Eylemleri tekrarladı, her vuruşun ardından bir Elinin nazik baskısı. Şaplaklar giderek sertleşiyor gibiydi, ancak onlardan gelen acı bir şekilde sadece ona olan

ihtiyacını artırıyordu.

"Vücudun daha fazlasını istiyor," dedi. "Kıçını yukarı kaldırıyorsun."

O muydu? Fark etmemiştir.

Parmakları bacaklarının arasında gezindi ve onu okşadı. Acısını dindirmeye çalışarak ona karşı sarsıldı. Adam hızlı bir tokatla karşılık verdi.

"Zavallı kız. Beklemen gerekecek, henüz seni becermeye hazır değilim. Hala bu kıç üzerinde çalışıyorum."

Ve üzerinde çalıştı, arka tarafına lezzetli şaplaklar yağdırdı. Artık eliyle üstlerini örtmüyordu ama sabit bir tempoda devam ediyor, bir ya da iki kez parmağını klitorisinin üzerinde hafifçe gezdiriyordu. Hayatında hiç bu kadar tahrik olduğunu hissetmemiştir.

"Üç tane daha ve işin bitti. Daha zor olacaklar. Onları halledebilir misin?"

Vücudu boşalma ihtiyacıyla zonkluyordu ve umutsuzca onun ellerinin tekrar üzerinde olmasını istiyordu.

Kendini ona doğru kaldırdı. "Evet, efendim.

Lütfen." "Çok kibar," diye geçirdi içinden. "Ne kadar iyi bir kız."

İlk tokatta nefesi kesildi ama ikincisi gelmeden önce acıyı algılayacak zamanı olmadı. Üçüncüye karşı gözlerini sıkıca kapattı. Daha iner inmez

Kendini onun kollarına çekilmiş ve nazikçe yatağa yatırılmış olarak buldu. Adam onun yanına uzandı, ağır ağır nefes alıyordu ve

onu kollarında sıkı sıkı

tutuyordu. "İyi misin?"

Onu içinde hissetme ihtiyacının dışında mı, şimdi olduğu gibi? "Evet, efendim. Lütfen."

"Lütfen, ne?"

Neredeyse sızlanacaktı. O isteyene kadar bunu yapmayacaktı. "Lütfen, efendim. Sikin beni."

- - -

aniel gözlerini kapadı ve kendini odaklanmaya zorladı. Bu onu kendine bağlamamak için tüm dikkatini topladı.

yatağına girip her türlü sapkınlığı yapmak istiyordu. Tüm
Dısrarlarına rağmen sadece BDSM'yi merak etmişti, o
baştan aşağı cinsel bir itaatkârdı.

Sadece kendisine ne kadar yeni ve
deneyimsizdi. Onu nazikçe tanıştırmak istedi.
onu korkutmak değil, teslimiyette bulunacak özgürlüğe
yönlendirmekti. Yine de onu yatağına domaltmak istiyordu,
Oyun odasında gözleri bağlıydı ve kendisini ona istediği
şekilde sunuyordu, ama o pes etmeyecekti. Kadın
Ona güveniyordu ve bu güvenden pişmanlık duyması için
ona bir sebep vermeyecekti.

Yan yatmış, yalvaran gözlerle ona bakıyordu.

Prezervatifi taktıktan sonra kendini dizlerine kadar itti.
"Sana şaplak attıktan sonra ne olacağını söylediğimi
hatırlıyorsun."

Gözleri irileşti ama gözlerindeki şaşkınlık, usulca
fısıldadığı "Evet efendim" sözünün ardındaki arzuyu
gizleyemedi.

Ona her "efendim" dediğinde ereksiyonunun bir santim
daha büyüdüğüne yemin etti ve onun kendisine "Efendi"
dediğini duymak için neredeyse her şeyi yapacağını
biliyordu. Bir itaatkârın yakasına yapışmayalı ne kadar
olmuştu? Herkesin görebileceği şekilde, itaatının yalnızca
kendisine olduğunu ilan eden, hâkimiyetinin sembolünü
takan biri var mıydı? Yıllar mı? Julie'yi diz çökmüş, çıırılçıplak
ve tasmaıyla ona sahip olmasını beklerken hayal etmek çok
kolaydı.

Odaklan!

Ellerini iki yanında yumruk yaptı. "Yatağa doğru ilerle.
Sırt üstü yatmanı istiyorum, dizlerini aç ve
omuzlar."

Yatakta yukarı doğru kaydı ve poposunu çarşaflara
sürttüğünde hafifçe yüzünü buruşturdu.

"Ağrıyan kıkır mı?"

Kendini onun istediği şekilde konumlandırdı. İsteddiği
pozisyonda, ona karşı açıktı ve adam onun el işçiliğinin
sonucunu görebiliyordu.

"Sana bir soru sordum Julie."

"Evet, efendim. Ağrıyor."

Bacaklarının arasına girdi ve kalçalarını tuttu. Aletinin ucuyla onunla alay etti. "Beni ne kadar sertleştirdiğini hisset. Bana ne yaptığını."

Ellerini kızın altından geçirdi, böylece ona attığı şaplakların sıcaklığını hissedebilecekti, ama daha da önemlisi, kız da hissedebilecekti.

"Seni öyle bir sikeceğim ki kışını bile hatırlamayacaksın."

İnledi ve onu daha yakına bastırmaya çalıştı.

"Henüz değil," dedi. "Bunu tahmin etmek için bir saniye ayır." Kendini onun yarığına sürttü. "İçine girdiğimde ne kadar iyi olacağını düşün. İçini doldurduğumda. Seni esneteceğim."

"Lütfen, efendim."

"Lütfen demene bayılıyorum." Sadece ucunu içeri itti ve dışarı çekerek onu inletti. "Tekrar söyle."

"Lütfen, lütfen, lütfen." Onun altında titredi.

"Madem bu kadar nazıkçe sordun." Tutuşunu sıkılaştırdı ve kızın içine derinlemesine girdi.

Hangisinin bağırdığından emin değildi; muhtemelen ikisi birden bağıırıyordu. İçgüdülerinin devreye girmesine izin vermeden önce onun sıkı, ıslak bedenine gömülme hissini tadını çıkarmak için bir saniye ayırdı.

İlkel doğasını serbest bıraktı ve kadının içine tekrar tekrar vurdu. Sıkılmış dişlerinin arasından "Ayaklarını şiltenin üzerine koy," diye bağırdı.

Yer değiştirdi, kalçalarını daha iyi kavrayabilmesi için kendini konumlandırdı, vücutlarını hizalayarak onu daha derine götürebildi.

Ritmik bir şekilde itmeye başlarken, "Kahretsin, evet," diye nefes nefese kaldı.

Kadının sırtı kavislendi ve adam kadının içine daha sert girdi. O da nefes nefese kalmıştı ama adamın itişlerine ayak uyduruyor ve onu daha fazla içine almak için zorluyordu. Çok yaklaşmıştı. Bu iyi bir şeydi çünkü daha fazla dayanabileceğini sanmıyordu.

Bir elini onun klitorisini okşamak için kaydırđı. "Benim için sert gel, Julie."

Klitorisine bir kez daha sertçe bastırıp vurdu ve kadın onun etrafında doruğa ulaşırken hareketsiz kaldı. Başı geriye düştü ve rahatlama ve memnuniyetle inledi.

Ama kadın kalçalarını indirmeye çalıştığında, adam onu durdurdu. "Henüz değil. Sıra bende." Dışarı çekti.

"Senin üzerine

Ellerinizi ve dizlerinizi kırın ve hızlı olun, yoksa size bir orgazm daha yaşatmak yerine yine şaplak atarım."

Dört ayak üzerine kalktı, kıcı havadaydı ve adam onun pembe etine vurdu.

"Sadece çok şaplak atılabilir olduğu için," dedi ve kendini onun arkasında konumlandırdı. Hızlı bir hamleyle kızın içine girdi ve onu kendi salıverilmesine yaklaştıran bir ritim başlattı.

Yine de açgözlü Dom, onun orgazmlarından bir tane daha istiyordu, bu yüzden bir elini vücutlarının arasına kaydırđı ve klitorisini daire içine aldı.

"Benim için tekrar gel. Bir kez daha."

Kadın ikinci kez doruğa ulaştığında, adam kendisinin de onu takip etmesine izin verdi. Sonunda doyuma ulaştı, derinlere itti ve prezervatifin içine patlarken hareketsiz kaldı.

Onu ezmek istemediği için kollarının arasına aldı ve üstte yatması için yuvarladı. Nefes alış verişi ağırdı ve vücutu hafifçe titriyordu. Elini onun sırtında gezdirdi. "İyi misin?"

Onun standartlarına göre, bu hafif bir olaydı, ama bu onun ilk olayıydı ve tepkisi bilinmiyordu. Bazı kadınlar ağlar, bazıları içine kapanırdı. Bir de uyuyanlar ya da durmadan konuşanlar vardı. Julie'nin tepkisi ne olurdu?

Kıpırdandı, ona bakmak için ayağa kalktı. "İyi demek yetersiz kalır, efendim."

Parmağını dudaklarına götürerek onu susturdu. "Her ne kadar bana 'efendim' demenden hoşlansam da, artık 'Daniel' diyebilirsiniz."

"Artık oyun yok mu?"

Kadının usulca sorduğu soru adamın aletinin kıpırdanmasına neden oldu.

Hayal ettiği tepkiler ne olursa olsun, onun daha fazlasını istemesi

onlardan biri değildi. Onun arka tarafına hafifçe dokundu ve irkildiğini fark etti.

"Sanırım bir gece için yeterince içtin." Kızın kaşlarını çatması üzerine ekledi, "Güven bana, daha fazlasını istersen başka bir zaman."

Başını eğdi. "Bu hoşuma giderdi."

Kadının yüzünü ellerinin arasına aldı. "Bana bak.

Harikaydın.

Seninle çok gurur duyuyorum."

"Gerçekten mi?" Dirseğinin üzerinde doğruldu.

"Bilmediğim o kadar çok şey var ki."

Vücudunu yerleştirme şekli göğüslerini ortaya çıkarmıştı. Onlara karşı oldukça ihmalkâr davrandığını fark etti. Birinin meme ucunu parmağıyla daire içine aldı. "Eğer istersen bilgi gelir. Bu gece yaptığın şey bana boyun eğmektir. Kontrolü bir başkasına devretmektir. Ve bunu çok güzel yaptın."

"Hissettim ..."

Diğer meme ucunu daire içine aldı. "Evet?" "Güzel."

Evet, başka bir şey değilse bile, istediği buydu. Bir itaatkârın bir Dom'un elinde ne kadar iyi hissettiğini keşfetmesi.

"Seni iyi hissettirmenin pek çok yolu var." Göğüs ucuna nazik bir fiske vurdu ve onun iniltisine sırttı. "Vücudunla oynamanın ve ona şarkı söyletmenin pek çok yolu var."

Gözleri arzuyla açılmıştı ve adam yataktan çıkması gerektiğini biliyordu, yoksa onu tekrar alacağını biliyordu. Ancak bunu bildiği halde olduğu yerde kaldı, bir kez daha sertleşene ve kız ona karşı kıvranana kadar göğüsleriyle oynadı.

Onları yanlarına doğru yuvarladı. "Seni tekrar istiyorum. Bana sahip olacak mısın? Nazik olacağım."

Nazik olmak onu neredeyse öldürecekti ama kendini onun için hazırlayacaktı. Yavaş ve kolay gidebilirdi.

Umut etti.

"Evet," diye cevap verdi ve sonra hınzır bir sırıtışla, "Lütfen," diye ekledi.

"Yaramaz," dedi. "Lütfen' dediğinde bana ne yaptığını biliyorsun." Komodine uzandı ve bir prezervatif daha aldı. Ama ona bakarken iki kez düşündü, sonra çekmeceye geri koydu.

Adam tekrar ona döndüğünde Julie çok üzgün görünüyordu. "Korkarım senin o tatlı amcığın benim nazik olmaya karar verdim," dedi. "Bu yüzden ağzını sikeceğim ve eğer iyi olursan, iyiliğinin karşılığını vereceğim."

Kadın zaten yatakta olduğu için, adam onu sırt üstü yatırdı. Destek için yatak başlığını kavrayarak yüzünün üstüne oturdu. Aşağıya bakarak kendini onun ağzıyla hizaladı. Dudakları ayrıldı ve adam onun sıcaklığının içine kayd.

Kısa, sık itişlerle başladı. Onun hepsini boğazına alıp alamayacağını bilmiyordu ve bunu öğrenmeye çalışırken boğulmasını istemiyordu. Dili onun etrafında dönerken onu daha derine çekmeye çalıştı.

"Çok iyi," diye soludu, itişlerini biraz hızlandırarak. "Ağzın çok iyi hissettiriyor."

Tipik olarak oral seks sırasında uzun süre dayanabilirdi. seks, ama serbest bırakılmasının normalden daha hızlı geliştiğini hissetti. Aşağı baktı ve sikinin onun ağzını sikmesini izledi.

İçeri girip çıkmasını izledim.

Kadın uzandı ve taşaklarını avuçladı. O zaman bunun kaybedilmiş bir dava olduğunu anladı.

"Boşalacağım," diye nefes aldı, hâlâ itiyordu. "Eğer istemiyorsan-"

Nereye gittiğini anlamış olmalıydı çünkü kollarını adamın kalçalarına doladı ve onu kendine çekti. "Evet, sana verdiğimi yut." Birkaç kez pompaladı. Daha sonra ağzından ve boğazından aşağı boşalırken hareketsiz kaldı.

Onun üzerindeki pozisyonundan, çekildiğinde dudaklarını yalamasını izledi. Neredeyse tekrar boşalacağına yemin etti.

"Ah, Julie," dedi, vücudundan aşağı kayarken öpücükler bıraktı. "Bu çok iyiydi."

Kadının bacaklarını araladı ve pembe arka tarafına dikkat ederek aralarında diz çöktü. Çok hafifçe, hassas etini kemirdi ve klitorisini yalamak için birkaç kez durakladı. O

Dilini kızın açıklığının etrafında döndürdü, alay etti ve sonra uzun bir yalama ve nazik bir emme ile içine daldı.

Kalçaları yukarı doğru kalktı ama adam bacaklarını sıkıca ayırdı ve hareketleri tekrarladı. Tekrar tekrar, bacakları titreyene ve ağır nefesleri zevk çığlıklarına dönüşene kadar yaladı ve ısırdı. Ancak o zaman dikkatini onun kendisini en çok arzuladığını bildiği yere, sertçe emmeye odakladı. Vücudu, serbest bırakılmasının gücüyle onunkini sarstı. Ona son bir yalama daha yaptı ve sanki artçı bir şok olmuş gibi bacakları titredi.

Birdenbire bitkin düşmüş bir halde onun vücudunda süründü. Adam onu kollarına alıp usulca öptüğünde hâlâ nefes nefese kalmıştı. Söylenecek, konuşulacak çok şey vardı ama

Onu tekrar öptü, kucağına daha da sokuldu ve saniyeler içinde uykuya daldı. Yapamadığı ve yapmak istemediği gözlerini kapattı ve ona katıldı.

ALTI

Julie ertesi sabah sarsılarak uyandı ve şaşkınlıkla etrafına bakındı. Neredeydi acaba? Güneş ışığı yakındaki bir pencereden içeri akıyordu ve o kocaman bir yatağın ortasındaydı.

Daniel'ın yatağı.

Oh.

Yan tarafına yuvarlandı ve onu uyanık ve kendisini izlerken buldu.

"Günaydın," dedi o büyüleyici gülümsemesiyle.

"Günaydın." Odanın etrafına baktı ve Dağınık giysiler ve karmakarışık çarşafklar önceki gecenin anılarını canlandırdı. Onu gerçekten tokatlamış mıydı? Ve sonra geceyi onun evinde mi geçirmişti?

Saçlarını geriye itti ve yanağına bir öpücük kondurdu. "Sabahın bu erken saatinde neden bu kadar sıkıntılı görünüyorsun?"

"Dün gece kalmayı planlamamıştım."

"Aramanız gereken biri var mı? Polis beni aramaya gelecek mi?"

"Hayır, oda arkadaşım yok, sadece Yedek kıyafet getirmedi. Ve yük olmak istemiyorum."

Geri çekildi ve ona gelmekte olduğu şeyi verdi. Dom bakışı olarak tanınır. Hiçbir akıllı insanın karşı çıkmayacağı bir bakış. "Sen bir dayatma değilsin. Kendini böyle düşünme. Ayrıca, dün gece kalmana sevindim."

"Öyle mi?"

"Evet, şimdi sana kahvaltı hazırlayacağım." "Yardım edebilir miyim?"

Ona gerçekten hınzırca bir sırıtış attı. "Elbette. Çıplak mı pişirmek istersin yoksa etrafta boş bir tişört var mı diye bakayım mı?"

Ona bir yastık fırlattı. "ıplak yemek yapmayacağım."

Göz açıp kapayıncaya kadar, onunla birlikte sırt üstü yatıyordu.

onun üzerinde beliriyordu. "Dikkatli ol, hâlâ benim yatağımdasın. Ve oldukça çıplaksın."

Poposu bir gece önceki şaplaktan dolayı hâlâ hafifçe ağrıyordu ve bacaklarının arasında hoş bir sızı vardı. Neredeyse her hareket ettiğinde onu düşüneceğini biliyordu. Ve bunu tekrar ne zaman yapabileceklerini merak ediyordu.

Onun kulağını dişledi. "Birisi yaramaz şeyler mi düşünüyor?"

"Evet, öyle. Onu ahlaksız bir kadına dönüştürüyorsun."

"Tam da kadınının olmasını istediğim gibi."

Kadını. Öyle biri miydi? Kulağa oldukça hoş geliyordu. Boyun eğmekle, özellikle de ona boyun eğmekle ilgili o kadar çok sorusu vardı ki. Ama önce hangisini soracağına karar veremedi midesi guruldadı.

"Sanırım bu ahlaksız yolda daha fazla ilerlemeden önce seni beslesem iyi olacak." Ona hızlı bir öpücük verdi ve sonra yataktan yuvarlandı. ıplaklığına aldırmadan odanın içinde dolaşmaya başladı. Kadın onu daha iyi seyredebilmek için yatağa geri döndü. Vücudu bir heykeltıraşı bile ağlatırdı; sadece kalçası bile kahvaltayı atlamalarını önermesi için yeterliydi.

Bir eşofman altı giydi ve ona uzun kollu bir tişört getirdi. "Korkarım pantolon çok büyük." O yan taraftaki bir kapıyı işaret etti. "Banyo orada. Ben gidip kahvaltıya başlayayım."

On beş dakika sonra, zaten domuz pastırması kokan mutfağa adım attı. Onun gömleğini giymişti. kollarını yukarı itmek zorunda kaldı ve etek boyu neredeyse dizlerine kadar sarktı. Daniel'in yanına gitti ve o pastırmayı pişirirken çırpılmış yumurta yapma işini üstlendi.

Gülümsedi. "Teşekkürler."

Rahat bir sessizlik içinde çalıştılar. Adamın banyosunda tazelenirken, kahvaltının tuhaf olacağından korkmuştu. Bir gece önce onu dizlerinin üzerinde döndüren bir adamın karşısındaki masada oturmanın tuhaf olup olmayacağını merak etmişti. Şaşırtıcı bir şekilde, değildi.

Otururken onu dikkatle izledi ama sonra meyve suyu sürahisini kaldırdı ve ona bir bardak doldurdu. Kendisi de "Bu sabah kendini nasıl hissediyorsun?" diye sormadan önce pastırmanın ikinci porsiyonunu yedi.

"Harika. Hiç bu kadar iyi olmamıştım," dedi, bunun gerçeğe çok yakın olduğunu bilerek.

"Bir şeye ihtiyacın olursa bana haber verir misin?"

Başını salladı ve bir parça daha kızarmış ekmek aldı.

"Julie."

Kız başını kaldırdığında gözleri ciddiydi.

"Bilmeniz gereken en önemli şeylerden biri, bir itaatkârın her zaman kendisine karşı tamamen dürüst olması gerektiğidir.

Dom."

"Biz bu muyuz?" Henüz bir etiket istediğinden emin değildi. Sadece bir gece olmuştu. Birini itaatkâr yapmak için bir geceden fazlası gerekliydi.

Konuşmadan önce onu inceliyor gibiydi. "Aramızda resmi bir anlaşma yok ama dün gece senin Dom'un olarak hizmet ettim."

Sözleri kadının içini titretti. Domu. Bunu düşünmek bile onu ürpertiyordu.

"Toplantıdan kalan evraklar hâlâ sende mi?" diye sordu.

"Evet."

"Eğer teslimiyeti daha fazla araştırmak istiyorsanız, söylediklerimde ciddiydim, ancak kontrol listesini doldurmanız gerekecek. Benimkinin bir kopyasını sana vereceğim."

Tostunu bıraktı, aniden acıkmıştı. "Kulağa bir ilişkiden çok bir iş anlaşması gibi geliyor."

Masanın öbür ucuna uzandı ve onun elini tuttu. "Senden hoşlanıyorum Julie ve seni daha yakından tanımak istiyorum. Bunu yapabiliriz.

Şimdilik bu kadarla kalsın. Ama"- başparmağıyla elini okşadı-"her zaman merak ettiğin şeyi keşfetmekle ilgileniyorsan, bunu doğru yapmalıyız."

Onun yanında kendini güvende hissediyordu, onun ellerinde güvende hissediyordu. O önceki gecenin tadını çıkarmıştı ve BDSM'yi hep merak etmişti. Ona, uzun zamandır gömdüğü bir yanını keşfetmesi için bir yol sunuyordu.

"Burada boş bir kontrol listeniz var mı?"

Bakışları yoğunluğuyla neredeyse onu yakıyordu. "Bir tane yazdıracağım."

Otuz dakika sonra mutfakta oturmuş bir kontrol listesine bakıyor, kendi kendine hiç işi olmadığını düşünüyordu. bir tane doldurmaya çalışıyordu. Daniel onun karşısında oturmuş kitap okuyordu. Onu yalnız bırakmak istemişti. formu doldurdu ama kadın ondan kalmasını

istedi. "Bunların hepsini yaptın mı?" diye

sordu. "Hepsini değil ama birçoğunu yaptım."

Sanki bir şeylerden bahsediyormuş gibi kesin konuştu. sapıkça seks pratiklerinden ziyade bisiklete binmek. Listeye göz gezdirerek onun kendisine bazı şeyler yaptığını hayal etmeye çalıştı.

"Çok fazla şey var, anlıyor musun?"

"Bunun sizi bunaltmasına izin vermeyin ama ne yaparsanız yapın, her şeyi 'Denemek istiyorum' diye işaretlemeyin. Herkesin sınırları vardır. Siz de sınırlarınızı belirleyin."

"İnanın bana, işaretlenmiş birkaç katı sınırim var."

"Hiç kimse sizin katı sınırlarınızı ihlal etmemeli. Tartışalım mı?"

Evet. İhlal mi? Asla."

Bir an için kalemini bir kenara bıraktı. "Bu bir soruyu gündeme getiriyor - bir Dom birinin sert sınırını ihlal ederse ne olur?"

"Bizim grubumuzda, söz konusu kişinin yaptığımız herhangi bir şeye katılması yasaklanırdı ve BDSM topluluğundaki diğer kişileri de bilgilendirirdik. Suça bağlı olarak başka cezalar da verilebilir." Onun

Yüz ifadesi ve ses tonu, meseleyi ne kadar ciddiye aldığını gösteriyordu.

"İçimden bir ses, dizinize yatırılmaktan daha fazlasını kastettiğinizi söylüyor."

"Onlarla işim bittiğinde, bir diz üstü şaplak atmak bir ödül olarak görülecektir." Ağzının kenarları tekrar kalktı. "Sınırlardan, şaplaklardan ve dizlerden bahsetmişken, liste nasıl gidiyor?"

"Neredeyse bitti."

İşine geri döndü, kalan eşyaları bitirdi ve listeyi masaya doğru kaydırды. Daniel yanında duran kâğıt parçasını aldı ve ona uzattı.

"Seninkini benimkine bakmadan doldurmanı istedim. Senin listenin benimkinden etkilenmesini hiç istemedim."

Onun listesini geçici olarak eline aldı ve inceledi.

Vay anasını, listedeki pek çok şeyi yaptığını söylerken yalan söylememiştir.

Gözleri, onunkilerle nasıl eşleştiklerini görmek için kendi katı sınırlarının olduğu sayfayı taradı. "Ateş oyununu 'çok sever' olarak mı listeledin?"

"Evet," dedi listeyi okurken. "Ve bunun sizin için zor bir sınır olmasına şaşırmadım."

"Bunun sadece insanları yakmak olmadığını biliyorum, ben sadece-" Titredi. "Hayır, teşekkür ederim."

Kıkırdadı. "Unutmayın, sınırlar değişebilir. Gerektiğinde yeniden yapabilir ve revize edebiliriz." Tekrar konuşmadan önce listeyi okumak için birkaç dakika daha harcadı. "Eğer hala oynamak ve keşfetmek istiyorsanız, bu hafta bunu daha ayrıntılı olarak inceleyeceğim. Önümüzdeki Cumartesi uğrayabilirsin ve oyna."

Vücudundaki her sinir onun sözlerine tepki verdi. Evet! Kalbi hızla çarpmaya başladı ve nefes alış veriş kısıldı. O anda Daniel'a boyun eğmekten başka bir şey istemediğini fark etti. Boyun eğen kişi olmak ve ona boyun eğmek istiyordu.

Masanın karşısında oturmasına rağmen, onun varlığını bir gece önce önünde diz çöktüğünde elleri saçlarına dolandığında hissettiği kadar net hissediyordu.

"Birlikte oynadığınız herkesle kontrol listelerini değiş tokuş ediyor musunuz?" diye sordu.

Vücudu kollarının üzerinde duracak şekilde masaya yaslandı. "Evet, millet. Daha önce hiç kimseyle oynamamalısınız sınırlar hakkında konuşmak. Ve yerel kulübün kıdemli bir üyesi olarak, ciddi bir ilişkiye girmeden önce herhangi birini tanımanızı şiddetle tavsiye ederim."

"Güven bana. Ben yavaştan yanayım. Yakın zamanda tasma ya da başka bir şey istemeyeceğim."

Sözlerinin onu rahatlatmasını, keşfe küçük bebek adımlarıyla ilerlemek istediğinden emin olmasını istiyordu. Yine de bir tasmadan söz ettiğinde, elleri masanın üstünde yumruk oldu ve sonra çok hızlı bir şekilde normale döndü, hayal edip etmediğini merak etti. Onun gözlerine baktı. Sakin ve düzgündü ama arkalarında bir şeylerin gizlendiğinden emindi.

"Bence önümüzdeki Cumartesi harika bir fikir," dedi. "Ama bugün için bir şeyi daha merak ediyorum."

Hafifçe gevşedi. "Evet?"

"Bana oyun odanı gösterir misin?"

- - -

DAniel ağzında sıvı olmadığına memnundu. Öyle ki, neredeyse sandalyesinden düşüyordu. "Ne?"

Masum gibi görünüyordu. "Sasha sende bir tane olduğunu söyledi. Hiç görmedim. Bir sorayım dedim."

Evet, böyle söyleyince mantıklı geldi. O Sunumla ilgilenen birine oyun odasını göstermesinin duyulmamış bir şey olmayacağını düşündü. Tek korkusu, Julie'yi bir kez oyun odasına soktuğunda, bir daha çıkmasını istemeyecek olmasıydı.

Ayağa kalktı. Ona oyun odasını göstermeden önce giderek büyüyen ereksiyonuyla ilgili bir şeyler yapmak en iyisiydi. "I

Dün gecedan kalan kıyafetlerini yıkadım. Gidip onları getireyim ve on dakika sonra burada buluşalım mı?"

Ona kıyafetleri verdikten sonra, sonraki on dakikayı vücudunu kontrol altına almaya çalışarak geçirdi. Önce onun kontrol listesini aldı ve sıkıca komodinin üzerine yerleştirdi. Kadın gidene kadar ona bir daha bakmayacaktı. Ancak o zaman, gelecek hafta sonu için plan yaparken ezberleyecekti.

İkinci olarak, kendisiyle sert bir şekilde konuştu. O Julie'nin BDSM konusunda son derece yeni olduğunu kendine hatırlattı,

Daha önce hiç deneyimi yoktu ve kendisini hassas bir şekilde ele alması gereken bir duruma sokuyordu. Tek bir yanlış hareketinde onu kaybetmekle kalmaz, içinde gömülü olduğunu açıkça gördüğü güzel itaatkâra da zarar verebilirdi, Özgür olma özlemi.

Kadının beklediği mutfağa geri döndüğünde, oldukça iyi bir durumda olduğunu düşünüyordu. zihin çerçevesi. Julie gerginlik ve heyecan arasında sıkışmış gibiydi, her ikisinin de altında biraz şehvet yatıyordu.

Elini uzattı. "Hazır mısın?"

Çekingen bir tavırla aldı ve adam onu bodrum merdivenlerine götürdü. Bu iş nasıl yapıldı? diye merak etti. Eğer o kadınların oyun odasına girdiklerinde genellikle çıplak olduklarından bahsediyordu, bu sadece aklına şu gerçeği getirir miydi başka kadınlarla birlikte olmuş muydu? Ama tabii ki biliyordu, diye kendi kendine tartıştı. Onun bir Dom olduğunu biliyordu.

Yine de, sonunda bunu bilmekle ondan bahsetmesinin tamamen farklı şeyler olduğuna karar verdi.

Sessiz kaldı.

Kapalı kapının önünde durduklarında, içeri girmeden önce her zaman yaptığı yemini sessizce okudu.

Bu odada bana verilen teslimiyete layık bulunayım.
Bunun bir hak değil, bir armağan olduğunu
unutmayayım.

Asla öfkeyle cezalandırmayayım, düşünmeden konuşmayayım ya da bilgisizce hareket etmeyeyim.

Bir başkasında ustalaşmak için önce kendimde ustalaşmam gerektiğini asla unutmayayım.

Sonunda sakinleşerek Julie'ye baktı, başını sallamasını bekledi ve kapıyı açtı.

Oyun odasına ilk kez baktığını hayal etmeye çalıştı. Önce bej duvarlara mı yoksa ekipmanlara mı bakacaktı?

Julie onun elini bıraktı. "Etrafa bakabilir miyim?"

"Elbette." Ellerini ceplerine soktu, böylece ona tutunmak istemeyecekti. "Ben burada kalacağım. Sorunuz olursa bana haber verin."

Hem merakı hem de yaşam tarzını bu kadar kolay benimsemesi onu şaşırtmıştı. Yavaşça etrafta dolaştı, yastıklı masaya baktı ve parmağını masanın üzerinde hafifçe gezdirdi. Kırbaç koleksiyonunun önünde durdu ve dokunmadı ama her birini not almış gibiydi. Birini onun üzerinde kullanmayı hayal etmemek için kendini zor tuttu.

Sonra, dedi kendi kendine. İtaatkâr olarak tanımlanmaya daha alışkın olduğunda. O daha fazla sahip olduktan sonra

Neyi sevdiğini, neyi arzuladığını.

Maskelerin ve tıkaçların asılı olduğu duvara doğru ilerlediğinde titredi. Bunun bir zevk titremesi olduğunu düşünmedi. Baston koleksiyonuna üstünkörü bir selam verdi ve yastıklı bankı incelerken başını eğdi. Kadın Her şeyden o kadar rahat görünüyordu ki, kırbaçlama direğinde kısa bir süre durduğunda onu hazırlıksız yakaladı.

"O da ne?" diye sordu fısıltıyla.

Sesinde beklemediği bir endişe notası vardı. İki saniyeden kısa bir süre içinde onun yanındaydı, bir eli omzundaydı. "Julie?"

"Bu bir kırbaçlama direği mi?"

Ona daha önce bir itaatkârın Dom'una karşı dürüst olması gerektiğini söylemişti. Bunun tersi de doğrudu.

"Evet," dedi.

Onun onaylaması karşısında ürperdiğini fark etmemek mümkün değildi. "İnsanları nerede kırbaçlıyorsun?"

Sessizce, onun oyun odasını keşfetmesine bu kadar kayıtsız kaldığı için kendine lanet okudu. "Kırbaçlama ve daha az yoğun oyunlar için de kullanabilirsin."

"Ama kırbaç gibi bir kamçınız var?"

Doğru kullanımda yetkin kalmasını sağlamak için her hafta dikkatle baktı ve pratik yaptı. "Bence bu oyun odasından

ayrıldığımız zaman."

"Göster bana."

"Hayır."

"Bullwhip'i listemde 'itiraz etmeyecek' olarak işaretledim. Sonra ... yazısını gördüm ..."

Rahat bir nefes aldı; kızın tepkisi daha da O bunu söyledikten sonra anlam kazandı. "Bazen bir şeyle sorunumuz olmadığını düşünürüz," dedi. "Ama onunla gerçekten yüzleştığımızda fikrimizi değiştiririz."

"Sadece oraya bağlanmış, çıplak ve açıkta olma düşüncesi. Bekliyorum. Boğa kırbacını sert limite çevirmek istiyorum."

"Evet, elbette," dedi ama bakışlarını direktten ayırmadı.

"Bana bak." Kadının omuzlarından tuttu ve yüzünü ona çevirdi. "Duygu oyunu söz konusu olduğunda her itaatkârın farklı bir ihtiyacı vardır. Bazıları sadece yumuşak bir kırbaçlama isterken, diğerleri sert çekirdekli mazoşistlerdir ve kırbaç ısırığına ihtiyaç duyarlar. Oyunun bir parçası da ihtiyacınızın nerede yattığını bulmaktır, ancak ne kadar ileri gideceğinize nihayetinde siz karar vereceksiniz."

Sözleri ve dokunuşuyla vücudu gevşedi, bu da onun kendini daha iyi hissetmesini sağladı.

"Doğru," dedi, ama ona yanıt vermekten çok kendi kendine konuştuğunu fark etti.

Elini tuttu ve onu odadan dışarı çıkardı. "Benimle gel."

Sonraki birkaç saat boyunca birbirlerine sarıldılar ve adam ona mülkünü gezdirdi. Ne şaplaktan ne de oyun odasından kalıcı bir etki almış gibi görünmüyordu. Aslında onun yanında daha rahat görünüyordu.

Onu daha önce bahsettiği göletin yanına götürdü ve genç bir çocukken balık tuttuğu yeri gösterdi. Misafirhanesini gösterdi ve orada oyun partileri düzenlediğini anlattı. Hatta ailesinden bile bahsetti, ki bu nadiren kimseyle yaptığı bir şeydi. Annesinin doğum yaptıktan sonra nasıl öldüğünden. Kız kardeşinin doğumunu ve kederli babasının nasıl çekip gittiğini ve bir daha geri dönmediğini.

Kendi anne ve babasını kaybettiği için onu anladığını biliyordu. Sadece elini tuttu ve büyükanne ve büyükbabasının onun için neden bu kadar değerli olduklarının şimdi daha iyi anlaşıldığını söyledi.

Gitmeden önce, hafta ortasında öğle yemeğinde buluşmak ve Cumartesi günü onun evine geri dönmek için geçici planlar yaptılar. Ona bir gece çantası getirip getirmeyeceğini sormak istedi ama öğle yemeği için buluşana kadar beklemeye karar verdi.

- - -

S Elbette Asha, Pazartesi günü Julie kapıdan girer girmez bir şeyler olduğunu anlamıştı.

"Bana her şeyi anlat, hiçbir şeyi atlama." Dükkânın içinde hoplayıp zıplıyordu, bir pazartesi sabahı için fazla heyecanlıydı.

Julie omuz silkti ve çantasını tezgâhın arkasına koyarken rahat davranmaya çalıştı. "Akşam yemeği yedik. Güzeldi. Geceyi burada geçirdim."

"Yaptın mı?"

"Neyi yaptım mı?"

"Sapıklık mı yapıyorsun?" Sasha kaşlarını sallayarak söyledi.

"Seks hayatımın her detayını konuşmak zorunda mıyız?" "Evet, konuşmalıyız. Her

ayrıntıyı. O yüzden dökül. Şimdi."

"İyice kafeinlenene kadar olmaz. Peki sana ne oldu?"

Julie kahveyi hazırlarken Sasha konuşuyordu. Arkadaşını nadiren bu kadar hareketli görmüştü. Gözleri parlıyordu ve tüm vücudu enerjik görünüyordu. "Sanırım Peter beni yakalayacak."

"Vay be. Gerçekten mi?" Julie ilk başta arkadaşının böylesine önemli bir adım atmaya hazır olduğunu duyunca şaşırdı. Yine de düşününce fark etti ki Sasha, Peter'la yakın tarihteki diğer tüm erkeklerden daha uzun süre birlikte olmuştu. Bu pek bir şey ifade etmiyordu ama yine de. Julie onun hiç tasma taktığını hatırlamıyordu.

"Evet! Bu hafta sonu ima etti ve ben de dün bütün gün onun evinde kaldım. Ve bir oyun odası inşa ediyor, Daniel'inki gibi bir şey değil, ama yine de bir oda, değil mi? Ve o-"

"Lanet olsun, nefes al."

"Özür dilerim." Sasha onun yanındaki tabureye tırmandı. "Sadece... Ben hazırım, anlıyor musun?"

Julie başını salladı ve kahvesinden bir yudum aldı. Anlamaya başlamıştı. "Yakalanmak nasıl bir şey?"

"Peter bütün hafta sonu oynamayı seviyor." Alın kırıştı. "Bundan emin değilim. Çok fazla gibi görünüyor ama hallederiz. Hem kahveni de içtin."

"Yarım fincan."

"Bu kadar yeter. Şimdi dökül."

Dökülmeye hazır olduğundan emin değildi; daha çok bunu biraz daha kendine saklamak istedi. Daniel'in önünde diz çökmüş olmanın anısını alıp incelemek için, parça Neden bu kadar iyi hissettirdiğinin sırrını çözene kadar parça parça.

Ama Sasha'nın bu işin peşini bırakmayacağını biliyordu.

"Bana şaplak attı. Yatıya kaldım. Oyun odasında mini bir çıldırma yaşadım."

"Onun oyun odasında mı oynadın?" "Hayır, etrafa bakmama izin verdi."

"Tamam. Vay be," dedi Sasha. "Oyun odasında bir acemiyle oynayacağını düşünmemiştim. Bay Kurallar Bunlar-ve-Uyacaksın-ya da-Uymayacaksın."

"Daniel hakkında böyle mi düşünüyorsun?" Son birkaç gündür birlikte o kadar çok zaman geçirdiği adamla bunu bağdaştıramıyordu.

"Daniel'ı tanımıyorum. Sadece Efendi Covington'ı tanıyorum."

Efendi Covington.

Bunu da daha sonra incelemek üzere bir kenara koyacaktı. Sesi bile içini titretiyordu.

Sasha onu yakından izliyordu. "Çıldırmana ne sebep oldu?"

"Ben de bunca zamandır şaplak olayını soracağını sanıyordum."

"Bir dahaki sefere oraya gideceğiz."

Julie kahvesini karıştırdı. "Mesele şu ki, bu konuda konuşmaya hazır değilim. Bana beklemediğim şeyler hissettirdi ve önce bunu hazmetmem gerekiyor."

Sözleri Sasha üzerinde istediği etkiyi yarattı. biraz doğruldu. "Tabii, anlıyorum. Benim için uzun zaman oldu ama yeni olduğumu hatırlıyorum." Kapının üstündeki zil ve Sasha müşterileri karşılamaya gitti. "Unutmayın, konuşmaya hazır olduğunuzda ben buradayım."

Julie'nin kahvesini içmesi normalden daha uzun sürdü. Daniel sadece yatak odasında ve oyun odasında hükmetme ihtiyacı duyduğunu söylemişti. Oyun odası ona mantıklı geliyordu ama yatak odasında kontrolü her zaman bırakmak nasıl olurdu? Bunu yapabilir miydi?

Daniel'ın Dominant olduğunu bilmeden önce onunla yattığı otel günlerini düşündü. Hangi açıdan bakarsa baksın, o gece her şeyin ötesindeydi.

hiç yaşamamıştı. En azından onun yatak odasındaki geceye kadar.

Belki de cevabının bu olduğuna karar verdi.

e Çarşamba günü öğle yemeği için en sevdiği şarküteride
H buluştu. Telefonda konuşmuş ve birkaç kez
mesajlaşmış olmalarına rağmen, onu yüz yüze
görmenin Julie'yi bir genç kız kadar sersemleten bir
yanı vardı.

Kız masaya yaklaştığında ayağa kalktı ve sandalyesini
çekti. Kız oturmadan önce yanağına yumuşak bir öpücük
kondurdu.

"Bunun işe yaramasına çok sevindim," dedi.

"Uzaklaşabildiğin için."

"Sasha bana borçlu. Düzenli olarak Peter ile öğle yemeği
yiyor ve ben dükkanda tek başıma kalıyorum."

"O hayat dolu bir kadın. Grup onsuz aynı olmazdı."

Julie peçetesini kucağına koydu. Menüye bakmasına
gerek yoktu; tam olarak ne sipariş edeceğini biliyordu.
"Dükkânın halk adamıdır. Asla bir yabancıyla tanışmaz. Ve
bir taş duvarla bile konuşabilir.

konuşacak biri."

"Tam olarak içine kapanık biri değilsin."

"Hayır, ben olsam öyle demezdim. Sadece temkinli
olduğumu söyleyebilirim." "Bu şekilde olmakta çok fazla
bilgelik var." Ayağa kalktı.

"Ne istediğinizi biliyor musunuz? Gidip bizim için sipariş
vereyim."

Ona sandviç siparişini söyledi ve tezgâha doğru
yürümesini izledi. Öyle bir güven vardı ki
Hareket edişindeki zarafeti görünce onu sonsuza kadar
izleyebileceğine yemin etti. Takım elbise giymiş ve kravat
takmış olmasına rağmen, onu hafta sonundaki haliyle hayal
etmek kolaydı. O kıyafetlerin altında ne olduğunu çok iyi
biliyordu.

Sandviçleriyle birlikte geri döndüğünde, "Harika
görünüyor," dedi. "Sipariş ettiğiniz şeyi denemeye karar
verdim."

"En sevdiklerimden biri." Tavuk, Brie ve ciabatta
üzerinde güneşte kurutulmuş domates. O ve Sasha
haftada en az bir kez buraya paket servis siparişi verirdi.

Birkaç dakika boyunca uyumlu bir sessizlik içinde yemek
yediler, ancak kız adamın kendisini dikkatli gözlerle

izlediğinin farkındaydı. Ne zaman ki

konusmaya başladılar, iş ve haftanın nasıl geçtiği hakkında konuştular.

"Nasıl hissediyorsun?" diye sordu bir ara. "Geçen hafta sonu hakkında sormak ya da konuşmak istediğin bir şey var mı?"

"Burada mı?" Kalabalık şarküteride etrafına bakındı. Elbette,

İnsanlar kendi sohbetlerine dalmışlardı, ama o toplum içinde sapıkça seks hakkında konuşurken kendini rahat hissetmiyordu. Tanrı aşkına, ona şaplak atmıştı.

"Seni evime götürebilirim ama konuşacak kadar uzun süre ellerimi senden uzak tutabileceğimden emin değilim."

Bu onu güldürdü. "Bu çok aleni."

"Sanırım kimse ne konuştuğumuzu bilmeden bu konuyu tartışabileceğiz."

Sandalyesini öne itti ve ondan başka kimsenin duymadığından emin olmak için ona doğru eğildi. "Kendimi çelişkili hissediyorum. Bir yanımdır diyor ki, şaplak yemekten hoşlanıyorsam bunun ne önemi var? Ben yetişkin bir kadınam ve kendi kararlarımı verme yetisine sahibim. Diğer yanımdır ise yetişkin bir kadın neden kendisine şaplak atılmasına izin versin ki diyor."

Kadının itirafı karşısında şaşırdığını belli etmedi. "Ve sen yetişkin bir kadının şaplak yemek ya da cinsel olarak boyun eğmek istememesi gerektiğini mi düşünüyorsun?"

"Böyle düşünen ben miyim yoksa toplumun bana düşünmemi söylediği şey mi bilmiyorum."

"O zaman soru şu oluyor: Kimi dinliyorsunuz? Kendiniz mi yoksa diğer herkes mi?"

İçini çekti ve masaya bakarak koltuğuna geri oturdu. "Çok basitmiş gibi konuşuyorsun."

"Cinsel ihtiyaçlarımın doğasıyla hiç mücadele etmediğimi mi sanıyorsun?"

Başını kaldırdı. "Sen mi? Neden?"

Bu kez ona yaklaşma sırası kendisindeydi. "Sizce toplumun geneli bir erkeğin sevgilisini bağlayıp ona şaplak atmasını kabul edilebilir buluyor mu? Onu emmesi için dizlerinin üzerine çökmeye zorlamasını?"

"Bu farklı. Adamımız sensin."

"Peki bu durumda itaatkâr erkekler nerede kalıyor?" Buna verecek bir cevabı yoktu.

"Herkes aynı kurallarla davranmalısınız" dedi. "Eğer erkeklerin sadece itaatkâr ya da baskın olabileceğini söylüyorsanız

Erkek oldukları için kadınların da kadın oldukları için aynı şekilde itaatkar ya da Dominant olabileceklerini söylemelisiniz. Adil olan adildir."

Ona küçük bir gülümseme sundu. "Herkes eşit mi?"

"Herkes eşittir. Oyun odasının içinde ya da dışında oyun odası."

"Her şeyi çok kolaymış gibi gösteriyorsun." Söylediği şey şu anda anlamlıydı. Sadece karşısında oturmadığı zaman hâlâ bu şekilde bakıp bakmayacağından emin değildi.

"Kolay değil," dedi. "Basit. Arada bir fark var.

Bir şey basit olabilir ama yine de zor olabilir. Geçen hafta sonu vücudunun bana tepki vermesi basitti. Bu senin için zor

"İtaatkâr doğanı kabul etmeyi aklından geçir."

Sandviçinden sarkan bir parça peyniri kopardı. "Sence ben itaatkar mıyım?"

"Bana bak, Julie."

Zahmetsizce itaat ettiği bir emir verdiğini bile anlayamadan gözleri onunkilerle buluştu.

"Buna cevap vermeyeceğim," dedi. "Eğer 'evet' dersem, çünkü bilecek kadar çok acemi itaatkârla birlikte oldum, seni tanımlanmış bir kutuya sığdırmaya çalışıyordum gibi görünecek. Eğer 'hayır' dersem, bu da sanki seni olmadığın bir şey."

"Peki ya sadece senin fikrini almak istiyorsam?"

Başını iki yana salladı. "Kişisel olarak çok ilgiliyim. Ayrıca, cinselliğinizi anlamak ve kabul etmek bir kendini keşfetme yolculuğudur."

Sonraki birkaç dakikayı sessizce yemek yiyerek geçirdiler. Daniel sessizlikten memnun görünüyordu. Onun bu sessizliğini ona düşünmek için zaman verdi. Tabii ki, randevuda

olmadıkları zaman konuşmaları hakkında her zaman daha fazla düşünebilirdi.

"Bana yolculuğunu anlat," diye sordu sessizliğı bozarak. "Nereden biliyorsun?"

Sandviçinin kalanını yere bıraktı ve ellerini sildi. "Her şeyden önce, bunun benim için kolay olmadığını bilmelisin, tamam mı?" Kızın başını sallaması üzerine devam etti.

"Üniversitedeyken, şaplak atılmasından hoşlanan bir kızla çıktım. Ona sürekli hayır diyordum, öyle biri değildim. Bunu ona yapamazdım. İsrar etmeye devam etti, ben de sonunda yaptım. Şimdiye kadarki en beceriksiz şaplak olmalıydı ama beni daha önce hiç olmadığı kadar sertleştirdi."

Başını salladı ve bir patates cipsi aldı. "Ve sen de böyle biliyordun."

"Hayır, ertesi gün ondan ayrıldım ve bir daha asla böyle bir şey yapmayacağıma yemin ettim."

Patates cipsi masaya düştü ve onun yüz ifadesine güldü.

"Buna gülüyor musun?" diye sordu.

"Tabii, şimdi. O zaman çok korkmuştum.

ya kilit altında tutulması ya da kadınlardan çok ama çok uzakta tutulması gereken bir tür sapkın."

"Peki, ne yaptın?"

"Kendime bunu düşünmeyeceğimi söyledikçe aslında daha fazla düşündüğümü çabucak öğrendim. Perişan haldeydim. Uzun bir süre boyunca. Sonra bir gün internette bir grup toplantısı ilanı gördüm ve gittim. Benim gibi düşünen insanlarla tanıştım. Ucube olmadığımı keşfettim." Ona göz kırptı. "Nasıl düzgün şaplak atılacağını öğrendim."

Güldü.

"Mesele şu ki, ben de sizin bulunduğunuz yerde bulundum," dedi. "Farklı bir bakış açısından, ama kabullenmesi bir o kadar zor bir bakış açısından."

Cinsel ihtiyaçlarını kabul ederken kendi şeytanlarıyla başa çıktığını bilmek ona bir rahatlama ve umut hissi veriyordu. Tıpkı Daniel gibi, belki o da bir gün hayatının bu dönemine dönüp bakacak ve ne kadar ilerlediğine gülümseyecekti.

Masanın öbür ucuna uzandı ve onun elini tuttu.
"Teşekkür ederim."

- - -

DAniel, onun evine vardığında ıslık ıslık gülümsüyordu.
Cumartesi günü. "Merhaba, Julie. Bakıyorum çantanı
getirmişsin."

Öğle yemeği için buluştuklarında ona gece kalıp
kalmayacağını sormuştu. O zaman ona takvimini kontrol
etmesi ve daveti iyice düşündüğünden emin olması
gerektiğini söylemişti.

Bazen her şeyin çok hızlı ilerlediğini ve bir adım geri atması
gerektiğini düşünüyordu. İşin komik yanı, ne zaman bu konu
üzerinde düşünse, kendini Daniel'ı daha çok isterken
buluyordu.

Çantasını almak için eğildi ve bu sırada dudakları
yanağına değdi. "Harika kokuyorsun."

Aslında vücut sisini sonradan aklına geldiği için sürmüştü.
Giyinirken, bir oyun odası seansı için nasıl hazırlanacağını
bilmemenin gerginliğiyle, gözleri çoğunlukla ihmal edilmiş
sise takıldı ve çıplak olman gerekiyorsa, en azından güzel
kokman gerektiğini düşündü.

Çantasını ön kapıdan içeri koydu, daha sonra yukarı
çıkartabileceklerini söyledi ve onu oturma odasına götürdü.
Kanepede onun yanına oturdu ve uzattığı eli tuttu.

"Hafta sonun nasıl geçiyor?" diye sordu.

Başını salladı. "Tamam. Şimdi daha iyiyim. Bu sabah
biraz çalıştım. Büyükannen nasıl?"

"Tess hala onu destekli bir hastaneye yatırmam
konusunda bana karşı çıkıyor.
yaşam tesisi. Mesele şu ki, ona düzgün bir şekilde bakacak
kadar evde değilim, bu yüzden buraya taşınamaz ve Tess
ikizlere hamile olduğunu yeni öğrendi."

"Oh, vay canına."

"Kesinlikle, sanki bir tanesiyle yeterince meşgul
değilmiş gibi." Başını iki yana salladı. "Bir tesis en iyi şey
gibi görünüyor

hemen şimdi."

Onun elini sıktı. "Doğru şeye karar vereceksin." "Umarım öyle olur." Elini dudaklarına götürdü. "Ama biz bunu daha sonra konuşabiliriz. Oynamaya geldin, değil mi?"

"Evet, ama aynı zamanda seninle vakit geçirmek için geldim. Seni daha iyi tanımak için ve senden hoşlandığımı için."

"Birlikte olmanın ne kadar ferahlatıcı olduğunu bilemezsin. Her şeyi olduğu gibi anlatan biri." Adam o kadar yakınına eğildi ki, kız ondan yayılan sıcaklığı hissetti. "Ben de senden hoşlanıyorum."

Eli yukarı kalktı ve yüzünün yan tarafını kavradı, dudakları ise aşağı inerek onunkilere değdi. Yumuşakça. Bir dokunuştan başka bir şey değildi ama daha şimdiden onun için acıkmış ve ağrıyordu. Yumruklarını kucağında sıktı.

Geri çekildi ama bir kolunu onun omuzlarında bıraktı. "Bugün oyun odasında biraz zaman geçirebileceğimizi düşündüm. Yoğun bir şey değil, sadece bazı temel şeyler."

Ona yaklaştı, daha fazla dokunmak için sabırsızlanıyordu. "Evet."

"Geçen hafta sonu size güvenli bir kelime olarak 'kırmızı'yı verdim. İşte Ayrıca daha fazlasını istiyorsanız 'yeşil', çok zorluyorsam veya sınırınıza yaklaşıyorsanız 'sarı'."

Yeşil, sarı ve kırmızı. Yeterince basit görünüyordu.

"Hiç kimse size karşı güvenli bir kelime kullanmamalı. Ve sen de asla ama asla onsuz oynamamalıydın." Kolu kızın omzundan indi. "Mantıklı mı?"

"Evet efendim," dedi, çünkü söylenmesi gereken doğru şey buydu.

Gizlenemeyen bir açlıkla ona baktı ve sonra onu kollarına alıp soluksuz bir yoğunlukla öptü.

Dudakları sert ve o kadar sahipleniciydi ki sonunda Geçmişte ona yaptığı uyarıları anlamaya başlamıştı.

Geri çekildiğinde inledi. "Julie." Onu aldı elini ereksiyonunun çıkıntısının üzerine koydu. "Bana böyle seslendiğinde ..."

Onu bu şekilde etkileyebildiği için gurur gibi bir şey içinden geçti.

"Hazır mısın?" diye sordu.

"Evet efendim," dedi, kot pantolonunun üzerinden onu okşayarak. "Lütfen, efendim."

"Vay, vay, vay, bunu söylerken neredeyse mırıldanıyordun." Kalçalarını avucunun içine doğru kaldırdı. "Benim oyuncu küçük kedicğim elindeki istiyor mu?"

Ona bir vuruş daha yaptı. "Evet, efendim."

Onun bileğini tuttu. "O zaman önce uslu durabileceğini kanıtlamalı. İtaatkârlar oyun odamda her zaman çıplaktır ve şu andan itibaren sen de öylesin. On dakika içinde benimle orada buluş. Yatak odamda soyunabilirsin."

- - -

Dakikalar sonra oyun odasına doğru yürürken, beyninin bazen düşündüğü şeylerin komik olduğuna karar verdi. Mesela, eğer kız onun odasında soyunduysa, o nereden Hazır mıydı? Hazırlanmasına gerek var mıydı? Çıplak mı olacaktı?

Tabii bir de beklediği düşünceler vardı. Onun evinde çıplak dolaşmanın ne kadar tuhaf olduğunu. Çıplak olduğu ve onun oyun odasına doğru gittiği gerçeğinden duyduğu heyecanla birlikte biraz da korku.

Oyun odasının kapısı açıktı ve Daniel içeride bekliyor olsa da, gözlerinin çekildiği yer o değildi. Onun yerine, bir önceki hafta sonu kırbaçlama direğinin durduğu uzak köşeye baktı.

Orada değildi.

Odanın geri kalanına göz gezdirdi ama bulamadı.

"İçeri gel kedicik, aradığını bulamayacaksın."

Eğer bir gün önce birisi ona "kedicik" demenin tahrik edici olacağını söyleseydi

bir yalancı. Yine de bir şekilde Daniel bunu söylediğinde kendini seksi ve güçlü hissediyordu.

"Dakik, anlıyorum."

Bir önceki hafta sonundaki konuşmama kuralının hâlâ geçerli olup olmadığından emin değildi, bu yüzden aksi söylenene kadar sessiz kalmaya karar verdi.

"Gel yanımda dur."

Adamın değiştiğini fark etti. Daha doğrusu, kazağını ve ayakkabılarını çıkarmış ama kot pantolonunu üzerinde bırakmıştı. Gözleri yaklaşırken vücudunun üzerinde gezindi.

"O kıyafetler olmadan da çok güzel." Adamın elinin tersi kadının göğsüne değdi ve kadın adamın dokunuşuna doğru eğildi. "Mmm, evcil hayvanları hak etmen gerekecek, kedicik," dedi, ellerini kaldırıyor.

Neredeyse inleyecekti; onun dokunuşunu o kadar çok istiyordu ki.

"Bir dahaki sefere benimle burada buluşmanı istediğimde," diye devam etti, "böyle diz çökmeni istiyorum."

Dizlerinin üzerine çöktü, poposunu topuklarına dayadı. Ellerinin her biri bir dizini kavıyordu ve başı öne eğikti. Yukarı baktı. "Sen dene."

Onun gibi diz çöktü, vücudunu aynı pozisyona getirmeye çalıştı. Daniel onun arkasına geldi, sırtını düzeltti, omuzlarının düzgün olmasını sağladı. Sonra onun önünde durdu ve ayağıyla dizlerini biraz ayırdı.

O kadar uzun süre sessiz kaldı ki, neredeyse başını kaldırıp bakacaktı. Aslında, sonunda konuştuğunda tam da bunu yapmaya karar vermişti.

"Bir itaatkar zayıf değildir çünkü bir Dominant onu kontrol eder. Bir itaatkâr güçlüdür çünkü gücünü ona isteyerek teslim eder." Elini kızın başının üstüne koydu. "Bu bir Dominantın hafife alması gereken bir güç değildir. Aksine, onu canını korur gibi korumalı ve geri verdiğinde, kadın onun ilgisinden dolayı gücünün arttığını hissetmelidir."

Onun önünde olduğu gibi diz çökmek sonunda ona mantıklı gelmişti. Boyun eğmek güç gerektiriyordu. Her ne

kadar zor olsa da

Birinin önünde diz çökmek bir seviyede, aynı zamanda

garip bir şekilde haklıydı. Derin bir nefes aldı ve sahip olduğu tüm önyargıların yok olmasına izin verdi.

Daniel ondaki değişikliği bir şekilde hissetmiş olmalıydı, Çünkü nefes verdiğinde sadece "İşte benim kızım" diye fısıldadı.

Sözleri vücuduna yayıldı ve sanki ona dokunmuş gibi bir sıcaklık yaydı.

Sonra eli omzunu okşadı ve şakacı Daniel geri döndü. "Ayağa kalk ve benimle gel, kedicik."

Onu bir önceki hafta sonu baktığı yastıklı masaya götürdü. İlginçti ama korkutucu değildi. Daha çok deri kaplı ikiz bir yatağa benziyordu. Yüzeyi sıvazladı. "Atla bakalım."

Tıpkı onun için diz çöktüğünde yaptığı gibi, onu istediği şekilde konumlandırdı. Bu sefer sırt üstü.

"Yanınızda kayışlar var. Uzan, yakala ve tutun. Bacaklarını burada tut" dedi ve onları ayırdı. hafifçe. "Senin işin hareket etmemek. Anlaşıldı mı?"

Her iki eline birer kayış aldı ve derin bir nefes aldı. "Evet, efendim."

"Rahatla," dedi başparmağıyla usulca yanağını okşayarak. göz kapağı boyunca takip ediyordu. "Gözlerini kapat ve hareket etmeden duyumlara konsantre ol."

Elleri beklenmedik bir masajla hafifçe yüzünde, omuzlarında ve kollarında hareket etti. Sonra tekrar diğer tarafa. Kız derinin içine daha da gömülürken adam onu tekrar tekrar okşadı.

Onun dokunuşunun hissine öylesine kapılmıştı ki, parmağı beklenmedik bir şekilde göğüs ucunu sıyırdığında sarsıldı.

"Tsk, tsk, tsk," dedi ve elleri gitmişti.

Onu bulmak için gözlerini açmamak için mücadele etmek zorunda kaldı. Kesinlikle gitmemiştir. Ama ona dokunmuyordu ve ortalık çok sessizdi.

Saniyeler uzadıkça uzadı.

"Tekrar deneyelim," dedi, alçak sesle ve yumuşak bir sesle ve tam onun yanında.

Bir kez daha şehvetli masajına başladı ve bir sonraki meme ucuna dokunduğunda, kadın hareketsiz kaldı.

"Aferin kızıma." Ona dokunduğu yerde bir sıcaklık titreşimi oldu ve sonra ağzı parmaklarının yerini alarak emmeye başladı.

İnledi ama hareketsiz kaldı.

"Ne kadar iyi bir kız," dedi. "Sanırım yavru kedimin bir ödüle ihtiyacı var." Dudakları diğer göğsüne ulaşana kadar teninde gezindi ve meme ucunu emdi. Dudakları ve diliyle onunla alay etti, bir yandan da hafifçe bir tarafını avuçladı. diğerini öpüyor.

Sonra meme ucunu hafifçe ısırdı ve o kadar iyi hissettirdi ki, daha fazlası için kendini kaldırdı.

Adam tek kelime etmedi, ama uzaklaştı ve kadın Onsuz boş, yalnız ve soğuktu. Onun varlığını hissetmeye çalıştı ama hiçbir şey hissetmiyordu, nerede olduğunu kestiremiyordu. Odadaki hava durmuştu.

Vücudunu çelikleştirerek onun geri dönmesini diledi ve bir daha hareket etmemeye yemin etti.

Ama sessizlikten başka bir şey yoktu.

Tam seansın bittiğine kendini ikna etmişken, adam saçlarını okşadı ve kadın iç çekti.

"Şimdi daha iyi misin?"

"Evet, efendim," dedi, ellerini tekrar üzerinde hissettiği için heyecanlanmıştı.

Vücudunun üst kısmıyla sınırlı kaldı, asla belini geçmedi ama her sinirini harekete geçirdi. teninde şehvetli sihrini konuştururken alev alev yanıyordu. Sanki her okşayış bacaklarının arasında yankılanıyormuş gibi hissetti ve sadece göğüs oyunuyla boşalabilir mi diye merak etti.

"Çok iyi davranıyorsun, kedicik," diye fısıldadı tenine karşı. "Devam edeceğim."

Adamın ne demek istediğini az çok biliyordu ama yine de parmak ucunu gelişigüzel göbek deliğinden geçirdiğinde kıpırdamadan durmak için tüm gücünü toplaması gerekti,

Aşağıya, bacaklarının arasına. İkinci geçiş daha ağırdı. Üçüncü seferde bir parmağını kızın içine daldırdı.

Nefesini içine çekti ama hareketsiz kaldı.

"Ne kadar iyi bir kız."

İkinci bir parmak ekledi ve vücuduna girip çıkmaya başladı. Her vuruşta biraz daha derine iniyordu, ve vücudu hareketsiz kalma çabasıyla gerildi.

Bunu

yapabilirim.

Bunu

yapabilirim.

Bunu

yapabilirim.

Başparmağı her içe doğru itişte klitorisini fırçalamaya başladığında neredeyse kendini buna ikna etmişti. Bacakları titriyordu. Bunu yapamazdı.

"Turuncu. Kahretsin, sarı."

Bunu söylediği için kendini biraz kötü hissetti ama onun bilmesinin daha önemli olduğuna karar verdi.

Parmakları durmadı. "Aç gözlerini, kedicik. Bana bak."

Onun bakışlarıyla karşılaştığında gülümsüyordu. "Çok iyi gidiyorsun. Gözlerini benden ayırma." Parmakları daha derine gitti, başparmağı daha sertçe dokundu ve gözleri onu delip geçti.

Yoğunluk. Başka tarafa bakamadı. "Beni izlemeye devam et. İşte bu kadar. Aferin kızıma. Biraz daha ve boşalacaksın."

İçinde birikti, dalga dalga yayıldı, neredeyse çarpacaktı. Adamın bakışları ve parmakları arasında sıkışan kadın, dalgaların gelip kendisini sürüklemesine izin verdi. Üç parmağını içeri itti ve klitorisine son bir sert vuruşla, bir çığlıkla boşaldı, serbest bırakılması gerginlikle daha da güçlü hale geldi hareketsiz olmak.

Doruk noktası geçerken gözlerini kapadı ve iç çekti. Mutluluk. Tüm vücudu kendini tamamen mutlu hissediyordu. Masadan hiç kalkmak istemiyordu. Daniel kollarını okşamaya başladığında bu his daha da yoğunlaştı.

Ellerini yavaşça kayışlardan kurtardı. "Bırak, kedicik."

Adam parmaklarını esnetmesine yardım edene kadar onları bu kadar sıkı kavradığının farkında değildi.

Bir elini onun omzuna koydu. "Oturabilir misin?"

Kadın yavaşça kendini oturma pozisyonuna getirdi ve

Daniel masanın ayak ucunda, kadının bacaklarının arasında duracak şekilde hareket etti. Ellerini hafifçe kadının üst uyluklarına koydu.

"Nasıl hissediyorsun?" diye sordu.

"Mmm," diye mırıldandı. "Ağırlıksız ve süzülüyor."

Parmaklarını saçlarının arasına sokarak kafa derisine masaj yaptı.

Neredeyse mırıldanıyordu.

"Yalan söyledim, biliyorsun," dedi.

Görene kadar sözlerinin etkisini fark etmemiştir. yüzünde şok ifadesi belirdi. O zaman bile cevap verirken sesi sakindi. "Ne hakkında yalan söyledin, kedicik?"

Başını adamın eline doğru çevirdi ve dudaklarını adamın avucuna değdirdi. "Macun olmamak hakkında."

Güldü. "Oh?"

"Senin ellerinde tam bir macunum."

Başını eğdi ve dudaklarına fısıldadı, "Bunun böyle olabileceğini umuyordum," dudaklarını dudaklarıyla yakalamadan önce.

- - -

Julie bunun sadece kendi hayal gücü olabileceğini düşündü ama Sasha'da bir şeyler ters gidiyordu. Belki de onun

Peter ile ilişki, her ne kadar işler o cephede ilerliyordu. Sasha'nın Julie'nin Daniel'la geçirdiği hafta sonunun her ayrıntısı için yalvarmaması normal görünmüyordu.

Perşembe öğleden sonra geç saatlerde, ön kapı çaldığında Sasha arka tarafta telefon görüşmeleri yapıyordu. Julie bir iniltiyi yuttu. Eve gitmek, kanepeye kıvrılmak ve Daniel ile konuşmak istiyordu. Her gece telefonda sohbet ediyorlardı ve Salı günü öğle yemeği için

buluşmuşlardı. Onu tanıdıkça daha fazla

Daniel ve onunla zaman geçirdikçe, ona aşık olduğunu kendine itiraf etmeye daha istekli oluyordu. Bunu, boyun eğme arzusu hakkında öğrendikleriyle eşleştirdiğinizde? Her şeyin Daniel'a nasıl yerine oturuyor gibiydi.

Ne yazık ki Daniel ile konuşmadan önce, geç gelen müşteriyle ilgilenmek zorunda kaldı.

Julie gelenin kim olduğunu görünce odanın ortasında donup kaldı.

Grup toplantısında gördüğü itaatkâr Dena karşısında duruyordu. Daniel'ın hemen yardım istediği kişi. Ona "Efendi Covington" diyen kişi.

Dükkânına giren uzun boylu sarışına bir bakış, hatırlayan tek kişinin kendisi olmadığını kanıtladı.

"Ah, sensin," dedi Dena, üstü örtülü bir merakla ve başını eğerek. "Sasha'yı görmeye geldim."

"Şu anda telefonda, ama birazdan çıkar."

Julie söğüt gibi kadına hızlıca baktı. Yakası yoktu ve bileğine baktığında manşetinin de olmadığını gördü.

Dena sanki Julie'nin ne yaptığını biliyormuş gibi gülümsedi. "Şu anda bekârim."

"Özür dilerim," dedi Julie. "Bu kadar açık olduğumu bilmiyordum. Ben yeniyim."

"Dena," dedi sarışın elini uzatarak. "Toplantıda kendimi tanııtma fırsatı bulamadım."

"Julie," dedi uzatılan eli sıkarak.

Konuşma orada kesildi ve bir köşede durdular. rahatsız edici bir sessizlik. Julie'nin kafasında aynı anda çok fazla düşünce toplanıyordu. Daniel ve Dena arasındaki geçmiş neydi? Bir geçmiş olduğunu varsayarsak. Neden Dena daha önce Sasha'yı görmek için hiç uğramamış mıydı?

Arkadaşından bahsetmişken, Sasha'yı bu kadar uzun süren neydi?

Dena hâlâ meraklı bir ifadeyle onu izliyordu.

"Üçüncü bir kafam mı çıktı?" Julie sonunda söyledi. "Çünkü itaatkâr bir ya da iki kadın gördüğüne eminim."

daha önce."

Dena güldü. "Üzgünüm, sadece-" Başını salladı. "Görmem gerekiyordu."

"Neyi gördün?"

"Bir süredir buralarda olan bizler yakın bir grubuz. Dedikodu yaparsak bizi affetmelisiniz." Eğildi ve fısıldadı, "Domlar en kötüsüdür."

Julie bir kaşını kaldırdı. Dena soruya cevap vermemiştir.

"Çok güzelsin ve cesaretin var. Senden bu kadar etkilenmesine şaşmamalı."

Dena'nın sözleri onu o kadar etkiledi ki, Julie bir adım geri çekildi. "Daniel? Dedikoducular mı?"

"Hayır, Daniel değil," dedi Dena elini sallayarak. "Ama diğerlerinden bazıları yaşlı kadınlar gibi. Bunu söylediğimi onlara söyleme, bu bizim küçük sırrımız olsun."

Julie gülümsedi. İçinden bir ses Dena ile çok iyi anlaşacaklarını söylüyordu. "Baştan başlayalım. Merhaba, ben Julie. Neden oturup bana kendinden bahsetmiyorsun, çünkü sen

Açıkçası benim hakkımda her şeyi biliyor."

Dena ellerini kalçalarının üzerine koydu. "Kahretsin, senden hoşlandım." Julie güldü ve bir bankı işaret etti.

"Pazar günü geç saatlerde Daniel'ın yanına gittim," dedi Dena, banka doğru yürüyüp otururken. "Daniel yeni bir Dom'a akıl hocalığı yapıyor ve bazen benden yardım istiyor. Normalde Cumartesi günü buluşuruz ama birisi meşguldü ve seansı Pazar gününe erteledi."

Bir toplantısı olduğundan bahsetmişti. Tuhaf, Julie bunun banka işleriyle ilgili olduğunu düşünmüştü.

"Son grup toplantısından sonra fısıltılar vardı. Senin hakkında." Dena omuz silkti. "Pazar gecesi seansından sonra ona sordum."

Julie'nin elleri terlemişti ve avuçlarını uyluklarına bastırdı. "Ne dedi?"

"Bir dahaki sefere özel hayatını sorduğumda, onun kırbaçlama tezgahında biraz kaliteli zaman geçireceğimi söyledim. İşte bu

Ciddi olduğunu anladığımda. Daha önce hep omuz silkip bir şey olmadığını söylerdi."

Julie buna ne diyeceğini bilemedi. Duygusal Dominant'a aşık olduğunu daha yeni kabul etmişti. Onun da aynı şeyi hissedebileceğini duymak ...

Dena, "Sasha akşam yemeği için benim daireme geliyor," dedi. "Sen de gelmelisin."

"Evet de Jules," dedi Sasha arka odanın kapısından, hafifçe kızarmış görünüyordu. "Bu iyi olacak. Yapabiliriz itaatkâr kız sohbetleri yapalım." Sonra ziyaretçilerine döndü. "Beklettiğim için özür dilerim, Dena. Arayan Peter'dı." Julie'ye baktı. "Ee, var mısın?"

Karar vermesi için fazla düşünmesi gerekmedi. Ne de olsa Daniel'la her yerden telefonda konuşabilirdi.

- - -

Julie, Dena'nın ne iş yaptığından emin değildi ama kadının şarap konusunda mükemmel bir zevki vardı. Hızlıca geçtiler

ilk şişeyi yemek sırasında içti ve Dena'nın oturma odasında otururlarken ikinci şişeyi açtı.

"Daniel senin ilk Dom'un mu?" Dena, akşam yemeği sırasında değinilen bir konuşmaya geri dönerek sordu. Julie'nin başını sallaması üzerine devam etti. "Şanslı sürük. İlk teslim olduğum adam A sınıfı bir pislikti."

"O zaman neden yaptın?" Julie sordu.

"Çünkü ne kadar kötü olursa olsun, daha önce yaptığım her şeyden daha iyiydi."

Julie hiçbir şeyin daha iyi olmayacağından o kadar emin değildi. "En azından neye ihtiyacın olduğunu biliyor ve kabul ediyordun. Benim gibi oturup merak etmedin ve bu konuda bir şey yapmaktan korkmadın."

Dena onun omzunu okşadı. "Yapıyorsun şimdi bir şeyler yapmalıyız. Önemli olan da bu. Ayrıca, bakın bir öğretmeniniz var."

Şarap dilini gevşetmişti. "Onu bir öğretmenden daha fazlası için istiyorum."

"Hepsi öyle değil mi?" Ve Dena tek bir yudumla şarabının sonunu da içti.

Julie bunun Daniel ve Dena hakkındaki varsayımının doğru olduğu anlamına mı geldiğini merak etti. "Ne?"

Dena bardağını yere koydu. "Gruptaki tüm itaatkârlar onu istiyor."

"Sana hepsinin pantolonunu indirdiğini söylemiştim, hatırladın mı?" Sasha sordu.

Elbette, Sasha ona söylemişti ama Dena'nın bunu doğrulaması başını döndürdü. Cevap vermeyi düşünmeden telefonu çaldı. "Arayan o!" dedi ve diğer iki kadından herhangi birinin Daniel hakkında ne hissettiğine dair herhangi bir şüphesi varsa, onun telefonuna verdiği tepkinin muhtemelen bunu açıklığa kavuşturduğunu fark etti.

Dena kapalı bir kapıyı işaret etti. "Misafir yatak odası şurada. Mahremiyetiniz olacak."

"Teşekkürler," dedi ve telefonu açtı. "Merhaba." "Bir an için aramaları süzdüğünü sandım ve kesmedi," diye dalga geçti.

Julie kapıyı arkasından kapattı. "Testimi geçemediğine karar vermemden mi korkuyorsun?"

"Evet ve ben üzülürdüm. Son kontrol ettiğimde, tam cümlelerle konuşuyordum." Hafif bir duraklama oldu. "Çoğu zaman."

Onun cümlelerle konuşmasına neyin sebep olduğunu hatırlayarak ürperdi. Onu üzerinde hayal ederken, içinde doruğa ulaşırken sırtını zevkle kamburlaştırdı.

"Mmm," diye mırıldandı. "Belki de tam cümleler abartılıyor."

Güldü. "Konuları değiştirsek iyi olur. gelip seni almak ve nutkunu tutmak için cazip." "Şaka."

"Tamamen ciddiym," dedi ve kadın ondan şüphe etmedi. "Bu gece ne yapıyorsun?"

"Aslında Dena'nın evindeyim. Sasha ve ben akşam yemeği için geldik." Etrafına bakmak için bir saniyesini ayırdı. Oda çok güzeldi.

Fransız kır temasıyla zevkli bir şekilde dekore edilmiştir. Dairenin geri kalanı gibi sade ve düzenli. "Ondan hoşlandım."

"Sasha ve Dena'nın yakın olduklarını fark etmemiştim."

"Ben de görmedim. Grup toplantısını saymazsak, onu ilk kez bugün gördüm."

Tekrar konuşmadan önce bir sessizlik oldu ve konuştuğunda da sesi sanki hava durumunu tarif ediyormuş gibi düzdü. "O iyi bir insan. Ve deneyimli bir itaatkâr. Yaşam tarzıyla ilgili her türlü sorunuzu yanıtlamaktan mutluluk duyacaktır."

"Pazar günü seni gördüğünden bahsetti." Bu konuyu kışkırttığı için değil, onun bilmesini istediği için açmıştı.

"Yeni bir Dom ile danışmanlık seansı. Bazen yardımcı oluyor."

Birini eğitmenin nasıl bir şey olduğunu merak etti. Daniel'in ona anlattıklarından öğrenecek çok şey varmış gibi görünüyordu.

"Kalıp izlemek ister misin diye sormayı düşündüm," dedi. "Ama bunun çok erken olabileceğine karar verdim."

Hem onun kararına hem de bu kararın arkasında yatan düşünceye saygı duyuyordu. Ona on yılı aşkın bir süredir Dom olduğunu söyledi; eğer çok erken hissediyorsa, çok erkendi.

"Muhtemelen," diye kabul etti.

"Seni tutmayacağım. Sadece yarın akşam yemeğine gelebilir misin diye sormak için aradım."

"Sadece akşam yemeği mi?"

"Ben de geceyi burada geçirmeni umuyordum ama seni yemeğe davet edip sonra da oyun odamda bağlamam pek kibarca olmazdı."

Adam bunu söyledikten sonra kıkırdadı ama kız şaka yapmadığını hissetti. Onu bağlayacak ve onunla seks yapacaktı. Kalbi heyecanla çarpıyor ve bacaklarının arasında arzu kabarıyordu.

"Julie?"

"Yarın oldu mu?"

"Kızlarla iyi vakit geçir, kediciik." Sesi alçak ve boğucuydu. "Yarın gece tamamen benimsin."

Dakikalar sonra, zayıf bacakları üzerinde oturma odasına geri döndü. Yüzünün neye benzediğini tahmin etmesine gerek yoktu; Sasha'nın ifadesi her şeyi anlatıyordu.

Dena, "Kahretsin, bu bir telefon görüşmesi olmalı," dedi.

Julie yalan söyleyip bir şey olmadığını söyleyebileceğini biliyordu ama bunun yerine yerine yerine oturdu ve gülümsedi. "Öyleydi."

Sasha ve Dena ikisi de bekledi.

"Peki, ben yokken siz ikiniz ne hakkında konuşuyordunuz?" Julie sordu.

"Hep böyle midir, Sasha?" "Evet, çok sinir bozucu."

İkisi de ona baktı ve o iç çekti. Bundan kaçış yoktu.

"Bilmeniz gerekiyorsa, beni yarın akşam yemeğe davet etti."

Sasha kollarını kavuşturdu. "Akşam yemeğinin yüzünüze bu ifadeyi vermesine imkan yok."

"Ve sonra ne yapacağından bahsetmiş olabilir." Dena ayağa kalktı ve şarap kadehini mutfığa taşıdı.

"Bunu duymak istemiyorum." Omzunun üzerinden Sasha'ya baktı. "Akıl hocasına yaptıracığı şeytani şeylere değmez. bana yap."

Sasha homurdandı. "Bayılıyorsun."

"Tabii ki biliyorum. Bu sadece benim oyunumun bir parçası

Aksi takdirde." Dena dikkatini tekrar Julie'ye çevirdi. "Bize ne planladığını söylersen, tavsiyelerde bulunabiliriz."

Julie parmağını şarap kadehinin kenarında gezdirdi.

"Yapabileceğini biliyorum ve gelecekte tavsiyene ihtiyaç duyacağım bir zaman olacağından eminim. Ama şu anda sadece Daniel ve ben varız ve bu yeni bir şey ve birbirimizi tanımaya çalışıyoruz ve şu anda bunu kendime saklamak istiyorum."

"Oh, vay canına." Dena ona tuhaf tuhaf bakıyordu.

"Sana söylemiştim." Sasha sadece kendini beğenmiş görünüyordu.

Julie neden bahsettiklerini anlamıyordu. Bir şeyleri kaçıırıyordu. "Ne?"

"Temelde Daniel'ın Pazar günü söylediği şey." Dena kanepeye çöktü. "Az önce batı yarımküredeki neredeyse tüm itaatkârların umutlarını ve hayallerini yıktın."

"Ve vanilyalı kadınların yarısı da öyle," diye ekledi Sasha. "Bay Covington'ın artık müsait olmadığı açık."

- - -

Daniel telefonu yüzünde bir gülümsemeyle kapattı. Eğer doğru tahmin ederse, Julie'nin aklına Ertesi gün gelene kadar onun sözlerini dinleyecekti. Umarım akşam yemeğini bitirdiklerinde, istekten öylesine muhtaç hale gelirdi ki, bağlanmaktan duyduğu endişe arzusunun gölgesinde kalırdı.

Akşamı Dena ile geçireceğini duyunca şaşırdı. Gerçi Julie'yle ilişkisi şu anki yolunda devam ederse, iki kadının birlikte vakit geçirmesi akla yatkındı. Dena yıllar boyunca birçok genç itaatkârı kanatları altına almıştı. en az onun kadar akıl hocalığı yapıyordu. Daniel Julie'nin artık kendisinden başka konuşabileceği iki kişi olduğu için rahatlamıştı.

Bir sonraki akşam için plan yapmaya başlayabilmek için oyun odasına doğru yürümeye karar verdi. Ama yarı yolda kapı zili çaldı.

Bu garipti. Kimseyi beklemiyordu. Bir çağırışı kaçırmadığından emin olmak için telefonunu kontrol etti. Hiçbir şey yoktu.

Kapıyı açtı ve bekleyen kişiyi görünce gülümsedi.

"Cole Johnson, seni piç kurusu," dedi Daniel, silahı çekerek.

pasaklı adamı kucakladı. "Ne kadar oldu? Telefonun yok mu senin?"

Cole güldü ve sarılmaya karşılık verdi. "Çok uzun ve evet, ama nereye gittiğimi anladığımda zaten buradaydım."

Daniel başını sallayarak onu içeri götürdü. Bazı insanlar hiç değişmezdi. Cole'la daha çocukken tanışmıştı. Ancak Cole yüksek lisansını tamamlayamadan ayrıldı ve anavatanı İngiltere'ye dönerek okulunu orada bitirmeyi tercih etti. Şu anda Amerika'da yaşıyor ve ödüllü bir gazeteci olarak tanınıyordu. Genelde birkaç ayda bir konuşurlardı ama birlikte vakit geçirmeyeli en az bir yıl olmuştu.

Cole bir içki verdikten sonra oturma odasına yerleştiler ve Daniel eski arkadaşına ilk kez iyice baktı. Cole günlerdir tıraş olmamış gibi görünüyordu ve yüz hatlarını yorgunluk kaplamıştı.

"Seni kapıma getiren nedir?" diye sordu Daniel. "Bu arada berbat görünüyorsun."

Cole parmaklarını siyah saçlarında gezdirerek daha da kötü görünmesine neden oldu. "Otuz iki saattir uyumadım. Burada kalabileceğimi umuyordum."

"Tabii, ne kadar istersen."

"Uzun sürmeyecek. Birkaç aylığına Hindistan'a gidiyorum. Birkaç hafta içinde ayrılıyorum."

Bu da ertesi gece Julie ile oyun odası olmayacağı anlamına geliyordu. Onu arayıp planlardaki değişikliği söylemesi gerekecekti. Kalmak isteyip istemeyeceğini merak ediyordu. Cole'u on iki aydır görmemiş olsa da arkadaşının uğramak için başka bir hafta sonu seçmiş

olmasını diledi. Daniel ayağa kalktı. "Neden bir duş alıp yatmıyorsun?"

Şimdilik burada uyuyabilir ve hafta sonu konukevine taşınabilirsiniz."

"Teşekkürler, çok makbule geçti."

Cole üst kata çıktıktan sonra Daniel yatak odasına gitti ve Julie'ye bir mesaj göndererek eve geldiğinde kendisini aramasını istedi. Bir saat geçmeden telefonu çaldı.

"Beni o kadar mı özledin?" diye alay etti. "Yoksa Dena ve Sasha'dan öğrendiklerimden mi korktun?"

Güldü. "İkisi de, eğer yeterince uzun düşünürsem. Ama aslında seni aramamın sebebi, aramızdaki bir pürüzden haberdar etmektir."

planları."

Kadının nefesi kesilmişti ve ses tonu kadının hissettiğini bildiği arzuyu yalanlıyordu. "Buruşukluk mu? Yarın gece için mi?"

"Maalesef, evet. Eski bir üniversite arkadaşım beklenmedik bir şekilde uğradı ve kalacak bir yere ihtiyacı var. Ben

ama temizlik ekibi cumartesiye kadar hazır olmayacak.

Muhtemelen öyle olacağını biliyordum.

onun ana evde olduğunu bilerek oynamanız rahatsız edici."

"Teşekkür ederim, evet, henüz oraya gidecek kadar cesur değilim." Sesi alaycı dokunuşunu kaybetmişti.

"Onunla tanışmanı isterim, bu yüzden yemek davetim geçerli. İstersen sen de kalabilirsin. Bütün günü birlikte geçirebiliriz." Sonuncusunu ekledi

alaycı tarafını geri getirmeye çalışmak için bir açıklama yaptı. "Bilirsin, eğer başka türlü bağlı değilsen."

Kadın güldü. Alçak, baştan çıkarıcı sesi onu sertleştirmekte asla başarısız olmadı.

"Beni bağlayacak tek bir kişi var," dedi.

Onun bu göndermesinden beklenmedik bir memnuniyet duydu ve neredeyse sahiplenmeye benzeyen ezici bir his vücudunu yaktı. "Bunu sen aldın Doğru."

İç çekti. "Sanırım biraz daha beklemenin bana zararı olmaz."

Muhtemelen değil, diye düşündü, ama ereksiyonu Özellikle de dünyadaki en hoş duygu. Bu konuda bir şeyler yapmak iyi olabilir.

"Yarın gece hakkında konuşmak beni zorluyor," dedi. "Bu beklentiye biraz daha artıralım."

Telefonun diğer ucundan alçak bir inilti geldi ve gülümsedi. "Sanırım doğru yanıt, 'Evet efendim. Eğer sizi memnun edecekse.'"

Cevabı bir fısıltıydı. "Evet, efendim. Eğer sizi memnun edecekse." "İyi kız, kedicik. Şimdi telefonu hoparlöre al ve benim için soyun."

Kadın onun emirlerini yerine getirirken, adam kendi kıyafetlerini çıkarmak ve telefonunu hoparlöre almak için zaman ayırdı.

"Tamam, bitirdim," dedi.

"Tamam, bitirdim, efendim."

"Tamam, bitirdim, efendim."

"Teşekkür ederim. Şimdi bana efendim demeyi ihmal ettiğin için ceza alacaksın," dedi. "Sana şaplak atmak için orada değilim, o yüzden

onun yerine çıplak bir fotoğrafını çek ve bana mesaj at."

Telefonun diğer tarafından sessizlik.

"Julie?"

"Evet, efendim?"

"Eğer bu çok fazlaysa söz hakkın var." Ona hatırlatma ihtiyacı hissetti; çıplak bir fotoğrafını çekip kendisine göndermesini istemek şu noktada kaldırabileceğinden daha fazla olabilirdi.

"Sarı."

"Dürüst olduğun için teşekkürler, kedicik. Sorun nedir?" "Biliyorum, benim fotoğraflarımı internette yayınlamayacaksın.

İnternet. Bunu biliyorum. Sadece, bir kez ortaya çıktı mı, bir daha çıkmaz."

"Sana söz veriyorum, bu görüşme biter bitmez sileceğim. Hiçbir yere indirmeyeceğim ya da kimseye göstermeyeceğim. Eğer hala bunu yapmak istemiyorsan, 'red' de. Vedalaşıp iyi geceler dileyelim ve yarın harika bir gün geçirelim. Aksi takdirde, resmi gönderin ve devam edelim. Bu size kalmış, karar vermek için acele etmeyin."

O düşünürken sabırla bekledi. Ona kendi kararını vermesi için zaman ve alan tanıması gerektiğini biliyordu. Bir sonraki adıma karar verenin kendisi olduğunu anlaması gerekiyordu.

Kendini onun "kırmızı" demesine hazırlamıştı ki yumuşak bir zil sesi ona gelen bir mesajı haber verdi. Sana güveniyorum, diyordu,

Ardından da göğsünden aşağısı çıplak bir fotoğrafını. Az önce ona verdiği hediyenin büyüklüğünü hissetti.

"Güvenin beni onurlandırdı ve memnun etti Julie," dedi,

Boğazındaki yumrunun etrafında yutkundu. "Bu hafife
aldığım bir şey değil."

"Teşekkür ederim, efendim."

"Şimdi yatakta sırt üstü yatmanı ve dizlerini iki yana açmanı istiyorum." Onun kendini konumlandırışını hayal etti. "Bir elin göğsünde, diğeri ne kadar ıslak olduğunu kontrol ediyor."

"Islak, efendim."

"İyi kız, şimdi göğsünü avuçla, bir meme ucunu nazikçe sıkıştır, ama yavaş yavaş ve giderek sertleş."

Gelecekte bir gün ona meme ucu kelepçesi takacaktı. Hoşuna gideceğine dair bir his vardı içinde. Onu kendi zevki için dekore edilmiş oyun odasında hayal etmek çok kolaydı.

Telefonun diğer tarafından kısa bir nefes sesi geldi.

"Sertçe çimdikledin mi, kedicik?"

"Evet, efendim."

"Güzel. Şimdi bak bakalım ıslanmış mısın?" "İslendiğimi biliyorum, efendim."

"Ne yaramaz bir kedi yavrusu, meme uçlarını çimdiklemekten zevk alıyor."

"Peki ya siz, efendim?" diye sordu onu çılgına çeviren o boğucu sesiyle. "Sertleştiniz mi?"

Onun oyuncu yanını seviyordu. "O kadar sertleştim ki canım acıyor," dedi kendini okşayarak. "Burada olsaydın, rahatlamam için sana sikimi yalatırdım. Sonra ağzına boşalmadan hemen önce çekerdim, böylece o daracık amciğinde bitirebilirdim."

Tekrar inledi. "Keşke yanınızda olsaydım, efendim."

"Yarın gece olacaksın."

"Ama arkadaşın orada olacak."

"Birlikte zaman geçireceğiz, bundan şüphelenmesin." "Korkunç derecede sabırsızım."

"Senden orgazmı esirgemem için beni kışkırtma," diye uyardı. "Sana sabırlı olmayı öğretebilirim."

Bunu yapabileceğini biliyordu; doldurduğu kontrol listesinde bu da vardı. Zor bir sınır olarak işaretlenmemiştir.

"Ben sabrın kişileşmiş haliyim, efendim."

Kıkırdadı ve blöfünü görmemeye karar verdi. Fotoğrafı göndermesini sağlayarak onu zaten zorlamıştı. Şimdi sıra

ona duyduğu güveni ödüllendirmeye gelmişti.

"Hâlâ yerinde misin?" diye sordu. "Evet, efendim."

"Aferin kızıma. Şimdi parmağını al ve klitorisini daire içine al ama dokunma."

Onun keskin nefes alışını dikkatle dinledi ve geldiğinde gülümsedi.

"Gelmeye hazır mısın, kedicik?" "Evet, lütfen, efendim."

Yakında bir gün, ona göstermesi gereken zevki daha fazla alabilmesi için orgazmını geciktirmek, uzatmak üzerinde çalışması gerekecekti.

"Sabit bir ritimle sikimi okşayacağım," dedi. "Sen de benimle gel, nasıl istersen."

Kendini avucunun içine aldı. "Hazır mısın?" "Evet, efendim."

Aletini okşayarak yavaşça başladı. "Şimdi. Şimdi. Şimdi. Şimdi. Beni takip mi ediyorsun?"

"Evet, efendim."

"Seni duymama izin ver."

Onun her "şimdi" sini kendi "evet" iyle takip etti ve birlikte onun temposuna ayak uydurdular.

"Şimdi."

"Evet."

"Şimdi."

"Evet."

Yavaş yavaş hızlandı ve sonunda doruğa ulaştığını hissedene kadar onunla birlikte gitti. "Ne zaman istersen, kedicik."

Kadın sert bir iç çekişle geldi ve adam da onu takip etti, elinde dökülüyordu.

"Mmmm," dedi.

"Bu beklentinizi hafifletmeye yardımcı oldu mu?" diye sordu. "Hayır, efendim. Sanırım bu sadece seni daha çok istememe neden oldu. Benim parmaklar gerçeğinin yerini tutamaz."

Onun dürüstlüğü büyüleyiciydi ve kendini gülerken buldu. "Güven bana kedicik, ben de aynı şeyleri hissediyorum. Seni alacağım"

her gün elimi tutabilirsin."

"Yarın görüşürüz. Sanırım o kadar da uzun değil."

Kısa bir süre ona izin verene kadar bir daha boşalamayacağını söylemeyi düşündü ama vazgeçti. Her şey planladığı gibi giderse, orgazmlarını sahiplenmek için bolca zamanı olacaktı.

"Yeterince uzun, Julie. Yeterince uzun."

Birkaç dakika daha konuştular, planlarını gözden geçirdiler ve iyi geceler dilediler. Telefonu kapattıktan kısa bir süre sonra, plan yapmak için oyun odasına gitti.

- - -

Daniel ertesi gün evden çalışmaya karar vermişti, bu yüzden Cole'un öğlen saatlerinde mutfağa girdiğini duydu.

"Daha iyi misin?" diye seslendi evindeki ofisinden.

Cole olumlu bir cevap olabilecek bir homurtu çıkardı.

Daniel üzerinde çalıştığı e-postayı gönderdi ve mutfağa gitti. "İyi uyudun mu?"

Arkadaşı bir duş, tıraş ve iyi bir gece uykusundan sonra daha iyi görünüyordu, ancak hala altta yatan bir şey vardı Gözlerinde yorgunluk. "Ölümler gibi."

"Aylardır neden dünyanın öbür ucuna gittiğinizi konuşmaya hazır mısınız?"

Cole derin bir nefes aldı. "Kate beni terk etti."

Haber o kadar beklenmedikti ki Daniel oturdu. Kate yıllardır Cole'un kız arkadaşı ve itaatkârıydı. "Hayır. Cole, Özür dilerim. Dün gece yanında olmayınca, daha sonra geleceğini düşünmüştüm. Ne oldu?"

"Düzenli olarak tartıştığımız tek bir konu vardı."

"Bebek meselesi." Daniel kendini bildi bileli ikisi arasında süregelen bir savaştı bu. Kate çocuk istiyordu ama Cole istemiyordu.

Cole, "Bu, üzerinde uzlaşabileceğiniz bir alan değil," dedi. "Ya çocuk yaparsınız ya da yapmazsınız. Sonunda çocukların benden daha önemli olduğuna karar verdi."

"Tam olarak öyle olmadığına eminim."

"Güven bana, tam olarak böyleydi."

Daniel sonraki sözlerini dikkatle seçti. Cole'un canı yanıyordu ama Daniel gerçeği söylemezse pek de arkadaşı sayılmazdı. "Onu kaybettiğin için acı çekiyorsan, bundan kaçarak kurtulamayacağını biliyorsun."

"Belki değil, ama bir süreliğine bundan kaçınabilirim."

"Burada her zaman hoş karşılanacağını biliyorsun."

"Teşekkürler." Cole gülümsedi ama zoraki görünüyordu. "Peki ya sen? Sen ve Dena hiç, bilirsin işte?"

Cole her zaman Daniel'in Dena'yla daha fazla yakınlaşması gerektiğini düşünmüştü. Daniel her ne kadar her zaman sadece arkadaş ve ara sıra oyun partneri oldukları ve olacakları konusunda ısrar etse de, Cole'un aklına bu fikir takılmıştı.

"Hayır. Aslında yeni biriyle görüşüyorum. Bu akşam yemeğe geliyor, onunla tanışabilirsin."

"Yeni kadın mı? Güzel."

"Muhtemelen geceyi burada geçirecek."

"Ah, lanet olsun."

Daniel Cole'un ne düşündüğünü biliyordu. Onun nasıl hissettiğini ancak hayal edebilirdi. "Özür dilerim. Onu sen gelmeden önce davet etmiştim."

"Bunun için endişelenme. Ben iyi olacağım." Ayağa kalktı. "Koşuya çıkacağım. Kafamı boşaltacağım."

Daniel başını salladı. "İz değişmedi." Gölet, Cole'un ziyaret ettiği ve düşünmek için zamana ve alana ihtiyaç duyduğu zamanlarda koşmak için her zaman en sevdiği yer olmuştu. Daniel bir koşunun Cole'un kişisel şeytanlarını kovmasına yardımcı olacağı yanılgısına kapılmamıştı ama belki bu bir başlangıç olabilirdi.

- - -

Julie'nin Cole hakkında fark ettiği ilk şey gözleriydi. Büyüleyici mavimsi bir yeşil renkteydiler ve ağzı

gölümsüyordu,

Gözleri öyle değildi. Onu bu kadar üzen şeyin ne olduğunu
T ve sıcak gülümsemesinin çoğu insanı kandırıp
kandırmadığını merak etti.

"Julie," dedi elini sıkarak ve yumuşak bir İngiliz
aksanıyla konuşarak. "Sizinle tanışmak çok güzel. Cole
Johnson."

"Cole Johnson," dedi. "Daniel bana adını vermedi.
Yazılarına bayılıyorum. Özellikle de
elmas madenleri."

Gözleri şokla irileşti ve sonra şakacı bir şekilde Daniel'i
kenara itip kolundan tuttu. "Daniel büyük ölçüde
senin cazibeni hafife almışım. Gel yemekte yanıma otur.
Konuşuruz."

Güldü ve omzunun üzerinden Daniel'a bir gülümseme
fırlattı.

Başını iki yana salladı. "O bu oyun için fazla zeki.
Üç saat boyunca 'Cole Johnson, Macera ve Entrika Adamı'
filmini izlemesine imkan yok."

"Sorun değil," diye fısıldadı Cole, kolunu okşayarak. "Ben
Bir taneye indirgemek. Zaten son zamanlarda entrika
konusunda biraz zayıfım."

Daniel biftek ve patatesten oluşan doyurucu bir yemek
servis etti ve şarap ile sohbet serbestçe aktı. Cole aslında
pek çok macerasından bazılarını anlatarak onu oldukça
eğlendirmişti.

İfade hiçbir zaman tam olarak kaybolmadı, konuşmayı
gölgelemesine izin vermemeye çalışıyor gibiydi. Daniel
yeterince inilti ekledi

Cole'un hikâyelerini oldukça iyi süslediğini anlaması için
homurdanıyor.

Tabakları boşaldığında Cole, "Söyle bana Julie," dedi.
"Buralarda yeni misin?"

"Ben, hayır. Neden sordunuz?"

"Geçen yıl ziyaret ettim. Seni görmemiştim. . . ." Cole
Daniel'a baktı ve göz ucuyla Daniel'ın başını salladığını
gördü. "Senden hiç bahsetmediğini hayal bile edemiyorum."

"Daha yeni tanıştık," dedi, iki arkadaş arasındaki etkileşimin ne anlama geldiğinden emin değildi ama Daniel'a bunu daha sonra sormaya karar verdi. Bir terslik var gibiydi.

Cole biraz fazla kolay bir şekilde, "Bu her şeyi açıklıyor o zaman," dedi.

Daniel boğazını temizledi. "Oturma odasına gidelim. Orası daha rahat olur."

"Hayır." Cole ayağa kalktı ve gerindi. "Hâlâ yorgunum. Ben yatmaya gidiyorum."

Daniel ve Julie ona iyi geceler dilediler, ancak yatmak için çok erken olduğundan ve ev oyun odası aktiviteleri için çok kalabalık olduğundan, mutfakı temizledikten sonra oturma odasındaki bir kanepeye kıvrıldılar. Bir film oynuyordu ama küçük sohbetler ve gezinen eller arasında ikisi de filme pek dikkat etmedi.

"Yemekte Cole ile aranızdaki o bakış neydi?" Julie sessiz bir anda sordu.

"Bunu gördün, değil mi?" "Mm-hm."

"Cole grupta tanıştığımızı sanıyordu. Geçen yıl buradayken bir toplantıya gittiği ve sizi görmediği için bölgede yeni olduğunuzu düşündü."

"Cole bir toplantıya mı gitti?"

"O bir Dominant. Yemek sırasında seks hayatınızı tartışmak isteyeceğinizi düşünmemiştim."

Aşırı bilgi yüklemesi altındaymış gibi hissediyordu. Cole'un bir Dom olduğunu öğrenmek ve hatta onunla seks hakkında konuşmayı hayal etmek beynini doldurmakla tehdit ediyordu. Yine de aklının bir köşesinde bir şey gıcıklandı ve ona tutunmak için mücadele etti.

"Senin sadece itaatkâr bir kadınla çıkacağını düşünüyor," dedi sonunda. "Yoksa neden birbirimizi gruptan tanıdığımızı düşünsün ki?"

"Genelde sadece itaatkârlarla çıkarım, evet," dedi ama sözleri hesaplanmış gibiydi.

"Yani ben olmasaydım ..."

"Öylesin, o yüzden fark etmez, eğer olmasaydın da fark etmezdi."

Kollarına daha sıkı sarıldı, boyun eğmekle ilgilenmese bile hâlâ onunla birlikte olmak isteyeceği için çok mutluydu.

"Tersinden de bakabilirsin," dedi. "Dominant olduğum için benimle çıkmamış olabilirsin."

Onun kollarında döndü ve onu öptü. "Bu ne büyük bir hata olurdu."

Cevap vermedi ama bir parmağını çenesinde gezdirdi.

"Cole'un bir sorunu mu var?" diye sordu. "Üzgün görünüyor."

"Uzun süredir kız arkadaşı ve itaatkarı olan Kate, kısa süre önce onu terk etti."

Cole'un yaşadığı acı onu çok etkilemiş olmalıydı. Aralarında ne olduğunu merak etti.

"Ülkeyi terk ettiğine göre onun için korkunç olmalı," dedi.

"Bir Dominant ve itaatkâr arasındaki bağ birçok düzeyde yoğundur. Cole Kate'i seviyordu. Onun bir parçası

Hep öyle olacak. Ama ne olduğunun detaylarını bilmiyorum.

Henüz bu konuda konuşamadı. Sadece bir

Bir süre kalmak için güvenli bir yer ve biz uzun zamandır arkadaşız."

Durumun üzüntüsü onu sessizliğe itti. Daniel ona daha sıkı sarıldı ve başının tepesini öptü.

Filmin geri kalanını hiç konuşmadan izlediler.

- - -

Lertesesi sabah oyun odasında diz çökmüş, zihnini sakinleştirmeye çalışıyordu. Temizlik ekibinin işi bitmişti.

Cole'un misafirhaneye yerleştiğini görmüşlerdi. Julie onunla vakit geçirmekten keyif almıştı ve Hindistan'a gitmeden önce birkaç hafta daha yanında olacağından memnundu.

Daniel'ın ayak sesleri yeniden odaklanmasına yardımcı oldu ve pozisyonunu mükemmelleştirmeye çalışarak yer değiştirdi. Çıplaktı ve dizlerinin üzerindeydi, Daniel'ın ona söylediği gibi kendini dikkatlice konumlandırmıştı.

"Günaydın, kediciik," dedi, gülümsemesi ses tonunda belirgindi.

"Günaydın, efendim."

"Çok güzel görünüyorsun, diz çökmüş beni bekliyorsun."

Onunla birlikte olmadan önce diz çökmenin güzel olduğunu hiç düşünmemişti. Her nasılsa o söylediğinde bir anlam kazandı ve kendini güzel hissetti.

"Benim için ayağa kalk, kediciik. Şu vücudu göreyim."

Ayağa kalktı, adamın kendisini izlediğinin farkındaydı. Kendini güçlü hissediyordu.

Bir elini kızın yan tarafına götürdü. "Dün gece bunu kaçırdım.

Fantezi ve hayallerle yetinmek zorunda kaldım."

Cole evdeyken, yatağa girdiklerinde sadece uyumuştı. Daniel'ın dokunuşu için yanıp tutuşsa da, Daniel şimdi ona yakından dokunana kadar ne kadar acı çektiğini anlamamıştı. Daniel onun göğüs ucunu okşadı ve kadın inledi.

"Evet, kediciik. Bugün sana her türlü şekilde dokunacağım ve tüm seslerini duymak istiyorum." Şakacı bir şekilde

kıçını tokatladı. "Git masaya zıpla. Sırt üstü yat."

Masanın derisi belli belirsiz rahatlatıcı bir his veriyordu. Tenine karşı yumuşak ve esnekti. Daniel yaklaşırken neredeyse yırtıcı görünüyordu. Cebinden bir şey çıkardı ve saniyeler içinde siyah ipek kızın görüşünü çaldı.

"Benim merhametimle bağlanacaksın ve gözlerin bağlı olacak.

Durmak istiyorsan ne diyorsun?"

Kalbi hızla çarpıyordu ve adamın her atışını gördüğüne bahse girmeye hazırdı. "Kırmızı, efendim."

Parmakları onun dudaklarında gezindi. "Çok güzel. Peki ya yavaşlamam gerekirse?"

"Sarı, efendim."

"Turuncuyu da kullanabilirsin," diye alaycı bir şekilde

kulağına fısıldadı gözlerini bağlarken ve kız gülümsedi.

Cızırtılı bir iple bağlanmayı bekliyordu, bu yüzden yumuşak, ince bir bobinin bileğini çevrelemesi sürpriz oldu.

"Bugün siyah ip kullanıyorum," dedi. "Teninizle çok güzel bir kontrast oluşturuyor."

Alçak sesle ve derinden konuşmaya devam etti. onu masaya bağlamak için çalışıyordu. Usta dokunuşu ve günah kadar yumuşak sesi altında duyduğu tüm korku kayboldu. O

Ona ne kadar güzel göründüğünü, onu ne kadar tahrik ettiğini ve vücuduna her türlü kötülüğü yapmak için nasıl sabırsızlandığını anlattı.

Ne olduğunu anlayamadan, kartal şeklinde bağlanmıştı. Adamın elleri bir an için yok oldu ve kız hızlı bir panik duygusu yaşadı. Tamamen bağlanmış ve gözleri bağlanmıştı. Nefesini içine çekti.

"Her şey yolunda mı, kedicik?" Elleri geri gelmiş, kadının omuzlarını okşuyordu. Sakinleştirici. Yatıştırıcı.

"Evet, efendim."

"Hiçbir yere gitmiyorum. Burada senin yanında olacağım. Anladın mı?"

Öyle yaptı. "Evet, efendim."

"Aferin kızıma." Adam artık ona dokunmuyordu ama kadın onun yakınlarda olduğunu hissedebiliyordu. "Bugün tamamen hislerle ilgili. Sadece hissetmenizi ve deneyimlemenizi istiyorum. Görme duyunuzdan mahrum kaldığınızda daha iyi çalışır."

Bir şey boğazının çukurunu hafifçe gıdıkladı, göğüslerinin arasından aşağı doğru indi, onları çevreledi ve tekrar yukarı çıktı.

"Bunun ne olduğunu tahmin edebilir misin?" Meme ucuna doğru fiske vurdu.

"Tüy mü?"

Diğerini gıdıkladı. "Bu bir cevap mı yoksa başka bir soru mu?"

"Bu bir tüy, efendim."

"Aferin kızıma. Bu bir tüy." Tüyleri önce bir kolundan sonra diğer kolundan hafifçe geçirerek, daha önce hiç erojen olduğunu düşünmediği yerlerinden alay etti. Sinir uçları canlandı

Onun dokunuşu ve ince alayları altında. Bir tüyden bu kadar tahrik olmak mümkün görünmüyordu.

"Buna ne dersin?" diye sordu ve yumuşak ve tüylü bir şey kolunu okşadı.

"Kürk gibi hissediyorum, efendim." Sıcak, yumuşak ve rahatlatıcı. "Bu kürk. Aynı zamanda bir kırbaç. Tavşan kürklü bir kırbaç."

"Kırbaç" kelimesiyle gerildi, ama Daniel kürk telleriyle devam etti, bir kez daha rahatlayana kadar onları vücudunun üzerinde sürükledi.

"Pek çok insan kırbaçları acı ile ilişkilendiriyor" dedi. "Ve bunun için kesinlikle bir yer var. Ama bu türde," diye mırıldandı yumuşak teller göğsünde gezinirken, "daha çok duyumla ilgili."

Bağlı olduğu için, vücudunu gevşetmekten ve Daniel'ın mümkün olduğunu hiç bilmediği tepkileri ortaya çıkarmasına izin vermekten başka bir şey yapamadı. Omuzlarından başlayarak, tavşan kürkü hafif esintili vuruşlarla tenine hızla vurdu. Kırbaçla vücudunun dokunulmadık hiçbir yerini bırakmadı. Göğüslerinde ve meme uçlarında kullanıldığında lezzetli hissettiriyordu. arzu ile sertleşti.

Karnı boyunca daha çok gıdıklandığını hissetti. Neredeyse kıkırdayacaktı ama bir sonraki vuruşta birkaç tel bacaklarının arasına çarptı ve onun yerine inledi.

"Beğendin mi, kedicik?" diye sordu ve kırbaç tekrar geldiğinde, daha fazla kuyruğu ıslaklığına indi.

Kalçaları, sürtünme için çaresizce sarsıldı ve vücudu ağrıyordu, doldurulmayı özlüyordu. "Evet, efendim."

"Daha sert bir şey ister misin?"

Kürk ona tekrar çarptı ama bu yeterli değildi, asla yeterli olamazdı. Daha fazlasına ihtiyacı vardı. "Lütfen, efendim."

Üç hızlı vuruşla oraya şaplak attı ve kız zevkle inledi.

"Lütfen," dedi tekrar, çünkü bu yeterli olmamıştı. "Zavallı kedicik," dedi adam. "Henüz zamanı gelmedi. Daha çok zamanımız var."

Gelmene izin verilmeden önce keşfedilecek oyuncaklar. Ve boşaldığında, senin içine gömüleceğim."

Ondan uzaklaşırken ayak sesleri duyuldu. Ne yaptığını duymaya çalıştı ama adamın neden gittiğine dair bir fikri olduğunu ancak sesleri duyunca anladı. Anladığında da vücudu beklentiyle gerildi.

"Sanırım yavru kedimin sakinleşmeye ihtiyaı var, çok sıcak."

Buzun omzuna dokunmasıyla ürperdi ve adam buzu köprücük kemiğı boyunca takip ederken inledi. Geri kalanı bu kadar sıcak hissederken çok soğuktu. Buz aşağıya doğru inmeye devam etti ama göğsüne ulaşmadan önceki saniyede ağız teninin üzerindeydi. Sonra buz adamın ağızındaydı ve kadının teni donmuş sıcaklığın en gerçeküstü kombinasyonuyla sarılmıştı.

İniltili bir zevk iniltisiyle bağlarına karşı gerildi.

Tek cevabı bir kıkırdama oldu. Onu emdi ve sonra bir parmağını içine soktu. Soğuk bir parmak.

Kalçaları sarsıldı. "Siktir!"

Parmağı o kadar soğuktu ki, buz da olabilirdi. İçine girip çıktıkça teni giderek ısınıyordu. Ağızındaki buz eriyerek vücudunda minik ıslak yollar bıraktı. Kadının tüm sinirleri tetikte bekliyordu.

Ellerini yavaşça sağ bacağında gezdirdi ve ayak bileğini çözdü. Bu işlemi her uzuv için tekrarladı. Yeni özölen kolu ya da bacağı alıp nazikçe masaj yaptıktan sonra masaya geri koydu. Başka bir zaman olsa, adamın ilgisi onu rahatlatırdı ama o anda tek yaptığı onu daha da cezbetmek oldu.

Yavaşça hareket etti, baştan çıkarıcı dokunuşu kadının içindeki tüm beklentileri açığa çıkardı. Yumuşak bir havlu vücuduna örtüldü ve aynı eller onu nazikçe kuruladı. Küçük kıvrımlarla göğüslerinin etrafında dönüyor, aşağı ve aşağı doğru ilerlerken daha sert ve daha sert bastırıyordu.

Havlu vücudundan sıyrıldı ve sıcaklık bir kez daha onu sardı, ama bu adamdı. Adam onun üstündeydi, bacaklarını ayırdı ve saniyeler sonra

onu. Onu içeri iten tanıdık tatlı gerginlik, onu daha derine çekmek için umutsuz bir girişimde kalçalarını kaldırmasına neden oldu.

Yavaş ve şefkatliydi ve kızın hükmetme konusunda sahip olduğu tüm yanlış izlenimleri paramparça etti.

Hızlı ya da

Yavaş. Sert ya da nazik. İstedikini istediği şekilde alacaktı. Kadın da buna izin verecekti çünkü özgürlüğün sadece kendini onun himayesine bırakmakta olduğunu biliyordu.

Elleri yüzüne doğru kaydı ve gözlerindeki bağ çözüldü. Kendi arzusunun onun bakışlarına yansıdığını gördü. Ve adam ikisini de kuşatıcı bir doruğa doğru sürüklerken, daha derin bir şey gördü. Onu güçlü kılan onun gücüydü ve onu tamamlayan da onun emriydi.

- - -

DAniel, arabayı sürerlerken sağ tarafındaki Julie'ye baktı.

o gün daha sonra destekli yaşam tesisi. Başını koltuk başlığına yaslamıştı, gözleri kapalıydı ve parmakları kapı çerçevesine karşı kesik kesik vuruyordu. Ayaklarının dibinde ısrarla bir araya getirdiği çiçek aranjmanı duruyordu. Kır çiçekleri. Büyükannesinin en sevdiği çiçeği hatırladığı düşüncesiyle gülümsedi.

"Orada rahatlamış ve gülümserken ne düşünüyorsun?" diye sordu.

Tek gözüyle tembelce ona baktı. "Bahse girerim oldukça iyi bir fikrin vardır."

Sabahları hakkında çoktan konuşmuşlardı. Kadın Duygu oyunlarından hoşlandığını ve hatta daha da fazlasını göstererek, çok fazla kelimeyle söylememiş olsa da, bir tür atılım yaşadığına inanıyordu.

Bir elini onun kalçasına attı ve sıktı. "Egomu okşa ve yine de söyle."

"Başka bir şey okşamama ne dersin?"

Kahretsin, ama böyle şeyler söyleyerek onu hep hazırlıksız yakalıyordu. Yine de iki kişi oynayabilirdi. O

elini tekrar direksiyona koydu. "Bu harika bir fikir olurdu."

Zafer kazanmış gibi gülümsedi ve ona doğru döndü.

"Pantolonunun fermuarını aç, kedicik."

"Ne?" diye sordu, koltuğuna geri gömülerek.

"Bir şeyi okşamayı önerdin ve ben de kabul ediyorum.

Pantolonunun

fermuarını aç."

"Yani-"

"Ne demek istediğinin gayet farkındayım. Şimdi ya kotun fermuarını aç ya da sıradaki gömlek olsun." Onu zorluyordu, biliyordu, onun için yeni bir şekilde oynuyordu. Evinin güvenli sınırları dışında, hâlâ ona boyun eğmeye istekli olacak mıydı?

Gözlerini yoldan ayırmadı, kararını vermesi için ona alan tanıdı. Birkaç saniye sonra fermuarın indirilme sesiyle ödüllendirildi.

"İyi iş, kedicik. Şimdi elini külotunun içine sok ve ıslanıp ıslanmadığını söyle."

Yine bekledi.

"Evet, efendim.

Isladım."

"Mükemmel. Şimdi kendini okşamayı istiyorum. Orgazma ulaşmak için bir sonraki ışıklara kadar vaktin var."

Nefesini içine çekti. "Dürüstlük, değil mi?"

"Her zaman," dedi, kızın kendisine karşı dürüst olacak kadar rahat hissetmesinden memnun olmuştu.

"Eski bir erkek arkadaşım ile bir kez denedim ve yapamadım. Tek başıma iyiyim ama biri beni izlerken?"

Eski erkek arkadaşının oturup izlemekten ve otuz bir çekmekten başka bir şey yapmadığına bahse girmeye hazırdı. Julie'nin ihtiyacı olan şey
Biraz daha otorite sahibi biri.

"Dürüstlüğünü takdir ediyorum, kedicik, ama gerçek şu ki, o eski erkek arkadaşın burada değil. Ben buradayım. Ve sen kendini parmaklarınla becereceksin, benim arabamda, ben izlerken, ve

"Bir sonraki ışıklara varmadan orgazm olacaksın."

İzlemek için başını hafifçe çevirdi. Önce pencereden

dışarı baktı. Gaza bastı ve kadın bakışlarını ona çevirdiğinde
sinsi bir sırıtışla karşılık verdi.

"Gözlerini kapat. Kimse izlemiyor."

Tekrar pencereden dışarı baktı ama o başka bir şey söyleyemeden gözlerini kapattı.

"Şimdi elini bacaklarının arasına koy ve benim için ne kadar ıslak olduğunu hisset."

Göz ucuyla kızın itaat edişini izledi. "İşte böyle.

Benmişim gibi davran. Bunlar benim parmaklarım içine giriyorum."

Vücudu hâlâ gergindi, sanki kendisiyle savaşıyormuş gibiydi.

"Parmaklarımın seninkilerden büyük olması dışında, bu yüzden iki tane kullanman gerekiyor. Onları içine pompalıyorum, her seferinde daha derine iniyorum, girmeden hemen önce klitorisine küçük bir vuruş yapıyorum."

Parmaklarını sokup çıkarırken dizleri iki yana düştü.

"İşte böyle. Ne kadar derine gittiğimi hisset. Daha sert."

Çok geçmeden oturduğu yerde kıvranıyor, küçük iniltiler çıkarıyordu. O kadar sertleşmişti ki, neden böyle düşündüğünü merak etti.

arabasında mastürbasyon yapmasının iyi bir fikir olduğunu düşündü. Kalçalarını elinin içine doğru salladı ve adam kırmızı ıskta durduğunda bir salıverme iniltisi çıkardı.

Onun kendinden memnun sırtışına gülümsedi. "İyi iş, kedicik. Bunu yapabileceğini biliyordum. Şimdi bana elini ver."

"Özür dilerim efendim. Ne dediniz?"

"Sağ elin. O orgazm benimdi ve onun tadına bakmak istiyorum."

Kadının uzattığı elini tuttu ve her seferinde bir parmağını emdi. Bitirdiğinde, kadın tekrar koltuğunda kayıyordu ve ereksiyonu o kadar acı vericiydi ki neredeyse orijinal okşama planına devam etmesini sağlayacaktı.

Onun yerine avucuna bir öpücük kondurdu ve kızarmış yüzünün tadını çıkardı. "Bazen merak ediyorum ..."

"Ne hakkında?"

"Çaresizce ihtiyaç duyduğunuz şeyi nasıl bu kadar uzun süre inkâr ettiniz?"

Adamın elini kalçasının üzerinde durduğu yerden aldı ve üzerine hafif daireler çizdi. "Belki de sadece doğru adamı bekliyordum."

Kadının sözleri üzerine göğsünün içinde bir şeyler sıkıştı. O

Konuşamayacağını anlayınca onun yerine sadece elini sıktı ve söylediği sözlerin kendisine ne yaptığını bir şekilde bilmesini umdu.

- - -

"Yanında biri mi var, Daniel?" diye sordu büyükannesi, omzunun üzerinden bakarak. Daniel sadece Tesisini daha önce bir kez ziyaret etmişti ve o da Tessa ile son kararlarını verdikleri zamandı. Büyükannesinin nasıl yerleştiğini görmek için sabırsızlanıyordu.

"Merhaba Bayan Covington," dedi Julie ve onun yanına gitti.

"Sizi tanıyorum, genç bayan."

Hatırlamasına çok şaşırmıştı. Demans hastalığı giderek kötüleşiyordu, özellikle de kısa süreli Hafıza. İyi günleri olsa da, sadece geçmişte yaşıyor gibi görüldüğü zamanlar da oldu.

"Evet hanımefendi, çiçekçi dükkanında. Büyük torununuz için bir şey arıyordunuz. Ben Julie."

"Doğru, kır çiçekleri yerine pembe güller demiştin. Haklıydın, yine de insanların güllere neden bu kadar düşkün olduğunu hiç anlamadım. Kır çiçekleriyle karşılaştırıldığında, onlar sadece sade." Daniel'e döndü. "İçeri gel, sakın koridorda dur."

"Kır çiçeklerinden bahsetmişken." Julie içeri girerken o kapıyı tuttu. "Bunları sana yeni eve taşınma hediyesi olarak getirdim." Büyükannesi çiçekleri hüzünlü bir gülümsemeyle aldı.

"Ne kadar güzel. Kocam bana kır çiçekleri getirirdi. İlk dışarı çıktığımızda parası ancak buna yetiyordu. Bugüne kadar Dünyadaki tüm güller yerine kır çiçeklerini tercih ederim."

Daniel Julie'nin bakışlarını yakaladı ve ona bir "teşekkür ederim" dedi. Dükkânına uğraması için ısrar eden oydu. Bir şeyleri bir araya getirebilirdi. O zaman bu onu çok etkilemişti ama o anda, büyükannesinin elinde sımsıkı tuttuğu çiçeklerle Julie'yi kahve içmek için küçük mutfağa götürmesini izlerken göğsündeki sıkışma daha da arttı.

Kadınları takip etti ama büyükannesi onu kovdu.

"Yeni evimin her santimetrekaresini inceleyip kimsenin saçının telini bile yerinden oynatmadığından emin olmak istediğini biliyorum. Ben Julie'nle konuşurken sen de git bunu yap."

Onun Julie'si. Onu henüz bu şekilde düşünmemeliydi; daha çok erkendi. Ama tek yapması gereken onun dokunuşuna iç çekişini, iradesine boyun eğişini ve bunu keşfettiğinde yüzünü kaplayan şaşkınlık ifadesini hatırlamaktı

yeni bir şeydi ve bunun kaybedilmiş bir dava olduğunu biliyordu. Onu çoktan kendi kızı olarak görmeye başlamıştı.

Dairenin etrafında yürüdü, emin olmak için Her şey istediği gibi yerli yerindeydi. Kilitler ve alarmlar, çağrı düğmeleri ve telefonlar. Hepsini kontrol etti. Ama bir gözü mutfaktaki çiftin üzerindeydi. Onlar kahve yudumlarken ve bir şey hakkında yoğun bir şekilde konuşurken.

"Her şey iyi görünüyor büyükanne," dedi mutfağa girerken. "Siz iki bayan ne tartışıyorsunuz?"

"Erkeklerden bahsediyoruz. Özellikle de senden."

Julie ona bir kaşını kaldırdı. "Çocukluğuna dair hikâyeler. Kız kardeşine nasıl eziyet ettiğin."

Elini kalbinin üzerine koydu ve masaya oturdu. "Ben mi?"

"Berbat biriydi. Berbattı," dedi büyükannesi. "Ama tam sonsuza dek düşman olacaklarını düşündüğüm anda, masanın altına girerlerdi ve ona kitap okurdu."

"Shel Silverstein," diye fısıldadı. "Bunu hatırlıyorum."

"Şiirler, evet." Büyükannesinin alnı kırıştı. "Keşke o kitapların nereye gittiğini hatırlasaydım."

"Size getirebileceğim bir set var," dedi Julie.

"Oh, hayır, canım. Senden bunu yapmanı isteyemem." "İstemiyorsun, teklif ediyorum."

Büyükannesi Julie'nin kolunu hafifçe okşadı. "Sen çok iyi bir hanımefendisinsin. Şimdi, Daniel, ona iyi davran."

"Öyle, Bayan Covington, söz veriyorum." Julie'nin yüzü birazcık kızarmıştı. Nefes alış verişini biraz kesilmişti.

"Olsa iyi olur. Yapmazsa bana haber ver."

"Peki, efendim," dedi Julie ve sonra yaklaşan bahar mevsimi hakkında konuşarak, bir veranda bahçesinde iyi çalışacağını düşündüğü birkaç çiçek önerdi.

O bu konu hakkında konuşurken Daniel'in gözünün önüne Julie'nin bahçede çıplak çalıştığı bir görüntü geldi. Kendisinin de baharın gelmesine özellikle hazır olduğuna karar verdi.

- - -

"**T** Bir sonraki grup toplantısı bir sonraki hafta sonu," dedi saatler sonra evine döndüklerinde, kanepede uzanırken. "Benimle gelir misin?"

"Kırmızı bir bileklik takabilir miyim?"

Kalbi mutluluktan göğsünden fırlayacakmış gibi atıyordu. Beyazını kırmızıya çevirmek isteyip istemeyeceğini merak etmişti ama en iyisinin onun fikri olduğunu düşündü. Parmaklarıyla onun bileğini daire içine aldı. "Eğer kırmızı bir bileklik takarak benimle gelersen, herkes senin benim itaatkârım olduğunu düşünecek. Bu seni rahatsız eder mi?"

Arkasına yaslandı ve vereceği cevabı düşündüğü anlaşılıyordu. Cevabının dürüst olduğundan ve onun duymak istediğini düşündüğü şeyleri söylemediğinden emin olmak için zaman ayırmasına sevindi.

"Hayır, beni rahatsız etmez," dedi sonunda. "İtaatkâr olduğumun farkındayım, bu yüzden kırmızı giymem mantıklı. Ve senden başka kimseyle birlikte olmak istemiyorum, bu yüzden insanların senin olduğumu düşünmeleri umurumda değil."

Julie'si, büyükannesinin sözleri ona geri geldi. Ama şimdi kendi sözlerini de ekledi: yavru kedisi. "Senin akılcılığından hoşlanıyorum"

tarafı."

Gözleri karardı. "Yeterince zaman verilirse her tarafımdan zevk alacağına eminim."

"Güven bana," diye fısıldadı. "Planlıyorum."

Onun kollarına daha da gömüldü. "Biraz sesli düşünebilir miyim?"

"Tabii ki."

"Sasha, Peter'ın onu yakalamak istediğini düşündüğünü söyledi. Sanırım bazı nedenlerden dolayı endişeliyim. Daha önce hiç tasma olmamıştı."

Parmağını kızın boynunda gezdirdi ve onun tasma taktığını hayal etmekten kendini alamadı. "Benim için bu, Dominant ve itaatkâr arasındaki bağı simgeliyor. Tasma taktığım bir itaatkârım olduğunda, bu benim ona olan bağlılığımı temsil eder, ve onunki de benim için. Umarım Peter ve Sasha için de aynı anlamı taşır."

Sessizdi. Onun Sasha'yı düşündüğünü hayal etti. Bildiği kadarıyla Peter daha önce hiç kimseyi yakalamamıştı. Kendi düşünceleri Peter ve Sasha'ya o kadar odaklanmıştı ki, kadının bir sonraki sorusu onu şaşırttı.

"Kaç tane itaatkârı yakaladın?" Adamın parmağı kadının boynundan çekildi. "Üç."

"Bu çok mu?"

"İlkini yakaladığımda çok gençtim. Neyi bilmediğimi bilecek kadar bilgim yoktu. İkincisi için birkaç yıl bekledim. En uzun süre beraberdik ama o taşındı. İş terfisi." Bu fırsatı kaçıramayacağına dair sözlerini hatırlayarak durakladı.

Bunun en iyisi olduğunu ancak daha sonra fark etti.

"Üçüncüsü benim teklif edebileceğimden daha kalıcı bir şey istedi. İki yıl önce yollarımızı ayırdık."

"Bunun soruma evet mi hayır mı olduğundan emin değilim." "Sorunuzun evet ya da hayır olduğundan emin değilim." O

Saçının bir tutamını parmağının etrafında döndürdü. "Bazı Domların daha fazla, bazılarının daha az. Bazılarında birden fazla var."

"Alır mıydın? Birden fazla mı?"

"Hayır." Saçlarını çekiştirdi. "Bu benim için işe yaramaz. Bir itaatkâr tasmamı taktığında, tüm dikkatimi ve ilgimi ona adamak isterim. Hiçbir zaman sevgimi paylaşan biri olmadım."

"Yine de iki yıldır kimseyi yakalamadınız."

Bulamadı. Yakalamak istediği kimseyi bulamamıştı. Teklif eksikliğinden değil. Gruptaki birkaç itaatkâr kurnazca ilgilerini dile getirmişlerdi. Onun yanıtı her zaman nazik ama kesin bir hayır olmuştu.

Gerçi bunların hepsi Julie'den önceydi.

"Hayır, iki yıl içinde değil," dedi. "Daha önce akıllı bir kadının bana söylediğini tekrarlamak gerekirse, belki de sadece doğru kişiyi bekliyordum."

YEDİ

F Julie için sonraki iki hafta o güne kadar yaşadığı en mutlu iki haftaydı. Daniel ile her gün konuşuyordu. ve haftada birkaç kez öğle yemeği için buluşuyorlardı. Cuma gecelerini onun yatağında, Cumartesi günlerini ise oyun odasında geçiriyorlardı.

Oyun odasında geçireceği zamanı dört gözle bekliyordu. onun oldu ve onu kendi kontrolü altında bulacağı zevkle tanıştırdı. Dizlerinin üzerinde onun talimat vermesini ya da onu kızdırmasını beklerken, kendini hiç bu kadar rahat hissetmediğini fark etti. Sanki dünya ve tüm sorunları onun komutuyla ya da elinin dokunuşuyla uçup gidiyordu.

Perşembe gecesi evde çiçekçi dükkânı işi için yeni distribütörler araştırırken kapı çalındı.

Şaşkınlıkla ayağa kalktı ve gözetleme deliğinden dışarı baktı. Daniel.

Yüzünde kocaman bir sırıtışla kapının kilidini açtı. "Hey, sen."

"Umarım uğramamın bir sakıncası yoktur." Gülümsemesi kolay ve hafifti.

"İçeri gel," dedi. "Her şey yolunda mı?" Aklına büyükannesinin başına bir şey gelmiş olabileceği geldi, ama öyle olsaydı böyle gülümsemezdi herhalde.

Onu oturma odasına kadar takip etti, paltosundan sıyrıldı ve rahatça koluna geçirdi. "Her şey yolunda. Sadece evde takılıyordum ve bir şey beni çarptı."

"Oturun." Koltuğuna doğru el salladı. "Gecenin bu saatinde seni ne vurdu?"

Saatine baktı. "Saat dokuz. Biraz geç oldu. Özür dilerdim ama hiç de üzgün değilim."

Onun nazik bir şakayı dürüst gerçeklerle birleştirebilmesine bayılıyordu. "Özür dilemek istediğimi hiç söylemedim. Tabii, bu gece buraya uğramadığın için özür dilemek istemiyorsan. bir gece önce."

Yüzünü kavradı ve ona, yüzeyin hemen altında gömülü olan daha fazlasını fısıldayan yumuşak bir öpücük verdi. "Güven bana, kedicik. Eğer bu kadar erken işe gitmek zorunda olmasaydım, gecelerim senin fantezilerine mastürbasyon yaparak geçmezdi. Mümkün olan her şekilde sikimi içine sokarak geçirirdim."

Kahretsin, yumuşak bir şekilde söylenen birkaç kelimeyle ona neler yapabiliyordu. Tıpkı bunun gibi, söylediği her şeyi gözünde canlandırmasını sağlayabilirdi. Ve daha da ötesi, bunu istemesini sağlayabilirdi.

Ama ilerlemek yerine geri çekildi. "Buraya neden geldiğimi unutmadan, grup toplantısı yarın Gece."

Programları nedeniyle önceden birlikte geçirecekleri zaman sınırlı olacaktı. Dükkânı kapattıktan hemen sonra onu alacaktı ve toplantıya gideceklerdi, orada gruptaki çoğu kişi tarafından Daniel'in itaatkârı olarak görülecekti. Daha sonra, geceyi onunla ve onun yatağında geçirecek ve bir kez daha onun itaatkârı olarak hareket edecekti.

Bekleyemedi.

"Sana küçük bir şey getirdim," dedi. "Öncesinde bir süre kullanmanın senin için iyi bir fikir olabileceğini düşündüm. Alışırısın."

Elini cebine attı ve kırmızı bir bilezik çıkardı.

- - -

DAniel ona bileziği verdikten kısa bir süre sonra ayrıldı. Onu kalması için ikna etmeye çalıştı ama o iş için erken kalkması gerektiğini söyledi ve ertesi gece bunu telafi edeceğine söz verdi. Arabasının arka lambalarının kayboluşunu izledi ve sonra bilgisayarını

kapattı.

şu anki ruh haliyle artık distribütör araştırması yapamayacağını söyledi.

Kırmızı bant parmaklarından sarktı ve ne anlama geldiğini düşünerek etrafında döndürdü. Ertesi gece onu takacak ve itaatkâr olarak tanımlanacağı bir toplantıya katılacaktı. Sadece bu da değil, toplantıya Daniel ile birlikte katılacak ve herkes ona boyun eğdiğini bilecekti. Onunla konuştuğunda, ona "Efendi Covington" diye hitap etmek zorunda kalacaktı.

Bu düşünce dizlerinin titremesine neden oldu ve bir sandalyeye yığıldı.

"Efendi Covington," dedi kelimeleri test etmek için yüksek sesle.

Onları çok sevdiğini fark etti.

Bandı aldı ve bileğinin üzerinden geçirdi. Kırmızı, teninde çok canlı görünüyordu. Kimse bunu görmekte zorlanmayacaktı. Muhtemelen bunu takmak iyi bir fikir olmazdı.

Sasha'nın kendininkini giydiğini hiç fark etmemişti. Ama uyumak için giymeye karar verdi.

Telefonu çaldığında duş almak için bileziğini yeni çıkarmıştı.

Muhtemelen Daniel.

Ama ekranda bilinmeyen bir numara yanıp söndü. Kaşlarını çatarak cevap verdi. "Alo?"

"Julie Masterson, lütfen," dedi birisi, arka plandaki büyük gürültünün üzerinden konuşarak.

"Bu Julie Masterson."

"Bayan Masterson, ben Northeastern General Hospital'dan Hope. Sasha Blake için acil durum irtibat kişisi olarak listelenmişsiniz."

Kendini sabitlemek için bir elini duvara bastırdı. Sasha. "O orada mı? O iyi mi?"

"Hastaneye yatırıldı ve şu anda durumu stabil." "Hemen geliyorum. Nerede o?"

"Acil serviste, bir oda bekliyorum."

Julie fısıltıyla teşekkür etti ve elleri titreyerek telefonu kapattı. Hastaneye gitmesi gerekiyordu. Anahtarları neredeydi?

Çantasını karıştırdı ve Sasha'nın iyi olması gerektiğini tekrar tekrar söyledi, çünkü arayan kişi Sasha'nın durumunun stabil olduğunu söylemişti.

Hastaneye giden yolu yarılایana kadar Sasha'nın akşamı Peter'la geçireceğini söylediğini hatırladı.

- - -

T Julie hastaneye ulaştığında Sasha'yı bir odaya taşımışlardı. Etrafta koşuşturup, önce acil servise. Sonra da Sasha'nın odasına giden kata çıkınca Julie kendini telaşlı ve daha da üzgün hissetti. Son köşeyi de döndükten sonra Sasha'nın olduğunu söyledikleri odaya gitti ve birkaç Kapıyı itip açmadan önce kendini sakinleştirmek için derin nefesler aldı.

Gözlerinin loş ışığa alışması birkaç dakika aldı ve alıştıklarında yatağın ortasındaki kırılğan görünümlü bohçayı örten battaniyeye yerleştiler. Sasha. Ama pozisyonu tuhaf görünüyordu ve Julie'nin bunu anlaması bir saniye sürdü.

yüzüstü yattığı için olduğunu fark etti.

Julie iki yüzüncü kez ne olduğunu merak etti. Arkadaşının uyuyup uyumadığını anlayamadan parmak uçlarında ilerledi.

"Sasha?" diye fısıldadı.

Bohça hafifçe kaydı. "Jules?"

Aceleyle ileri atıldı ve ancak Sasha'nın kırmızı çerçeveli gözlerini ve ıslak yanaklarını görünce durdu. "Ne oldu? Ne oldu?"

Sessiz bir hıçkırık Sasha'nın bedenini sarstı ve acı içinde tısladı. "Yapamam ... henüz değil ... sadece benimle oturur musun?"

Julie hiçbir şey söylemeden arkadaşının elini tuttu ve yatağın yanındaki sandalyeye oturdu.

Julie saatlerce oradaydı ama hiç uyumadı. Bu Hemşireler her saat başı odaya girip çıkıyor, kan basıncını kontrol ediyor, Sasha'nın ağrı kesiciye ihtiyacı olup olmadığına bakıyor ve bir keresinde Julie'den dışarı çıkmasını istiyordu.

pansumanları değiştirdiler. Hala kimse ona ne olduğunu söylemedi.

Hemşire her gittiğinde Sasha uyuma numarası yapıyordu.

Sasha'nın neden hastanede olduğuna dair bulduğu tüm hayali nedenlere rağmen, Sasha'nın başına geleceklere hazırlıksızdı.

Ertesi sabah saat altıda kapıyı alıp odaya giren iki polis memuru. Daha da az hazırlıklıydı arkalarından girdiğini gördüğü kişi.

Ayağa kalktı. "Daniel?"

Onu gördüğüne şaşırmış gibi görünmüyordu; teslim olmuş gibiydi.

Ona doğru başını salladı. "Julie." Sonra yanından geçip gitti. ve Sasha ile konuşmak için eğildi. Fısıldadı ama o kadar yakın duruyordu ki Julie duymadan edemedi. "Onlara ne olduğunu söyle

istediğiniz kadar çok ya da az ayrıntıya girebilirsiniz.

İsterseniz suç duyurusunda bulunun. Sadece şunu bilin ki, ne olursa olsun, bu iş halledilecektir."

Ne oldu böyle?

Memurlardan biri Julie'ye "Hanımefendi," dedi. "Dışarı çıkabilir misiniz? Arkadaşınızla yalnız konuşmamız gerekiyor."

Başparmağını Daniel'a doğru salladı. "O da kalacak mı?"

"Hayır." Daniel elini onun omzuna koydu. "Dışarıda bekleyelim."

Adamın elinden kurtuldu ve kapıya doğru yürüdü. Öfkeli gözyaşları gözlerinden dökölmek üzereydi ve kendini elikleştirdi. Ağlamayacaktı.

Kapı arkasından kapandıda, onunla yüzleşmek için döndü. "Bana neler olduğunu ve burada ne halt ettiğini söyleyecek misin?"

Bir kaşını kaldırdı. "Sana söylemedi mi?"

"Sorumu soruyla cevap verme."

"Bence en iyisi size kendisinin söylemesi. Bu benim görevim değil. Peter beni ağırdıda için buradayım."

Peter'ın da işin içinde olduğunu sabah saat iki sularında fark etmişti. Başka hiçbir şey mantıklı gelmiyordu.

"O pıslığın işin içinde olduğunu biliyordum. Nerede o pıslık?"

Yakınına eğildi ve fısıldadı, "Tavrını bırakman ve ortalığı toparlaman için sana beş saniye veriyorum. dil."

Kollarını kavuşturdu. "Çekmeyi aklından bile geçirme-"

Eli kızın bileğine kenetlendi. "Şu anda verebileceğin en iyi karar bu cümleyi bitirmemek. I

üzgün olduğunu anlıyorum. Ben de üzgünüm. Ancak Sasha'nın muhtemelen sandığınızdan daha uzun bir süre desteğinize ihtiyacı var ve bu patlamalarınız size yardımcı olmayacak."

Üç derin nefes aldı ve yanıtını ısırarak geri verdi dilinin üzerinde dans ediyordu. "Ne olduğunu bilseydim belki destekleyici olabilirdim."

Başını iki yana salladı. "En iyisi bunu ondan duyman."

Gözlerini sildi. Lanet olası gözyaşları. "Yatağının yanında oturmuş, her yanlış hareketinde acıdan nefesinin kesilmesini dinliyorum ve sen orada durup bana ne olduğunu söylememe cüretini mi gösteriyorsun?"

Gözlerini kapadı ve iç çekti. Kadına tekrar baktığında ifadesi düzdü. "Kısacası, Peter bir sahneyi çok ileri götürdü ve kullanmaması gereken bir ekipman kullandı."

Anlamamıştı. "Güvenli kelimesini kullandı mı?"

Dudaklarını bir çizgi halinde büzdü. "Ona güvenli bir kelime vermedi."

Önce şok, sonra da öfke vücudunda dolaştı. Nasıl olur da Böyle bir şey oldu mu? "Bunu biliyordun ve bana sözlerime dikkat etmemi söyleme cüretini mi gösterdin? Onu elime geçirene kadar bekle, onun-"

Onun omzunu tuttu, koridorda ona rehberlik etti ve sıkılmış dişlerinin arasından konuştu. "Dikkat et. Son uyarı."

Onu özel bir bekleme alanına götürdü ve başıyla bir sandalye işaret etti. Kadın oturdu. Adam önünde durmuş, kollarını kavuşturmuş, ona bakıyordu.

"Ben sana söyledim mi, söylemedim mi? rızaları olmadan itaatkar mı?" Kız konuşmaya çalıştığında elini kaldırdı. "Peter'ın suçsuz olduğunu söylemiyorum. Ben

Sasha'nın da öyle olmadığını söylüyorum. Olayı hiç başlatmamalıydı."

Julie bundan ne anlam çıkaracağını tam olarak bilmiyordu. Ama birkaç dakika sonra, onun her zaman ne kadar ileri gideceklerine karar verenin kendisi olduğunu söylediğini hatırladı. O zaman her şey anlam kazanmaya başladı. "Hala tam olarak ne olduğunu bilmiyorum."

"Sasha hazır olduğunda size söyleyecektir."

Ona söylemeyecekti. Yine de ona sorabileceği pek çok soru vardı. "Ona 'halledileceğini' söylerken ne demek istedin?"

Gözleri soğuklaştı, daha önce hiç görmediği kadar soğuktu.

İçlerindeki bir şey onu korkutuyordu. "Grubumuzdaki bir Dom, bir denizaltının sert sınırını ihlal ettiğinde ne olacağını sorduğunu hatırlıyor musun?"

Onun diz üstü bir şaplak atmanın ödül gibi görüneceğini söylediğini hatırladı. Başını salladı.

"Sanırım," dedi, "buna çok benzeyecek."

- - -

T Julie kendini Sasha'nın odasına dönecek kadar toparladığında polisler gitmişti.

Daha fazla uyuyormuş gibi yapamayan arkadaşı oturmuş yemek yiyordu. Julie'ye temkinli bir gülümseme verdi ve kaşığını yere koydu.

"Daniel gitti mi?"

"Evet, halletmesi gereken işleri olduğunu söyledi." Mesela Herkes toplantının bir hafta sonraya ertelendiğini biliyordu. İyi de oldu, diye düşündü; kimsenin havasında olurdu.

"Sana söyledi mi?"

Julie geceyi geçirdiği sandalyeye oturdu. "Pek bir şey yok. Senden duymanın daha iyi olacağını söyledi."

Sasha gözlerinde hâlâ yaşlarla onun arkasından baktı. Kahvaltı tepsisini itti. "Her şey harika başladı. Peter

Beni yakalamaya hazır olduğunu söyledi, benim de aynı şekilde hissedip hissetmediğimi öğrenmek istedi. Ben de 'elbette' dedim ve toplantıda bunu resmileştirme konusunda anlaştık."

Julie, Daniel'in bazen çiftlerin bir yaka takma töreni yaptıklarını söylediğini hatırlıyordu.

buluşma. O zamanlar Daniel ile ilişkisinin bu noktaya gelip gelmeyeceğini merak etmişti. Ona sahip olmanın nasıl bir şey olacağını hayal etmişti.

yakasını ona taktı. Yasak olmasına rağmen eli boğazını okşadı.

"Kutlama için yeni bir şey denemek istediğini söyledi ve ben de kabul ettim."

"Ne olduğunu sordun mu?"

"Hayır, ama kontrol listelerimizi gözden geçirmiştik. O benim

sınırlar." Yumruğu sıkılaştı, çarşafa dolandı. "Ona güvenmiştim."

Kapı açıldı ve bir hemşire yardımcısı tepsiye başıyla işaret etti. "Al," dedi Sasha. "Aç değilim."

Julie ona gerçekten yemek yemesi gerektiğini söylemenin muhtemelen iyi bir fikir olmayacağına karar verdi. Yemek Sasha'nın zayıf görünümüne yardımcı olmayacaktı.

"Her neyse," diye devam etti Sasha, kapı kapandıktan sonra. "Ağzımı tıkadı."

Kendine engel olamayan Julie ürperdi. Daniel'in oyun odasındaki tikaçları hatırladı. Hiç eğlenceli görünmüyorlardı.

Sasha onun titrediğini fark etmedi ya da onaylamadı. "Daha önce ne zaman ağzım kapatılsa, bana bir zil verilirdi. Güvenli bir kelime olarak düşürmek ya da çalmak için. Peter bana hiçbir şey vermedi. Daha iyi biliyordum, ama ben ..." Başını iki yana salladı.

Tıpkı Daniel'in dediği gibi.

"Sen ne? Neden bir şey söylemedin?" Anlamamı sağla, demek istiyordu Julie, Daniel'in bana öğrettiği ilk kurallardan birini neden kasten görmezden geldiğini. Onun

her başladıklarında hatırladığından emin oldu. "Bak,

aptalca olduğunu biliyorum, ama o zamanlar
kafası güzeldi. Onun tasmaını takacaktım. I

onu memnun etmek istedim. Nasıl hissettiğimi anlayabileceğini düşünmüştüm. Beni bu kadar iyi tanımasının çok dokunaklı olduğunu düşündüğümü hatırlıyorum, artık güvenli kelimelere ihtiyacımız yoktu."

Hayır, bu dokunaklı değildi, demek istedi Julie; bu aptalcaydı. Ama kendini tuttu. Sasha, Peter'ı o kadar uzun zamandır tanımıyordu bile.

"Tavanından sarkan zincirleri var. Beni oraya bağladı. Bunu daha önce de yapmıştık. Hoşuma gitmişti. Bu sefer gözlerimi de bağlamaya karar verdi."

Julie gözlerinin ve ellerinin bağlı olduğunu hatırladı. Hoşuna gitmişti. Ağzındaki tıkaç bir yana, bir yanı Sasha'nın nereden geldiğini anlıyordu.

Ve bu onu korkuttu.

"Kırbaçla başladı. En sevdiklerimden biri ama alt uzaya ulaşmam biraz zaman alıyor." Julie'ye kaşlarını kaldırarak baktı.

"Evet." Julie başını salladı. "Ne olduğunu biliyorum ama deneyimim yok."

Alt uzay, itaatkârların arzuladığı o gizemli duygu. Bir Dominant'ın onları götürebileceği yer o kadar iyi hissettiriyordu ki, neredeyse bağımlılık yapıyordu. Endorfin hücumunun bir itaatkârı transa benzer bir çerçeveye gönderdiği durum

Zihni o kadar derindi ki, acı neredeyse yok gibiydi. Bunu ilk elden deneyimleyebileceği günü özlemle bekliyordu.

"Uzun zamanımı aldığını biliyordu," diye fısıldadı Sasha. "Biliyordu."

O kadar uzun süre sessiz kaldı ki Julie devam edebilecek kadar iyi hissedip hissetmediğini merak etti. "Daha sonra bitirebiliriz eğer istiyorum."

"Onlara suç duyurusunda bulunmak istemediğimi söyledim."

"Şimdi pişman mısın?" Julie sordu. "Suç duyurusunda bulunmak istiyor musun?"

Sasha başını salladı. "Hiç sanmıyorum. Bu benim de hatamken nasıl yapabilirim?"

"Kırbaçtan sonra ne oldu?"

"Henüz altuzaya geçmemiştim. Sanırım çok yaklaştım." İç çekti. "Engellediğim çok şey var. Sonrasında hatırladığım şey acıydı. Yakıcı. Sanki tekrar tekrar yanıyordum. Sırtımdan aşağı ve yukarı. Kaçmaya çalıştım ama o kadar sıkı bağlanmışım ki hareket edemiyordum. Ve sürekli 'kırmızı' diye bağıırıyordum... ağzım tıkalıydı... duyamıyordu." Küçük hıçkırıklarla konuşuyordu ve ağzını kapatıp Yumruğunu bırakıyor.

Julie'nin güvenli bir ifade olduğunu anlaması bir saniye sürdü, görünmez bir zili tekrar tekrar serbest bıraktı.

Sasha burnunu sümkürdü ve görünüşe göre hikâyenin en kötü kısmını atlatarak devam etti. "Bana bayıldığımı söylediler. Sonra hatırladığım tek şey hastanede uyandığım. Görünüşe göre sırtım oldukça kötü durumdaymış. Ona bakmaya korkuyorum."

Julie arkadaşının elini tuttu ve sıktı. "Oh, Sasha."

"Nereden aldığından bile emin değilim. "Nereden aldığından bile emin değilim.

Birini kullanma konusunda herhangi bir deneyimim yok." "Ne kullanıyordu?"

"Bir boğa kırbacı." Alt dudağı titremeye başladı ve Julie kısa süreliğine takındığı kabadayılığın sınırına ulaştığını anladı.

Julie bir yandan Sasha'yı rahat bir pozisyona getirmeye çalışırken bir yandan da kendi duygularını uzak tutmaya çalışıyordu. Hiçbir şey işe yaramadı; zihninde Sasha'yı bağlı, ağzı tıkalı ve umutsuzca güvenli bir kelime bulmaya çalışırken görmeye devam etti. Bir süre sonra görüntü değişti ve kurtulmak için mücadele eden kişi o oldu.

- - -

An saat sonra Daniel geri döndüğünde hâlâ Sasha'nın yatağının yanında oturuyordu. Hiçbir şey söylemedi; o sadece onun yanında durmak için zeminde yürüdü. Elini hafifçe omzuna koydu.

"En son ne zaman uyudun?" diye sordu.

"Hatırlayamıyorum." Sasha'nın parmaklarının dikkatini vermeyen bir adam için işe yaramaz bir şekilde çırpınması dışında hiçbir şey hatırlamıyordu.

Omzundaki el sıkılaştı. "Kendine dikkat etmezsen onun için güçlü olamazsın."

"Sonra uyurum."

"O sana söyledi."

"Evet." Vücudu titriyordu, hatırlıyordu.

"Buraya gel, bebeğim."

Kadın sandalyeyi geriye itip kendini onun güçlü kucağına bıraktığında daha kelimeleri yeni çıkarmıştı. Onun kollarında sonunda gardını indirdi ve gözyaşlarının akmasına izin verdi. Adam ona sarıldı, anlam veremediği ama yine de onu rahatlatan şeyler fısıldadı.

"Neden?" diye sordu konuşabildiğinde. "Anlamıyorum. Bir Dom'un kölesine her şeyden çok değer verdiğini, onu canı pahasına koruduğunu söylediniz. Bunu ona nasıl yapabilir?"

"Bilmiyorum. Henüz kendisiyle ayrıntılı olarak görüşme fırsatım olmadı ama görüşeceğim."

Adamın sesindeki keskin kararlılığı fark etmemişti.

Kapı çalınınca yerinden sıçradı ama hemşire içeri girdiğinde onun kollarında kaldı.

"Pansumanı değiştirme zamanı," dedi.

"Onlar bunu yaparken seni gitmeye ikna edebileceğimi sanmıyorum?" diye sordu fısıltıyla.

"Asla olmaz. Dün gece gitmemi istediler ama evde onun yerine değiştirecek kişi ben olacağım için kalmam gerekiyor."

Yatağın karşısında duran hemşire Sasha'yı nazikçe uyandırdı ve yeniden yatırdı. Son derece dikkatli bir şekilde çarşafı katladı ve sargıyı çıkardı. Daniel elini Julie'nin elinin içine soktu.

Sasha'nın sırtında kızgın kırmızı izler vardı. Çizgilerin çoğu kanıyordu.

Daniel nefesinin altından, "Lanet olsun," dedi.

Julie ona doğru sallandı ve sandalyesine kaydı. Hayal ettiğinden daha da kötü görünüyordu.

"O kadar kötü mü Jules? Yeşil görünüyorsun," dedi Sasha, çok açık bir şekilde cesur olmaya çalışarak.

Sasha'nın bakışlarının üzerinde olduğunu çok geç fark etti. "Üzgünüm, sadece ... Ben ..."

"Özür dilemene gerek yok. Bunu sen yapmadın ve kötü göründüğünü biliyorum, bunu hissedebiliyorum." Sasha'nın gözleri kapandı ve yavaş ve derin nefes almaya başladı, ancak sarsıldı

Ara sıra. Julie onun bir ağrı kesici kullandığını biliyordu ve arkadaşının pansumanın değiştirilmesinin verdiği rahatsızlıkla uyuyabilmesinden memnundu.

Hemşire hızlı ve sessiz bir şekilde çalıştı. Tüm zaman boyunca,

Julie, Daniel'in yanı başındaki varlığının -gücünün, kuvvetinin, varlığının- son derece farkındaydı. Ve ilk kez, bu güç ve kuvvet onu korkutmuştu.

- - -

SAsha ertesi gün hastaneden taburcu edildi. Julie onunla kalması için ısrar etti, en azından Hafta sonu. Sasha Pazartesi günü çalışmayı gündeme getirdiğinde, Julie ona bunun söz konusu olmadığını söyledi.

Pazar günü Julie soğuk terler dökmeden Sasha'nın sırtını temizleyip giydirebiliyordu. Hastanede yaşadığı korku hissi geri gelmemişti. Elbette Daniel'i da Cuma gününden beri görmemişti. Birkaç kez aramıştı ama Sasha'yla ilgilenmek ve dükkânı tek başına nasıl işleteceğine dair program yapmak arasında onu görememişti.

Kendi kendine, onu görmezden gelmediğini, meşgul olduğunu söyledi. Ve eğer kırmızı bileziği şifonyerinin üst çekmecesine koyarsa, Bunun tek nedeni bir sonraki toplantının ne zaman olacağını bilmemesiydi.

Sasha'ya nasıl ulaşacağını tam olarak bilmiyordu. Bir zamanlar neşeli olan arkadaşı kendi içine gömülmüş ve dışarı çıkmayı reddediyordu. Sorulara cevap verirken

"evet" ya da "hayır" dedi ve konuşmasını gerektiği kadar az kelimeyle sınırlı tuttu. Dena Pazar günü öğleden sonra aradı ama Sasha onunla konuşmayı reddetti. Bunun yerine Julie'ye uyuduğunu söylemesini istedi.

Julie onu Pazartesi günü yalnız bırakmak istemiyordu ama başka seçeneği de yoktu, dükkânın yerine getirmesi gereken yükümlülükleri vardı. Birinin orada olması gerekiyordu. Neyse ki yoğun bir gündü, bu yüzden zihnini acı çeken arkadaşı ve Daniel dışındaki düşüncelerle meşgul tutabildi.

Kapıyı kapattıktan hemen sonra cep telefonu çaldı. Günün son müşterisinin arkasında. Ekranı baktı ve iç çekti. Eninde sonunda, görmezden gelmeye çalıştığı kargaşayla yüzleşmek zorunda kalacaktı.

"Hey, Daniel."

"Sesini duymak güzel, nasılsın?"

"Meşgulüm." Duvardaki saate baktı ve eve gidip Sasha'yla birlikte yiyecek bir şeyler hazırlamasının ne kadar süreceğini kestirmeye çalıştı. "Her şeyi tek başıma yapmak biraz fazla, biliyor musun?"

"Öyle olduğunu tahmin ediyorum ve eve döndüğünde Sasha'ya bakıyor olacaksın." Sesi düştü. "Sana kim bakıyor?"

Gözlerini kapattı, adamın muhtemelen onu duyduğunu biliyordu.

Her konuşmalarında kendinden uzaklaşıyordu. "Uzun zamandır kendi başımın çaresine bakıyorum."

Bir şey söylemesine gerek yoktu; kız onun hoşnutsuzluğunu telefonda hissedebiliyordu. İçinde derinlerde bir şey acımaya başladı.

"Özür dilerim," dedi sonunda. "Sadece çok yorgunum." Pek de yalan sayılmazdı.

"Bu gece sizin eve uğrayıp Sasha ile konuşmam gerekiyor," dedi.

"Orada olacağız. Saat kaç gibi?" O şekilde nefret etti Sanki aralarında hiçbir şey yokmuş gibi konuşuyorlardı. Şu anda başka bir şey yapması mümkün değildi.

"Yedi."

"Tamam, uyanık olduğundan emin olacağım. Görüşürüz o zaman," dedi ve yumuşak bir vedayla telefonu kapattı.
Çok üzgünüm, Daniel.

- - -

DAniel telefonu mırıldandığı bir lanetle kapattı. Onu kaybediyordu. Sasha hastanedeyken hissetti, ancak serbest bırakıldığında her şeyin daha iyi olacağını umuyordu. Ve belki de daha iyi olacaktı. O kadar da uzun sürmemişti. Sadece ona biraz zaman tanınması gerekiyordu.

Bir elini saçlarının arasında gezdirdi. Peter'a ve aklından geçenlere lanet olsun.

Perşembe gecesi. Onunla konuştuktan sonra bile neler olup bittiğinden tam olarak emin değildi ama bu işin aslını öğrenecekti. Sasha'yla konuşmak için yola çıkmadan önce onunla bir toplantı ayarlamıştı.

Sasha.

Bunun kendi hatası olmadığını ve bunu önlemek için yapabileceği hiçbir şey olmadığını biliyordu ama yine de kendini suçlu hissediyordu. Kız grubunda itaatkâr biriydi ve onu koruması gerekirdi.

Peter'da bir işareti mi kaçırmıştı? Onu bir itaatkârla birlikte gördüğü tüm zamanları zihninde yeniden canlandırdı ve hiçbir şey göze çarpmıyordu.

Yine de ne zaman Sasha'yı düşünse, sırtındaki bir yığın yara ve kesik aklına geliyor ve bu onu hasta ediyordu.

Gruptaki tanınmış boğa kırbacı uzmanı olarak, bunun kullanımının gerektirdiği eğitim ve pratiği biliyordu.

Aynı şekilde, ne yaptığını bilmeyen birinin elinden çıktığını da fark etti. Tek sorusu, Peter'ın kırbaç yüzünden nasıl olup da hastanelik olmadığıydı.

ona vurmak için geri geliyor.

Julie'yi görmekten hem korkuyor hem de dört gözle bekliyordu. Ama bocalayan ilişkileri hakkında hissettiği tüm kargaşaya rağmen, kendini yaklaşan randevusuna odaklanmaya zorladı

Sasha ile konuşma. Saatler sonra Julie'nin araba yoluna girdiğinde kalbi ağırdı.

Julie kapıyı açtığında gülümsemedi. O geçmesine izin vermek için kapıyı sonuna kadar açtı. Sasha kanepede oturuyordu, başı öne eğikti. Onun için orada olduğunu biliyordu ama Julie'yi görmezden gelemezdi.

Onun omzuna sarıldı. "Ne düşündüğünü ve hissettiğini sadece hayal edebiliyorum, ama beni dışlama. Lütfen."

Cevabında özel bir hüznün vardı. "Denerim."

Umabileceğinin en iyisi buydu.

Sasha oturma odasına girerken ayağa kalktı. "Ma- Ma-Master Covington."

İrkildi ve kanepeye doğru el salladı. "Lütfen. Oturun ve bana Daniel deyin."

"Julie kalabilir mi?"

Genelde bu tür konuşmalarda yanında üçüncü bir kişinin olmasını isterdi. Ancak, Julie'nin bu kişi olmasının iyi bir fikir olduğunu düşündüğünü söylerse yalan söylemiş olur. Ne olursa olsun, mevcut tek kişi oydu, yaşam tarzı hakkında biraz bilgisi vardı ve Sasha'ya şiddetle sadıktı.

"Elbette," dedi. "Julie, bize katılır mısın?"

Yüzündeki ifadeye bakılırsa, Julie de onun orada bulunmasının iyi bir fikir olmadığını düşünüyordu. Başını sallayarak arkadaşının yanına oturması, onun karakteri ve metaneti hakkında çok şey anlatıyordu.

"Öncelikle," dedi, "yaşadıklarınız için özür dilemek istiyorum. Grubun itaatkârlarına karşı oldukça korumacı hissediyorum ve böyle bir şeyin benim gözetimimde olması? 'Özür dilerim' demek duygularımı ifade etmiyor."

"Sen orada değildin," dedi Sasha. "Kendini suçlu hissetmemelisin."

"Suçluluk duygusunun komik yanı da bu. Nadiren makuldür."

Bu en azından Sasha'dan yarım bir gülümseme almasını sağladı. Bunu ortamı yumuşatmak için kasıtlı olarak söylemişti ama aynı zamanda

Doğru. Eğer insan doğası hakkında bir şeyler biliyorsa, Sasha muhtemelen bu durum yüzünden kendi suçluluk duygusuyla baş etmeye çalışıyordu.

"Diğer kıdemli üyeler ve ben daha önce Peter ile buluştuk," dedi. "Onun anlattıklarıyla ilgileniyor musunuz bilmiyorum ama isterseniz size anlatabilirim."

Sasha temkinli bir şekilde başını salladı. "Tamam."

"Zili unuttuğunu iddia ediyor. Herhangi bir deneyim seviyesindeki bir Dom için tamamen kabul edilemez.

Muhtemelen fazla abartılı olacak ama her grup toplantısında, her molada ve ilerideki her oyun partisinde güvenli kelimelerin önemini ve şakalarla oynarken bunları nasıl kullanacağımızı vurgulayacağız."

Julie, "Güvenli kelimeler söz konusu olduğunda aşırıya kaçmak diye bir şey olduğunu düşünmüyorum," dedi. "Her iki taraf için de."

Adam şaşkınlıkla ona baktı. Peter'dan hoşlanmadığını o kadar kararlı bir şekilde vurgulamıştı ki, Sasha'nın suçun bir kısmını paylaştığını söylemesine bile hazır değildi.

Seninle gurur duyuyorum, kedicik.

"Katılıyorum," dedi.

"Başka ne dedi?" Sasha sordu.

"Kırbaç için hiçbir mazereti yok ve bunun bir hata olduğunu kabul ediyor. Birkaç demo sahnesi izlemiş ve üstesinden gelebileceğini düşünmüş."

Sasha'nın ifadesi başka bir yere kaydı ve yumruğu tekrar tekrar açılıp kapandı. Julie onun elini tuttu ve ona bir şeyler fısıldadı ama yanıt alamadı.

"Sasha," diye olabildiğince nazik ama kararlı bir şekilde emretti. "Tam burada, yanımda. Bana odaklan. Sözlerime. Başka hiçbir şeye değil."

Yaralı itaatkârın içinde bir şey titreyerek ve bakışları ona odaklandı. Bir an şaşırmış gibi göründü ama sonra kaşlarını çattı ve elini Julie'ninkinden çekti.

Düşündüğünden daha kötü bir ruh hali içindeydi ve kalan kısmı biraz düzenlemeye karar verdi.

"Peter senin alt uzaya gittiğini düşündü. Ancak kanaman olduğunu fark ettikten sonra

Bağlarını kontrol etti ve bayıldığını fark etti."

Julie elini Sasha'nın elinin üzerinde tuttu ve arkadaşına fısıldadı. Sasha başını salladı.

Daniel boğazını temizledi. "Seni hastaneye götürerek ve beni arayarak doğru olanı yapmış olsa da, sahnenin o noktaya kadar ilerlemesi bile kınanacak bir şey. Ve bir itaatkâr olarak bu sahnenin başlamasına asla izin vermemeliydin. Grubun ana üyeleri İkiniz için de disiplin seansı Cuma günü benim evimde yapılacak."

Sasha sadece başını salladı ama Julie'nin kafası şaşkınlıkla yukarı kalktı. "İkisi için mi? Ne için?"

"Sasha yanlış kararının sonuçlarıyla uğraşiyor. Grubun ona karşı herhangi bir eylem çağrısında bulunacağını düşünemiyorum."

"Ama olabilirler mi?" Julie'nin gözleri büyüdü. "Ciddi misin sen?"

"En azından ilgili taraflarla konuşmak bizim için standart bir prosedürdür."

"İnanamıyorum-"

Sasha onun sözünü kesti. "Anlıyorum. Orada olacağım." "Ben de orada olacağım," dedi Julie.

Bunun korkunç bir fikir olduğunu düşündü. "Julie, emin değilim-"

"Katılmamı engelleyen bir grup kuralı mı var?" "Hayır, ama sizin ..." Gözlerindeki tek bir bakış ona cümleyi bitirmek için. Eğer onu Dom'u olarak yasaklayabileceğini söylerse, şu anki ruh haliyle ona oyun odasını nereye sokabileceğini söyleyeceğinden hiç şüphesi yoktu. Öte yandan, Cuma gecesi seansa katılırsa, yine de ona aynı şeyi söyleyebileceğinden korkuyordu. Bu bir kaybet-

nasıl bakarsa baksın kaybedecekti.

"Hayır," dedi. "Katılmanızı engelleyen bir grup kuralı yok. Sadece katılmanızın sizin için en iyi fikir olduğunu düşündüğünüzden emin olmanızı rica ediyorum."

Onun inatçı bir kadın olduğunu biliyordu, ama bu hiç bir zaman bir sonraki sözlerinden daha açık olmamıştı. "Bir şeyin senin için iyi olmaması benim için de iyi olmadığı anlamına gelmez."

Gittikçe uzaklaşıyordu ve bu konuda yapabileceği hiçbir şey yoktu. Bir an için keşke onun yanında kalmasını emredebilirdi, ama mantık çok geçmeden

bu düşüncenin yerini aldı. Onun kendi özgür iradesiyle kendisiyle birlikte olmasını istiyordu. Ve eğer özgür iradesi onu başka bir yere götürürse, bunu kabul etmek zorundaydı.

Onun gidişinin kalbini ne kadar kıracağı önemli değildi.

SEKİZ

Fumartesi gecesi Julie, Sasha'yı Daniel'in evine yüreği burkularak götürdü. Sasha fiziksel olarak daha iyiydi ve

Zihinsel olarak, ama Julie sanki kendi varlığı parçalanıyormuş gibi hissediyordu. Sasha'nın olayından önce her şey çok basit görünüyordu. Bir hafta sonra hiçbir şeyin anlamı kalmamıştı.

Daniel'in telefonlarına cevap vermekten kaçınmış ve hiçbirine geri dönmemişti. Son bir gündür, Daniel aramaya çalıştı. Kendi kendine düşünmek ve boyun eğme ihtiyacını yeniden değerlendirmek için zamana ihtiyacı olduğunu söyledi. Bu gerçekten bir ihtiyaç mıydı, yoksa sadece Daniel olduğu için mi arzulanıyordu? boyun eğmek mi?

Ve cinsel olarak boyun eğme ihtiyacı duysa bile, bu ihtiyaca boyun eğmek akıllıca olur muydu? Birine üzerinde bu kadar güç vererek, kendisini Sasha gibi zarar görecektir bir duruma sokmuş olur muydu? İnsanlar her gün kendilerini inkâr ederdi. Buna özdenetim denirdi. O yaşamıştı

Otuz yıl boyun eğmeden yaşadı; bunu tekrar yapabilirdi.

Daniel'in garaj yoluna girdi ve bakışları bileziğine takıldı. Kırmızı olanı takmamayı seçmiş, onun yerine beyazı takmıştı. Kararsızdı. Sadece gözlemliyordu.

Yoksa sürekli bir inkar hali mi?

Arabaların sayısına bakılırsa, en son gelenlerden bazıları onlardı. Yanında, Sasha sessizdi.

ön kapıya doğru ilerlediler. Ama yine de bütün hafta sessiz kalmıştı. Julie'nin söyleyebileceği en iyi şey

Sasha, günler önce olduğu gibi yumruğunu sessiz bir güvenli kelimeyle açıp kapatmıyordu.

Daniel kapıyı çaldıklarında açtı. Koyu halkalar gözlerini çerçeveledi. Yorgun ama kararlı görünüyordu. Onu gördüğüne şaşırmış gibi görünmüyordu ama beyaz bileziği görünce irkildi.

"Sasha," dedi. "Lütfen aşağıya iner misin? Oyun odasının sağındaki oda. Julie ile konuşmam gerek."

Sasha başıyla onayladı ve onu günlerdir kaçtığı adamla yalnız bıraktı. Julie ve Daniel fuayede kaldılar, Sasha'nın ayak sesleri gittikçe sessizleşirken her biri diğerini izliyordu.

Julie yardım edemedi ama Cuma gecelerini düşündü. evine kabul edilmişti ama ne kadar da farklıydılar. Daha önce heyecanlanmış ve tahrik olmuştu. O anda ise korku ve üzüntü hissetmişti.

Konuşmadan önce Sasha gözden kaybolana kadar bekledi. "Bu gece sizi içeri almamakta haklı olduğumu anlamanızı istiyorum. Aslında, ben çok geldim Bunu yapmaya çok yakın."

Kadın konuşmaya başladı ama adam elini kaldırdı.

"Hayır," dedi. "Günlerdir benimle konuşmayı reddediyorsun.

Artık benim evimdesin, dinleyebilirsin. Bu gece gelmene izin verdim çünkü ne olduğumu saklamayacağım. Eğer benimle birlikte olacaksan, bunu bilmeye hakkın var. Bir dizi kurala göre yaşıyorum ve bu kurallar çiğnendiğinde sonuçları oluyor. Ve o beyaz bileziği takabilirsin, eğer bunu yaparak kendini ikna edebileceğini düşünüyorsan. olmadığın bir şey, ama-" "Yaptığım

şey bu değil."

Yüz ifadesi sertleşti. "Sözümü kesme. Gerçek şu ki, sen doğuştan itaatkârsın ve bunu biliyorsun. Bu yüzden Tek soru, bu konuda ne yapacağın? Çünkü her ne kadar kendine aksini söylemeye çalışsan da, hiçbir zaman önümde diz çöktüğün andaki kadar mutlu ve huzurlu olmamıştın."

Onunla tartışmamalıydı. İçten içe onun haklı olduğunu biliyordu.

Tartışmamalıydı ama yine de tartıştı. "Bazen hayatta kalmak için kendimizi inkar etmemiz gerekir."

Karşı çıkacakmış gibi ağzını açtı ama onun yerine başını salladı. "Bu konuşmanın bir yeri ve zamanı var. Bu o zaman değil. Burada olmak istiyorsun. İyi o zaman. Sadece bu gece güvenli bir ifade olmadığını bil. Kalkıp gidebilirsin ama grubun kararını durduramazsın."

Kız daha ne demek istediğini anlamaya alışamadan, adam tekrar konuşmaya başladı.

"Alt katta. Oyun odasının sağındaki oda."

Daha önce pek çok kez merdivenlerden oyun odasına inmiş ve bunu yaparken pek çok duygu yaşamış olmasına rağmen, ana grup üyeleriyle buluşmak için merdivenlerden inmek geçmişte yaptığı hiçbir şeye benzemiyordu. İlk seferinde korku vardı, ama o zaman bile, altta yatan bir arzu ile bolca renklendirilmişti. Oyun odasının yanındaki kapıyı açtığında hissettiği tek şey korkuydu.

Olmak üzere olan şey için korku. Daniel'ın her konuda haklı olmasından korkuyordu. Ve onun ayaklarının dibinde hissettiği mutluluğu bir daha asla yaşayamayacağından korkuyordu.

Girdiği oda, karşılıklı iki sıra halinde yerleştirilmiş pelş sandalyelerin bulunduğu bir tür oturma alanıydı. Sasha ona bakan en soldaki koltuğa, Peter ise en sağdaki koltuğa oturdu. Aralarında  sandalye vardı. Dena, Sasha'nın yanına oturdu ve grup toplantısında onu sorgulamak isteyen, Daniel'ın onunla özel olarak konuşabilmek için dışarı attığı Dom Jeff ortada oturdu. Peter'in yanındaki sandalye boştu.

Julie karşı sıradaki son boş koltuğa oturdu ve başka bir yerde olmayı, başka bir şey yapmayı diledi. Sadece kendi sırasında oturan Cole'u tanıdı. Adam hiç ve Daniel'ın ona ne söylediğini merak etti, eğer bir şey söylediyse. Cole'unkine ek olarak iki tane de

diğer siyah bilekliklerin yanı sıra bir yeşil ve iki kırmızı bileklik daha vardı. Sasha'nının takılı olup olmadığını hatırlayamıyordu ama hızlı bir bakışla kırmızı bandın arkadaşının bileğinde olduğunu doğruladı. Peter'ın bileziği yoktu.

Arkasındaki kapı kapandı ve o da sıçradı.

"Jeff," dedi Daniel odaya girerken. "Herkes burada, neden sen başlamıyorsun?"

Daniel'in her şeyi idare edeceğini düşünmüştü ama onun yerine boş koltuğa oturdu ve Jeff'e döndü. Jeff ona doğru hiç bakmadı.

Toplantının ne içereceğini bilmesede, katı protokol anlayışı onu şaşırtmamıştı. Şimdiye kadar gördüğü ya da duyduğu grupla ilgili her şey sıkı bir şekilde yapılandırılmıştı. Belki de Sasha'ya olanların onu bu kadar şok etmesinin nedeni kısmen buydu. Bu gruptaki bir Dom'un çılgınca davranmasını beklemiyordu.

Toplantıyı açtıktan sonra Jeff, Sasha'ya başıyla selam verdi. Yumuşak ama büyüleyici bir sesle, yaralandığı gece yaşananları hatırladı. Julie onunla gurur duyuyordu; sadece bir kez eliyle güvenli kelime işareti yaptı. Sasha sözlerini bitirdiğinde Dena ona doğru eğildi ve bir şeyler fısıldadı, sonra da omzunu sıvazladı.

Jeff daha sonra Peter'dan o geceki olayları kendi bakış açısından anlatmasını istedi ve Julie ellerini öyle sıktı ki tırnakları avuçlarına battı. Sasha'yı ona çeken şeyin ne olduğunu hiç anlamamıştı. En sıradan adamdı. hayal edebiliyordu. Ortalama boy. Ortalama bir yapı. Ortalama bir görünüm. Konuşmaya başladığında sesi ve görüntüsü kararlıydı ama konuştukça sesi kararlılığını kaybetti. Sasha'nın tepkisiz bedenini tarif ettiğinde sesi kesildi.

Bitirdi ve oturdu, başı öne eğikti. "Teşekkür ederim, Sasha. Teşekkür ederim Peter," dedi Jeff. O da Julie'nin oturduğu sıraya hitap etti. "Her iki taraf da daha önce sorgulandı ve biz onların

Bu gece size anlattıklarım geçen hafta yaşananların gerçek ve doğru bir temsilidir."

Julie gözlerini Sasha'dan ayırmadı. İyi görünüyordu ama Julie, Dena'nın yanında olmasından memnundu.

Jeff devam etti. "Her iki tarafın da aktif üye olarak kalmalarına izin verilmesine karar verildi.

bu hükümlerle kınama: Peter, sen

Menti programına yeniden kaydoldun. Sizi Üstat Greene'e atadık." Julie'nin sağında oturan adama başıyla işaret etti.

"Buna ek olarak, bir çocukla oyun oynamayacaksın.

İki yıl boyunca onaylanmış bir üye olmadan grubumuzda itaatkârlık yapamazsınız. Anlıyor ve kabul ediyor musunuz?"

Bu kadar mı? Peter kabul edince Julie bağırmak istedi. Bu bileğine inen bir tokattı. Bir şey söylememek için yanağını ısırdı.

"Sasha," dedi Jeff. "Gelecekteki bir grup toplantısında güvenli kelimeler ve neden güvenli kelimeler olmadan asla oynamaman gerektiği hakkında bir sunum yapacaksın. Anlıyor ve kabul ediyor musun?"

"Evet, Parks Usta," dedi Sasha.

Julie, Sasha'nın hala grupta olacağına ve tek yapması gerekenin bir sunum yapmak olduğuna dair sessizce teşekkür etti. Hala Peter'ın bu şekilde kurtulmasının ne kadar adaletsiz olduğunu düşünüyordu.

Jeff tekrar konuşmaya başladığında kolayca.

"Peter, gerekli kınama cezan kırbaçla otuz kırbaç. Sana güvenen itaatkârı susturduğun gibi, sessiz kalmanı sağlamak için ağzın kapatılacak. Eğer kabul edersen, Efendi Covington bu gece uygulayacak."

Julie'nin ağzı açık kaldı ve bakışlarını Daniel'a çevirdi. Yüz ifadesi ciddiydi ve o anda Peter'dan ne isteneceğini bildiğini fark etti. Ondan ne isteneceğini. Muhtemelen oyun odasındaki paniğini hatırladığı için onu uzak durmaya ikna etmeye çalışmıştı. Ama toplantıya gelmekte ısrar ettiği için korkusuna, katı sınırına tanıklık etmek zorunda kalacaktı.

Bir inilti yuttu.

"Sasha," dedi Jeff ve Julie arkadaşı için yeniden korkarak sırtını dikleştirdi. "Zayıf kararların yüzünden yeterince acı çektiğın konusunda herkes hemfikir. Tek ek şartın, eğer Peter sana boyun eğmeyi kabul ederse kırbaçla, izleyeceksin."

Sasha'nın yüzündeki tüm renk soldu ama başını salladı.

"Karar vermek için zamana ihtiyacın var mı Peter?" Jeff sordu.

"Hayır, efendim," dedi Peter ve Julie onun Sasha kadar beyazlaştığını fark etti. "Boyun eğeceğım. Ama izin verirseniz, Sasha'ya Özel olarak mı?"

Daniel cevap verdi. "Hayır. Eğer konuşmak isterse uzak köşeye gidebilirsin ama görülebileceğın bir yerde kalacaksın."

Sasha özellikle Peter'la konuşmak istiyor gibi görünmüyordu ama Dena ona fısıldayınca başını salladı. "Konuşacağım," dedi.

Julie, Daniel ve Dena arasında geçen bakışı kaçırmadı. Adam sarışından pek memnun görünmüyordu ama Dena basitçe çenesini kaldırdı ve ona umursamaz bir bakış attı.

Ayağā kalktı ve Julie onun Dena'yı azarlayacağını düşündü, ama bunun yerine ona doğru yürüdü.

"Julie, seninle oyun odasında konuşmam gerekiyor. Jeff, řu ikisine göz kulak ol," dedi Daniel başıyla Peter'ın Sasha'yla sessizce konuştuğū köşeyi işaret ederek. Sasha Kollarını kavuşturmuş, omuzları hafifçe kambur duruyordu. "İyi olacak mı?" Julie sordu.

"Evet, Jeff bunu sağlayacaktır."

Başıyla onayladı. Sert görünümlü Dominant her şeyi kontrol altına almış gibi görünüyordu.

Daniel onu oyun odasına götürdü. Yine bu odaya girdiğinde hissettikleri daha öncekilerden çok farklıydı. Diğer zamanlarda heyecan vardı. ve aralarındaki arzu. O Cuma gecesi oyun odasına girdiğinde hissettiğı tek şey boştu.

Adam kapıyı açtı ve kadın içeri girerken nefesi kesildi. Kırbaçlama direğı odanın arka tarafında ortalanmıştı.

"Sasha için güçlü olabilmen için bunu artık sisteminden çıkarman gerekiyor."

Başıyla onayladı. Onun nasıl tepki vereceğini biliyordu ve hazırlıklı olması için onu buraya getirmişti. "Teşekkür ederim."

Gözleri hüzünlüydü. "Sana çok değer veriyorum Julie. Umarım bunu biliyorsundur."

"Biliyorum." O da ona çok değer veriyordu. Her şeyin bu kadar canını yakmasının nedeni buydu.

Başka bir şey söyleyecekmiş gibi görünüyordu ama bunun yerine odanın içinde daha da ilerledi. "Herkes burada duracak. Peter ve ben arkada olacağız. Kırbaçla çalışırken alana ihtiyacım var."

Dizleri titriyordu. Kahretsin, bunu yapabileceğini umuyordu. "Tüm konsantrasyonum şu anda yaptığım şeye yapıyorum," dedi. "İyi olacağını bilmem gerek. Derin nefes al. Gözlerini kapat. Gerekirse git."

Ciğerlerini doldurdu ve derin bir nefes verdi. "Ben iyi olacağım." Dolaplarına doğru yürüdü ve bir şey çıkardı.

Sessizce ona uzattı.

"Bu nedir?" diye sordu. Elmas şeklinde bir strafor parçasına benziyordu.

"Bu benim çalışma şeklimin bir parçası. Bugün erken saatlerde bu bir dikdörtgendi."

Titreyen parmağını düzgünce kesilmiş bir parmağın üzerinde gezdirdi. gücüne ve isabetliliğine hayranlık duyuyordu. "Bunu kırbaçla mı yaptın?"

"Ben grubun tek kuyruk uzmanıyım." "Ona zarar verecek mi?"

"Evet."

Kız başını kaldırıp ona baktığında bakışları sorularla doluydu. Ne yazık ki verecek cevabı yoktu. Onunkiler değil ihtiyacı olan ve istediği değil. Köpüğü ona geri uzattı. "Beni buraya getirdiğin için teşekkür ederim."

"Eğer gitmek istiyorsan Cole'a Sasha'yı eve bıraktırıyorum," dedi. "Kalmak zorunda değilsin."

Ama kaldı. Sasha için, kendisi için ve küçük bir parça da olsa Daniel için kalmak zorundaydı. "Ben iyiyim."

Elinin tersiyle kızın yanağını okşadı. "Benim cesur, cesur kızım."

Gözlerini kapadı, onun dokunuşunda kendini kaybetti ve kendisine "kedicik" dememesinin ne kadar acı verdiğini düşünmemeye çalıştı.

"Ben o kadar cesur değilim," diye fısıldadı.

"Bana bak," dedi, yüzünü ellerinin arasına alarak. "Ben asla yalan söylemem. Düşündüğünden daha cesursun. Sonunda

Bunu kendiniz için fark ettiğinizde, işte o zaman her şey anlam kazanacak ve o kafa karışıklığı hissinden kurtulacaksınız."

Başını öne eğdi ve alnına yumuşak bir öpücük kondurdu. "Hazırlanmak ve kafamı toparlamak için birkaç dakikaya ihtiyacım var. Seni gruba geri götüreyim."

Onu toplantı odasına geri götürdükten sonra ayrıldı. Göz ucuyla Cole'un da dışarı çıktığını gördü.

Odaya göz attığında Sasha'nın artık Peter'la konuşmadığını, Dena ve diğer itaatkârlarla çevrili olduğunu fark etti. Peter, Efendi Greene ile derin bir sohbet içindeydi.

Daniel'ın dudaklarının dokunuşunu hâlâ alnında hissederek gözlerini kapattı ve ancak Jeff herkesin yan odaya geçmesini söylediğinde açtı. Dena onunla göz göze geldi ve kendisine katılmasını işaret etti. Sözsüz bir anlaşmayla, Sasha'yı aralarına alarak yolu gösterdiler.

Daniel kollarını kavuşturmuş, kırbaç direğinin yanında duruyordu. Julie onun yüz ifadesini hemen tanıdı ve gözlerini yere kaydırıldı. Dizlerinin üzerine çöküp yalvarmamak için kendini kontrol etmesi gerekti. Farkına vardığında karnı burkuldu

Hala onu arzuluyordu. Hala ihtiyacı vardı.

Cole daha fazla yaklaşımlarını engelledi. "Burada kalın. Kimsenin çok yaklaşmasını ya da yanlışlıkla menzile girmesini istemiyoruz."

Sasha Julie'ye doğru sallandı ve öne doğru tökezledi.

Cole onu yakaladı ve ellerini omuzlarına koydu. "Sakin ol

ufaklık. İyi misin?"

Sasha başını salladı ve bileziğine baktı. "Evet, efendim."

"Bana bak. Oturmak ister misin? Sana bir sandalye getireyim mi?"

"Hayır, efendim. Ben iyiyim."

Cole ikna olmuş görünmüyordu. "Benim için burnundan derin nefes al. Aferin kızıma. Şimdi ağzından ver. İyi iş çıkardın. Tekrar."

Julie Cole'a bir yazar olarak saygı duyuyordu ama onu Sasha'yla birlikte izlerken bir Dom olarak da saygı duyduğunu fark etti.

"Daha iyi hissediyor musun?" diye sordu Sasha yerleştikten sonra. "Evet, efendim."

"Dizlerini kilitleme." Julie'ye baktı. "Seni tekrar görmek güzel, Julie."

"Aynı şekilde."

Dudakları ince bir çizgi halinde gerilmişti ve aksanı kırılmıştı. "Bana düzgün hitap et, denizaltı."

Şok içinde ona baktı. Şu anda, haftalar önce onu akşam yemeğinde ağırlayan o rahat gazeteciye hiç benzemiyordu. Onun yerine sert ve inatçı görünüyordu.

"Bileziğim beyaz," dedi.

Gözleri soğuktu. "Sizi iki konuda temin ederim. Birincisi, görme yeteneğim mükemmel; bu nedenle bileziğinin tam olarak ne renk olduğunu biliyorum. Ve ikincisi, senden bir şeyi iki kez yapmanı istememi istemezsin."

Ona inandı ve onu tanımlayacak sıfatlar listesine "korkutucu" kelimesini de ekledi. "Ben de sizi tekrar gördüğüme sevindim efendim."

Başıyla onayladı ve Dena'nın yanına gitti.

Peter ve Jeff içeri girdiğinde odaya bir sessizlik çöktü. Peter'ın gömleği çıkarılmıştı ve Jeff sanki diğer adamın kaçmasından korkuyormuş gibi bir elini onun üst kolunda tutuyordu. Çift Daniel'e ulaştığında Julie'nin midesi dizlerine düştü ve Daniel Peter'ı sırtı kalabalığa dönük bir şekilde direğe bağladı.

Daniel elini Peter'ın omzuna koydu ve konuştu bağlı adama sessizce. Peter her ne söylediye başıyla onayladı.

Daniel söyledi ve Julie durduğu yerden bile Peter'ın vücudunun irkildiğini gördü. Jeff bir tıkaç aldı ve Peter'ın kafasına geçirdi.

Sonra Jeff kalabalığa bakarak onun önünde durmak için hareket etti, ama dikkati Peter'ın üzerindeydi.

Daniel elinde sarmal kırbaçla öne çıktığında sanki tüm oda nefesini tutmuştu.

Julie'nin kürek kemiklerinden ter damlıyordu ve karşısındaki kırbaçlı adamlarla Otuz dakikadan kısa bir süre önce alnına tatlı bir öpücük konduran adam. Gözlerini kapatmak istedi ama Daniel kırbacı başının üzerinde sallayıp Peter'ın sırtına indirirken kendini büyülenmiş gibi buldu.

Bir.

Yanında, Sasha sıçradı ve Julie'nin onun sessiz bir şekilde güvenli söz verdiğini anlamak için aşağı bakmasına gerek yoktu.

Kırbacın ıslığı bir kez daha sessizliği bozdu, Ardından kuyruğunun etle buluştuğu o kusursuz kesik sesi geldi.

İki.

Beşe doğru, Sasha nefesinin altında mırıldanıyordu. Onda Daniel ağır ağır nefes alıyordu. On beşe gelindiğinde Julie odadan çıkmak için neredeyse her şeyini verebilirdi ve sadece yarısını yaptıklarını biliyordu.

Daniel onun önünde başka bir insana dönüşmüştü. Onun kırbaç konusunda uzman olduğu iddiasından şüphe duymuyordu. Alet onun elinde kendisinin bir uzantısı haline gelmişti. O bir uzmandan daha fazlasıydı; o bir sanatçıydı. Ama Peter'ın sırtında beliren yaraları görünce midesi bulandı,

Çünkü Daniel'ın tuvalinin etten olduğunu fark etti.

Sayı yirmiye ulaştığında geri saymaya başladı. On tane daha ve sonra gidebilirdi. Dokuz. Sekiz.

Bakışlarını Daniel'dan Peter'a çevirdi ve kırbaçlar hakkında hiçbir şey bilmemesine rağmen Sasha'nın sırtı ile Peter'ınki arasındaki farkı anlayabildi. Sasha'nınki çapraz çizgilerden oluşan bir karmaşa iken, Peter'daki izler eşit olarak yerleştirilmiş ve tamamen simetriktir.

Üç.

İki.

Bir.

Sasha'ya dikkatini verdiği gibi düşeceğini tahmin edebilirdi. Ama Cole onu yere düşmeden saniyeler önce yakaladı.

"Sakin ol," dedi, sanki hiçbir ağırlığı yokmuş gibi onu kucağına alarak. "Dena, battaniye lütfen."

"O iyi mi?" Julie kendini oldukça güçsüz hisseden Cole'a sordu.

"Efendi Greene," dedi Cole, hâlâ Sasha'yı tutarken. "Bana iki sandalye getirin."

Birkaç saniye sonra Julie, Peter'ın yeni akıl hocası olarak tanıdığı Dom tarafından bir sandalyeye oturtuldu.

"İyi misin?" diye sordu, bir eli onun omzundaydı. "Evet, efendim," dedi, oturmak gibi basit bir hareketle daha iyi hissediyor.

Cole onun yanında, Sasha'yı kucağına almış, battaniyeyi bacaklarına dolamış bir şekilde oturuyordu. Biraz rahatsız görünüyordu ama yine de ona sarıldı ve Sasha kıpırdanmaya başladığında ona yumuşak bir sesle mırıldandı.

Julie risk alarak Daniel'a baktı.

Peter serbest bırakılmış ve ağzındaki tıkaç çıkarılmıştı. Daniel sırtını giydirirken, Peter direğin yanında durmuş, omuzları titriyordu. Yine de zihninde onu hâlâ kırbaçla, yüzü taş gibi sert ve kolu sadece tekrar vurmak için geri hareket ederken hayal ediyordu.

Midesi bir kez daha yuvarlandı.

Daniel, Peter'ın yaralarıyla ilgilenmeyi bitirdiğinde, "Efendi Greene," dedi; sesi sert ve derindi. "Çırağınıza gömleğini getirin."

Daniel Peter'ın gömleğini giymesine yardım ettikten ve onunla yüz yüze konuştuktan sonra döndü ve uzun, hızlı adımlarla odanın içinde yürüdü. Julie'nin koltuğunun yanından hızla geçti ve Adamın kendisine doğru bakmamasından dolayı incindiğinden mi yoksa rahatladığından mı emin değildi ama adamın yüzü sadece çıkışa odaklanmıştı.

"Yanına gideyim mi efendim?" Dena Cole'a sordu.

"Hayır," dedi Cole. "Bunu kendi yöntemleriyle halletmeli. Bırakın öyle kalsın."

"Kırmızı," dedi Sasha, gözlerini kırpıştırarak. "Kırmızı."

"Şşş, küçüğüm," dedi Cole, kollarını ovuşturarak.

"Güvendesin. Her şey yolunda."

Sasha'nın gözleri fal taşı gibi açıldı ve kurtulmak için çabaladı. "Ben iyiyim. Bırakın gideyim. Lütfen, efendim. Lütfen."

Cole battaniyeyi nazikçe açtı ve onun ayağa kalkmasına yardım etti. "Emin misin?"

"Evet, teşekkür ederim, efendim."

Julie etrafındaki manzaraya bakarken üşüdüğünü hissetti. Odanın önünde kamburlaşmış ve acı çeken Peter'dan.

Sasha'dan,

Güçlü olmaya çalışırken sıkıntılı ve titriyordu. Cehennem zebanileri peşinden geliyormuş gibi odayı terk eden Daniel bile. Hiçbir şey bütünlükten ya da eksiksizlikten bahsetmiyordu. Her şey tehlike ve karanlıktan bahsediyordu. Ve o anda BDSM'nin kendisine göre olmadığına kesin olarak karar verdi.

DOKUZ

D Cole onu evinde bulduğunda Aniel şaşırmadı. Ofis saatlerinden sonra. Ev boş ve sessizdi, tüm grup üyeleri gitmiş, kendilerini göstermişlerdi. Ya da belki Cole yapmıştı. Daniel emin değildi. Kadehindeki viskiyi döndürdü. Umursadığından emin değildi.

"Tak. Tak," dedi Cole, ofisten içeri adım atarak. "Git başımdan."

"Hayır. Üç saat oldu ve bu senin sınırın. Bir saat somurtmak, bir saat koşmak, bir saat düşünmek için."

"Bu normal bir sahne değildi." Daniel viskisinden bir yudum aldı. "Bu yüzden burada oturup içmene izin verdim. Şimdi

konuşma vakti

geldi." "Siktir git Cole."

"Ona attığın her kırbacı hak ettiğini biliyorsun." Daniel homurdandı.

"Ben de öyle düşünmüştüm," dedi Cole. "Bu Peter'la ilgili değil." "Tabii ki öyle. Bu onun hatası. Eğer o olmasaydı, O hâlâ benim olurdu."

Cole kendine bir bardak viski doldurdu ve Daniel'ın masasının karşısındaki sandalyeye oturdu. "Hiç sanmıyorum. Eğer Peter olmasaydı, başka bir şey olurdu. İkinci bir tahminde bulunuyor ama eninde sonunda geri dönüş yolunu bulacaktır."

Daniel başını salladı. "Bana nasıl baktığını görmedin. Sanki bir canavardım."

"O bakış sana değildi. Peter içindi."

"Bullwhip onun için zor bir sınır."

"Ona gitme seçeneği sundunuz mu?"

Daniel başını salladı.

"O zaman kalmak onun seçimiydi."

Oda birkaç uzun dakika boyunca sessiz kaldı. Daniel içkisini yudumladı ve zayıf ışığın bardaktan yansımalarını izledi.

"Hiç Dom olmamayı dilediğin oldu mu?" diye sordu Daniel. "Hayır, ama bazen keşke çocuk isteseydim diyorum."

"Aynı değil."

"Aynen öyle. Benim çocuk istememekten kendimi alıkoyamadığım gibi sen de Dom olmaktan kendini alıkoyamazsın. Bu bizim varlığımıza işlemiş." Cole viskisini bitirdi ve Daniel'in bardağını alıp masanın diğer ucuna koydu. "Bu sorunu başka kim yaşıyor biliyor musun?"

"Bu gece burada olan herkes."

"Her lanet insan," diye tekrarladı Cole. "Kafası karışmış bir itaatkâr da dâhil."

"Bu gece geldiğinde kafası karıştı. Şimdi korkuyor. Şaşkınlıkla başa çıkabilirim. Korkmak ise tamamen başka bir şey."

"Sen de korkuyla başa çıkabilirsin. Güven bana, tüm bunları şimdi atlatması en iyisi, çünkü atlattığında yüzde yüz senin olacak."

Umut etmek için çok fazla, hayal etmek için çok tuhaftı. Daniel sandalyesini geriye itti ve en alttaki çekmeceyi açtı. Çıkardığı düz beyaz kutuyu masasının üstüne koydu. "Aç şunu."

Cole açmak istiyormuş gibi görünmüyordu, ama çekti. kutuyu masanın yanına koydu ve kararlı bir iç çekişle açtı. Birkaç uzun dakika boyunca içindekilere baktı.

"İki yıl mı oldu?" Cole sonunda sordu.

"Julie ve ben tüm bunlar olmadan önce Sasha ile bir konuşma yaptık. Grup toplantısına kırmızı bir bileklik takmak istedi. Bunun onu benim itaatkarım olarak etiketleyeceğini açıkladım.

Umurunda bile değildi." Daniel başıyla kutuyu işaret etti.

"Bunu ertesi gün hazırlattım. Bu öğleden sonra geldi."

Söz konusu "şey", biri pırlantalı, incelikle örülmüş iki banttan oluşan platin bir gerdanlıktı.

tüm uzunluğu boyunca uzanıyordu. Tokanın bir tarafında "Daniel Usta'nın yavru kedisi", diğer tarafında ise "Sevgili" yazılı bir etiket vardı.

diğerini. Tasma, yine kutudaki anahtarla çalışan bir kilitle tutturulmuştu. Anahtarın bir yüzünde "Yavru Kedinin Efendisi" yazıyordu.

Diğer taraf ise Julie'nin kendi sözcüklerini ekleyeceği umuduyla boş bırakılmıştı.

"Çok güzel bir yaka," dedi Cole.

"Tam bir kadın."

"Bunu ona teklif edeceğini bilmiyor muydu?" "Ona sürpriz yapacaktım."

Cole tek kelime etmeden ayağa kalktı ve Daniel'a bir bardak daha viski doldurdu.

- - -

F Daniel sonraki beş gün boyunca yapması gerektiğini bildiği şeyi yapmayı erteledi. Belki de, diye düşündü, bir parçası

Cole'un haklı olduğunu ve Julie'nin yola geleceğini umuyordu. Ancak günler geçtikçe ve Julie telefonlarına çıkmadıkça ya da mesajlarına geri dönmedikçe, bir sonraki adımı atması gerektiğini biliyordu.

Onu serbest bırakmak zorundaydı.

Onu kapısında görünce şaşırılmış görünüyordu ama kapıyı açtı ve içeri aldı. Dena ona Sasha'nın geçen hafta sonu kendi evine taşındığını söylemişti.

"Sasha nasıl?" diye sordu yine de.

"Güzel. Pazartesi günü işe geri döndü." Kadın kanepeye doğru başını salladı ama adam başını salladı.

"İyileşmesine sevindim."

"Dena birkaç kez uğradı. Sasha'nın onunla konuşmasına yardımcı oluyor. Oturmak istemediğine emin misin?"

"Ben ayakta iyiyim. Sen nasılsın?"

Ona bir göz attı ve sonra yere baktı. "Sen Bir keresinde bana dürüst olmamı söylemişti, ben de öyle yapacağım. Korkuyorum. İtaatkâr olduğumu biliyorum ama bununla ne yapacağımı bilmiyorum."

Tam da beklediği gibi. "Korkmanı anlayabiliyorum ama anlamadığım şey neden benden kaçtığın."

Gözlerini kırıştırtarak başını kaldırdı. "Çünkü sana bakıyorum ve kafam karışıyor. Bir şey yapmaya karar veriyorum, ama sana bakıyorum ve kendimi sorguluyorum."

Ona dokunmamak, yanağını hafifçe okşamak ve her şeyin yoluna gireceğini söylemek için tüm gücünü harcadı. Ama bu bir yalan olurdu ve o asla yalan söylemezdi.

"İki şeyi hatırlamanı istiyorum," dedi. "Bugün söyleyeceğim diğer her şeyi unutursan, şunu hatırlamanı istiyorum: Sana olan hislerim derin, güçlü ve gerçek. İkincisi, bana teslim olmanızın anlamı Benim için kelimelerle ifade edemeyeceğim kadar önemli ve bir süreliğine bana güvenmenizden onur duydum."

"Bir süreliğine mi?" Alnı kırıştı. "Anlamıyorum."

"Ne istediğine karar vermeni bekliyordum ama bir türlü karar veremiyorsun. Bu bana hazır olmadığını söylüyor."

"Ne?"

"Senin için karar veriyorum," dedi kollarını kavuşturarak. "Bitti, Julie."

Kanepeye çöktü. "Benden ayrılıyor musun?" "Senin için yapabileceğim en iyi şeyi yapıyorum. Seni ayarlıyorum. özgür."

"Aynı şey gibi geliyor."

Kalbini metal parmaklıklar çevreliyormuş gibi hissetti. Kanepede otururken o kadar küçük ve kırılgan görünüyordu ki. Yanına oturup onu kollarının arasına almaktan başka bir şey istemiyordu. Onun koruyucusu olması gerekiyordu, daha fazla acı çekmesine neden olması değil.

"Öyle olduğunu biliyorum," dedi. "Sana herhangi bir şekilde zarar vermektense kendi kolumu kesmeyi tercih ederim dediğimde inan bana, ama mantıklı olan tek seçenek bu. İhtiyacın olduğunu düşündüğün güvenlik türünü sana sağlayan tek seçenek."

"İhtiyacım olduğunu hissettiğim güvenlik?"

Aynı seviyede konuşabilmeleri için onun yanına oturdu. "Sen bir itaatkârsın. Kendini asla bir Dominant'ın kontrolü altında olduğundan daha güvende hissetmeyeceksin."

Gözlerini sildi. "Sasha'nın başına gelenlerden sonra bunu nasıl söylersin? Peter'ın yanında güvende değildi."

"Sasha hakkında konuşmuyoruz. Senden bahsediyoruz."

"Bu anlambilimsel bir şey."

"Bu anlambilimsel değil Julie ve çok önemli bir farkı unutuyorsun."

"O da ne?" "Ben

Peter değilim."

Kadının nefesi kesildi ve adam ona hüzünlü bir gülümseme verdi. O

Peter'ın kendisine Sasha'ya davrandığı gibi davranabileceğini düşündüğü için bir an bile olsa kendini aşağılanmış hissetmeliydi. Bunun yerine, sadece üzgün hissetti. Korkusunun onu yönetmesine izin verdiği için üzgündü. Onunla savaşmadığı için üzgündü. Ve yapabilecekleri her şeyin parmaklarının arasından kayıp gidiyordu. "Peter olmadığını biliyorum."

Sözlerinin kendisine olduğu kadar ona da boş gelip gelmediğini merak etti.

"İkimiz de bunun doğru olmadığını biliyoruz, yoksa bu konuşmayı yapıyor olmazdık." Ayağa kalktı, aniden yorulmuştu. "Güle güle, Julie."

- - -

Julie ertesi gün işe gitti, ama sadece hareketleri yapıyordu. İçinde kendini bir robot gibi hissediyordu. Bir kurgu

robot, her an tükenmekle tehdit ediyordu. Ayakları kurşun gibiydi ve hareket etmek için çok fazla enerji harcıyordu. Sasha hala fark edemeyecek kadar zihinsel olarak kendi düşüncelerine dalmıştı ama Dena öğle yemeği getirmek için uğradığında Julie inledi.

Olanları keskin gözlü kadından saklamasının hiçbir yolu yoktu.

"Suşı getirdim," diye seslendi Dena, dükkânın içinde süzölüp çantaları arkadaki dinlenme odasına taşıırken.

"Pek aç değilim," dedi Sasha.

"Ben de," diye yineledi Julie.

"Sen de mi Julie?" Dena kafasını dinlenme odasının kapısından uzattı. "Benim tarafımda olman gerekiyordu."

"Sadece aç değilim, bu bir suç mu?" Sesini olabildiğince normal çıkarmaya çalıştı, ama sonunda bozuldu.

"İyi misin?" Dena ana odaya adım atarak sordu, alaycılığı gitmişti.

Sasha bile ona doğru baktı.

Julie önündeki sandalyenin arkalığını kavradı. Nasıl olsa öğreneceklerdi. Normal grup toplantısı Perşembe akşamı yapılacaktı. Julie gelmediğinde, Dena bir şeyler olduğunu anlayacaktı. Ondan duyması en iyisi olmaz mıydı? Eğer Julie'den duyarsa, belki de dedikodu olmazdı. Daniel dedikodu malzemesi olmaktan daha fazlasını hak ediyordu.

Julie derin bir nefes aldı. "Daniel dün benden ayrıldı."

İkisi de aynı anda konuştu.

"Öyle mi?"

"Oh, Jules."

Julie yeni gözyaşlarını kırptıştırarak, "Sorun değil," dedi. "Dediği gibi, en iyisi bu. Benim için en iyi seçenek bu."

Dena gözlerini devirdi. "Dom gibi davranıp bizim için en iyisinin ne olduğuna karar vermelerinden nefret ediyorum. Alo? Benim bir aklım var."

"Ama bir yanımda onun haklı olduğunu düşünüyor. Ben çok huysuz davranıyordum. O da müdahale etmekte haklıydı. Bu sadece iyi bir Dom olmaktır." Diğer iki kadının durduğu yere baktı.

"Değil mi?"

Sasha'nın ağzının kenarı kalktı. "Birini iyi bir Dom olarak yargılama konusunda beni saymayın."

Dena kolunu minyon kadına doladı. "Hepimiz hata yaparız. Bunun seni etkilemesine izin verme." Başını kaldırıp Julie'ye baktı. "Sen

ya da."

"Beni etkilemesine izin verecek kadar değil." Başını salladı. "Daniel'ın haklı olduğunu kabul etmek. O olduğu kişi ve bunu kabul ediyor. Ben neysem oyum ve buna göre hareket etmemeyi seçiyorum. Bu bizi uyumsuz yapıyor."

Hâlâ uzun boylu, salkım söğüt gibi sarışına sarılmış olan Sasha'ya baktı. Daniel dükkâna girdiği gün arkadaşı ona uyumlu olmadıklarını söylemişti.

Gerçi geriye dönüp baktığında, Sasha'nın tavsiyesine karşı geldiği için mutlu mu yoksa üzgün mü olduğundan emin değildi.

Daniel'la çıkarken, kendisi hakkında hiç hayal etmediği şeyler öğrenmişti. İnanılmaz bir adamla tanışmıştı. Ve eğer tamamen dürüst olsaydı, o inanılmaz adama aşık olduğunu itiraf ederdi. Hayır, geriye dönüp baktığında karar verdi, onunla üzülmeye izin veremeyeceğini biliyordu. onunla bir ilişki yaşamayı seçti. Sadece nasıl bittiğine üzülmeye izin verebilirdi. Sona ermesine.

"Artık özgürüm," dedi Julie. "Bu çok önemli."

Dena kolunu Sasha'nın omzundan çekti ve hiçbir şey söylemeden dinlenme odasına doğru yürüdü. Julie yanlış bir şey söylediğine dair garip bir şüpheyi kapıldı ve onu takip etti.

"Seni üzecek bir şey mi söyledim?" diye sordu, Dena öğle yemeği için masayı hazırlarken onu izliyordu.

"Özür dilerim." Dena yemek çubuklarını yere bıraktı ve derin bir nefes aldı. "Sadece ne düşündüğümü duymaya hazır olup olmadığını bilmiyorum."

Julie'nin kalbi, tıpkı o günkü gibi çarpmaya başladı. Çok ama çok yanlış bir şey yaptığını fark etti. "Söyle bana," diye fısıldadı.

Dena'yı uzun zamandır tanımıyordu. Muhtemelen iki aydan az. Ama bu süre içinde onu hiç bu kadar o anda görüldüğünden daha savunmasızdı. Dena kendine güvenin timsaliydi ama şu anda tedirgin görünüyordu. "İki

kez yakalandım," dedi Dena. "Birincisinde Göt herif. Bu bir hataydı, ama bir saatten az sürdü.

yıl. İkincisi ... ikincisi harikaydı."

Dena'nın mavi gözlerinin ardında keder gibi bir şey gizleniyordu ve Julie elinde olmadan "Ne oldu?" diye sordu.

Dena başını salladı, sarı saçları alnına dökülüyordu. "Bu konuda konuşmak istemiyorum. Sadece anlamamı istediğim için bu konuyu açtım."

"Neyi anladın?"

"Şu anda bekârim - bunu sana ilk tanıştığımızda da söylemiştim - ama özgür değilim." Parmakları görünmez bir tasmayı okşar gibi boynunu okşadı. "İdare ediyorum. Domlarla oynuyorum ve yenilerini eğitmeye yardım ediyorum ama özgür olmak hayatımı tanımlamak için kullanacağım bir kelime değil. Tasmaını geri aldığı gün, beni hayal edilebilecek en karanlık, en derin hapisaneye gönderdiği gündü."

Sözleri Julie'yi göğsünün tam ortasından vurdu. Ona dokunmak istercesine elini uzattı ama Dena geri çekildi.

"Dena, özür dilerim."

Dena gözlerini kapattı. "Sorun değil. Çoğu gün bununla başa çıkabiliyorum. Ben sadece ... hep tekrar bir araya geleceğimizi düşündüm. Ama onu her gördüğümde daha da uzaklaşıyoruz. Ben asla gerçekleşmeyeceğini düşünmeye başladım. Çok yakında yabancı olacağız."

"Onu gördün mü? Grupta mı?" Julie'nin aklı karıştı, Dena'nın kalbini hâlâ hangisinin tuttuğunu anlamaya çalışarak farklı Domları hayal etti.

"Planladığımdan daha fazlasını söyledim," dedi Dena. "Onun kim olduğu önemli değil. Önemli olan sen ve Daniel'sınız.

O ne derse desin, kim olduğunuzu kendiniz kabul etmelisiniz. Ama bana bir iyilik yap ve bunu yaşamış birinden tavsiye al. Doğru Dom seni tasmaladığında, sen onun olduğunda? İşte o zaman kanatlarını bul. İşte o zaman çok özgür olacaksın, uçacaksın."

- - -

Julie Sasha'ya bakakaldı. "Nereye gidiyorsun?"

Ertesi Perşembe gecesiydi.

JSasha pizza ve film için gelmişti. Julie, Dena'nın bir hafta önceki tavsiyesinden sonra hâlâ tedirgin hissediyordu ve bir filme sarılmayı dört gözle bekliyordu. Tahmin etmişti ki

Sasha da aynı şeyi hissedecekti. Ancak Sasha'nın başka planları vardı. "Ben grup toplantısına gidiyorum," dedi Sasha onlar konuştuktan sonra.

yemeğini bitirdi.

"Ben de öyle dediğini sanmıştım. Sadece emin olmak istedim." Sasha'yı omuzlarından tutup sarsmak istedi. Peter'la olanlardan sonra geri dönmeyi nasıl düşünebilirdi ki?

"Bana öyle bakma," dedi Sasha ve Julie onun alt dudağının titrediğini fark etti.

"Sadece biraz zaman verin. Kimse sizden hemen geri dönmenizi beklemiyor."

"Sadece bir toplantıya gidiyorum. Dena topluluk içindeki yasal konular hakkında konuşacak. Güvenli olacak. Yarın partiye gitmeyeceğim."

"Güvenli olacak," diye tekrarladı Julie, elleri kalçalarında. "Hafta sonu planlarımı her zaman bu ölçüye göre yaparım."

"Beni yargılama."

"Bana bir sebep verme. Bütün hafta boyunca neredeyse dört kelime etmedin ve panik atağı tetikleyebilecek bir şeye geri döndüğünde sadece gülümseyip başımı mı sallamam gerekiyor?"

"En azından kim olduğum ve neye ihtiyacım olduğum konusunda dürüstüm." "Evet, ihtiyacın olan şey seni hastaneye yatırdı. Sen

Biraz endişelendiysem bunu bana karşı kullanamazsınız."

Sasha çenesini kaldırdı. "Bunu kendim için yapıyorum. Yapabileceğimi kanıtlamak için. Henüz bir oyun partisine geri dönmeye hazır olmadığımı biliyorum, ama oturup Dena'nın yasal meseleler hakkında konuşmasını dinlemeyi kesinlikle kaldırabilirim."

Julie arkadaşına ihtiyatla baktı. Görünüşe göre Sasha inatçı yanını tekrar bulmuştu. Yine de Julie onu hâlâ kamburunu çıkarmış Peter'la konuşurken hayal ediyordu.

"Orada olacak mı?"

"Hayır," diye fısıldadı Sasha. "Henüz buna izni yok."

"Jeff'in grupta kalabileceğini söylediğini sanıyordum?"

"Greene Usta onun akıl hocası ve ona henüz katılamayacağını söyledi."

Küçük bir gülümseme Julie'nin dudaklarını gıdıkladı. "Greene denen adamı sevdiğimi biliyordum."

Sasha, "Benimle gelebilirsin," dedi. belirsizlik ilk kez ortaya çıktı. "Bir arkadaşla kendimi daha iyi hissederim."

Julie uzandı ve elini onun omzuna koydu. "Seninle bir anlaşma yapalım. Sen benim gitmememle ilgili başka bir şey söylemediğin sürece ben de senin toplantıya gitmenle ilgili başka bir şey söylemeyeceğim."

İki saat sonra Julie televizyondaki filme hiç dikkat etmeden kanepesinde oturuyordu. Akıllı bir o tarafa bir bu tarafa koşturuyor, filmde neler olduğunu tahmin etmeye çalışıyordu.

grup toplantısı. Daniel'ın ön tarafa yakın bir yerde oturduğunu hayal etti ve neden onunla birlikte olmadığına dair küçük bir konuşma yapılmayacağını umdu.

Yine de Daniel güçlüydü; birazcık dedikodu onu rahatsız etmezdi. Ama bu, diye düşündü, Daniel'a sinyal gönderebilirdi.

bekar itaatkarlara piyasada olduğunu söyledi. Müsait olduğunu ve aradığını. Dena'yı dinledikten sonra, hayat dolu sarışının gözlerinin onun üzerinde olduğunu artık düşünmüyordu ama grupta başka pek çok bekâr kadın vardı.

İç çekerek filmi kapattı ve yatak odasına doğru yürüdü. Neredeyse hiç beklenmedik bir anda ayakları onu şifonyere götürdü ve durup iki kez düşünmeden kırmızı bileziği bileğine taktı. Kolunu uzatarak önce bir yöne, sonra diğer yöne çevirdi ve plastik bandı çıkarıp çekmeceye geri koydu.

Ağır ağır yatağına oturdu. İtaatkâr olma düşüncelerini Daniel'dan ayrı tutmanın en iyisi olduğunu düşünmüştü ama bunun imkânsız olduğunu fark etti. Zihninde ikisi iç içe geçmişti. Keşke bunun iyi bir şey mi yoksa kötü bir şey mi olduğuna karar verebilseydi.

Bir yastık kaparak yan yattı, akıllı Daniel'a ve onun oyun odasına en son ne zaman gittiğine gitti.

Kötü biriydi.

Korkunç derecede zevkli kabus gibi bir oyunda kötülük onu tam kenara getirdi, sadece onu geri çekmek için. Onu bağlamamıştı. Onun yerine sırt üstü yatmıştı, Dizlerini bükmüş, ayaklarını yastıklı masaya dayamıştı. Ona verdiği tek emre itaat etmek için savaşıırken ellerini sıkıca iki yanında kavuşturmuştu: izin almadan orgazm olma.

Onun vücuduna kötü şeyler yapıyordu. Ağzı ateşliydi, meme uçlarını acının eşiğine kadar emiyor ve sonra dişleriyle hassas uçlarını kazıyordu. Ve elleri ... kutsal cehennem, elleri bir yapay penis içinde çalışıyordu ve onu dışarı. Kısa, sık geçişlerle derin, delici itişler arasında gidip geliyordu.

Tüm zaman boyunca fısıldıyordu. "Seni becermek için sabırsızlanıyorum."

"Aletimi içine itmek çok iyi hissettiriyor."

"Sana sertçe bineceğim."

Sonra, tam daha fazla dayanamayacağını düşündüğü anda, bedeninin ona ihanet edip itaatsizlik etmesinden hemen önceki saniyede, geri çekildi. Nefes alış veriş kesik kesik ve düzensizdi ama öpücükleri tatlıydı ve ona ne kadar iyi gittiğini ve ne kadar gurur duyduğunu söylerken övgüleri cömertti. Yine de, bir kez daha istekli bedenini başka bir çılgınlığa dönüştürmeden önce kalbinin yavaşlama şansı yoktu. . . .

Julie gözlerini açtı ve gözlerini kısarak yatak odasındaki lamba ışığına baktı. Daniel'ın dokunuşunu ve emrini hatırlayarak vücudu yandı. O öğleden sonra her şey çok basit görünmüştü.

Oyun odasında geçirdikleri zamanla ilgili her şey basit görünüyordu. O odada sadece iki kişi vardı ve kuralları hatırlamak kolaydı: erkek konuşur, kadın hareket ederdi. Neden dışarı çıktığında her şey çamur oluyordu?

Gerisini hatırlayarak karnına doğru döndü.

Vücudu kısıtlanmış bir ihtiyaçla titriyordu. Adam üzerine nefes alsa bile boşalacağından emindi. Elleri tenini okşadı ve kadın onun dokunuşuna doğru eğilerek kendini şaşırttı ama bir kez daha kendini tuttu. Adamın ellerinde macun gibiydi.

ve onun istediği gibi zevk alması.

Adam onu yavaşça masadan çekti, sadece masanın üzerine eğdi ve kadın fermuarının sesini duyunca sevindi ve folyo paketinin yırtılması. Sonra vücudu onunkine karşı sıcaktı ve kulağına fısıldadı.

"Kendini hazırla, kedicik. Çok sert ve azgınlım."

Parmakları içeri kayarak kadının onun sikine hazır olmasını sağladı. "Bu yumuşak ya da nazik olmayacak, ama istediğin zaman boşalabilirsin ve mümkün olduğunca sık."

Adam güçlü bir hamleyle tamamen içine girdiğinde nefesi kesildi. Söz verdiği gibi, ona sert ve uzun bir şekilde bindi ve üçüncü doruk noktasından sonra saymayı unuttu. Zevk arayışında acımasızdı, onu kullanırken utanmıyordu ve aleti acımasızca tek bir hedefe doğru ilerliyordu. Ama durulduğunda

Vücudunun derinliklerinde, oyun odasının sessizliğini kendi salınımının kükremesiyle bozarak, kim olduğu gerçeğini fark etti. Kim olduğunu.

Kız onun.

Julie hatırlayarak sarsıldı. Gerçekten böyle mi düşünmüştü?

Öyle olmalıydı, anısı çok netti. Aynı şekilde, Daniel daha sonra onu kollarına alıp öperken aklından geçenleri de hatırlıyordu

Titreyen bedenini, aşırı hassaslaşmış tenini sakinleştirdi. Ilık bir banyo hazırladı ve onu dikkatli bir dokunuşla yıkadı.

Eliyle onun sert yanağını okşadığını ve avucunun içine nasıl bir öpücük kondurduğunu hatırladı.

Günler sonra gelen telefonu hatırlayınca gözleri yandı. Her şeyi ne kadar çabuk unutmuştu.

Sasha'nın hastanede olduğunu duymuş.

Ya çağrı hiç gelmeseydi? Ya hiçbir şey olmasaydı

Sasha ve Peter arasında ne oldu? O ve Peter nerede

Daniel bugün olabilir mi?

Kapı zilin sesiyle konsantrasyonu bozuldu.

Sıkıntıyla yataktan fırladı ve kapıya doğru koştu.

Gözetleme deliğinden ona bakan Sasha'ydı. Ağlıyordu.

Kapı açıldığında "Julie," diye hıçkırdı. "Bu gece burada kalabilir miyim?"

Julie onu içeri soktu, mendillerini aldı ve oturma odasına yönlendirdi. "Evet, tabii ki. Sen iyi misin? Ne oldu?"

"Haklıymışsın." Sasha gözlerini sildi ve kanepeye çöktü. "Her konuda."

"Oh, hayır."

"Evet, çok erken oldu. Kimin ne dediği umurumda değil, asla geri dönmeyeceğim." Sasha'nın vücudundan bir ürperti geçti. "Asla."

- - -

A kalan son üyeler de odadan dışarı süzüldü, Daniel yavaşça ciğerlerini havayla doldurdu ve nefesini verdi. Sırtı ağrıyordu ve yorgundu ama yine de ne yapacağını biliyordu

Birkaç saat içinde iddia ettiği uyku, Julie'nin rüyalarıyla noktalanacaktı.

Tek başına ortaya çıktığında bazı kaşlar kalkmış ve sorgulayan bakışlar olmuştu ama kimse ona doğrudan bir şey söylememişti. Kıdemli bir üye olmanın hem nimeti hem de laneti.

Jeff durmuş onu izliyordu. "İyi misin?"

"Evet." Arkadaşına şöyle bir baktı. "Sadece Sasha'yı düşünüyordum. Gittiğinde pek iyi görünmüyordu."

Kısmen doğrudu. Ayrıca kısa bir süreliğine merak etmişti. Julie'yi arayıp Sasha'nın evine gitmesini söylemeliydi. Aynı hızla Julie'yi arayamayacağını da anladı; daha çok erkendi

ve tamamen çok geç. Ve eğer tecrübeleri ona bir şey öğrettiyse, Julie cevap vermezdi.

Jeff, "Onu bu kadar erken dönmüş görmek beni şaşırttı," dedi.

Daniel masadan kalktı ve cebinden telefonunu çıkardı. "Dena'ya mesaj atacağım, ona ulaşmasını Sasha."

Jeff başını salladı ve ekledi: "Sasha'yı burada yalnız görünce daha da şaşırdım."

Daniel da öyleydi. Julie'nin onunla birlikte geleceğini hayal ettiğinden değil; bunun olmayacağını biliyordu. Böyle bir şey

Konuşmayı Dena yapmıyor olsaydı, Sasha'yla birlikte oturacağından emindi. Ve diğer grup üyelerinden birkaçı onunla konuşmuştu, ama çekingen ve çok dikkatli davranmışlardı.

Jeff'in daha önce yaptığı açıklamaya cevaben "Julie bu gece tartışmaya açık değil," dedi.

"O güçlü bir kadın ama acı çekiyor. İyileşmesine yardımcı olacak sabırlı ve dirençli birine ihtiyacı olacak," dedi Jeff. "Bir kez daha kendini bulmasına yardımcı olmak için."

Daniel ayağa kalktı, eve gitmek ve yalnız yatağıyla yüzleşmek için kendini zorluyordu. "Sasha yıllardır üyemiz. Kendi yolunu bulacaktır."

Jeff'in bakışları onu delip geçti. "Sasha'dan bahsetmiyordum."

- - -

Daniel bir saat sonra evine doğru yürüdü. Dena sonunda cevap vermiş, Julie'nin Sasha'nın telefonuna cevap verdi. Sasha'nın böyle destekleyici bir arkadaşı olmasına sevinirken, bencil yanı bunun Julie'yi itaatkâr ihtiyaçlarından daha ne kadar uzaklaştıracağını merak etmekten kendini alamıyordu.

Jeff'in sözleri zihninde yankılandı. Sabırlı ve dirençli. Her ikisini de yaptığından emindi ama yeterince sabırlı ve dirençli miydi? Bir zamanlar öyle olduğunu düşünüyordu. Aslında kendi çıkarlarını düşünmüş ve her şeyi iptal etmekte

aceleci davranmış mıydı? Ne zaman

Julie'yle birlikteyken, onu düşündüğünde yaşadığı her duygu daha da artıyordu. Ama olan olmuştu.

Telefonu cebinde titredi ve kısa bir an için arayanın Julie olduğunu düşündü. Hızlı bir bakış ona aksini söyledi.

"Cole," dedi yarım bir gülümsemeyle. "Hindistan nasıl?" "Kokuyor."

Cole henüz son varış noktasına ulaşmamış olmalı. Genellikle görevde olduğu zamanlarda Daniel ondan hiç haber almazdı.

"Başka her şey yolunda mı?" Daniel sordu.

Hattın diğer ucunda uzun bir sessizlik oldu ve Cole basitçe "Kate evi sattı" diye cevap verdiğinde bağlantının kesilip kesilmediğini merak etti.

Bunun ne kadar acı verdiğini ancak hayal edebilirdi. Son darbe. Son veda. "Bunu duyduğuma üzüldüm."

"En iyisi bu. İkimiz de bunu istemedik."

Diğer bir deyişle, ikisi de bunu yalnız ve diğer kişi olmadan yapmak istemiyordu. "Yine de ..."

"Evet. Şey," dedi Cole. "Grup toplantısı nasıldı?" diye sordu, sanki konuşmanın konusunu değiştirmek istermiş gibi.

"Julie orada değildi. Sasha vardı."

"Tam tersi kesinlikle daha iyi olurdu."

Daniel homurdandı.

"Ondan hala bir haber yok mu?"

"Hayır," dedi Daniel. "Hâlâ bir şey yok."

"Kendini hırpalama. Sen doğru olanı yaptın."

"Eğer bir şeyi seviyorsan, yada yada?"

"Bunda çok fazla doğruluk payı var."

Evet, diye düşündü Daniel, muhtemelen vardı. İçinin derinliklerinde, yaptığı şeyi yapmakla doğru seçimi yaptığını biliyordu. Ne kadar acı verse de aynı seçimi tekrar yapacağını biliyordu.

Sonra Cole onu şaşırttı. "Ona zaman ver. Geri döneceğine dair güçlü şüphelerim var. İçten içe teslimiyetiyle ilgili gerçeği biliyor."

Daniel neredeyse telefonunu düşürüyordu. "Ne? Nasıl?"

"Peter'ı kırbaçladığın gece, bana 'efendim' demesini sağladım." "Ne dedin?"

"Onu selamladım ve o da bana küstahça bir sözle karşılık verdi.

Bunun bana ne yaptığını biliyorsun."

"Cole," diye inledi. Arkadaşının oyun odasında belli bir ünü olduğunu biliyordu. Belalı İngiliz. Kahretsin, o Daha önce onu sahnede izlemişti; onun bir piç olabileceğini biliyordu. Dürüst ve adil mi? Evet. Sadece Daniel'dan daha sert.

"Özür dilemeyeceğim."

"Senden bunu istemiyordum."

"Sadece bilmeni istedim, içten içe biliyor."

Umut etmek için çok fazlaydı. Konuyu değiştirmek zorundaydı. "Cole?"

"Evet."

"Sen de doğru olanı yaptın. Sana, Kate'e ya da çocuğuna karşı adil olmazdı.

çok güçlü hissettiğin bir şey."

"Teşekkürler," dedi Cole. "Bazen sadece kelimeleri duymaya ihtiyaç duyarsınız."

- - -

SAsha ertesi pazartesi kendini işe verdi. Julie onun zihnini meşgul etmeye çalıştığını düşünüyordu. grup toplantısında onu üzen her neyse onunla yüzleşmek zorunda kalmadı. Yine de Sasha bu konuda konuşmayı reddetti, sadece itaatkâr olmakla işinin bittiğini söyledi.

Sasha dükkânı hallettiğinden, Julie öğle yemeğinden sonra Daniel'in büyükannesinin evine uğramaya karar verdi. Pazar günü evi temizlerken, daha önce yaşlı bayana söz verdi. Hafta içi bir öğleden sonra

Onları almak için güvenli bir zaman diye düşündü. Ne de olsa Daniel çalışıyor olacaktı.

Ama öyle değildi.

"Daniel," dedi, büyükannesinin kapısını açtığında bir adım geri çekilerek. "Ne ... neden ... ?"

Daniel şaşkınlığını çabucak gizledi ve onu içeri almak için kapıyı açtı. "Onu doktora götürmem gerekti. Daha yeni döndük ve onu uyumaya ikna ettim." Julie'nin elindeki kitaplara başıyla işaret etti. "Ben burada yokken uğramak ister misin?"

Suçlu hissetmeyi reddederek çenesini kaldırdı. "Beni suçlayabilir misin?"

"Hayır." Yüz ifadesi üzgündü. "Yapamam ve özür dilerim, bunu zalimlik olsun diye söylemedim."

Sözlerindeki gerçek - onun zalim bir adam olmadığı gerçeği - içinin ısınmasına neden oldu. Kız kardeşi ve yeğeniyle ilgileniyor, büyükannesini doktor randevularına götürüyordu. Perşembe gecesi grup toplantısından sonra Dena'dan Sasha'yı kontrol etmesini istediğini biliyordu.

İtaatin sorgusuz sualsiz beklendiği oyun odasında bile ona asla zalimce davranmamıştı. Sabırlı davranmış, cinsel doğasının keşfedilmemiş yönlerini yavaş yavaş ona tanıtmıştı.

Geçici olarak onun koluna dokundu. "Hayır, üzgün olan benim."

Adamın yorgun görüldüğünü düşündü ve onun da kendisi gibi dönüp durup durmadığını merak etti. Yatakta yatarken birlikte geçirdikleri zamanı mı hatırlıyordu? Bu anılar onu da rahatsız ediyor muydu?

"Onları senin için alayım." Kitaplara uzandı. "Onları getirmek zorunda olmadığını biliyorsun."

"Ben istedim."

"Biliyorum ve onları çok sevecek." Oturma alanına doğru yürüdü ve onları kanepenin yanındaki masanın üzerine koydu. "Oturmak ister misiniz? Sana bir içki getireyim."

İkiye bölünmüştü. Daha önce olduğu gibi, onunla aynı odada olmak kafasını karıştırmıştı. Ona bir kez baktığında ihtiyaç ve arzu içinde kaybolduğunu hissediyordu. Ellerine bir bakışta ise

özlüyordu. Onun gülümsemesini, zekâsını ve rahat tavırlarını özlemişti.

"Ya da geri dönmen gerekiyorsa," dedi, onun sessizliğini yanlış yorumlayarak.

"Hayır, sorun değil." Kanepeye oturdu, henüz onu terk etmeye hazır değildi. "Sasha her şeyi halleder."

Onun yanına oturdu. "O nasıl?"

"Aşırı telafi. Kendini işe veriyor. Konuşmayı reddediyor."

"Sence biriyle konuşması iyi bir fikir olur mu? Profesyonel olarak?"

"Bu noktada her şeyi öneririm." "O kadar kötü mü?"

"Sadece onun acı çektiğini görmekten nefret ediyorum."

"Nasıl hissettiğinizi biliyorum," dedi. "Değer verdiğiniz birini acı içinde görmek çok zor."

Onlardan bahsettiğini bildiği için adamın bakışlarının yoğunluğuyla yüzleşemedi ve başını eğip gömleğindeki gevşek bir iplikle oynadı. "Bana bittiğini söylediğini biliyorum ama istemekten vazgeçmedim. İhtiyacım var."

"Julie," dedi yumuşak bir sesle. "Yaptığım şeyi sadece senin iç kargaşanı hafifletmek için yaptım. Sana istediğini düşündüğün şeyi vermek için."

"Biliyorum, ama zihnime bedenime yaptığın gibi hükmedemezsin."

"Sadece bana yeterince zaman vermedin." Başını kaldırdı. "Ne?"

"Bir baskın-itaatkâr ilişkisinin kurulması zaman alır, özellikle de katılımcılardan biri yeniyse." Öne doğru kaydılar. "O son günü hatırlıyor musun? Ben ne zaman sana orgazm olmamanı mı emretti?"

"Sık sık," diye itiraf etti ve onun gülümsemesini kazandı. "Anlıyor musun, evet, sahnenin bir kısmı kontrolü senden alıyordum ama aynı zamanda seni ve vücudunu da öğreniyordum?"

Başını iki yana salladı.

"Sizi neyin tahrik ettiğini, nelerden hoşlandığınızı, neleri sevdiğinizi öğrenmek. Boşalmak üzereyken yüzünün, vücudunun ve nefes alışının nasıl görüldüğünü." Ona doğru eğildi ve vücudu da aynı şekilde karşılık verdi. "Bu arada alnın kırışıyor ve sol kaşın seğiriyor."

Gülmesini engelleyemedi. "Ne?"

"Orgazm olmadan hemen önce alnınız kırışıyor ve sol kaşınız seğiriyor."

Elbette bilirdi, çünkü o mükemmel bir Dominant'tı. Aynen ona daha önce söylediği gibi. Ve yine de, Sasha'ya olanlardan sonra bile, onunla aynı odada olmak onu ağırlı ve muhtaç bıraktı.

Belki de, diye merak etti, bunun nedeni vücudunun onun ne olduğunu kabul etti ve bu ihtiyacı reddetmeyi reddetti.

Ve o anda anladı. İsteddiği kadar itaatkâr değilmiş gibi davranabilirdi ama öyle davranmak onu asla öyle yapmayacaktı. Daniel onun gerçek kimliğini keşfetmesine yardım etmişti.

Cinsel benliği ve artık gerçeği bildiğine göre, bunu bir daha asla inkâr edemezdi.

Cevaplanması gereken tek soru, bu bilgiyle ne yapacığıydı.

- - -

DJulie ertesi hafta sonu konuşmak için gelmesini istediğinde ena neredeyse çılgılık atacaktı. Daniel'i tekrar görmek

içinde bir şeyleri ateşlemişti. Sasha'nın kendi şeytanlarıyla başa çıkmasını izlemek bile onu caydırmamıştı. Julie gün boyunca kendini işine odaklanmaya zorluyordu ama geceleri anıların onu ele geçirmesine izin veriyordu.

Daniel'in oyun odasında ve yatağında geçirdiği zamanın anıları, evet. Ama daha önemlisi, onunla ilgili anılardı.

Cumartesi akşamı yemekte Dena'ya "Bunun önemli olmadığına karar verdim," dedi.

"Neyin yok?"

"İtaatkâr olma düşüncelerini Daniel'ın düşüncelerinden ayıramamam."

"Kulağa ilerleme gibi geliyor."

Julie'nin mutfak masasında oturmuş tavuk salatası yiyorlardı. Julie, Sasha'nın da onlara katılmasını istemeyi düşünmüştü ama son anda Sasha'nın uygun olmadığına karar verdi.

bir ruh hali içindeydi. Eğer Sasha onlarla birlikte olsaydı, Julie Dena ile rahatça konuşamayacağından korkuyordu.

"Gerçekten mi?" Julie sordu. "İlerleme mi?"

"Sadece Daniel'a itaatkâr oldun, bu yüzden elbette onları ayırmakta zorlanıyorsun. Ve açıkçası, bunu yapana kadar da yapamayabilirsin."

Julie'nin çatalı elinden kaydı ve kâsesine çarparak tıngırdadı. "Başka birine boyun eğmek mi? Bu konuşmanın bu yöne gideceğini düşünmemiştim."

"O zaman kendine bunun önemli olup olmadığını sorman gerekir." Dena omuz silkti. "Görünüşe göre önemli olmadığına karar vermişsin."

Birkaç dakika sessizlik içinde yemek yediler. Julie, başka birine boyun eğmeyi aklından bile geçirmesinin mümkün olmadığını biliyordu.

"Biliyor musun, düşünüyorum," dedi Dena. Salatasından bir ısırık aldı ve devam etmeden önce çiğnedi. "Peki ya sen izledin mi?"

"Neyi izledin?"

"Bir sahne. Bunu ayarlayabilirim." Konuşurken Dena'nın yüzü aydınlandı. "Bir Dom'u oynatabilir ve senin izlemene izin verebilirim. Bunu yapabilir misin, sence? Beni bir sahnede izler misin?"

Julie bu konuşmayı yaptığına bile inanmakta zorlanıyordu. Dahası, bunu ciddi ciddi düşünüyor muydu? "Bilmiyorum."

"Bence daha ileri gitmeden önce dinamikleri biraz daha keşfetmelisiniz. Bir itaatkârın kendisini bir Dominantın önüne koymasının neye benzediğini görmek çok faydalı olabilir. Bir Dominantın o itaatkarı kontrol etmesi için. Güzel

Diz çöken siz olduğunuzda bunu yapmak zordur ve eğer benim gibiyseniz, kontrolün sizde olmasını istemezsiniz."

Dena böyle söyleyince mantıklı gelmişti. Julie koltuğunda kıpırdandı. Bilinçli bir karar vermeyi kendine borçlu değil miydi? Bu izlemek anlamına gelse bile mi?

- - -

Trtesi Cumartesi gecesi Julie, Dena ile birlikte Jeff'in evine gitti. Dena'nın ruh hali kasvetliydi, her ne kadar

küçük gülümsemeler ve ince alaylarla gizledi. Gidecekleri yere yaklaştıklarında pes etti ve konuşmayı tamamen bıraktı.

"Biliyorsun," dedi Julie, "bunu yapmak zorunda değilsin."

Dena'nın ifadesi endişe sınırından bir anda çözüldü. "Var. Kararını vermeden önce görmen gerek. Bunun sapıkça seksten çok daha fazlası olduğunu görmelisin.

Bu fiziksel bir ihtiyaçtan öte, duygusal ve zihinsel bir ihtiyaç."

Julie, arkadaşını ve çok az tanıdığı bir adamı izleyeceği gerçeği hakkında fazla düşünmemeye karar verdi. BDSM oyununa katılmak. Dena, bir sahneyi her iki perspektiften de görmesi gerektiğini ve bunu yapmanın en iyi yolunun izlemek olurdu.

"Neden Jeff?" Julie sordu. Ne zaman karanlık Dominant'ı düşünse, toplantıya başkanlık ederkenki emredici sesini ve Peter'in cezası hakkında konuşurkenki tarafsız tavrını hatırlıyordu.

"Neden olmasın?" Dena sordu. "O müsait. O mükemmel bir Dom. Ayrıca Cole gitti ve gitmemiş olsaydı bile onu seçmezdim."

"Neden olmasın?"

"Cole, um ..." İsteddiği kelimeyi bulmakta zorlanıyor gibiydi. "O da mükemmel bir Dom'dur. Sadece oyun odasında biraz gergin."

"Yoğun mu?"

"O Belalı İngiliz olarak bilinir. Ama sakın yüzüne karşı böyle demeyin."

Julie, Peter'ın cezalandırıldığı gece ona nasıl "efendim" diye hitap ettirdiğini hatırladı. "Buna inanıyorum."

"Ki bu iyi bir şey. Sadece şu anda deneyimlemeni istediğim şey bu değil. Geriye Usta Greene kalıyor, o da Peter'la meşgul ve Daniel'a soramadım."

Julie oturduğu yerde kıpırdandı, Dena ile oynayan Daniel'ın yanına yaklaşmak istemiyordu.

"Teklifimi kabul edeceğinden değil," diye devam etti Dena. "Senden sonra hiç oynamadı."

"Gerçekten mi?"

"Seni bırakması için gereken sözleri söylemiş olabilir ama kalbi henüz bunları işlemedi."

Julie koltuğuna geri oturdu, pencereye döndü ve gülümsedi. Belki de tüm umutlar kaybolmamıştı.

Jeff ormanın içinde, kulübe tarzı bir evde yaşıyordu. Dena ona bir güvenlik şirketi sahibi olduğunu söylemişti. Mütevazı yaşam tarzını destekleyecek kadar iyi iş yapan iki kişilik küçük bir operasyon. Dışarıdaki ışıkları açmıştı, bunun yararlı olduğunu düşündü Julie. Onlar olmasaydı tamamen karanlık.

"Biraz korkutucu, değil mi?" Julie sordu. Adamın komşuları olup olmadığını bile göremiyordu.

"Belki biraz. Sadece alışana kadar." Dena'nın gözleri ön kapıdaydı. Tavırları biraz gevşemişti, hatta beklentiyle dolu görünüyordu.

Jeff onları kapıda karşıladı ve evine girmelerine izin verdi. Tavandaki açık ahşap kirişler ve geniş kalaslardan yapılmış lekesiz parke döşemelerle kabin görünümü içeride de devam ediyordu. Dışarısının korkutucu olduğunu düşünmüş olsa da içerisi sıcak ve davetkârdı.

Her ikisini de nazikçe selamladı ve küçük bir konuşma yaparken, Julie ona iyice bakmak için birkaç dakika ayırdı.

Hatırladığı kadar esmerdi: koyu dalgalı saçları, koyu renk gözleri vardı ve sesi yeterince hoş olsa da

pek sık gülümsüyor gibi görünmüyordu. Elinde olmadan onu yanındaki kadınla karşılaştırdı. Sarı saçları, mavi gözleri ve canlı kişiliğiyle Dena onun tam zıttı gibi görünüyordu.

Onları geniş bir oturma odasına götürdü ve oturmalarını işaret etti.

"Julie," dedi aynı derin, buyurgan sesle hatırladı. "Bu benim için garip bir istek. Normalde, insanları beni oynarken izlemeleri için evime davet etmem, ama ben bunu Dena ve Daniel'a bir iyilik olarak yapıyorum."

Kalbi hızla çarpıyordu ve Daniel'ın bu gece ne yaptığını bilip bilmediğini merak ediyordu. "Teşekkür ederim, efendim."

"Daniel benim iyi bir arkadaşım, ama onun vereceklerini alabilecek kadar güçlü bir kadına ihtiyacı var." Jeff'in bakışları daha da korkutucu bir hal aldı. "Eğer o kadın olmakla ilgilenmiyorsan, şimdi gitmeni öneririm."

Julie ne kadar ciddi olduğunu göstermek umuduyla onun bakışlarına karşılık verdi. "İzlemek için buradayım. Umarım bu gece tanık olduklarım kesin bir yargıya varmama yardımcı olur."

Birkaç uzun saniye boyunca sessizce onu inceledi, sanki sözlerinin doğruluğunu keşfetmeye çalışıyordu. Adamın onu eksik bulmadığını umuyordu. Sonunda başını salladı ve ayağa kalktı. "On dakika, Dena. Julie, koridorun sonunda solda, sağdan ikinci kapı. Orada bir sandalye var. Kendini evinde hisset."

Jeff gittikten sonra Dena'ya bir kez daha, "Bunu yapmak zorunda değilsin," dedi.

"Biliyorum," diye fısıldadı Dena. "Ben de istiyorum."

On dakikadan biraz fazla bir süre sonra Julie, oyun odasına dönüştürülmüş boş bir yatak odası gibi görünen yerde bir sandalyeye oturdu. Daniel'inkinden daha küçüktü ama tanıdığı ekipmanlarla doluydu. Dena odanın ortasında çıplak bir şekilde diz çökmüştü.

Ve Julie'nin kalbi, Daniel'ı da benzer bir şekilde beklediğini hatırladıkça sızladı.

Jeff odaya öyle sessiz bir otoriteyle girdi ki, daha dik oturdu ve Dena'nın aşağıya doğru bakışını taklit etme dürtüsüyle savaştı. Onun yerine, Jeff'in durmasını izledi

solgun itaatkârın tam önünde. Gözleri alev alev yanıyordu Yoğunluk o kadar güçlüydü ki, neredeyse hayal edip etmediğini merak edecekti.

Konuştığında sesi hırçındı. "Uzun zaman oldu, Angel."

Dena'nın nefesi kesildi ama sakince cevap verdi: "Çok uzun efendim."

"Bir arkadaşını getirirsen sana karşı yumuşak davranacağımı mı düşündün?"

"Hayır, efendim."

"Güvenli kelimen nedir?"

Dena bir an için tereddüt etti. "Kanatlar, efendim."

"Not edildi." Bir eliyle uzandı ve kızın başını okşadı.

"Tekrar önümde diz çökmek nasıl bir duygu? Angel?"

Dena'nın cevabı neredeyse bir iç çekiş gibiydi. "Bu beni mutlu ediyor efendim."

"Neredeyse isteğinize hayır diyecektim. Bu sana nasıl hissettirirdi?"

"Üzücü, efendim."

"Arkadaşın için üzgün müsün?" "Benim için."

Kıpırdamadan durdu ve onun sözlerini tartıyor gibiydi. Julie ikisi arasında akıp giden duygular karşısında büyülenmiş bir halde oturuyordu.

Jeff parmaklarını şıklattığında yerinden sıçradı.

"Evet dediğim için ne kadar minnettar olduğunu göster bana."

Dena tereddüt etmedi ama zarifçe ön kollarına doğru kaydı.

Uzun sarı saçları yüzünü gizliyordu ama Julie onun ayaklarını öpüyordu. Gözleri kapalıydı ve oldukça ağır nefes alıyordu.

Kız iki ayağını da bitirdiğinde "Diz çök," dedi.

Dena bekleme pozisyonuna geri döndü ve Jeff yakındaki masadan bir şey almak için arkasını döndü. Tekrar Dena'nın önünde durduğunda elinde bir kırbaç sallanıyordu. Kırbacı Dena'nın kalçasında gezdirdi ve ucuyla dizine bir fiske vurdu. Dena bacaklarını daha da açtı.

"Birileri tembelleşmiş."

Onun arkasından yürüyor, bir yandan da ekin biçiyordu. Dena'nın vücudu boyunca, duruşunu şu ya da bu şekilde ayarlayarak. "Tsk. Tsk. Tsk. Herkes için mi bu kadar özensiz diz çöküyorsun yoksa sadece benim için mi?"

"Özensiz davrandığım için özür dilerim efendim."

"Bu sorumu yanıtlamadı, Angel. Bana bak. Bir soruya cevap vermeyi ihmal edersen ne olur hatırlıyor musun? soru?"

"Evet efendim," dedi Dena, adamın bakışlarını karşılayarak, ama üzgün ya da endişeli görünmüyordu. Huzurlu ve sakin görünüyordu.

"Git," dedi ve Dena ayağa kalkıp tuhaf görünümlü bir banka doğru yürüdü. Julie'ye doğru başını salladı. "Konuğumuzun iyiliği için, bana bir şey yapmamanın cezasının ne olduğunu söyle. doğrudan bir soruya cevap vermek."

"Efendi'nin seçtiği aletle beş sopa," dedi Dena, kendini bankın üzerine atarak.

"Artı 'Efendi' unvanının uygunsuz kullanımı için beş daha. Bu odada sadece tasmalı itaatkarlarım bana böyle hitap eder."

Dena yüzünü buruşturdu. "Özür dilerim, efendim."

Jeff onun yanına gitti ve bir elini açıkta kalan poposunda gezdirdi, bir parmağını bacaklarının arasında gezdirdi. "Hiç de üzgünmüşsün gibi gelmiyor. Sanki cezamı dört gözle bekliyormuşsun gibi. Say, benim yaramaz meleğim."

Julie daha önce hiç görmediği için mi böyle olduğunu bilmiyordu.

önünde yaşananlara benzer bir şey mi, yoksa sadece çiftin çekiciliğinden mi kaynaklanıyordu bilinmez, ama kendini başka tarafa bakamıyordu. Julie Jeff'in sert olduğunu düşünmüştü.

daha önce yıpratıcı. Kısmen haklıydı. Jeff Dena'yı itiyor, eziyet ediyor ve onunla alay ediyordu. Yine de tüm bu süre boyunca, yüz ifadesi zaman zaman da olsa şiddetli bir konsantrasyon gösteriyordu, umutsuzca içeri girmeye çalışan bir şey daha gördüğünü düşündü.

Dena ise aç, memnun etmeye ve hizmet etmeye

hevesli görünüyordu. Julie'nin önünde, arkadaşı tatmin olmuş bir memnuniyet resmine dönüştü. Jeff onu kendi üzerine eğdiğinde

yastıklı masaya yatırıp bağladığında, Dena mutlak güvenden söz eden bir bağlılıkla itaat etti. Onu bir kırbaça çalıştırdığında, Dena odayı zevk sesleriyle doldurdu ve muhtaç bir arzu. Sonunda onu arkadan sert ve sert bir şekilde aldığında bile, Dena'nın yüzünde saf bir mutluluk ifadesi vardı.

Ama bağlar çözüldükten ve oda sessizleştikten sonra Jeff, Dena'yla birlikte yere oturdu.

Kollarında şefkatle, biliyordu. Jeff ve Dena için Julie artık odada değildi. Jeff bir şeyler fısıldadı

Dena'yı hafifçe yanağından öptü. Dena yüzünü ona doğru çevirdi ve dudakları kısa bir süre buluştu.

Her nasılsa, Jeff ve Dena'nın birbirlerinin kollarına dolanmaları, fısıldaşmaları ve öpüşmeleri, daha önce yaptıkları her şeyden katlanarak daha samimi hale gelmişti. Julie

Artık izlerken kendini rahat hissetmiyordu, bu yüzden olabildiğince sessiz bir şekilde ayağa kalktı ve odadan çıktı. Oturma odasına geri dönene kadar ağladığını fark etmedi.

- - -

Jeff gitmelerine izin verene kadar neredeyse bir saat geçti. O zaman bile, Julie'yi arabayı sürmeye zorladı.

Dena onunla tartıştı, ama o kıpırdamazdı. Bir saat önceki sevecen aşığın yerini alan karanlık, huysuz Dom geri dönmüştü. Ama Julie onun sırrını aldı ve daha sonra incelemek üzere bir kenara sakladı.

Julie Dena'ya dönene kadar evin yolunu yarılamışlardı. "Demek sen ve Jeff, ha?"

Dena ona hülyalı bir şekilde başını salladı.

"Yani bu tekrar birlikte olduğunuz anlamına mı geliyor?"

"Hayır," dedi Dena. "Ama beni gerçeklerle yüzleştirmeden önce biraz daha tadını çıkarmama izin ver, olur mu?"

Julie'nin sormak istediği çok sayıda soru vardı ama Dena'ya duyduğu saygıdan dolayı bunları kendine sakladı. Gecenin karanlığında arabayı sürerlerken yan tarafa baktı ve Dena'nın yanağından süzülen tek bir damla gözyaşını izledi.

Ertesi gün sarışın onunla konuşmaya geldiğinde Julie, Dena'nın yüz ifadesinde hâlâ devam eden bir hüzün olduğunu fark etti. Julie'nin masasının etrafında oturup kahvelerini yudumladılar ve sohbet bir önceki geceye dönmeden önce her şeyden biraz bahsettiler.

"Böyle birinin önünde oynamak tuhaf mı?" Julie sordu.

"Bunu o kadar sık yaptım ki artık pek düşünmüyorum. Belki de ilk birkaç seferdeydi." Dena'nın bakışları hüzünlendi ve

Julie onun Jeff'i düşündüğünü hayal etti. "Mesele şu ki, ben oradayken, o anda, dikkatim ona o kadar odaklanıyor ki, başka kimseye yer kalmıyor."

Julie onun da aynı şeyi söylemesini bekliyordu. Bir gece önce ikiliyi izlerken Julie'nin varlığının asgari düzeyin üzerinde kabul görmediği açıktı.

"Sen ne düşünüyorsun?" Dena sordu.

"Yoğun"-Julie doğru kelimeyi aradı-"yoğundu.

Düşündüğümde çok daha fazla. Ama aynı zamanda bana bir dansı hatırlattı, gerçi bu da doğru görünmüyor. Sadece vücutlarınızın hareket etme şekli. Birlikte. O bir hamle yapıyordu ve sen bir şekilde nasıl karşılık vereceğini biliyordun. Her zaman böyle midir?"

Dena kahvesini masanın üzerine koydu. "Hayır, her zaman değil.

Unutmayın, Jeff ve ben birçok kez oynadık ve bir kez onun yakasını taktım. Bizimki gibi bir ilişkide daha fazla yoğunluk beklenir. Duyguların işin içinde olması gerekmiyor elbette, ama duygular işin içinde olduğunda oyunun her zaman daha heyecanlı olduğunu düşünmüşümdür. Bu yüzden Jeff'i seçtim. Duyguları görmeni istedim."

"Hâlâ bahsetmek istemediğin duygu?" Julie ne olduğunu öğrenmek için tekrar denemekten zarar gelmeyeceğini düşünerek sordu

Dena ve Jeff arasında oldu.

"İyi denemeydi ama hayır. Ayrıca, senin hakkında konuşuyoruz." "Bir gün," diye söz verdi Julie, "senin hakkında konuşacağız.

Sen."

"Eğer yardım edebilirsem, hayır."

"Benim gördüğümü görmedin. Sen ve Jeff arasında gördüğüm duyguları görmedin."

Dena daha da ciddileşti. "Mesele de bu, anlamıyor musun? Sen ve Daniel arasındaki duygu aynı olurdu."

Julie bunu düşündü. İzlerken ya da daha sonra sahneyi düşünürken bile aklına gelmemişti. Yine de ifadede doğruluk payı vardı ve ürperdi, Jeff'in Dena'yı izlediği gibi Daniel'ın da onu izlediğini hayal etti.

Masanın karşısında, Dena'nın yüzünü kendinden memnun bir gülümseme kapladı ve kahvesini yudumladı.

"Kendine şunu sor," dedi Dena. "Kendini hiç Daniel'ın komutası altındayken olduğundan daha güvende ya da korunmuş hissettin mi?"

Julie'nin bunun cevabını öğrenmesi için çok uzun süre düşünmesine gerek yoktu. Düşünmemişti. Ne zaman onun ayaklarının dibinde diz çökse, onun kendisini canı pahasına koruyacağını biliyordu. Sadece bunu düşünmek bile bu duyguyu özlemesine neden oluyordu.

"Hayır," diye yanıtladı Julie sonunda. "Ben yapmadım."

"Daniel'i yıllardır tanırım ve onun hakkında bildiğim bir şey varsa o da şudur: Kendisine ait olanı korur. Ve eğer onun oyun odasındaysanız, o an için onunsunuz demektir."

Julie kalbindeki sızıyı görmezden gelmeye çalışarak kahvesini yudumladı. Sadece oyun odasında onun olmak istemiyordu. Her yerde ve her zaman onun olmak istiyordu.

"Seni zorlayacak," diye devam etti Dena. "İyi bir Dom bunu yapar, ama seni asla çok ileri götürmez. Ve Julie, bu konuda bana güven: Eğer ona izin verirsen, Daniel sana kanatlarını takacak kişi olabilir."

- - -

F Cuma gecesi Julie Daniel'in evine giderken kalbi bütün yol boyunca yarıştı. Onu arayıp geleceğini haber vermeyi düşünmüştü ama bu düşüncayı sadece kısa bir süreliğine aklından geçirmişti. Ona sürpriz yapsa daha iyi olurdu. Eğer o evde olmasaydı ne yapacağını

düşünemiyordu bile.

Eve. Tekrar gelmek için cesaretini toplayabileceğinden şüpheliydi.

Verandanın önünde durdu, kalbi o kadar hızlı çarpıyordu ki sesi kafasının içinde yankılanıyordu. Kapı zilini çaldığında elleri titriyordu. Kapının açılması sonsuza kadar sürecekmış gibi görünüyordu ama aslında sadece birkaç saniyeydi.

Daniel kapıyı açıp onu gördüğünde yüzünde şok ve şaşkınlığın bir karışımı vardı.

"Julie?"

Elinin titremesine neden olan sinirler tüm vücudunu ele geçirdi. Ayak parmakları bile titriyordu. "İçeri girebilir miyim?"

"Elbette." Adam onu içeri almak için yoldan çekildi ama kadın sadece eşiği geçti. Adam kapıyı kapattı. "Is Her şey yolunda mı? Görünüyorsun-"

Kadın önünde diz çöktüğünde konuşmayı kesti. "Julie?"

Gözlerini yerden ayırmadı. "Ben seçimimi yaptım, efendim."

Hiçbir şey söylemedi. Hareket etmedi. Başı istenmeyen bir düşünceyle zonkluyordu.

Ya artık onu istemiyorsa?

ON

Daniel, ayaklarının dibinde diz çökmüş Julie'yi görünce şaşkına döndü. Düşündüğünden çok daha fazlasıydı. mümkün, ama önce . . .

"Ayağa kalk, Julie." Sesi amaçladığından daha sert çıkmıştı.

Yavaşça ayağa kalktı ve onun bakışlarıyla karşılaştığında kararsızlık gördü. Onun kendisine bu şekilde baktığını görmek içinde bir şeylere acı veriyordu. Onun tedirginliğini silmek ve söylediği ve yaptığı şeyi neden yaptığını anlamak istiyordu.

"Gel otur ve konuşalım," dedi, elini tuttu ve onu içeride bir kanepeye götürdü. Oturduklarında elini onunkinde tuttu. Diğer elini de onun etrafında sıktı. "Bana neler olduğunu anlat."

"Artık bunu yapamam." Gözleri ona yalvarıyordu. "Olduğumdan başka bir şey olamam. İçimde bir kapı açtın ve kapanmıyor. Buna ihtiyacım var ve senin onu bana veren kişi."

Onun elini sıktı, içinde uyandırdığı duyguları kontrol etmek için mücadele etti. "Emin misin? Bunu düşündün mü?"

Başını salladı. "Dena'nın çok yardımı oldu. Onun ve Üstat Parks'ın olduğu bir sahneyi izledim ve bana çok şey gösterdi." Titredi. "Sana tekrar boyun eğmeyi deneyimlememeyi hayal bile edemiyorum. Buna ihtiyacım var. Sana ihtiyacım var."

Dena'nın onu izlemeye ikna etmesine sadece biraz şaşırmıştı. Onu daha çok şok eden şey ise Jeff'in unvanını kullanmasıydı. Sasha'nın kazasından sonra Julie diğer Dominantlara ilk isimleriyle hitap etmişti. Bir parmağını onun üzerinde gezdirdi.

yanağını okşadı, elini omzuna koydu ve parmakları hafifçe boğazını çevreledi. "Benim itaatkârım olmak mı istiyorsun? Yatağında ve oyun odamda benim kontrolümde olmak mı?"

Dudakları hınzır bir gülümsemeye kıvrıldı. "Ve bazen de arabanda."

Onun olmak istiyordu! Gülüşü kolayca geldi. "Oh, evet. Bazen de arabamda."

Gelecek şeylere dair bir beklenti gülümsemesini paylaştılar. Farklı ihtiyaçları olsa da, bu ihtiyaçların yalnızca diğerinde tatmin edilebileceğine dair ortak bir anlayış.

Birlikte geçirdikleri zamanları ve onsuz her şeyin ne kadar boş görüldüğünü düşündü. Ona ihtiyacı vardı. beklentilerini anlamak.

"Kısa süreli yapmam, Julie. Eğer seni tekrar alırsam, kolay kolay bırakmam."

"Artık kaçmıyorum." Sesi alçak, baştan çıkarıcıydı ve ortak bir zevk vaadini fısıldıyordu.

Dudakları hafifçe birbirine değdi. Adam geri çekildi ve kollarını ona dolamadan önce gözlerinin içine baktı ve her ikisini de nefes nefese bırakan ve daha fazlası için endişelendiren bir öpücükle dudaklarını yakaladı.

Ona vermek için sabırsızlanıyordu.

- - -

Tdükkânın kapısının yumuşak açılış sesi kapanıştan on dakika önce duyuldu. Julie kaşlarını çattı. Hiç kimsenin biri gelecekti. Sasha normalden erken çıkmıştı, başının ağrıdığını ve uzanması gerektiğini iddia etti. Julie'nin Daniel ile tekrar bir araya gelmesinden bu yana geçen birkaç hafta içinde Sasha mesafeli davranmıştı. Julie onun için endişeleniyordu.

Ama şimdi bir müşterisi vardı. Derin bir nefes aldı, ana odaya doğru yürüdü ve kısa bir süre durdu.

Daniel kapıda durmuş, yüzü ona dönüktü. O Penceredeki tabelayı KAPALI olarak çevirdi ve kapıyı kilitledi.

"Erken mi kapatıyorum?" diye sordu.

Yüzünü ona döndüğünde gözleri karanlık ve boğucuydu.
"Buna değmesini sağlayacağım."

Ona doğru ilerledi ve onu usulca öptü, elleri boynunda kilitlendi. "Bu bir söz mü?"

"Bunu bir tehdit haline getirmeli miyim?"

"İstediğin her şeyi yapabilirsin."

Hırladı. "Bunu kabul edeceğim."

Düşüncesi bile kalbini hızla

çarptırıyordu. "Biraz çiçek alır almaz."

Elleri adamın omuzlarından düştü. "Buraya çiçek almaya mı geldin?"

"Bir çiçekçi dükkânı." Onun kulak memesini dişledi. "Ve sana buna değeceğini söylemiştim."

"Hangi çiçekleri arıyorsunuz? Belirli bir şey var mı?" "Çok özel. Panjurları kapat."

Onun boynunu okşuyordu. Neredeyse onu duymuyordu.
"Ne?"

"Perdeleri kapat. Planladığım şey için seyirci isteyeceğini sanmıyorum. Ama eğer bir gösteri yapmak istersen?" Omuz silkti. "Açık bırakabilirsin."

Başı döndü. Burada mı? Onun dükkanında mı?

"Gidiyor muyuz? ?"

Parmağını kızın dudaklarının üzerine koydu. "Bana güveniyor musun, kedicik? Güveniyorsan başını sallla."

Onun gözlerine baktı, kendinden çok emin ve emin, hem arzu hem de ihtiyaçla doluydu. Parmağından gelen sıcaklık

tüm vücudunu ısıttı ve uzun zamandır gömülü tuttuğu o gizli kısmına gitti. Başını salladı.

"Teşekkür ederim." Parmağını oynattı. "Şimdi, komşularınızı eğlendiriyor muyuz?"

"Hayır, efendim."

Adam başını eğdi ve kadın panjurları hızla kapattı. Dükkânında seks yapacağına inanamıyordu. Bu çok ahlaksız, çok kötü, çok vahşi geliyordu. Buna bayıldı.

Dükkânın sadece birkaç penceresi olduğundan, pencerelerin yeterince kapalı olduğundan emin olması uzun sürmedi. O zaman

Daniel'a döndüğünde, onun hem kışlık paltosunu hem de takım elbise ceketini çıkardığını fark etti. Onun kendisine doğru yürüyüşünü izledi, yaklaştıkça gömleğinin kollarını sıvadı.

"Çok güzel, kediciik," dedi önünde durduğunda.

"Durmamı istiyorsan bana ne dediğini söyle."

"Kırmızı, efendim."

Onun yanağını avuçladı. "Aferin kızıma. Peki ya yavaşlamam gerekirse?"

"Sarı, efendim."

Onu kendine çekti ve dudaklarına doğru fısıldadı, "Bana 'efendim' demen beni çok sertleştiriyor."

Onunla olduğu gibi, dükkânında, dışarıda insanların yürüdüğünü bilerek birlikte olmak onu normalden daha eğlenceli hissettirdi. Elini vücutlarının arasından geçirdi ve onun ereksiyonunu kavradı. "Bu doğru mu, efendim?"

Bileğini yakalayarak hareketsiz hale getirdi. "Birileri bu gece yaramazlık yapıyor. Kediciğimin bir şaplak yemeye ihtiyacı var mı?"

Onu dükkânında döver miydi? Yoldan geçen insanlar duyabilsin diye mi? Bu fikrin kendisini ne kadar tahrik ettiğini görünce şaşırdı ve onu zorlamaya karar verdi.

"Belki, efendim."

"Belki?" Adam kızın bileğini tuttu ve arkasına itti. "Benim geldiğim yerde 'belki', insanlar 'evet' demek istediklerinde ama bir şey onları bunu söylemekten alıkoyduğunda söyledikleri şeydir. Sanırım elini dolaştırdığın ve soruma isteksizce cevap verdiğin için bir şaplak hak ediyorsun."

Kahretsin, onu hemen şimdi içinde istiyordu. Ancak

Daniel'in hiç acelesi yokmuş gibi görünüyordu.

"İhtiyacım olan çiçekleri aramak için arka tarafa gideceğim. Soyunmanı ve beni burada beklemeni istiyorum. Tamamen çıplak, kediciik. Beklerken, küçük yaramaz kışına şaplak attığımda nasıl hissedeceğini düşünmeni istiyorum."

Yanağına bir öpücük kondurdu ve onu düşünceleriyle baş başa bırakarak gitti. Tabii ki, bu konu hakkında konuştuğundan beri

Aklından geçen şey, adamın ona şaplak atmaya hazırlandığı gerçeği idi. Onun dükkânında. Elindeki

Giysileri, heyecandan parmakları normalden daha beceriksizdi. İçinden yumuşak bir kıkırdama geçti. Eğer biri ona altı ay önce dükkânda soyunacağını söyleseydi, onlara gülerdi. Sonunda çırılçıplak kalınca, haki pantolonunu ve polosunu dağınık bir yığının içine bıraktı, sütyenini ve külotunu ortaya itti.

Durdu ve bekledi. Arka odadan hiçbir ses gelmedi. Daniel aradığı şeyi bulmuş olmalıydı. Muhtemelen ona tam olarak nasıl şaplak atacağını planlıyordu. Onu yine dizinin üzerine mi yatıracaktı, yoksa bir masanın üzerine mi?

Dışarıdan gelen kahkaha sesleri içeri süzülüyor, ona yoldan geçen insanlara ne kadar yakın olduklarını hatırlatıyordu. Kendini daha da çıplak, daha da heyecanlı hissetti. Sonra Daniel'in onu dizinin üzerinde karnının üzerine yatırdığını düşündü, Bir eliyle onu yerinde tutarken, diğer eliyle şaplak atıyor ve daha da heyecanlanıyordu. Bacaklarının arasındaki ağrıyı hafifletmek için umutsuz bir çabayla ağırlığını kaydırdı.

"Henüz değil, kedicik."

Sustu. Onun odaya girdiğini duymamıştı.

Yerde ilerledi ve onun önünde durdu. Hızlı bir bakışla adamın hâlâ giyinik olduğunu gördü. Bir elinde hem kırmızı hem de beyaz bir gül taşıyordu.

"Tut şunu." Aslında bir tomurcuktan biraz daha fazlası olan beyaz gülü ona uzattı. Kırmızı olan ise neredeyse tam çiçek açmıştı.

"Bir keresinde bana bir itaatkarın tasmağını sormuştunuz. Bazen güllerle yapılan bir tören var. Sana bunu anlatmak için buranın mükemmel bir yer olacağını düşündüm."

Kırmızı gülü havaya kaldırdı ve yapraklarını kadının göğüslerinin üzerinden geçirdi. "Dominant kırmızı gülle temsil edilir. Tecrübesini göstermek ve bir itaatkâra sahip olacak olgunluğa sahip olduğunu sembolize etmek için neredeyse tamamen açık. İçinde değil Yine de her zaman büyüyebileceği için tam çiçek açar." Gülü çevirdi, böylece dikenleri kızın tenini çizdi ve kız

özellikle keskin bir tanesi göğüs ucuna çarptığında inlemesini durduramadı. "Gülün kırmızı olması, Dominant'ın itaatkârını korumak için kendi kanını dökmeye istekli olduğunu gösterir.

Gerekirse onun için canını feda edeceğini söyledi."

Gülü yere bıraktı ve beyaz olanı ondan aldı. "Beyaz gül neyi sembolize ediyor Julie?"

"Saflık, efendim."

Yapraklar yanağından aşağı süzüldü. "Evet. Bu durumda, bir itaatkârın teslimiyetinin saflığı. Lekesiz." O geçti çenesinin altındaki gülle göz göze geldi. "Utanmadan. Hatasız. Ve bir itaatkârın Dom'una duyduğu saf arzusunun sembolü olarak beyaz. Tomurcuk olduğunu fark edeceksiniz, çünkü bir itaatkâr her zaman büyür, her zaman daha iyi olur. Her zaman Efendisine nasıl daha iyi hizmet edeceğini öğrenir."

Kendini kaptırdığı bu dünyanın güzel bir temsili olduğunu düşündü. İki zıt kutbun bir araya gelip daha mükemmel bir bütün oluşturmaya bayılmıştı.

"Ne düşünüyorsun?" diye sordu.

Birkaç hafta öncesine kadar mümkün görünmeyen bir rahatlıkla konuşuyordu. Düşüncelerini paylaşmak her geçen gün daha da kolaylaşıyordu. "Ne kadar beklenmedik derecede güzel olduğu hakkında öyle."

Gülümsemesi onayladığını gösteriyordu. "Ve benim için, beklenen güzellik. Çünkü sen busun. Bana verdiğin şey bu." Onu kendine çekti ve usulca öptü.

Bütün gece onun kollarında kalıp onu öpebilirdi. Ancak Daniel'in farklı planları var gibiydi. Elini yavaşça kadının sırtından aşağı indirdi, böylece parmakları arka tarafının üst kısmında dans etti.

"Bu konuyu daha sonra konuşuruz," dedi. "Şu anda bu yaramaz üzerinde çalışarak biraz zaman geçirmek istiyorum. göt."

Kalbi küt küt atıyordu. Bu ona sadece ikinci şaplak atışıydı. İlkinde ona yumuşak davrandığını söylemişti.

zaman. İkincisi için ne planladığını görmek için hem heyecanlı hem de gergindi.

Dükkânda bir kanepe yoktu, hatta muhtemelen aklındaki şeye uygun olduğunu düşündüğü bir sandalye bile yoktu.

"Çalışma masanızın üzerine eğilmenizi istiyorum. Kollarını uzat."

Bir anlığına dondu kaldı. Çalışma masası mı? Sonra sırttı, ona bir daha asla aynı şekilde bakamayacağını biliyordu. Masaya doğru yürürken kalçalarını salladı, izlediğini biliyordu. Alçak bir hırıltı şüphesini doğruladı ve kendini yerleştirdikten birkaç saniye sonra onu arkasında hissetti. Elleri arkasındaydı, avuçluyor, ovuyor ve çimdikliyordu.

"Kıcının ellerimdeki hissini seviyorum," dedi. "Neredeyse o tatlı amının hissini sevdiğim kadar." Ona sert bir şaplak attı. "Bacaklarını daha fazla aç ki görebileyim."

Adam bir parmağını içine soktuğunda itaat etti ve inledi.

"Güzel, ıslak ve benim için hazır," dedi ve ikinci bir parmak ekledi. "Kendini hazırla."

Parmakları içine ve dışına yavaşça pompalamaya başlamadan önce sözlerini işlemek için ancak zamanı vardı, diğer eli ise arka tarafına sabit bir ritimde vurmaya başladı. Duygular onu heyecanlı bir zevkle soluk soluğa bıraktı. Hiç bu kadar

Yavaş yavaş hızını artırdı ve parmakları daha hızlı ve daha derinlere doğru hareket ettikçe, etine vurduğu darbeler daha da sertleşti.

"Tanrım, kahretsin," dedi, tırnaklarını masaya geçirirken bir yandan da ona doğru geri itti.

İki sert tokat kıcına çarptı. "Yaramaz, kötü kız."

Adamın içinde yarattığı ve giderek büyüyen hisse karşı gözlerini sımsıkı yumdu. Eğer yeterince çabalarsa, bunun biraz daha uzun sürmesini sağlayabilirdi. Şaplak. Sadece birazcık.

Parmakları onu terk etti ve kız sızlandı. Adam bir kez daha kızın arkasına vurdu.

"Boşalana kadar amına şaplak atacağım ve sonra boşalana kadar seni becereceğim."

Adamın elini tekrar hissettiğinde nefesi kesildi ve aşırı hassaslaşmış bedenine dördüncü darbeyi indirdiğinde boşaldı. O adım attı

sadece bir saniyeliğine uzaklaştı. Kıyafetler hışırdadı ve sonra geri döndü, ona sıcak ve sert bir şekilde bastırdı.

"Bu benim için, ama mümkünse tekrar gelebilirsin," dedi. "Bekle."

Onu masaya çarptıran güçlü bir hamleyle içine girerken elleriyle belini tuttu.

Hemen geri çekildi ve kıza öyle sert bir şaplak attı ki kız çığlık attı.

"Sana dayanmanı söylemiştim," dedi. "Sana tekrar söylemek zorunda kalırsam, olacaklardan hoşlanmayacaksınız."

Bunun nelere yol açacağını öğrenmeye niyeti yoktu. Elinden geldiğince ileriye doğru bastırdı ve masanın ucunda.

"Bu daha iyi."

Adam ikinci kez içine girdiğinde, kadın daha iyi hazırlanmıştı. Sözüne sadık kalarak, ona sert ve derin bir şekilde vurdu. Sikinin her darbesi onu geriyor ve başka bir orgazma doğru itiyordu.

"Efendim!" diye bağırdı adam içinde özellikle hassas bir noktaya vurduğunda.

"Böyle mi?" Sesi nefes nefese çıkıyordu ama her seferinde tam da ihtiyacı olan noktaya vurarak defalarca içine girdi.

"Evet!" O kadar yoğun bir şekilde boşalmadan hemen önce dışarı çıkmayı başardı ki görüşü birkaç saniyeliğine karardı.

Daniel kısa süre sonra onu takip etti, parmakları kadının belini kazıyarak hâlâ içinde duruyordu. Birkaç dakika boyunca ona doğru bastırılmış halde kaldı, ağır ağır nefes alıyordu.

"İyi misin?" diye sordu, uzaklaşıp sırtını okşayarak.

Derin bir nefes aldı. "Bu çok yoğundu."

Bir giysi hışırtısı duydu ve sonra adam konuştu. "Burada kal ve kımıldama ya da kalkma. Hemen döneceğim."

İtaatsizlik etmek istese bile yapamazdı. Vücudunun herhangi bir parçasını harekete geçirebileceğine inanmıyordu. Sanki taşa dönüşmüştü ve Daniel'in dönmesini beklemekten başka bir şey yapacak gücü yoktu.

İç çekti. Arkası hoş bir şekilde acıyordu ve bacaklarının arasında tanıdık bir sızı vardı. Onunla birlikte olmanın ne kadar iyi hissettirdiğini hatırlatan bir ağrı.

"Mutlu bir iç çekiş mi?" diye sordu, arkasından gelip ağrıyan poposuna kokusuz bir krem sürerken.

"Evet."

Vücudunda yavaşça yukarı doğru ilerledi, masaj yaptı ve her yerini öpüyordu. Elleri sıcaktı ve sanki masanın içine batıyormuş gibi hissediyordu.

"Gitmene izin vermekle çok aptallık ettim," diye fısıldadı.

Onun omzunu öptü ve yüzünü kendisine çevirdi. Alaycı bir gülümsemeyle, "Ama geri gelmen ne kadar da zekice," dedi. "Ayakta durabilir misin?"

"Eğer bana sarılırsan."

"Her zaman."

Masadan kalkmasına yardım etti ve onu nazikçe kendine çekti. Kendini onun kollarına bıraktı ve başını çenesinin altına soktu. Bu olmadan yaşayabileceğini nasıl düşünmüştü ki?

"Seni seviyorum Daniel," diye fısıldadı onun göğsüne doğru.

"Julie." Başını kaldırdı, böylece gözleri buluştu. "Seni çok seviyorum."

Dudakları onunkilere değdi. Kolları onun boynuna dolandı. Her şey olması gerektiği gibiydi.

- - -

O gece Julie'nin mutfak masasında oturup yemek yediler. Çin yemeği. Aklından geçenleri söylemek kolaylaşmıştı ama

Konuşmak istediği bir şey vardı ve bunu nasıl dile getireceğini bilmiyordu.

"Seni rahatsız eden bir şey mi var?" Daniel sanki onun aklından geçenleri okuyormuş gibi sordu.

"Bunu nasıl yapıyorsun?"

"Dominant olmanın bir parçası da gözlemci olmaktır ve ben seni aklında bir şey olduğuanda anlayacak kadar iyi tanıyorum.

Sizi rahatsız eden şeyi paylaşır mısınız?"

Tabađına baktı ve kalan pilavını yıđdı. Yeniden bir araya geleli sadece birkaç hafta olmuřtu, bu yüzden bekleyip beklememesi gerektiđini dűřündű.

Hayır, dedi kendi kendine, şimdi ۆğrenmesi gerekiyordu.

Sonsuz bir sabırla bekleyen Daniel'a baktı. "Ne zaman hazır olursan," dedi Daniel.

Bunun başka bir yolu yoktu. atalını bıraktı ve boğazını temizledi. "Geçmişte sen . . . ۆnceki ... ile ... yaptın mı . . . ah, kahretsin."

Masadan kalktı, ayağa kalktı ve elini uzattı. "Hadi gidip oturalım ve bakalım dilini bağlayan şeyin ne olduğunu ۆğrenebilecek miyiz?"

Oturma odasına geçtiler, adam kanepeye oturdu ve onu kuşağına çekti. Derin bir nefes aldı, adamın kokusunu içine çekti ve kollarının onu sarmaladığını hissetmekten zevk aldı.

"Tekrar deneyelim," dedi. "Yemekte seni rahatsız eden neydi?"

Parmağını adamın kolunda gezdirerek ۆn kolundaki tűyleri hafifçe okşadı. "Tasmalı itaatkârlarınızla, sadece yatak odası ve oyun odası dediğinizi biliyorum, ama kurallar var mı, var mıydı? Beklediđiniz şeyler?" Ona bakabilmek için dۆndű. Adam haklıydı; kanepede otururken, ona dokunarak konuşmak daha kolaydı. "Sanırım ortamın nasıl olduğunu merak ediyorum. Temel şeyler."

Yüzünü anlık bir şok ifadesi kapladı ama kısa süre sonra yerini rahat bir gülümsemeye bıraktı. "Benimle olduğunuz için

Dürüstçe. Gerçek şu ki, kurulum, ilgili kişilerin söylediği şeydir. Çiftten çifte aynı olmayacaktır."

"Ama bazı, ne bileyim, beklentileriniz yok mu?" "Her şey tartışılabilir."

"Peki, masaya ilk getirdiğin listede ne olurdu?" diye sordu. "Eğer senin tasmanı takacak olsaydım."

"En çok arananlar listemde ne olurdu?" Kızın başını sallaması üzerine devam etti. "Öncelikle her gün benim tasmamı takacaksın. Hatta boynunda kilitli olacak ve anahtarı sadece bende olacak."

Başını salladı. Kulağa o kadar da kötü gelmiyordu. Aslında, kulağa hoş geliyordu.

"Ne zaman oynasak ya da grupla birlikte olsak bana 'Usta' diye hitap ederdin."

"Ama tüm itaatkârlar size 'Efendi' diyor."

"Hayır, bana 'efendim' ya da 'Efendi Covington' derler. 'Efendi' sadece tasmalı itaatkârlarımın kullanımı için ayrılmıştır."

"Oh." Kulağa hoş geliyordu.

"Aminı tıraş edecek ve benim için her zaman çıplak tutacaksın."

Ouch.

"Tüm orgazmların bana ait olacak ve sadece benim iznimle bir tane orgazm yaşamana izin verilecek."

"Sonsuza kadar mı?" diye sordu. "Bu biraz aşırı görünüyor."

"Benimle birlikte olduğunuzdan beri herhangi bir şekilde, biçimde ya da formda cinsel olarak yoksunluk hissettiniz mi?"

Hayır, hissetmemişti. Aslında, tam tersini hissetti - tatmin olmuş, memnun, doymuş. Başını iki yana salladı.

"Belki biraz gururlu davranıyorum," dedi. "Ama iş izin vermeye geldiğinde cömert bir Dom olduğumu düşünmek isterim."

Onun yanağına bir öpücük kondurdu. "Bu gece çok cömert davrandın." "Teşekkür ederim."

"Başka bir şey var mı?" diye sordu. "Kıçına sahip çıkardım."

"Şaplak atmaktan bahsetmiyorsun, değil mi?"

"Hayır, aletimle talep ederdim. Anal seksten çok hoşlanıyorum ve sanırım senin kışını becermekten de çok hoşlanacağım."

Konuşmaları boyunca kendini rahat ve sıcak hissetmişti. Ama anal seks düşüncesi onu korkuttu ve teninde hafif bir terleme hissetti.

"Ben hiç" diye başladı.

"Yapmadığını biliyorum," dedi kollarını ona sımsıkı sararak. "Ve korktuğunu da biliyorum, ama ben de yavaş ve sakın olacağımızı bilmeni beklerdim. Ben Bu deneyimle ilgili her şeyi mümkün olduğunca zevkli hale getireceğimi ve seni orada sadece hazır olduğunu bildiğim zaman becereceğimi söyledim."

"Sen öyle diyorsan öyledir." Ona gülümsedi.

"Aletin çok büyük ama. Asla hazır olamayabilirim."

Güldü. "Dalkavukluk seni bundan kurtaramaz. Ben sığarım." "Bunu kışına alamayan söylüyor."

"Sana dünyanın en değerli ve arzulanan hazinesi gibi davranacak olan kişi söylüyor bunu." Onu kaydirdi, böylece Baş kolçağa yaslanmış, vücudu kanepenin uzunluğu boyunca uzanırken, adam kendini onun üzerinde tutuyordu. "Bunu, benden korkmana neden olmayacak kadar itaatine saygı duyan ve seni onurlandıran kişi söylüyor.

Diyor ki, seni sınırlarına kadar zorlayacak ama asla sınırlarını aşmayacak olan. Ve diyor ki, sana istemediğin acıları çektirmektense kendi kolunu kesmeyi tercih eden kişi."

"İstediğim acının aksine mi?" diye sordu. Adam bacaklarının arasında sertleşmişti; konuşmanın daha uzun süreceğinden şüpheliydi.

"Bu gece dükkanında yediğin şaplak canını yaktı mı?" "Evet."

"Bunu tekrar yapmak ister miydin?"

Anlayış zihnini doldurdu. "Evet."

"O zaman istediğin bir acı var." Gömleğinin düğmelerini çözmeye başladı. "Bunun hakkında daha sonra konuşabiliriz. Tasma takmak ciddi bir iştir ve ciddi bir şekilde

tartışılmalıdır.

Dikkatli olun. Dünya kadar vaktimiz var ve neye bulaştığınızı tam olarak bildiğinizden emin olmak istiyorum. Tamam mı?"

Cevabını düşünmek için bir dakikasını ayırdı. Şimdiye kadar yapamayacağını düşündüğü bir şeyden bahsetmemişti. Anal konusunda ona güvenmeye karar verdi.

seks. Ona elinden gelen tüm zevki tattırırken olabildiğince nazik davranacağından hiç şüphesi yoktu.

"Tamam, efendim."

Her iki elini de bir elinin içine aldı, kollarını başının üzerine doğru çekti ve tüm bu süre boyunca nasıl gurur duyduğunu ve ne kadar büyüdüğünü fark etti. O anda kesin olarak biliyordu ki, onun tasmaşını takıp takmayacağı değil, ne zaman takacağı önemliydi.

ON BİR

ÜÇ AY SONRA

Julie, Daniel'in boş yatak odasının ortasında oturmuş, gözleri heyecandan kapalı, Dena saçlarını örerken ve kafasına sıkıca tutturdu. Daniel konuyu ilk açtığından beri, haftalardır bu akşamı planlıyordu.

"İşte oldu," dedi Dena. Sasha onun incelemesi için bir ayna tuttu. Belki de sadece hayal gücüydü ama boynu daha uzun ve dikkat çekici bir şekilde çıplak görünüyordu.

"Teşekkür ederim." Dena'ya sarıldı ve şifonyerin üzerindeki büyük aynaya baktı. Daniel'in isteği üzerine beyaz, pamuklu, sade bir elbise giymişti ve altında hiçbir şey yoktu. Hayal meyal, ilk buluşmalarını hatırladı ve O zamandan beri aralarında ne kadar çok şey değiştiğini düşünerek gülümsedi.

Onunla birlikte yaşamasa da, her hafta birkaç gecesini onun evinde geçiriyordu. Üç ay önce ona döndüğünden beri, ilişkileri hem oyun odasında hem de oyun odası dışında güçlenmişti.

"Tırnaklarına bayıldım," dedi Dena.

"Teşekkürler," dedi yeni manikürüne hayranlıkla bakarak. "Daniel dün bana bir spa günü ismarladı ve manikür yaptırmam için ısrar etti."

tamamlandı."

Küçük bir savurganlıktı ve işte bir gün bile dayanmazdı ama şimdilik kız gibi tırnakları vardı. Bu kadar küçük bir şeyin ona kendini güzel hissettirmesi aptalcaydı ama daha da önemlisi, sevildiğini ve önemsendiğini hissettiriyordu. Yardım gecesinde kız tırnakları istediğine dair yorumunu hatırlamış ve bunu ona vermişti.

Çiçeklerden çok daha iyi.

"Gitsem iyi olacak." Sasha çantasını aldı ve Bir şey düşürmediğinden emin olmak için etrafına bakındı. Julie onu kucakladı. "Bana yardım etmek için gelmen günümü güzelleştirdi. Teşekkür ederim."

Sasha hâlâ itaatkâr yanıyla savaşıyordu ve bunu hiç söylemese de Julie'nin bu gece atacağı adımla ilgili şüpheleri olduğu belliydi. Yine de Julie hazırlanırken onun yanında durmak için bunu bir kenara bıraktı.

Geri çekildiğinde Sasha'nın gözleri yaşarmıştı. "Daniel harika bir adam. Senin adına gerçekten çok mutluyum."

Julie bu itirafın ona neye mal olduğunu biliyordu ve kendi gözyaşlarını bastırdı. "Teşekkür ederim. Pazartesi görüşürüz."

Bir gün, Sasha'nın kendi büyük adamını bulacağını biliyordu.

Sasha, Dena'ya veda ettikten sonra ayrıldı ve Julie birkaç saniye derin nefes aldı. Sakinleştikten sonra, Dena'dan zar zor açılmış beyaz gülü aldı ve Daniel ile Usta Parks'ın beklediği yere gitti.

Geceyi tartışırken, Daniel ile tartıştıkları konulardan biri de kimi davet edecekleriydi. Sonunda sadece Dena ve Usta Parks'ı davet etmeye karar verdiler.

Daniel arka bahçesinin genişliğine bakan güvertede duruyordu, ılık akşam esintisi saçlarını karıştırıyordu. Koyu renk özel dikim pantolon giymişti ve beyaz gömleğinin düğmeleri boğazına kadar açıktı. Yakındaki bir masanın üzerindeki vazoda neredeyse tamamen açılmış kırmızı bir gül duruyordu.

Julie arkasında duran Efendi Parks'ı zar zor fark etti. Daniel'in durduğu yere doğru ilerlerken, gözlerini ondan alamadığını fark etti. Gözleri bir şeyle yanıyordu. Yine de kız yanına geldiğinde ona sıcak bir gülümseme verdi.

Onun bakışlarını içine çekti, her ayrıntıyı yakalamaya çalıştı, önümüzdeki süre boyunca bunu yapmak için zamanının kısa olacağını biliyordu. Elinin tersiyle hafifçe yanağını okşadı.

"Julie," dedi her zaman dizlerinin bağına çözen sesiyle. "Bugün buraya kendi özgür iraden ve arzunla mı geldin?"

"Evet, efendim."

"Önümde diz çök."

Memnuniyetle adamın beklediği yastığın üzerine diz çöktü. Son birkaç aydır, ona teslim olduğu zamanları dört gözle beklemeye başlamıştı. Teslim olduğu ve onun kendisini ele geçirmesine izin verdiği o değerli anları. Yine de o anda daha da yoğun hissetti.

Üstünde bir şey hışırdadı.

Daniel alçak sesle ve sertçe konuştu. "Bunu senin üzerindeki hâkimiyetimin bir temsili olarak sunuyorum. Seni seveceğime ve sana saygı duyacağıma söz veriyorum. Sana rehberlik edeceğime ve öğreteceğime. Olabileceğin en iyi itaatkâr olmana yardım etmek için seni zorlayacağım, ama asla güvenine ihanet etmeyeceğim ya da ihlal etmeyeceğim. Seni hayatım pahasına koruyacağım ve her şeyin üstünde tutacağım. Julie, beni kabul eder misin? Yaka mı? Bana olan teslimiyetinin bir sembolü olarak her zaman takacak mısın?"

Sözleri içini ısıttı, asla bozmayacağını bildiği bir sözle onu sardı. Tüm kalbiyle, özellikle onun için hazırladığı kelimelerle cevap verdi ve özenle ezberlenmiş.

"Evet efendim, tasmanızı kabul edip takacağım, üzerimdeki hakimiyetini kabul ediyorum. Size memnuniyetle ve tüm varlığımla hizmet edeceğim, en iyisi olmak için çabalayacağım. mümkün olan itaatkâr. Emrinize itaat edeceğim ve onurlandıracağım,

Sadece benim iyiliğim için hareket ettiğini bilerek. Bedenimi senin kullanımına, senin arzuna, senin isteğine, benim aşkıma ve arzuma sunuyorum. sadece senin için."

Adamın elleri kadının üzerindeydi, sıcak metali boynuna geçiriyor ve bir anahtar tıkırtısıyla bağlıyordu. Uzanıp dokunmamak için tüm gücünü harcadı. Bunun için daha sonra bolca zamanı olacaktı. Hâlâ neye benzediğini merak ediyordu.

"Teşekkür ederim, kedicik," diye fısıldadı sadece onun kulaklarına. "Teşekkür ederim," dedi ve sonra ilk kez ekledi, "Efendim."

Bu kelimeyi söylemek onu ürpertti. Bunu evinde ve kafasının içinde tek başına yüksek sesle söylemişti ama ona hiç söylememişti. Bu O konuştuğu güç artıyor gibiydi.

"Benim için ayağa kalk," dedi ve sesi duygu yüklüydü. Olabildiğince zarif bir şekilde ayağa kalktı ve çenesini kaldırdığında onun gözlerinin duygularla dolup taşıtığını gördü.

Önünde durup, onun için ne ifade ettiğini görmek onun bakışlarına yansıdığında, neden korktuğunu hatırlayamadı.

Sonra onu kucağına çekti ve onu muhtaç ve istekli bırakan bir vahşilikle öptü. Kadın ona yaklaştı ve adamın kolları onun etrafında sıkılaştı. Usta Parks gizlice öksürene kadar tanıkları unutulmuştu.

Daniel geri çekildi ve kız onun gülümsemesini dudaklarında hissetti. "Sanırım misafirlerimizin gitme vakti geldi."

"Daha fazla katılamazdım," diye fısıldadı.

Dena ve Efendi Parks'ın tebriklerini kabul edecek kadar uzun bir süre isteksizce ayrıldılar. Dena ona sıkıca sarıldı ve onun adına ne kadar mutlu olduğunu fısıldadı. Julie emin değildi ama sesinde bir parça özlem duyduğunu düşündü. Dena'yı bu konuda temin edebilmeyi diledi. Parks Usta ile aralarında her şey yoluna girecekti ama Dena geçmişlerini hiç paylaşmamıştı. Dena'ya mutluluklar

dilemekten başka bir şey söylemek doğru gelmiyordu.

Daniel nihayet yalnız kaldıklarında ona döndü, bakışları ateşliydi. "Benim için tasmama tamamen sahip çıkma zamanı

Böylece kime ait olduğuna dair hiçbir şüphe kalmayacak. Çabuk oyun odasına git, beş dakikadan az bir sürede orada olacağım."

Daniel'in şartlarından biri de onun oyun odasında çıplak olmasıydı. O gece içeri girdiğinde, elbisesi için bir askı olduğunu gördü. Beyaz pamukludan sıyrıldı ve onu astı, heyecanı her saniye artıyordu.

Odanın ortasında siyah bir bezle örtülü bir şey duruyordu. İlginçti ama zihinsel olarak hazırlanması gerekiyordu, bu yüzden dikkatini içine çevirdi, Daniel'in ona öğrettiği şekilde diz çöktü ve nefes alış verişini sakınleştirdi. Çok geçmeden onun merdivenlerden inen ayak seslerini duydu.

Kızın beklediği yere vardığında, oda neredeyse beklentiyle uğulduyordu. Ve hala onu bekletiyordu.

Sonsuza dek sürecekmış gibi gelen bir konuşmadan sonra, konuştu. "Sende hiç Yakamdan başka bir şey takmadan burada olmanın benim için ne anlama geldiğini tahmin bile edemezsin." Birkaç adım uzaklaştı. "Sadece seni görmek bile. . ."

Etrafındaki hava hareket etti ve bir anda, daha önce fark ettiği siyah kumaşla kaplandı.

"Benim için ayağa kalk," diye emretti.

Kadın ayağa kalktı ve kadın ayağa kalktığında adam örtüyü örttü.

bir şal gibi sarmıştı. Adam önünde durduğu için, kumaşın tam olarak neyi örttüğünü göremedi. Ama adam arkasına geçtiğinde bunun bir ayna olduğunu fark etti. Gözleri hemen boynuna kayd ve nefesi kesildi. Tasma hayal ettiği her şeyden daha fazlasıydı.

Uzunluğu boyunca bir parmağını gezdirdi.

"Beğendin mi?" "Bayıldım, Efendim."

"Elmaslı tel seni temsil ediyor." O yaklaştı ve onun sıcaklığını boynunda hissetti. "Bana olan teslimiyetinin güzelliği."

Gözlerini ondan alamıyordu. Ona nasıl baktığını.
Nasıl hissettiriyordu: teninde sıcak ve ağır.

"Düz tel benim ve seni çevreliyorum, sizi koruyor ve tutuyor. Ama nasıl ki tasma iki tel olmadan eksik kalırsa, biz de eksik kalırız diğeri olmadan. Benim hakimiyetim ancak sizin itaatiniz sayesinde mümkün."

Çok yavaşça, örtüyü aşağı iterek kadının omuzlarını ortaya çıkardı. Birini öptü, aynadaki bakışlarını yakaladı ve dudaklarını diğer tarafa geçirdi. "Bu odada, bu beden kime ait?"

"Siz, Efendim."

"Aynen öyle kedicik, artık senin efendin benim. Bu beden benim, dilediğim gibi kullanırım." Onun arkasına daha da yaklaştı ve ince kumaşın arasından onu hissetti. "Gözlerini aynadan ayırma."

Kendini başka bir şey yapamaz halde buldu. elbiseyi daha da aşağı kaydırды ve göğüsleri göründü. Elleri onu kavradı ve onun meme uçlarını çimdiklemesini ve kızdırmasını izledi. Adam onları başparmağı ve parmakları arasında yuvarlarken dudaklarından bir inilti çıktı.

Adam omzunu ısırana kadar gözlerini kapattığını fark etmedi. "İzle."

Gözlerini açtığında siyah kumaşın yere düştüğünü gördü. Gözlerini tekrar kapatmadı, ama onun yerine dokunuşu ve öpücüğüyle vücudunun her parçasını ele geçirmesini izledi. Elleri karnını keşfederken, dudakları sırtında gezindi ve poposunun kıvrımını öpmek için alçaldı.

Tekrar yukarı çıkmadan önce vücudunda aşağı doğru ilerledi. Tekrar arkasında durduğunda, bacaklarını ayırdı ve kışını tokatladı. "Gözlerini benimkilerden ayırma, kedicik. Benim olanı almamı izle."

Parmakları kadının bacaklarının arasından kayarak içeri girdi. "Her parçanı. İç çekişlerin, iniltilerin, senin nefes al."

Onun yoğun bakışları altında neredeyse bocalayacaktı ama tedirginliği yerine ona odaklandı. Aklını onun üzerinde tuttuğunda, bakışlarını karşılamamanın daha kolay olduğunu fark etti.

"İşte bu," dedi adam ve kadın adamın gözlerinin karardığına yemin etti.

Ona bu kadar yakından dokunurken izlemesi son derece erotikti. Onun vücudunu çok iyi tanıyordu. Nasıl dokunacağını ve ne kadar süreyle onu ele geçirmeden sadece eşiğine kadar götürceğini biliyordu.

"İzlemeye devam et," diyerek onun yanına geldi ve profillerinin yansıması için onu çevirdi.

Adam onu kendine doğru çekip sağ bacağını kaldırdığında şaşkınlıkla nefesini tuttu. Olduğu gibi konumlandıklarında, adam tam girişinde duruyordu. Onunla dalga geçerken bir yandan da gözlerinin içine baktı. Tam içine gireceğini düşündüğü anda, adam geri çekildi.

"Yalvar."

Acımasız bakışları ve vücuduna hükmedişinin birleşimi neredeyse çok fazlaydı. Göz ucuyla yakasını gördü ve önceki sözleri gibi bunun anlamı da onu yeniden etkiledi. Sahiplenilmişti ve ihtiyaç ile istek arasında dengede dururken, Dena'nın bir zamanlar doğru Dom hakkında söylediklerini hatırladı.

"Lütfen, Efendim."

Bakışları hiç dalgalanmadı. "Lütfen, Usta, ne?"

"Lütfen, Usta, beni uçurun."

Sonunda onu aldığı anda tek cevabı hayvani bir hırıltı oldu. Ve ikisini de kabaca bir yere götürürken Eşsiz bir zevk ve daha sonra, onu merdivenlerden odasına taşıyıp onunla şefkatle seviştiğinde, biliyordu ki Sonunda özgürdü.

EPILOG

Dena, Daniel ve Julie'nin tasma takma töreninden yeni çıkmış olan Jeff yanında olduğu halde arabasına doğru yürüdü.

"Birlikte çok iyiler," dedi. "Bence gerçekten mutlu olacaklar."

Jeff hiçbir şey söylemedi. Aylar önce birlikte oynadıklarından beri eskisinden daha da içine kapanık, daha sessiz, daha yok gibiydi. Öfkeyle başa çıkabilirdi. Onu şaşkına çeviren bu ilgisizlikti.

"Keşke Cole da burada olabilseydi. Bunu kaçırdığı için nefret edecek," diye tekrar denedi.

Hala bir şey yok.

"Bir şey söyleyecek misin yoksa ben yokmuşum gibi mi davranacaksın?"

Arabasına ulaşmışlardı. Jeff'in kaşlarını çatması çoğu insanı donup bırakırdı.

Ellerini kalçalarının üzerine koydu. "Bu bakışın yıllar önce üzerimde işe yaramadığını unutuyorsun."

"Dena, dur."

"Ah,

konusuyor."

"Alaycılık hiçbir zaman en çekici özelliklerinden biri olmadı."

İrkildi. Onun sözlerinin ne kadar derinden kesebileceğini unutmuştu. "Bana o kadar şefkatle sarılan adama ne oldu? ve beni böyle tutkuyla öptü?"

Başını iki yana salladı. "Bu konuyu tekrar açmayalım. Biz iyi değiliz. Oyun odasında iyi mi? Evet, iyiyiz. Ama dışarıda birbirimize zarar veriyoruz." Keder yüz ifadesini kazımıştı.

"Ve ben seni artık incitemeyecek kadar çok seviyorum."

Photo by Glen McCurtayne, Coleman/Rayner © 2013

Tara Sue Me ilk romanını on iki yaşında yazdı. Bu ikincisini yazmak için kalemi eline almasının üzerinden yirmi yıl geçecekti.

Birkaç geleneksel romanı tamamladıktan sonra elini daha baharatlı bir şeyde denemeye karar verdi ve The Submissive üzerinde çalışmaya başladı. Bir yazma egzersizi olarak başlayan bu çalışma kısa sürede kendi başına bir hayat kazandı ve devam kitapları olan The Dominant ve The Training kısa sürede onu takip etti. İlk olarak internet üzerinden yayınlanan üçleme, dünyanın dört bir yanındaki okuyucular tarafından büyük ilgi gördü. Kitapların her biri şu anda bir milyondan fazla kez okunmuş ve tekrar okunmuştur.

Tara kimliğini ve yazı hayatını gizli tuttu, kocasına bile ne üzerinde çalıştığını söylemedi. Bugüne kadar,

Gerçeği sadece bir avuç insan biliyor (kocasına söylemiş olsa da). İki çocuklarıyla birlikte Amerika Birleşik Devletleri'nin güneydoğusunda yaşıyorlar.

Tara Sue Me'nin dünya çapında fenomen
olan orijinal dizisini keşfedir

İTAATKAR ÜÇLEMESİ

İşte The Submissive'dan bir alıntı. şimdi
New American Library'den e-kitap ve ticari
ciltsiz olarak temin edilebilir.

BİR

"M s. King," dedi resepsiyon görevlisi. "Bay West şimdi sizinle görüşecek."

Ayağa kalktım, yirmi beşinci kez ne yaptığımı merak ettim ve girmek için şehrin öbür ucundan geldiğim ofise açılan kapıyı açmaya gittim. Diğer tarafta en karanlık fantezim vardı ve içeri adım atarak bunu gerçeğe dönüştürebilirdim.

Kapı açıldığında ve ofisine girdiğimde ellerimin titrememesinden gurur duyuyordum.

Birinci adım: tamam.

Nathaniel West büyük maun masasında oturmuş, bilgisayarda bir şeyler yazıyordu. Başını kaldırıp bakmadı ya da vuruşlarını yavaşlatmadı. İçeri girmemiş bile olabilirdim ama her ihtimale karşı gözlerimi kaçırdım.

Beklerken hareketsiz durdum. Yüzüm yere bakıyor, ellerim iki yanımda, ayaklarımı omuzlarımin genişliğinde açmıştım.

Dışarıda güneş batmıştı ama Nathaniel'in masasındaki lamba sessiz bir ışık veriyordu.

On dakika olmuş muydu? Yirmi mi? Hâlâ yazıyordu.

Nefeslerimi saydım. Ofise girmeden önce roket hızıyla çarpan kalbim nihayet yavaşlamıştı.

Bir on dakika daha geçti. Ya da belki otuz.

Yazmayı bıraktı.

"Abigail King," dedi.

Hafifçe kalktım ama başımı eğdim.

İkinci adım: tamam.

Bir yığın kâğıdı alıp bir yığın haline getirdiğini duydum. Çok saçmaydı. Nathaniel West hakkında bildiklerime göre. zaten düzgün bir yığın halinde olurdu. Bu da başka bir testti.

Sandalyesini geriye itti, tekerlekler sandalyenin üzerinde yuvarlandı.

Sessiz odadaki tek ses parke zemindi. Arkamda olduğunu hissedene kadar ölçülü, eşit adımlarla yürüdü.

Bir el saçlarımı ensemden kaldırdı ve sıcak nefesi kulağımı gıdıkladı. "Hiç referansın yok."

Hayır, yapmadım. Sadece çılgın bir fantezi. Ona söylemeli miyim? Hayır. Sessiz kalmalıydım. Kalbim daha hızlı atıyordu.

"Bilmenizi isterim ki," diye devam etti, "bir itaatkârı eğitmekle ilgilenmiyorum. İtaatkârlarım her zaman tam eğitilmiş olmuştur."

Çılgınca. Burada olduğum için deliydim. Ama istediğim buydu.

Bir erkeğin kontrolü altında olmak.

Hayır. Herhangi bir adam değil. Bu adamın kontrolü.

"İstediklerinin bu olduğuna emin misin Abigail?" O saçımı yumruğuna doladı ve nazikçe çekti. "Emin olmalısın."

Boğazım kurumuştı ve kalbimin atışını duyduğundan emindim ama olduğum yerde durdum.

Kıkırdadı ve masasına döndü. "Bana bak, Abigail."

Resmini daha önce görmüştüm. West Industries'in sahibi ve CEO'su Nathaniel West'i herkes tanırdı.

Resimler adamın hakkını vermiyordu. Cildi Hafifçe bronzlaşmış ve gözlerinin derin yeşilini ortaya çıkarmıştı. Kalın siyah saçları, parmaklarınızı saçlarında gezdirmeniz için yalvarıyordu. Tutup dudaklarını kendinize çekmeniz için.

Parmakları ritmik bir şekilde masasına vuruyordu. Uzun, güçlü parmaklar. Dizlerimin zayıfladığını hissettim. o parmakların yapabileceklerini.

Karşımda duran Nathaniel hafifçe gülümsedi ve ben de nerede olduğumu hatırlamaya çalıştım. Ve neden.

Tekrar konuştu. "Başvurunuzu neden yapmaya karar verdiğinizle ilgilenmiyorum. Eğer seni seçersem ve sen Şartlarımı kabul ederseniz, geçmişinizin bir önemi kalmayacak." Başvurum olduğunu anladığım kâğıtları eline aldı ve karıştırdı. "Ne yapmam gerektiğini biliyorum."

Başvuruyu doldurduğumu hatırladım - kontrol listeleri, istediği kan testleri, kullandığım doğum kontrolünün teyidi. Aynı şekilde, bugünkü toplantıdan önce, incelemem için bana bilgilerini göndermişti. Kan grubunu biliyordum. test sonuçları, zor sınırları ve oyun partnerleriyle ve onlara yapmaktan hoşlandığı şeyler.

Birkaç uzun dakika boyunca sessizlik içinde durduk.

"Hiç eğitimin yok," dedi. "Ama çok iyisin."

Ayağa kalkıp masasının arkasındaki büyük pencereye doğru yürürken yine sessizlik oldu. Tamamen karanlıktı ve camda onun yansımaları gördüm. Gözlerimiz buluştu ve ben aşağıya baktım.

"Senden oldukça hoşlandım, Abigail King. Yine de sana başka tarafa bakmanı söylediğimi hatırlamıyorum."

Telafi edilemeyecek bir hata yapmadığımı umdum ve tekrar yukarı baktım.

"Evet, sanırım bir hafta sonu testi yapmamız gerekiyor." Pencereden döndü ve kravatını gevşetti. "Eğer kabul edersen

Cuma akşamı saat tam altıda malikaneme gel. Seni alması için bir araba ayarlayacağım. Akşam yemeği yeriz ve oradan devam ederiz."

Kravatını sağındaki kanepenin üzerine koydu ve gömleğinin üst düğmesini açtı. "İtaatkârlarımdan bazı beklentilerim var. Her pazar gününden perşembe gecesine kadar en az sekiz saat uyuyacaksınız. Dengeli besleneceksiniz - size e-posta ile bir yemek planı göndereceğim. Ayrıca haftada üç kez bir mil koşacaksınız. Haftada iki kez spor salonumda güç ve dayanıklılık antrenmanı yapacaksınız. Yarından itibaren sizin için bir üyelik oluşturulacak. Bu konuda herhangi bir endişeniz var mı?"

Başka bir test. Ben bir şey söylemedim. Gülümsedi. "Rahatça

konuşabilirsin."

Sonunda. Dudaklarımı yaladım. "Ben çok atletik biri değilim, Mr.

West. Pek koşucu sayılmam."

"Zayıflığınızın sizi yönetmesine izin vermemeyi öğrenmelisiniz,

Abigail." Masasına doğru yürüdü ve bir şeyler yazdı.

"Haftada üç kez yoga derslerine de katılacaksın. Bunlar spor salonunda var. Başka bir şey var mı?"

Başımı salladım.

"Pekala. Cuma akşamı görüşürüz." Bana bazı kağıtlar uzattı. "Bunlarda bilmen gereken her şey var."

Kağıtları aldım. Ve bekledim.

Tekrar gülümsedi. "İzinlisiniz."

İKİ

T Yanımdaki dairenin kapısı ben geçerken açıldı. En iyi arkadaşım Felicia Kelly dışarı çıktı. koridorda. Felicia ve ben ezelden beri arkadaştık, Aynı küçük Indiana kasabasında birlikte büyüdük. İlkokul ve ortaokul boyunca alfabetik oturma düzeni sayesinde yan yana oturduk. Liseden mezun olduktan sonra New York'ta aynı üniversiteye gittik ve burada en iyi arkadaş olarak kalmak istiyorsak oda arkadaşı değil komşu olarak yaşamamız gerektiğini çabucak öğrendik.

Onu hiç sahip olmadığım bir kız kardeş gibi sevmeme rağmen, zaman zaman otoriter ve zorba olabiliyordu. Aynı şekilde, düzenli olarak sessiz zaman geçirme ihtiyacım onu çıldırtıyordu. Görünüşe göre Nathaniel'le buluşmam da öyle.

"Abby King!" Elleri kalçalarında. "Telefonun kapalı mıydı? West denen adamı görmeye gittin, değil mi?"

Ona sadece gülümsedim.

"Dürüst olmak gerekirse Abby," dedi. "Neden zahmet ettiğimi bile bilmiyorum."

"Biliyorum. Söyle bana, neden zahmet ediyorsun?" Beni içeri kadar takip ederken sordum. Kanepeye yerleştim, başladım

Nathaniel'in bana verdiği kağıtları okuyordum. "Bu arada, bu hafta sonu burada olmayacağım."

Felicia yüksek sesle iç geçirdi. "Sen gittin. Gideceğini biliyordum.

Aklınıza bir fikir geldiğinde, hemen ilerliyorsunuz. Sonucu düşünmezsiniz bile."

Okumaya devam ettim.

"Kendini çok akıllı sanıyorsun. Peki, sence kütüphane bu konuda ne diyecek? Baban ne düşünecek?"

Babam hâlâ Indiana'da yaşıyordu ve yakın olmasak da Nathaniel'in ofisine yaptığım ziyaret hakkında kesin bir fikri olacağından emindim. Çok olumsuz bir görüş. Ne olursa olsun, kimsenin onunla cinsel hayatımı tartışmasına imkân yoktu.

Kâğıtları yere bıraktım. "Babama tek kelime etmeyeceksin ve benim özel hayatım kütüphaneyi ilgilendirmez. Anladın mı?"

Felicia oturdu ve tırnaklarını inceledi. "Hiçbir şeyim yok." Kâğıtları eline aldı. "Nedir bunlar?"

"Onları geri ver." Kağıtları ondan çektim. "Gerçekten mi?" dedi. "Eğer bu kadar hükmedilmek istiyorsan kötü bir şekilde, bunu yapmaya fazlasıyla istekli olacak birkaç adam tanıyorum."

"Eski erkek arkadaşlarınla ilgilenmiyorum."

"Yani yabancı bir adamın evine girip sana kim bilir ne yapmasına izin mi vereceksin?"

"Öyle bir şey değil."

Dizüstü bilgisayarına doğru yürüdü ve onu açtı. "Peki tam olarak nasıl bir şey?" Ekran açılırken sandalyesinde arkasına yaslandı. "Zengin bir adamın metresi olmak?"

"Ben onun metresi değilim. Ben onun itaatkarıyım. Bu arada kendinizi evinizde hissedin. Lütfen, dizüstü bilgisayarımı kullanmaktan çekinmeyin."

Klavyede çılgınca bir şeyler yazdı. "Doğru. İtaatkâr. Bu çok daha iyi."

"Öyle. Herkes ilişkide tüm gücün itaatkârın elinde olduğunu bilir." Felicia benim yaptığım araştırmayı yapmamıştı.

"Nathaniel West bunu biliyor mu?" Google'ı açmış ve Nathaniel'in adını aratıyordu. Tamam. Bırak onu bulsun.

Bir anda yakışıklı yüzü ekranı doldurdu. O delici yeşil gözleriyle bize bakıyordu. Bir kolu yanındaki güzel sarışına sarılmıştı.

Benim, beynimin aptal tarafı öyle dedi.

Bu Cuma gecesinden Pazar öğleden sonraya kadar, daha sorumlu olan taraf karşı çıktı.

"O kim?" Felicia sordu.

"Selefim, sanırım," diye mırıldandım, gerçekliğe dönerek. Ben bir aptaldım. Bunu yaşadıktan sonra beni isteyeceğini düşünmek.

"Doldurman gereken oldukça yüksek topuklu ayakkabıların var kızım." Sadece başımı salladım.

Felicia tabii ki fark etti.

"Kahretsin, Abby. Sen stiletto bile giymiyorsun."

İçimi çektim. "Biliyorum."

Felicia başını salladı ve bir sonraki bağlantıya tıkladı. Sarışın tanrıçanın bir fotoğrafını daha görmek istemediğim için gözlerimi kaçırdım.

"Merhaba bebeğim," dedi. "Bana hükmetmesine her zaman izin veririm."

Kafamı kaldırdığımda başka bir yakışıklı adamın resmini gördüm.

Jackson Clark, New York oyun kurucusu, başlıkta şöyle yazıyordu. "Bana onun bir profesyonelle akraba olduğunu söylememiştin.

futbol oyuncusu."

Bilmiyordum. Ama Felicia'ya bunların hiçbirini anlatmak iyi olmazdı.

-Artık bana hiç ilgi göstermiyordu.

"Acaba Jackson evli mi?" diye mırıldandı, ailesi hakkında daha fazla bilgi almak için bağlantılara tıkladı. "Öyle görünmüyor. Hmm, belki sarışın piliç hakkında daha fazla ayrıntı bulabiliriz."

"Yapacak daha iyi bir işin yok mu?"

"Hayır," dedi. "Burada oturup hayatını zindan etmekten başka yapacak bir şey yok."

"Çık dışarı," dedim yatak odama girerken.

Bütün geceyi Nathaniel hakkında istediği her şeyi araştırarak geçirebilirdi, benim okumam gereken şeyler vardı.

Nathaniel'in bana verdiği kâğıtları aldım ve yatağıma kıvrılıp bacaklarımı altına çektim. İlk sayfada adresi ve

iletişim bilgileri vardı. Malikânesi şehirden arabayla iki saat uzaklıktaydı ve şehre daha yakın başka bir mülkü olup olmadığını merak ettim. Ayrıca bana bir de güvenlik belgesi vermişti.

ve bir Şeye ihtiyaım olursa cep telefonu numarasını aldım.

Ya da aklınız başınıza gelirse diye, beynimin o sinir bozucu zeki kısmı devreye girdi.

İkinci sayfada spor salonu üyeliğimin ve takip etmem gereken egzersiz programının detayları vardı. Koşma düşüncesinin getirdiğı huzursuzluğu yuttum. Ardından güç ve dayanıklılık dersleriyle ilgili daha fazla ayrıntı geldi. almamı istedi. En altta, çok düzgün bir el yazısıyla yoga eğitmeninin adı ve numarası yazılıydı.

Üçüncü sayfa Cuma günü yanımda herhangi bir çanta getirmeme gerek olmadığını bildirdi. Nathaniel ihtiyaım olan tüm tuvalet malzemelerini ve kıyafetleri temin edecekti. Bu ilginçti. Ama başka ne bekliyordum ki? Ayrıca aynı talimatları içeriyordu Bana daha önce sekiz saat uyku, dengeli öğünler vermişti. -Yeni bir şey yok.

Dördüncü sayfada Nathaniel'in en sevdiği yemekler listelenmiş. İyi ki yemek yapabiliyorum. Onlara sonra daha yakından bakarım.

Beşinci sayfa.

Beşinci sayfa beni sıcak, rahatsız ve Cuma gününü bekler halde bıraktı diyelim.

İşte The Dominant'tan bir alıntı.
Şimdi New American Library'den e-kitap ve
ticari ciltsiz kitap olarak temin edilebilir.

BİR

T Masamdaki telefon alçak bir çift bip sesi çıkardı. Saatime baktım. Dört buçuk. Benim İdari asistan, iki kişiden biri aramadığı sürece beni rahatsız etmemesi konusunda kesin talimat almıştı. Yang Cai'nin Çin'den araması için çok erken olduğundan geriye sadece bir kişi kalmıştı.

Hoparlör düğmesine bastım. "Evet, Sara?"

"Bay Godwin birinci hatta, efendim."

Mükemmel.

"Bugün ondan bir paket aldım mı?" Ben sordum.

Arka planda kâğıtlar hışırdadı. "Evet, efendim. Şimdi getireyim mi?"

"Sonra bakarım." Bağlantıyı kestim ve kulaklığa geçtim. "Godwin, daha erken aramanı bekliyordum. Altı gün önce." Ben de o kadar uzun süredir paketi bekliyordum.

"Özür dilerim Bay West. Bu partiye dahil etmek istediğim geç bir başvurunuz vardı."

Çok iyi. Kadınlar teslim tarihim olduğunu bilmiyorlardı. Bu Godwin'le daha sonra konuşacağım bir konuydu.

"Bu sefer kaç tane?" Ben sordum.

"Dört." Gecikmesini unuttuğum için rahatlamış gibiydi. "Üç tecrübeli ve bir tecrübesiz deneyim ya da referanslar."

Sandalyemde arkama yaslandım ve bacaklarımı uzattım. Biz

bu konuşmayı yapmamalıydım. Godwin artık tercihlerimi biliyordu. "Bu konudaki hislerimi biliyorsun. deneyimsiz itaatkârlar."

"Biliyorum efendim," dedi ve alnındaki teri silerken hayal ettim onu. "Ama bu seferki farklı - sizi istedi."

Önce bir bacağımı, sonra diğerini gerdim. Güzel, uzun bir koşuya ihtiyacım vardı ama o akşamın ilerleyen saatlerine kadar beklemek zorunda kalacaktım. "Hepsi beni soruyor." Kibirli değildim, sadece dürüsttüm.

"Evet efendim, ama bu sadece size hizmet etmek istiyor. Başka kimseyle ilgilenmiyor."

Sandalyede doğruldum. "Gerçekten mi?"

"Başvurusunda özellikle sizin için çalışacağı yazıyor, başka kimse için değil."

Önceden deneyim ve referanslarla ilgili kurallarım vardı çünkü dürüst olmak gerekirse, bir itaatkarı eğitmek için zamanım yoktu. Deneyimli birini tercih ederdim, benim yöntemlerimi çabuk öğrenecek birini. Öğretebileceğim birini.

hızlı bir şekilde. Başvuru sahiplerinin kendilerini tam olarak neyin içine soktuklarını bilmelerini sağlamak için başvuruya her zaman uzun bir kontrol listesi ekledim.

"Kontrol listesini düzgün doldurduğunu varsayıyorum.

Doldurmadı mı?

her şeyi yapacağını mı gösteriyor?" Bu bir kez olmuştu. Godwin artık daha iyi biliyordu.

"Evet, efendim."

"Sanırım bir göz atabilirim." "Yığındaki sonuncusu, efendim."

O zaman paketi onun için tutmuştu. "Teşekkür ederim, Godwin." Telefonu kapattım ve ofisimden dışarı çıktım. Sara bana paketi uzattı.

"Neden eve gitmiyorsun Sara?" Zarfı kolumun altına sıkıştırdım. "Akşamın geri kalanı sakın geçer."

Ofisime geri döndüğümde bana teşekkür etti.

Bir şişe su aldım, masamın üzerine koydum ve paketi açtım.

İlk üç başvuruya göz gezdirdim.

Özel bir şey yok. Sıra dışı bir şey yok. Üç kadından herhangi biriyle bir test hafta sonu ayarlayabilirdim ve muhtemelen aralarındaki farkı anlayamazdım.

Boynumun arkasını ovuşturdum ve i çektim. Belki de bunu çok uzun zamandır yapıyordum. Belki de durulmayı ve "normal" olmayı tekrar denemeliydim. Bu sefer Melanie olmayan biriyle. Sorun şu ki, dom yaşam tarzıma ihtiyaım vardı. Sadece onunla birlikte gidecek özel bir şey istiyordum.

Suyumdan uzun bir yudum aldım ve saatime baktım. Saat beşti. Son başvuruda özel bir şey bulabileceğim oldukça şüpheliydi. Kadının hiçbir deneyimi olmadığından, evraklarını incelemek için zaman ayırmaya bile değmezdi. Bakmadan başvuruyu aldım ve parçalanacak dosyamın en üstüne koydum. Geriye kalan üç masamın üzerine yan yana yerleştirdim ve kapak sayfalarını tekrar okudum.

Hiçbir şey yoktu.  kadını birbirinden ayıran hiçbir şey yoktu. Gözlerimi kapatıp rastgele birini semeliydim. Ortadaki işe yarayabilirdi.

Ama onun bilgilerini incelerken bile bakışlarım parçalanmış yığına kaydı. Atılmış başvuru benim itaatkarım olmak isteyen bir kadını temsil ediyordu. Ayrıntılı evraklarımı doldurmak için zaman ayırmıştı ve Godwin, Bayan Tecrbesizim ve Sadece Nathaniel-West'i istiyorum yüzünden her şeyi göndermeyi geciktirmişti. En azından o kadına bilgilerini okuyacak kadar saygı duyabilirdim.

Atılan başvuruyu aldım ve ismi okudum. Abigail King. Kağıtlar elimden kaydı ve yere düştü.

- - -

| dünyanın gözünde tam bir başarıydı.

Kendi uluslararası menkul kıymetler şirketimi kurdum ve işlettim. şirket. Yüzlerce insan alıştırıyordum. Architectural Digest'in sayfalarını süsleyen bir malikanede yaşıyordum. I

Harika bir ailem vardı. Zamanın yüzde doksan dokuzunda hayatımdan memnundum. Ama o yüzde bir vardı. . .

Bana tamamen başarısız olduğumu söyleyen o yüzde bir.

Etrafımda yüzlerce insan vardı ama çok az kişi tarafından tanınıyordum.

Yaşam tarzımın kabul edilemez olduğunu.

Sevebileceğim ve karşılığında beni sevecek birini asla bulamayacağımı.

Bir dominantın yaşam tarzını yaşama kararımdan asla pişman olmadım. Normalde kendimi çok tatmin olmuş hissederdim ve hissetmediğim zamanlar olduysa da bunlar çok azdı ve çok uzaktı.

Sadece halk kütüphanesine gidip Abby'yi gördüğümde kendimi eksik hissettim. Tabii ki, başvurusu masama gelene kadar, onun

Varlığımdan bile haberdar değildi. O zamana kadar Abby benim için kayıp yüzde biri simgeliyordu. Dünyalarımız birbirinden o kadar uzaktı ki, çarpışamazlardı ve çarpışmayacaklardı da.

Ama Abby itaatkârsa ve benimle olmak istiyorsa itaatkar . . .

Zihnimin yıllardır kapattığım yollarda dolaşmasına izin verdim. Hayal gücümün kapılarını açtım ve görüntülerin beni ele geçirmesine izin verdim.

Abby çıplak ve yatağıma bağlı. Abby önümde diz çöktü.

Abby kırbacım için yalvarıyor. Oh, evet.

Başvurusunu yerden aldım ve okumaya başladım.

İsim, adres, telefon numarası ve meslek, I

Göz gezdirdim. Sayfayı tıbbi geçmişine çevirdim - normal karaciğer fonksiyon testleri ve kan hücresi sayımı, HIV ve hepatit negatif, negatif idrar ilaç taraması. Kullandığı tek ilaç benim istediğim doğum kontrol haplarıydı.

Bir sonraki sayfaya geçtim, tamamlanmış kontrol listesine. Godwin, Abby'nin hiç deneyimi olmadığını söylerken yalan söylememiştii. Tecrübesi vardı.

listedeki sadece yedi maddeyi işaretlemiştir: vajinal seks, mastürbasyon, göz bağı, şaplak, meni yutma, el işi ve cinsel yoksunluk. Yanındaki yorum alanında

"Ha-ha. Tanımlarımızın aynı olduğundan emin değilim."

Gülümsedim. Espri anlayışı vardı.

Birkaç madde "Hayır, zor sınır" olarak işaretlenmişti. Buna saygı duydum, benim de kendi katı sınırlarım vardı. Listeye baktığımda, birkaçının onunkilerle örtüştüğünü fark ettim. Bazıları ise uymuyordu. Bunda yanlış bir şey yoktu; sınırlar değişir, kontrol listeleri değişir. Bir yıl boyunca birlikte olsaydık uzun vadeli-

Ne düşünüyordum ki? Gerçekten Abby'yi test için çağırmayı mı düşünüyordum?

Evet, lanet olsun, öyleydim.

Ama biliyordum ki, biliyordum ki, eğer başvuru Abby'den başkası olsa, ikinci bir bakış bile atmazdım. Onu parçalardım ve varlığını unuturdum. Ben itaatkârları eğitmezdim.

Ama Abby'den gelmişti ve onu parçalamak istemedim. Elime geçene kadar başvurusunu incelemek istedim. ezberlemişti. "Denemeye istekli" olarak işaretlediği şeylerin bir listesini yapmak ve ona bunları yapmanın zevkini göstermek istedim. Hatları zihnime kalıcı olarak kazınana kadar vücudunu incelemek istedim. Ellerim onun her tepkisini bilene ve tanıyana kadar. Onun gerçek itaatkâr doğasına teslim oluşunu izlemek istiyordum.

Onun domu olmak istedim.

Bunu yapabilir miydim? Asla sahip olamayacağım fantezi olan Abby'ye dair düşüncelerimi bir kenara bırakıp, onun yerine itaatkâr Abby'ye sahip olabilir miydim?

Evet. Evet, yapabilirim.

Çünkü ben Nathaniel West'tim ve Nathaniel West başarısız olmadı.

Ve eğer Abby King artık var olmasaydı. Ya da onun yerine Abigail King geçseydi.

Telefonu aldım ve Godwin'i aradım.

"Evet, efendim, Bay West," dedi. "Karar verdiniz mi?"

"Abigail King'e benim kişisel kontrol listemi gönderin. İnceledikten sonra hala ilgileniyorsa, gelecek hafta bir randevu için Sara'yı arasın."

İşte Eğitim'den bir alıntı.
Şimdi New American Library'den e-kitap ve
ticari ciltsiz kitap olarak temin edilebilir.

T Nathaniel'in evine dönüş yolculuğu olması gerekenden daha uzun sürdü. Ya da belki sadece daha uzun sürmüş gibi hissetti.

Belki de sinirden.

Düşünceli bir şekilde başımı eğdim.

Belki tam olarak sinir değil. Belki de beklenti. Haftalarca konuştuktan, haftalarca bekledikten sonra, ve haftalar süren planlama sonunda buradaydık.

Nihayet döndüm.

Elimi kaldırdım ve Nathaniel'in yakasına dokundum. Parmak uçlarım tanıdık çizgilerin üzerinde dans etti ve elmaslar boyunca izledim. Başımı bir o yana bir bu yana hareket ettirerek tasmayı yeniden hissetmeye başladım.

Nathaniel'in tasmaını tekrar taktığımda hissettiklerimi anlatacak kelime bulamıyorum. En fazla bir bulmacaya benzetebilirdim. Son parçası nihayet yerine oturmuş bir yapboz. Evet, son birkaç haftadır Nathaniel ve ben sevgili olarak yaşıyorduk ama ikimiz de kendimizi eksik hissediyorduk. Eksik olan şey onun beni yeniden tanıması, beni yeniden sahiplenmesiydi. Bana bile tuhaf gelmişti ama sonunda yeniden onun olduğumu hissetmiştim.

Kiralanan araba sonunda Nathaniel'in evine ulaştı ve uzun yoluna girdi. Pencerelerden ışıklar titriyordu. Karanlıkta gelmemi bekleyerek zamanlayıcıyı ayarlamıştı. Çok küçük bir jestti ama dokunaklıydı. Yaptığı pek çok şey gibi, beni aklının bir köşesinde nasıl sıkı sıkıya tuttuğunu gösteren bir jest.

Ön kapısına doğru yürürken anahtarlarımı şingirdattım. Anahtarlarım. Onun evinin. Bana bir dizi anahtar vermişti.

bir hafta önce. Onunla birlikte yaşamıyordum ama evinde oldukça fazla zaman geçiriyordum. Kendimi içeri alabilmemin ya da ayrıldığımda kapıyı kilitlememin mantıklı olduğunu söyledi.

Apollo, Nathaniel'in golden retriever cinsi köpeği, ben kapıyı açtı. Başını okşadım ve birkaç dakikalığına dışarı çıkmasına izin verdim. Onu çok uzun süre dışarıda tutmadım - Nathaniel'in eve erken gelip gelmeyeceğinden emin değildim, ama gelirse

yerinde olmasını istedim. Bu hafta sonunun mükemmel geçmesini istiyordum. Su kabını yeniden doldurmak için mutfakta durduktan sonra Apollo'ya "Kal," dedim. Apollo,

Nathaniel'in tüm emirlerine itaat etti ama Neyse ki bu sefer beni dinledi. Normalde beni merdivenlerden yukarı kadar takip ederdi ama bu gece bu tuhaf olurdu.

Hızlıca mutfaktan çıktım ve üst kattaki eski odama çıktım. Hafta sonları benim olan odaya.

Soyundum, giysilerimi düzgün bir yığın halinde masanın üzerine koydum.

ikiz yatağın kenarında. Bu konuda Nathaniel ve ben anlaşmıştık. Pazar'dan Perşembe'ye kadar yatıya kaldığım her gece onun yatağını paylaşacaktım ama Cuma ve Cumartesi geceleri itaatkârları için ayırdığı odada uyuyacaktım.

Bu dönemde daha geleneksel bir ilişkimiz olduğu için hafta boyunca, ikimiz de hafta sonları uygun zihin yapısında kaldığımızdan emin olmak istiyorduk. Ayrı yatarsak bu düşünce yapısını korumak ikimiz için de daha kolay olacaktı. İkimiz için de, evet, ama belki de Nathaniel için daha çok. İtaatkârlarıyla nadiren aynı yatağı paylaşır ve romantik bir biriyle olan ilişkisi onun için tamamen yeniydi.

Oyun odasına çıplak adımlarla girdim. Nathaniel geçen hafta sonu bana odayı gezdirmiş, daha önce hiç görmediğim şeyleri ve hiç duymadığım birkaç eşyayı açıklamış, tartışmış ve göstermişti.

Özünde, mütevazı bir odaydı - parke zeminler, koyu kahverengi boya, yakışıklı kiraz gardıroplar, hatta bir zengin ahşaptan oyulmuş uzun bir masa. Ancak, zincirler ve

prangalar, yastıklı deri bank ve masa ve ahşap kırbaçlama tezgahı odanın amacını ele veriyordu.

Asılı zincirlerin altında yalnız bir yastık beni bekliyordu. Üzerine dizlerimin üzerine çöktüm ve Nathaniel'in bana oyun odasında onu beklerken bulunmam gerektiğini söylediği pozisyona geçtim - popom topuklarımın üzerinde, sırtım dik, sağ elim kucağımda sol elimin üzerinde, parmaklarım birbirine geçmemiş ve başım aşağıda.

Pozisyonumu aldım ve bekledim.

Zaman ilerledi.

Sonunda onun ön kapıdan girdiğini duydum.

"Apollo," diye seslendi ve Apollo'nun adını onu tekrar dışarı çıkarabilmek için söylediğini bilsem de, bir başka neden de eve girenin kim olduğunu bana bildirmektir. İçin Kendimi hazırlamam için bana zaman ver. Belki de tepemden gelen ayak seslerini dinlemesi için. Onun gelişine hazır olmadığımı söyleyecek ayak sesleri. Hiçbir şey duymayacağı için gurur duyuyordum.

Gözlerimi kapattım. Fazla uzun sürmezdi. Nathaniel'in ne yaptığını hayal ettim - Apollo'yu dışarı çıkarıyor, belki de onu besliyordu. Alt katta mı soyunacaktı? Yatak odasında mı? Yoksa oyun odasına takım elbisesi ve kravatıyla mı girecekti?

Önemli değil, dedim kendime. Nathaniel her ne planladıysa mükemmel olacak.

Kulaklarımı zorladım, şimdi merdivenlerden yukarı çıkıyordu.

Tek başına. Hiçbir köpek takip etmedi.

Her nasılsa, o içeri girdiğinde odanın atmosferi değişti. Hava şarj oldu ve aramızdaki boşluk neredeyse uğuladı. O anda, onun olduğumu anladım, evet. Bu varsayımda haklıydım. Ama daha da önemlisi, belki de daha da önemlisi, o benimdi.

Kalbim hızla çarpıyordu.

"Çok güzel, Abigail," dedi ve önümde durmak için yürüdü. Ayakları çıplaktı. Takım elbisesini çıkarıp siyah bir kot pantolon giydiğini fark ettim.

Gözlerimi tekrar kapattım. Zihnimi boşalttım. İçime odaklandım. Kendimi onun incelemesi altında hareketsiz kalmaya zorladım.

Masaya doğru yürüdü ve bir çekmecenin açıldığını duydum. Bir an için çekmecelerdeki her şeyi hatırlamaya çalıştım ama kendimi durdurdum ve zihnimi bir kez daha sessiz olmaya zorladım.

Geri gelip yanımda durdu. Sert ve deri bir şey omurgamda iz bıraktı.

Binicilik mahsulü.

"Mükemmel duruş," dedi kırbaç omurgamda gezinirken. "Sana bu odaya girmeni söylediğimde bu pozisyonda olmanı bekliyorum."

Duruşumdan memnun olduğu için rahatlamış hissediyordum. Bu gece onu memnun etmeyi çok istiyordum. Ona buna hazır olduğumu göstermek için. Hazır olduğumuzu. Çok endişelenmişti.

Elbette şu anda en ufak bir endişe ya da şüphe sezilmiyordu. Sesinde değil. Ne de duruşunda. Oyun odasındaki tavrı tam bir kontrol ve güven içindeydi.

Kırbacı karnımdan aşağı indirdi ve sonra tekrar yukarı kaldırdı. Alay ediyordu.

Lanet olsun. Kırbacı çok severdim.

Yüzünü görmek istememe rağmen başımı eğdim. Gözleriyle tanışmak için. Ama ona verebileceğim en iyi hediyenin mutlak güvenim ve itaatim olduğunu biliyordum. Başım eğik, gözlerim yere odaklanmıştı.

"Ayağa kalk."

Yavaşça ayağa kalktım, tam altında durduğumu biliyordum. zincirleri. Normalde onları saklamak için yukarıda tutardı ama bu gece indirmişti.

"Cuma gecesinden Pazar öğleden sonraya kadar vücudunuz benim," dedi. "Anlaştığımız gibi, mutfak masası ve kütüphane hâlâ senin. Orada ve sadece orada fikrini söyleyebilirsin. Saygılı bir şekilde elbette."

Her iki eli de omuzlarımda, kollarımda gezindi. Bir eli göğüslerimin arasından kayarak ısladığım ve sızladığım yere indi.

"Bu," dedi dış dudaklarımı ovuşturarak, "senin Sorumluluk. Mümkün olduğunca sık cilalanmanı istiyorum."

Eğer

Bu sorumluluğu ihmal ettiğimize karar veriyorum, cezalandırılacaksınız."

Ve yine, bu konuda anlaşmıştık.

"Ayrıca, ağdacınızın kabul edilebilir bir iş çıkarmasını sağlamak da sizin sorumluluğunuzdadır. Hiçbir mazerete izin vermeyeceğim. Bu mu Anlaşıldı mı?"

Ben bir şey söylemedim.

"Cevap verebilirsiniz," dedi. Sesindeki gülümsemeyi duydum. "Evet, Efendim."

Kıvrımlarımın arasından bir parmağını kaydırıp ve nefesini kulağımda hissettim. "Seni çıplak seviyorum." Parmağı klitorisimin etrafında döndü. "Kaygan ve pürüzsüz. Amınla ona ne yapmaya karar verirsem vereyim arasında hiçbir şey olmasın."

Sikeyim.

Sonra arkama geçti ve kışımı avuçladı. "Fişini kullanıyor muydun?"

Bekledim.

"Cevap verebilirsin."

"Evet, Efendim."

Parmağı tekrar önüme doğru ilerledi ve inlememek için yanağımın içini ısırdım.

"Bunu sana bir daha sormayacağım," dedi. "Şu andan itibaren, sana vermeye karar verdiğim herhangi bir şekilde vücudunu sikimi kabul etmeye hazırlamak senin sorumluluğunda." Bir parmağını kulağımın kenarında gezdirdi. "Eğer kulağını sikmek istersem kulağının hazır olmasını bekle." Parmağını kulağıma soktu ve çekti. Başımı eğdim. "Anlıyor musun? Cevap ver bana."

"Evet,

Efendim."

Kollarımı başımın üzerine kaldırdı, önce bir bileğimi sonra diğerini yanımdaki zincirlere bağladı. "Bunu hatırlıyor musun?" diye sordu, sıcak nefesi saçlarımı gıdıklıyordu. "İlk hafta sonumuzdan mı?"

Tekrar ediyorum, hiçbir şey söylemedim.

"Çok güzel, Abigail," dedi. "Yanlış anlaşılma olmasın,

gecenin geri kalanında ya da ben söyleyene kadar

farklı bir şekilde, hiçbir şekilde konuşamaz veya ses çıkaramazsınız. Bunun iki istisnası vardır; birincisi güvenli kelimelerinizi kullanmaktır. Bu kelimeleri hissettiğiniz her noktada kullanmalısınız.

İhtiyacınız var. Güvenli kelimelerinizi kullanmanızın ardından hiçbir yankı veya sonuç gelmeyecektir. İkinci olarak, iyi olup olmadığınızı sorduğumda, hemen ve dürüst bir cevap bekliyorum."

Elbette bir yanıt beklemedi. Bir cevap vermeyecektim. Hiçbir uyarıda bulunmadan elleri tekrar onun için acı çektiğim yere kaydı. Başım eğik olduğu için parmaklarından birinin içime kayışını izledim ve inlememek için yine yanağımın içini ısırdım.

Kahretsin, elleri iyi hissettiriyordu.

"Şimdiden ne kadar ıslaksın." Daha derine itti ve bileğini bükte. Sikeyim. "Genelde seni kendim tadardım ama bu gece paylaşmak istiyorum."

Kendini çekti ve anında boşluğa düştüm. Bu konuda fazla düşünmeden kaygan parmağını ağızda hissettim. "Aç, Abigail, ve benim için ne kadar hazır olduğunu tat." Parmağını ağızımın içine sokmadan önce açık dudaklarımın etrafında gezdirdi.

Daha önce de meraktan kendi tadıma bakmıştım ama bir seferde bu kadar çok ve Nathaniel'in parmağından hiç tatmamıştım. Çok ahlaksız, çok vahşi hissettirdi.

Kahretsin, beni tahrik etti.

Parmağını yaladığımda, "Ne kadar tatlı olduğunun tadına bak," dedi.

Parmağına sanki onun sikiymiş gibi davrandım, dilimi üzerinde gezdirdim, önce hafifçe emdim. Onu istiyordum. Onu içimde istiyordum. Daha sert emdim, sikini ağızda hayal ettim.

Ben sana izin verene kadar serbest bırakmayacaksın ve izin konusunda çok cimri olacağım. Ofisteki sözleri aklımdan geçti ve ağızdan çıkmadan önce bir iniltiyi bastırdım. Uzun bir gece olacaktı.

Parmağını temizlemeyi bitirdiğimde "Fikrimi değiştirdim," dedi. "Her şeye rağmen tadına bakmak istiyorum." Dudaklarını dudaklarıma bastırdı.

ve ağzımı zorla açtı. Dudakları acımasızdı; beni tatmak için güçlü ve talepkârdı.

Lanet olsun, böyle devam ederse felç geçireceğim.

PENGUIN.COM ADRESINI ZİYARET EDİN

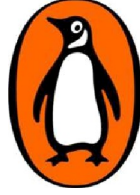
Okuduğunuz kitap
hakkında daha fazlasını
mı arıyorsunuz?

Bulmak için yardıma ihtiyacınız var
Bir sonraki harika okuma?

Ziyaret etmek

[PENGUIN.COM/WELCOME](https://penguin.com/welcome)

kitap Önerileri, okuma grubu
rehberleri, videolar, yazar
röportajları ve daha fazlası
için.

[PENGUIN.COM/WELCOME](https://penguin.com/welcome)

İletişim Botu:
@cevirigiller_bot

Çeviri Kitapların Olduğu Telegram Kanalımız
<https://t.me/cevirigiller>

Sohbet Grubumuz
<https://t.me/cevirigillersohbet>

Çeviri Yedek Telegram Grubumuz
<https://t.me/+O3tsm8j0C7kxM2Y1>

Kitap İstekleri Kanalımız
<https://t.me/cevirikitapistekleri>

Not:

PDFlerin paylaşımıyla ilgili bir sorunuz yok. Ama lütfen, hiçbir katkınızın olmadığı işlerde, TÜM PDFleri bizimle eş zamanlı paylaşarak emeğimizi hiçe saymayın. Sizin tek tıkla yaptığınız her paylaşım bizim emek harcadığımız saatler/günler demek.